

لَبَيْكَ اللَّهُمَّ لَبَيْكَ

Rafiqul Mo'tamireen (Gujarati)

રફીકુલ મો'તમિરીન

ઉત્સે કા તરીકા ઓર દુઆએ

**الْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَالصَّلٰوةُ وَالسَّلَامُ عَلٰى سَيِّدِ الْمُرْسَلِينَ
أَمَّا بَعْدُ فَاعُوذُ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطٰنِ الرَّجِيمِ يَسْمَعُ اللّٰهُ الرَّحْمٰنُ الرَّحِيمُ**

ਕਿਤਾਬ ਪਟਨੇ ਕੀ ਦੁਆ

અઝ : શૈખ તરીકત, અમીરે અહલે સુનાત, બાનિયે દા'વતે ઈસ્લામી, હજરત અલ્લામા મૌલાના અબૂ બિલાલ મુહમ્મદ ઈલ્યાસ આતાર કાદિરી 2-જવી بِرَكَاتُهُمُ الْأَعْلَى દામણ્ટ બે ઈની કિતાબ યા ઈસ્લામી સબક પઢને સે પહલે જૈલ મેં દી હુઈ હુઆ પઠ લીજિયે જો કુછ પઢેણે યાદ રહેણા. દુઆ યેહ હૈ :

اللَّهُمَّ افْتَحْ عَلَيْنَا حِكْمَتَكَ وَأَذْشِرْ
عَلَيْنَا رَحْمَتَكَ يَا ذَالْجَلَلِ وَالْمُكَرَّام

તરજમા : એ અહ્લાદ ગુરો ! હમ પર ઈલ્મો હિકમત કે દરવાજે ખોલ દે ઓર હમ પર અપની રહમત નાચિલ ફરમા ! એ આ-જમત ઓર બુઝુગ્ગી વાલે (المُسْتَطْرِف ج 1 ص 4، دارالفکر بیروت) નોટ : અવ્યાલ આધિર એક એક બાર દુરુદ શરીર ફથ લીજિયે.

તાલિબે ગમે મદીના
વ બકીઅ
વ મણિકરત
13 શવ્યાલુલ મુકર્રમ 1428 હિ.

રફીકુલ મો'તમિરીન

યેહ કિતાબ (રક્ષિકુલ મો'તમિરીન)

શૈખ તરીકત, અમીરે અહલે સુન્નત, બાનિયે દા'વતે ઈસ્લામી હજરત અલ્લામા મૌલાના અભૂ બિલાલ મુહમ્મદ ઈલ્યાસ આતાર કાંદિરી ૨-જવી જિયાઈ ને ઉર્દૂ જાબાન મેં તહરીર ફરમાઈ હૈ.

મજલિસે તરાજિમ (દા'વતે ઈસ્લામી) ને ઈસ કિતાબ કો ગુજરાતી રસ્મુલ ખત મેં તરતીબ હે કર પેશ કિયા હે ઔર મકન-ત-બતુલ મદીના સે શાઅએઅ કરવાયા હૈ. ઈસ મેં અગર કિસી જગહ કમી બેશી પાએં તો મજલિસે તરાજિમ કો (બ જરીએ મકનુલ, ઈ-મેઈલ યા SMS) મુતાલા ફરમા કર સવાબ કમાઈયે.

राबिता : मजलिसे तराजिम (दा'वते ईस्लामी)

ਮਕ-ਤ-ਬਤੁਲ ਮਦੀਨਾ, ਸਿਲੇਕਟੇਡ ਹਾਊਸ, ਅਲਿੱਫ ਦੀ ਮਸ਼ਿਣਾਂ ਦੇ ਸਾਮਨੇ,

તીન દરવાજા, અહમદાબાદ-૧, ગુજરાત, ઇન્ડિયા

યાદ દાખિત

દૌરાને મુતા-લઆ ઝડુરતન અન્ડર લાઈન કોણ્યે, ઈશારાત લિખ કર સફંધ નમ્બર નોટ ફરમા લીણ્યે.

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਮੁਅਲਿਈ :

શૈખે તરીકત, અમીરે અહલે સુન્ત, બાનિયે દા'વતે ઈસ્લામી હજરતે અલ્લામા મૌલાના
અબૂ બિલાલ મુહમ્મદ ઈલ્યાસ અતાર કાદિરી ૨-ઝવી

नाशिर

મક-ત-બતુલ મદીના અહમદાબાદ

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى سَيِّدِ الْمُرْسَلِينَ أَمَّا بَعْدُ فَأَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَنِ الرَّجِيمِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

નામ કિતાબ : રફીકુલ મો'તમિરીન

મુઅલ્લિફ : શૈખે તરીકત અમીરે અહલે સુન્નત બાનિયે દાવતે ઈસ્લામી હજરતે અલ્લામા મૌલાના અબૂ બિલાલ મુહમ્મદ ઈલ્યાસ અતાર કાદિરી ૨-જવી દામેટ બ્રકાથુમ ગાલીયે

સિને ઈશાઅત : મુહર્રમુલ હરામ 1435 સિ.એ.

નાશિર : મક-ત-બતુલ મદીના, અહમદાબાદ

મક-ત-બતુલ મદીના કી મુખ્તલિફ શાખે

મુખ્યાઈ : 19,20, મુહમ્મદ અલી રોડ, માંડવી પોસ્ટ ઓફિસ કે સામને, મુખ્યાઈ ફોન : 022-23454429

દેહલી : 421, માટિયા મહેલ, ઉર્દૂ બાજાર, જામેઅ માસ્ટિચ, દેહલી ફોન : 011-23284560

નાગપુર : માસ્ટિચ ગરીબ નવાજ કે સામને સૈફી નગર રોડ મોભિનપુરા નાગપુર ફોન : 09373110621

અજમેર શરીફ : 19 / 216 ફલાહે દારેન માસ્ટિચ, નાલા બાજાર, સ્ટેશન રોડ, અજમેર

હૈદરઆબાદ : પાની કી ટાંકી, મુગલ પુરા, હૈદરઆબાદ ફોન : 040-24572786

હુબ્લી : A.J. મુઠોલ કોમ્પ્લેક્સ, A.J. મુઠોલ રોડ, ઓલડ હુબ્લી બ્રીજ કે પાસ, હુબ્લી, કર્નાટક ફોન : 08363244860

મ-દની ઈલિજા : કિસી ઔર કો યેહ કિતાબ છાપને કી ઈજાત નહીં હૈ.

ਫਿਲਹਿਸ

ਉਨਵਾਨ	ਸਫ਼ਲਾ	ਉਨਵਾਨ	ਸਫ਼ਲਾ	ਉਨਵਾਨ	ਸਫ਼ਲਾ
ਤੁਝੇ ਵਾਲੇ ਕੇ ਲਿਖੇ 52 ਨਿਯੰਤੇ	7	ਤੀਜੇ ਸੇ ਚੱਕਰ ਕੀ ਦੁਆ	51	ਈਸ਼ਵਾਰੀ ਬਲਾਂਗੋਂ ਕੇ ਲਿਖੇ ਮ-ਦਨੀ ਕੂਲ	87
ਆਪ ਕੋ ਅੜ੍ਹੇ ਮਹੀਨੇ ਮੁਖਾਕ ਹੋ	17	ਚੌਥੇ ਚੱਕਰ ਕੀ ਦੁਆ	53	ਤਵਾਫ਼ ਮੌ ਸਾਤ ਖਾਂਤੇ ਹਤਾਤ ਹਾਰਮ ਹੈਂ	87
ਛੁਟ੍ਟੇ ਪਾਂਡ ਕੀ ਫੋਲਾਤ	21	ਪਾਂਥੋਂ ਚੱਕਰ ਕੀ ਦੁਆ	55	ਤਵਾਫ਼ ਕੇ ਜਾਰਾਤ ਮਕਰਹਾਤ	88
ਮੌ ਸਾਤ ਖਾਂਤੇ ਹਤਾਤ	21	ਛੇਟੇ ਚੱਕਰ ਕੀ ਦੁਆ	58	ਤਵਾਫ਼ ਵ ਸਾਖ੍ਰਾ ਮੌ ਧੋਹ ਸਾਤ ਕਾਮ	
(ਤੁਝੇ ਕੀ ਤਥਾਰੀ ਕੀ ਜਿਥੇ	21	ਸਾਤਾਂ ਚੱਕਰ ਕੀ ਦੁਆ	60	ਅੰਤੇ ਹੈਂ	89
ਅਹਰਾਮ ਬਾਂਧਨੇ ਕਾ ਤਰੀਕਾ	21	ਮਕਾਬੇ ਇਕਾਈ ਮ	62	ਸਾਖ੍ਰਾ ਕੇ 10 ਮਕਰਹਾਤ	89
ਈਸ਼ਵਾਰੀ ਬਲਾਂਗੋਂ ਕਾ ਅਹਰਾਮ	22	ਨਮਾਜੇ ਤਵਾਫ਼	62	ਸਾਖ੍ਰਾ ਕੇ ਚਾਰ ਮੁਤਾਬਿਕ ਮ-ਦਨੀ ਕੂਲ	90
ਅਹਰਾਮ ਕੇ ਨਫਲ	23	ਮਕਾਬੇ ਇਕਾਈ ਮ ਕੀ ਦੁਆ	63	ਈਸ਼ਵਾਰੀ ਬਲਾਂਗੋਂ ਕੇ ਲਿਖੇ ਖਾਸ ਤਾਕੀਦ	90
(ਤੁਝੇ ਕੀ ਨਿਯੰਤ	23	ਨਮਾਜੇ ਕੇ ਚਾਰ ਮ-ਦਨੀ ਕੂਲ	64	ਮਦੀਨੇ ਕੀ ਲਾਜਿਰੀ	91
ਲਾਭੋਕ	24	ਅਥ ਮੁਲਾਕਾਮ ਪਰ ਆਈਥੇ....!	65	ਜੌਕ ਬਣਾਨੇ ਕਾ ਤਰੀਕਾ	91
ਦੀ ਫ਼ਰਾਮੀਨੇ ਮੁਸਤਕਾ	24	ਮਕਾਬੇ ਮੁਲਾਕਾਮ ਪਰ ਪਥਨੇ ਕੀ ਦੁਆ	66	ਮਦੀਨਾ ਤਿਤਨੀ ਫੇਰ ਮੌ ਆਏਗਾ!	91
ਮਾ'ਨਾ ਪਰ ਨਜ਼ਰ ਰਖਤੇ ਲੁਲੇ ਅਲੋਕੇ ਪਥਿੰਦੇ	25	ਅਥ ਅਹਮ ਮਸਤਲਾ	68	ਨੰਗੇ ਪਾਉ ਰਹਨੇ ਕੀ ਕੁਝ ਆਨੀ ਫੇਰੀਲ	93
ਲਾਭੋਕ ਕਲਨੇ ਕੇ ਬਾਅਦ ਕੀ ਅੇਕ ਸੁਨਾਤ	25	ਅਥ ਜਮਾਅਮ ਪਰ ਆਈਥੇ !	68	ਲਾਜਿਰੀ ਕੀ ਤਥਾਰੀ	94
ਲਾਭੋਕ ਕੇ 9 ਮ-ਦਨੀ ਕੂਲ	26	ਆਖੇ ਜਮਾਅਮ ਪੀ ਕਰ ਧੋਹ ਦੁਆ ਪਥਿੰਦੇ	69	ਅੰਤੀਕਿਥੇ ! ਸਲਾਹ ਗੁਭਾਦ ਆਗਿਆ	94
ਨਿਯੰਤ ਕੇ ਮੁਨਤਾਬਿਕ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹਿਦਾਯਤ	27	ਆਖੇ ਜਮਾਅਮ ਪੀਤੇ ਵਕਤ		ਖੋਕੇ ਤੋ ਬਾਬੁਲ ਬਕੀਅਂ ਦੇ ਲਾਜਿਰ ਹੋਂ	96
ਅਹਰਾਮ ਕੇ ਮਾ'ਨਾ	28	ਦੁਆ ਮਾਂਗੇ ਜਾਤ ਤਰੀਕਾ	69	ਨਮਾਜੇ ਸ਼ੁਕਾਨਾ	97
ਅਹਰਾਮ ਮੌ ਧੋਹ ਬਾਂਧ ਕਾਰੀ ਹੋ	28	ਜਿਧਾਦ ਨਾ ਨ ਪਿੰਧੇ	70	ਸੁਨਾਈ ਜਾਲਿਧੋਂ ਕੇ 3 ਬੜੇ	97
ਅਹਰਾਮ ਮੌ ਧੋਹ ਬਾਂਧ ਕਾਰੀ ਹੋ	30	ਨਜ਼ਰ ਤੇਜ ਹੋਈ ਹੈ	70	ਮੁਹਾ-ਜ਼ਹਾ ਸ਼ਰੀਕ ਪਰ ਲਾਜਿਰੀ	98
ਧੇਹ ਬਾਂਧ ਅਹਰਾਮ ਮੌ ਜਾਇਆ ਹੈ	31	ਸਥਾਵ ਮਰਵਾਂਦ ਕੀ ਸਾਖ੍ਰਾ	71	ਵਾਸਾਹੇ ਸਿਸਾਲਤ ਮੌ ਸਲਾਮ ਅਨੰਤ ਕੀ ਜਿਥੇ	99
ਮਹਵ ਔਰਤ ਕੇ ਅਹਰਾਮ ਮੌ ਫੁਕ	33	ਸਥਾਵ ਪਰ ਅਵਾਮ ਕੇ ਮੁਖਾਲਿਕ ਅਨਾਦਾ	73	ਸਿਵੀਕ ਅਕਬਰ ਕੀ ਜਿਦਮਤ ਮੌ ਸਲਾਮ	101
ਅਹਰਾਮ ਕੀ 9 ਮੁਕੀਅਤ ਅਹਿਤਿਆਤੋਂ	34	ਕੋਈ ਸਥਾਵ ਕੀ ਦੁਆ	74	ਫੁਕੇ ਆਂਗਮ ਕੀ ਜਿਦਮਤ ਮੌ ਸਲਾਮ	102
ਅਹਰਾਮ ਕੇ ਬਾਰੇ ਮੌ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤਮਾਲ	37	ਸਾਖ੍ਰਾ ਕੀ ਨਿਯੰਤ	80	ਫੋਭਾਰਾ ਏਕ ਸਾਥ ਰੋਪੈਨ ਕੀ	102
ਹਰਮ ਕੀ ਵਾਜਾਤ	37	ਸਥਾਵ ਮੌਲੀਂ ਕੇ ਦਰਿਮਿਆਨ ਪਥਨੇ ਕੀ ਦੁਆ	81	ਜਿਦਮਤੋਂ ਮੌ ਸਲਾਮ	102
ਮੁਕੁਅੇ ਮੁਕੁਰੰਦਾ ਕੀ ਲਾਜਿਰੀ	38	ਸਥਾਵ ਮੌਲੀਂ ਕੇ ਦਰਿਮਿਆਨ ਪਥਨੇ ਕੀ ਦੁਆ	82	ਧੋਹ ਹੁਆਂਦੇ ਮਾਨਿਧੇ	103
ਅਂਤਿਕਾਕ ਕੀ ਨਿਯੰਤ ਕਰ ਲੀਕਿਥੇ	39	ਫੋਗਨੇ ਸਾਖ੍ਰਾ ਏਕ ਜ਼ੁਨੀ ਅੇਖਿਤਿਆਤ	84	ਬਾਗਾਹੇ ਸਿਸਾਲਤ ਮੌ ਹਾਜ਼ਰੀ ਕੇ	
ਕਾ'ਬਾਂਘੇ ਮੁਖਰੰਦਾ ਪਰ ਪਹਲੀ ਨਜ਼ਰ	40	ਨਮਾਜੇ ਸਾਖ੍ਰਾ ਮੁਸਤਹਲ ਹੈ	84	12 ਮ-ਦਨੀ ਕੂਲ	104
ਸਥਾਵ ਸੇ ਅਫ਼ਗਲ ਦੁਆ	41	ਲਲ ਧਾ ਤਲਦੀਰ	84	ਲਾਲੀ ਮੁਖਾਕ ਕੇ 3 ਬੜੇ ਪਥਨੇ ਕਾ ਲਿਵੰਦ	106
ਤਵਾਫ਼ ਮੌ ਦੁਆ ਕੇ ਲਿਖੇ ਰੁਕਨਾ ਮਨੁਨ ਹੈ	41	ਤਕਾਵੀਰ ਕੀ ਤਾਂਚੀਕ	84	ਦੁਆ ਕੇ ਲਿਖੇ ਜਾਲੀ ਮੁਖਾਕ ਕੋ	
(ਤੁਝੇ ਕਾ ਤਰੀਕਾ	42	ਈਸ਼ਵਾਰੀ ਬਲਾਂਗੋਂ ਕੀ ਤਕਾਵੀਰ	85	ਪੀਠ ਮਤ ਕੀ ਜਿਥੇ	106
ਤਵਾਫ਼ ਕਾ ਤਰੀਕਾ	42	ਚੁਪ੍ਪਾਂ ਕੇ ਬਾਰੇ ਮੌ ਜ਼ਰੂਰੀ ਮਸਤਲਾ	85	ਪਥਾਸ ਹਾਰ ਅਂਤਿਕਾਕ ਕਾ ਸਲਾਮ	107
ਪਹਲੇ ਚੱਕਰ ਕੀ ਦੁਆ	46	ਜਿਸ ਨੇ ਦੁਸੱਹੋਂ ਕੇ ਜੂਨੇ ਨਾ ਜ਼ਾਇਅ	85	ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਪਾਂਥ ਲੋਜ ਕਾ ਸਲਾਮ	108
ਦੂਜੇ ਚੱਕਰ ਕੀ ਦੁਆ	49	ਈਸ਼ਵਾਰੀ ਬਲਾਂਗੋਂ ਕੀ ਅੰਤ ਕੀ ਜਿਥੇ	86	ਸਲਾਮ ਜ਼ਖਾਨੀ ਹੀ ਅੰਤ ਕੀ ਜਿਥੇ	108

ઉન્વાન	સફલા	ઉન્વાન	સફલા	ઉન્વાન	સફલા
બુધિયા કો દીદાર હો ગયા	109	શુદ્ધદાને ઉહુદ કો મજબૂતી સલામ	134	વ જવાબ	148
અલ ઈન્ટિગ્રર...! અલ ઈન્ટિગ્રર...!	110	જિયારતો પર હાજીરી કે દોતરીક	135	બાલ દૂર કરને કે બારે મેં	
એક મેમન હાજી કો દીદાર હો ગયા	110	સુવાલ વ જવાબ		સુવાલ વ જવાબ	149
ગલિયોનો મેંન ચૂક્યે!	111	જાઈંગ ઔર ઇન કે કફિયારે	136	ખુશ્ખુલ કો બારે મેંન સુવાલ વ જવાબ	152
જન્નતુલ બીજીઓ	111	દમ વગેરા કી તા'રીફ	136	એહરામ મેંન ખુશ્ખુલાર સાખુન	
અહલ બીજીઓ કો સલામ અર્જ ક્રિયાયે	112	દમ વગેરા મેં રિસાયત	136	કા ઈસ્તિ'માલ	159
દિલોનો પર બન્ધ ફર જાતા	113	દમ, સ-કે ઔર રોજે કે	137	મોહરિમ ઔર ગુલાબ કે ફૂલોનો	
અલ વદાઈ હંગિયી	113	ઝરી મસાઈલ		કે ગજરે	160
અલ વદાઅ તાજાદરે મદીના	115	અલ્લાહ હું કુઝ સે ઇરિયે	138	સિલે હુંએ કપડે વગેરા કે	
મફક્કાએ મુકર્મા કી જિયારતો	118	તવાફ કે બારે મેં મુનતકર્દિક		મુ-તાલિક સુવાલ વ જવાબ	165
વિલાદનું ગાહે સરવરે આલમ	118	સુવાલ વ જવાબ	139	એહરામ મેંન ટિથ્યો પેર કા ઈસ્તિ'માલ	166
જ-બલે અભૂ કુવેસ	118	ઈસ્તિલામે હજર મેં ધાથ કહાં		હલ્ક વ તક્સીર કે મુ-તાલિક	
ખરી-જન્નતુલ કુશ્લા કા મકાન	120	તક ઉદ્ઘાણે?	139	સુવાલ વ જવાબ	171
ગારે જ-બલે સૌર	121	તવાફ મેં ફેરો કી જિનતી યાદ ન		મુ-તકર્દિક સુવાલ વ જવાબ	172
ગારે હિયા	121	રહી તો?	140	13 કો ગુરુબે આફિતાબ કે બા'દ	
દારે અર્કમ	122	દૌરાને તવાફ વુગ્ઝ ટૂટ જાને તો		એહરામ બાંધ સકતે હે	174
મહલલાએ મસ્ખલા	123	ક્યા કરે?	140	અરબ શરીફ મેં કામ કરને	
જન્નતુલ મખ્રુલા	123	કાતરે કે મરીએ કે તવાફ કા		વાલોને કિયે	177
મશિને જિન્ન	124	અહમ મસ્ખલા	141	એહરામ ન બાંધના હો તો હીલા	178
મશિનહુર્યાહ	124	ઔરત ને બારી કે હિન્નો મેં નફલી		ઉમ્રહ યા હજ કે લિયે	
મશિને બેંફ	125	તવાફ કર લિયા તો?	142	સુવાલ કરના કેસા?	179
મશિને જિર્દરના	125	મશિનહુલ હયામ કી પહીલી યા દ્વારી		(ઉમ્રહ કે વીજે પર હજ કે	
મજારે મૈનુના	127	મન્જિલ સે તવાફ કા મસ્ખલા	143	લિયે રકના કેસા?	181
મશિનહુલ હયામ મેં નમાજે		દૌરાને તવાફ બુલન્દ આવાજ સે		ગેર કાનૂની રકને વાલે કી	
મુસિક્ષા કે 11 મકાનાત	128	મુનાજાટ પઢના કેસા?	144	નમાજ કા અહમ મસ્ખલા	182
મહીનાએ મુનવ્વરહ કી જિયારતો	129	ઈઝિતિબાઓ ઔર રમલ કે બારે		હરમ મેં કષ્ટતરો, ટિક્કીયો કો	
રો-જન્નતુલ જન્નહ	129	સુવાલ વ જવાબ	145	ઉડાના, સતાના	183
મશિને કુશ્લા	130	બોસો કાનાર કે બારે મેં સુવાલ વ જવાબ	145	હરમ પેડ વગેરા કાટના	187
ઉરે કા સવાબ	131	અદેરામ મેં અમ્રદસ સે મુસા-ફા		મીકાત સે વિભેર એહરામ ગુજરને	
મનારે સચ્યાદુના હન્ગા	131	કિયા ઔર....?	147	કે બારે મેં સુવાલ વ જવાબ	189
શુ-હદાએ ઉહુદ કો સલામ		ભયાં બીવી કા ધાથ મેં ધાથ ડાલ		મખાનિયો મરાજેઅ	190
કરને કી ફરીલત	132	કર ચલના	148		
સચ્યાદુના હન્ગા કી બિંદમત મેં સલામ	132	નાખુન તરસને કે બારે મેં સુવાલ			

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى سَيِّدِ النُّبُوَّةِ أَمَّا بَعْدُ فَاعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَنِ الرَّجِيمِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ઉમ્રે વાલે કે લિયે 52 નિયતેં

(માઝ રિવાયાત, હિકાયાત વ મ-ઇની ફૂલ)

(હુજ્જાજ વ મો'તમિરીન ઈન મેં સે મૌકાએ કી મુના-સબત સે વોહ નિયતેં કર લેં જિન પર અમલ કરને કા વાકેઈ જેઠુન હો)

﴿1﴾ સિફ્ રિઝાએ ઈલાહી ગ્રાહી પાને કે લિયે ઉમ્રહ કરુંગા.

(કબૂલિયત કે લિયે ઈખાસ શર્ત હૈ ઔર ઈખાસ હાસિલ કરને મેં યેહ બાત બહુત મુઆવિન હૈ કે રિયાકારી ઔર શોહરત કે તમામ અરબાબ તર્ક કર દિયે જાએં) ﴿2﴾ હુજૂરે અકર્મ વિલાસ કરુંગા. ﴿3﴾ માં બાપ કી રિઝા મન્દી લે લુંગા.

(બીવી શોહર કો રિઝા મન્દ કરે, મકરૂજ જો અભી કર્જ અદા નહીં કર સકતા તો ઉસ (કર્જ જ્વાહ) સે ભી ઈજાત લે. (મુલખસ અજ બહારે શરીઅત, જિ. 1, સ. 1051)) ﴿4﴾ માલે હલાલ સે ઉમ્રહ કરુંગા

﴿5﴾ ચલતે વકત ઘર વાલોં, રિશ્તેદારોં ઔર દોસ્તોં સે કુસૂર મુઆફ કરવાઉંગા, ઈન સે દુઆ કરવાઉંગા. (દૂસરોં સે દુઆ કરવાને સે બ-ર-કત હાસિલ હોતી હૈ, અપને હક મેં દૂસરે કી દુઆ કબૂલ હોને કી જિયાદા ઉમ્મીદ હોતી હૈ. દા'વતે ઈખાબી કે ઈશાઅતી ઈદારે મક-ત-બતુલ મદીના કી મતબૂ�आ 326 સફહાત પર મુશ્તમિલ કિતાબ “ફિજાઈલે દુઆ” સફહા 111 પર મન્કૂલ હૈ, હજરતે મૂસા કી જિતાબ દુવા : એ મૂસા ! મુજ સે ઉસ મુંહ કે સાથ દુઆ માંગ જિસ સે તૂ ને ગુનાહ ન કિયા. અર્જ કી : ઈલાહી ! વોહ મુંહ કહાં સે લાઉં ? (યહાં અમ્બિયા કી તવાજોએ હૈ વરના

વોહ યકીનન હર ગુનાહ સે મા'સૂમ હેં) ફરમાયા : ઓરોં સે દુઅા કરા, કે (ઉન કે મુંહ સે તૂને ગુનાહ ન કિયા. ૩૧) . (માલખન આ મનુષ્ય મુલારૂમ વફર સુમ ચ)

﴿6﴾ હાજત સે ઝાઈદ તોશા (અખરાજત) રખ કર રૂ-ફકા પર ખર્ચ ઔર ફુ-કરા પર તસદુક (યા'ની જેરાત) કર કે સવાબ કમાઉંગા

﴿7﴾ જબાન ઔર આંખ વગેરા કી હિફાજત કરુંગા। (નસીહતોં કે

ਮ-ਦਨਾ ਫੂਲ ਸਫ਼ਿਲਾ 29 ਆਰ 30 ਪਰ ਹੋ : (1) (ਛਟਾਸ ਪਾਕ ਹੋ : ਅਲਖਾਈ ਫਰਮਾਤਾ ਹੈ) ਐ ਇਥੇ ਆਦਮ ! ਤੇਰਾ ਦੀਨ ਉਸ ਵਕਤ ਤਕ ਹੁਲ੍ਸਤਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਤਾ ਜਿਥੇ ਤਕ ਤੇਰੀ ਜਬਾਨ ਸੀਧੀ ਨ ਹੋ ਓਗ ਤੇਰੀ ਜਬਾਨ ਤਥਾ ਤਕ ਸੀਧੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਤੀ ਜਿਥੇ ਤਕ ਤੂ ਅਪਨੇ ਰਖ ਗੁਜ਼ਲ ਦੇ ਹਿਆ ਨ ਕਰੋ.

(2) जिस ने मेरी हराम कर्दा थीजों से अपनी आंखों को झुका लिया (या'नी उन्हें देखने से बचा) मैं उसे जहन्नम से अमान (या'नी पनाह) अता कर दूँगा॥) ॥४॥ दौराने सङ्कर जिको दुरुद से दिल भड़लाउंगा॥

(ઈસ સે ફિરિશ્તા સાથ રહેગા ! ગાને બાજે ઓર લગ્વિયાત કા સિલ્વિલા
રાયા તો હૈતાન આશ રહેગા) અપણે લિયે રૂપી તમામ મચલ્યાનો

ਕੇ ਲਿਧੇ ਹੁਆ ਕਰਤਾ ਰਹ੍ਗਾ। (ਮੁਸਾਫ਼ਿਰ ਕੀ ਹੁਆ ਕਬੂਲ ਹੋਤੀ ਹੈ। ਨੀਅ

“ਫ਼ਾਇਲ ਹੁਆ” ਸਿੱਖਾ 220 ਪਰ ਹੈ : ਮੁਸਲਿਮਾਨ, ਕਿ ਮੁਸਲਿਮਾਨ ਕਿ ਲਿਖ
ਉਸ ਕੀ ਗੈਬਤ (ਯਾਂਨੀ ਗੈਰ ਮੌਜੂ-ਦਾਨੀ) ਮੈਂ (ਜੇ) ਹੁਆ ਮਾਂਗੇ (ਵੋਹ ਕਿਥੂਲ

ਹੋਤੀ ਹੈ) ਹਦੀਸ ਸ਼ਰੀਫ ਮੌਜੂਦਾ ਭੌਜੂ-ਦਾਗੀ ਵਾਲੀ) ਦੁਆ ਜਿਹਾ ਧਾਰਤ ਜਲ੍ਦ ਦਬਲ ਹੋਤੀ ਹੈ ਕਿਉਂਥੇ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦੇ : (ਤੁਝ ਕੇ ਹੱਦ ਮੌਜੂਦਾ ਹੋਣੀ ਵਾਲੀ)

ਦੁਆ ਕਬੂਲ ਔਰ ਤੁਝੇ ਭੀ ਈਸੀ ਤਰਣ ਕੀ ਨੇ'ਮਤ ਹੁਸੂਲ) ॥10॥ ਸਥ ਕੇ

સાથે અચ્છા ગુફત-ગૂ કરુંગા, આર હસ્બ હસાવ્યત મુસલ્માના
કો ખાના ખિલાઉંગા ॥11॥ પરેશાનિયાં આએંગી તો સબ્ર કરુંગા॥

﴿12﴾ अपने रू-झका के साथ हुस्ने अपलाक का मुँगा-हरा करते हुए उन के आराम वगैरा का खयाल रखूँगा, गुस्से से बचूँगा, बेकार बातों में नहीं पड़ूँगा, लोगों की (ना खुश गवार) बातें भरदाश्त करूँगा ॥ ﴿13﴾ तभाम खुश अकीदा मुसल्मान अ-रबों से (वोह चाहे कितनी ही सज्जी करें, मैं) नरमी के साथ पेश आउँगा। (बहारे शरीअत जिल्ह 1 हिस्सा 6 सफ्ट 1060 पर है : बदूओं और सब अ-रबियों से बहुत नरमी के साथ पेश आए, अगर वोह सज्जी करें (भी तो) अदब से तहम्मुल (या'नी भरदाश्त) करे इस पर शक्षाअत नसीब होने का वादा फरमाया है। खुसूसन अहले ह-रमैन, खुसूसन अहले मदीना। अहले अरब के अफ़आल पर ऐतिराज न करे, न दिल में कदूरत (या'नी मैल) लाए, इस में दोनों² जहां की सआदत है)

﴿14﴾ भीड़ के भौकअ पर भी लोगों को अजिय्यत न पहोंचे इस का खयाल रखूँगा और अगर खुद को किसी से तकलीफ़ पहोंची तो सध्य करते हुए मुआझ करूँगा। (हठीसे पाक में है : जो शाख अपने गुस्से को रोकेगा अल्लाह عَزَّوَجَلَّ कियामत के रोज़ उस से अपना अजाब रोक देगा। (١٣١) حديث ٣١٥ ص ٦) ॥ ﴿15﴾ मुसल्मानों पर इन्झिरादी कोशिश करते हुए “नेकी की दा’वत” हे कर सवाब कमाउँगा ॥ ﴿16﴾ सफ्टर की सुन्नतों और आदाब का हताल ईम्कान खयाल रखूँगा ॥ ﴿17﴾ ऐहराम में लघ्बैक की खूब कसरत करूँगा। (ईस्लामी भाई बुलन्द आवाज़ से कहे और ईस्लामी बहन पस्त आवाज़ से) ॥ ﴿18﴾ मस्जिद हेने करीमैन (बल्कि हर जगह हर मस्जिद) में दाखिल होते वक्त पहले सीधा पाउ अन्दर रखूँगा और मस्जिद

में दाखिले की हुआ पढ़ूँगा। इसी तरह निकलते वक्त उलटा पाउं पहले निकालूँगा और बाहर निकलने की हुआ पढ़ूँगा ॥19॥ जब जब किसी मस्तिष्ठ खुसूसन मस्तिष्ठने करीमैन में दाखिला नसीब हुवा, नश्ली ए'तिकाफ़ की नियत कर के सवाब कमाउंगा। (याद रहे ! मस्तिष्ठ में खाना पीना, आबे झमज्जम पीना, स-हरी व ईफ्तार करना और सोना जाईज नहीं, ए'तिकाफ़ की नियत की होगी तो जिम्मन येह सब काम जाईज हो जाएंगे) ॥20॥ का'बे मुशर्रफ़ा पर पहली नज़र पड़ते ही हुरुदे पाक पठ कर हुआ मांगूँगा ॥21॥ दौराने तवाफ़ “मुस्तज़ब” पर (जहां सतर हजार फ़िरिश्ते हुआ पर आभीन कहने के लिये मुकर्रर हैं वहां) अपनी और सारी उम्मत की मण्डिरत के लिये हुआ करूँगा ॥22॥ जब जब आबे झमज्जम पियूँगा, अदाए सुन्नत की नियत से किल्ला रु, खेहो कर, اللَّهُمَّ بِسْمِ اللَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۖ पठ कर, चूस चूस कर तीन³ सांस में, पेट भर कर पियूँगा, फ़िर हुआ मांगूँगा के वक्ते कबूल है। (फरमाने मुस्तक़ा : صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مुनाफ़िकों में येह फ़क्त है के वोह झमज्जम कूख (या'नी पेट) भर नहीं पीते। (ابن ماجہ ج ٤٨٩ ص ٣ حديث ٣٠٦١))

॥23॥ मुल्लज्जम से लिपटते वक्त येह नियत कीजिये के महज्जबत व शौक के साथ का'बा और रज्जे का'बा ग्रूप जै कुर्ब छासिल कर रहा हूँ और उस के तअल्लुक से ब-र-क्त पा रहा हूँ। (उस वक्त येह उम्मीद रजिये के बदन का हर वोह हिस्सा जो का'बे मुशर्रफ़ा से मस (TOUCH) हुवा है اللَّهُءَشَّانِ! जहन्नम से आजाए होगा)

॥24॥ गिलाइ का'बा से चिमटते वक्त येह नियत कीजिये, के

ਮਹਿਸੂਸ ਵਾਲ ਦੀ ਸੁਵਾਲ ਮੈਂ ਇਹਾਂ ਕਰ ਰਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜੈਂਦੇ ਕੋਈ
ਖਤਾਕਾਰ ਉਸ ਸ਼ਾਬਦ ਦੇ ਕਪਤਾਨ ਦੇ ਲਿਪਟ ਕਰ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸ
ਕਾ ਵੋਹ ਮੁਜ਼ਦਿਮ ਹੈ ਔਰ ਬ੍ਰਾਬਰ ਆਜ਼ਿਜ਼ੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਬ ਤਕ
ਅਪਨੇ ਜੁੰਮ ਦੀ ਮੁਆਫੀ ਔਰ ਆਧਿਨਦਾ ਦੇ ਅਮਨ ਵਾਲਾ ਮਾਮਲੀ ਦੀ
ਜਮਾਨਤ ਨਹੀਂ ਮਿਲੇਗੀ ਦਾਮਨ ਨਹੀਂ ਛੁਟੁੰਗਾ। (ਗਿਲਾਝੇ ਕਾਂਬਾ ਵਗੈਰਾ
ਪਰ ਲੋਗ ਕਾਫੀ ਖੁਸ਼ਬੂ ਲਗਾਤੇ ਹੋਣ ਵਿਹਾਂ ਅੇਹ ਰਾਮ ਦੀ ਹਾਲਤ ਮੈਂ ਅੇਹ ਤਿਆਤ
ਕੀਂਗਿ) ॥25॥ ਰਾਮੇ ਜਮਰਾਤ ਮੈਂ ਹਜ਼ਰਤੇ ਸਥਿਹੁਨਾ ਇਥਾਹੀਮ
ਖਲੀਲੁਲਾਹ ਕੀ ਮੁਸ਼ਾ-ਬਹਤ (ਯਾਨੀ
ਮੁਵਾ-ਫਕਤ) ਔਰ ਸਰਕਾਰੇ ਮਦੀਨਾ ਕੀ ਸੁਨਾਤ
ਪਰ ਅਮਲ, ਸ਼ੈਤਾਨ ਕੋ ਰੁਖਵਾ ਕਰ ਕੇ ਮਾਰ ਭਗਾਨੇ ਔਰ ਘਵਾਹਿਸ਼ਾਤੇ
ਨਫਸਾਨੀ ਕੋ ਰਝਮ (ਯਾਨੀ ਸੰਗਸਾਰ) ਕਰਨੇ ਦੀ ਨਿਧਤ ਕੀਂਗਿ।
(ਛਿਕਾਇਤ: ਹਜ਼ਰਤੇ ਸਥਿਹੁਨਾ ਜੁਨੇਂ ਬਗਦਾਦੀ ਨੇ ਏਕ
ਹਾਲ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਕ ਤੂਨੇ ਰਾਮ ਦੇ ਵਕਤ ਨਫਸਾਨੀ ਘਵਾਹਿਸ਼ਾਤ ਕੀ ਕੁਕਿਰਿਆਂ ਮਾਰੀਆਂ
ਥਾਂ ਨਹੀਂ? (ਉਸ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿਯਾ: ਨਹੀਂ। ਫਰਮਾਯਾ: ਤੋਹਾਂ ਵਿੱਚ ਤੂਨੇ ਰਾਮ ਦੀ ਨਹੀਂ
ਕੀ। (ਯਾਨੀ ਰਾਮ ਕਾ ਪੂਰਾ ਹਕ ਅਦਾ ਨਹੀਂ ਕਿਯਾ)) ॥੩੬੩॥) (ملخص از کشف المحبوب ص ۳۶۳)

॥26॥ ਤਵਾਝ ਵਾਂ ਸਾਚ੍ਯ ਮੈਂ ਲੋਗਾਂ ਕੋ ਧਕਕੇ ਦੇਨੇ ਦੇ ਬਚਤਾ ਰਹੁੰਗਾ।
(ਜਾਨ ਬੁੜ ਕਰ ਕਿਸੀ ਕੋ ਇਸ ਤਰਫ ਧਕਕੇ ਦੇਨਾ ਕੇ ਇਹਾਂ ਪਛਾਂਦੇ ਬਨਨੇ ਦੀ ਹਕ
ਤ-ਲਫੀ ਔਰ ਗੁਨਾਹ ਹੈ, ਤੌਬਾ ਭੀ ਕਰਨੀ ਹੋਗੀ ਔਰ ਜਿਸ ਕੋ ਇਹਾਂ
ਪਛਾਂਦਾ ਹੈ ਉਸ ਦੇ ਮੁਆਫ ਭੀ ਕਰਾਨਾ ਹੋਗਾ। ਬੁਜੁਗੋਂ ਸੇ ਮਨੁੱਖ ਹੈ: ਏਕ
ਦਾਂਗ ਕੀ (ਯਾਨੀ ਮਾਮੂਲੀ ਸੀ) ਮਿਕਦਾਰ ਅਲਵਾਹ ਤਾਲਾ ਕੇ ਕਿਸੀ ਨਾ
ਪਸਾਨੀਂ ਦਾ ਫੇਲ ਕੋ ਤਕਕ ਕਰ ਦੇਨਾ ਮੁੜੇ ਪਾਂਚ ਸੋ ਨਫਲੀ ਹਜ਼ ਕਰਨੇ ਦੇ ਜਿਧਾਦਾ
ਪਸਾਨੀਂ ਦਾ ਹੈ। (جامع العلوم والحكم لابن رجب ص ۱۲۰) ॥27॥ ਤ-ਲਮਾ ਵ
ਮਸ਼ਾਈ ਅਹਲੇ ਸੁਨਾਤ ਦੀ ਜਿਧਾਰਤ ਵਾਂ ਸੋਹਭਤ ਦੇ ਬ-2-ਕਤ

ہاسیل کر دے گا، اپنے لیتے بے ہی سا بھ مانگی رات کی دعاء
 کروایا گا ॥ 《28》 ہبادات کی کسرت کر دے گا بیل بھوسوس نما جے
 پنجاں پابندی سے آدھا کر دے گا ॥ 《29》 گوناہوں سے ہمہ شا کے
 لیتے توبہ کرتا ہے اور سیفی اخٹھی سوہنگت میں رہا کر دے گا
 ॥ 《30》 واپسی کے بارے گوناہوں کے کریب بھی ن آؤں گا، نکیوں
 میں بھبھی ہڈا کر دے گا اور سوچناتوں پر بھی دامن بھاٹا گا ॥
 《31》 مکھے مुکرہ مہا اور مہینے مونبھرہ زادہ اللہ شرفاً و تعلیماً
 کے یادگار مुبادرک مکامات کی جیسا رات کر دے گا ॥ 《32》 سआدات
 سمجھتے ہے اب نیت سے سوا بھی نے مونبھرہ زادہ اللہ شرفاً و تعلیماً
 کی جیسا رات کر دے گا ॥ 《33》 سرکارے مہینا صلی اللہ تعالیٰ علیہ وآلہ وسلم کے
 دربارے گوہر بار کی پھلی ہڈی سے کجھ گورنل کر دے گا،
 نیا سکھ لیبا س، سر پر نیا سرجن نہیں ٹوپی اور ہس
 پر نیا ہمہ ما شریک باندھ دے گا، سورہ ما اور ہمہ بھوش بھو
 لگا گا ॥ 《34》 اخلاحت کے ہر وجہ کے ہر سفرمانے آلاتی شان :

وَلَوْ أَنَّهُمْ إِذْ ظَلَمُوا أَنفُسَهُمْ جَاءُوكَ فَاسْتَغْفِرُوا اللَّهَ
 وَاسْتَغْفِرَ لَهُمُ الرَّسُولُ لَوْ جَدُوا اللَّهَ تَوَّابًا رَّحِيمًا ۝

(۱۴:۵-۷-م) کنجزیل ہمہ ان : اور اگر جب وہ
 اپنی جانوں پر جرم کرے تو اسے مکھبھب ! تھا رہے ہوئے ہیں
 اور فیکر اخلاحت سے بھاٹھی چاہے اور رسویل ہن کی شکایت فرمائے
 تو جرور اخلاحت کو بھوت توبہ کبھی کرنے والی مدد و بھان پائے
 پر امداد کرتے ہے اپنے مہینے کے شاخناہاں

کی بارگاہے بےکس پناہ میں ہائیری ہونگا ॥ ۳۵ ॥ اگر بس میں
ہووا تو اپنے مہلسین و گام گوسار آکا
کی بارگاہے بےکس پناہ میں یہ س ترہ ہائیر ہوئے ہونگا ॥ جس
ترہ ایک بآگا ہووا گولام اپنے آکا کی بارگاہ میں
لرجنما کانپتا، آنسو بھاتا ہائیر ہوتا ہے۔ (ہدایت:
سچیدھونا یہ مامے مالیک جب سچیدھ آلام
کے صلی اللہ علیہ وسلم کا لیک کرتے رہے یعنی کہ جن کا بدل جاتا اور گوک
جاتے۔ ہدایت: ہجرت سچیدھونا یہ مامے مالیک کے صلی اللہ علیہ وسلم سے
کیسی نے ہجرت سچیدھونا ایک دوسرے کے بارے میں
پڑھا تو فرمایا: میں جن ہجرات سے ریوایت کرتا ہوں وہ یعنی سب
میں افسوس ہے، میں نے یعنی دو² مرتبا سفرے ہجہ میں دبھا کے جب یعنی
کے سامنے نبی افضل الصلوٰۃ والمسیم کا لیک
آنپر ہوتا تو وہ یہ تنا روتے کے مुże یعنی پر رحمہ آنے لگتا۔
میں نے یعنی میں جب تا'جی میں مسکن شاہزادی کے ہبھی بے بودھ کا یہ
آلام دبھا تو میں میں تا'جی میں مسکن شاہزادی کے ہبھی بے بودھ کا یہ
ریوایت کرنی شروع کی ہے۔) ۴۲۰۴۱ (الشفاء ج ۲ ص ۶۷)

سراکارے
نامہ دار
شادی دار
میں اندھو
اوہ ہتھیار
اور جو کو شوک کے ساتھ دہن بھری میں تا'جی
دربیانی (آواز میں سلام ارج کر رہے ہیں) ۳۷ ہو کر آنی:

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ أَمْنُوا لَا تَرْفَعُوا أَصواتُكُمْ فَوْقَ صَوْتِ النَّبِيِّ وَلَا تَجْهَرُوا لَهُ
بِالْقَوْلِ كَجَهْرٍ بَعْضُكُمْ لِيَعْضِنَ أَنْ تُحْبَطَ أَعْمَالُكُمْ وَأَنْتُمْ لَا تَشْعُرُونَ ۝

(تاریخ: ۱۴ جمادی الثانی ۱۴۲۶ھ) (پ: ۲۷) مાને કન્જુલ ઈમાન : એ ઈમાન વાલો ! અપની આવાજેં ઉંચી ન કરો ઉસ ગૈબ બતાને વાલે (નબી) કી આવાજ સે ઔર ઉન કે હુંગૂર બાત ચિલ્લા કર ન કહો જૈસે આપસ મેં એક દૂસરે કે સામને ચિલ્લાતે હો કે કહીં તુમ્હારે અમલ અકારત ન હો જાઓ ઔર તુમ્હેં ખબર ન હો) પર અમલ કરતે હુંએ અપની આવાજ કો પસ્ત ઔર કદરે ધીમી રખ્યું ગા ॥**38** ﴿أَسْلِكَ الشَّفَاعَةَ يَارَسُولَ اللَّهِ﴾ (યા'ની યા રસૂલલખાહ) مેં આપ કી શફાઅત કા સુવાલી હું) કી તકરાર કર કે શફાઅત કી ભીક માંગ્યું ગા ॥**39** શૈખેને કરીમૈન માંહમાં કી અ-જમત વાલી બારગાહોં મેં ભી સલામ અર્જ કરું ગા ॥**40** હાજિરી કે વક્ત ઈધર ઉધર દેખને ઔર સુનહૂરી જાલિયોં કે અન્દર ઝાંકને સે બચ્યું ગા ॥**41** જિન લોગોં ને સલામ પેશ કરને કા કહા થા ઉન કા સલામ બારગાહે શાહે અનામ માં મેં અર્જ કરું ગા ॥**42** સુનહૂરી જાલિયોં કી તરફ પીઠ નહીં કરું ગા ॥**43** જન્નતુલ બકીઅ કે મદદૂનીન કી ખિદમતોં મેં સલામ અર્જ કરું ગા ॥**44** હજરતે સાયિદુના હમારી કરું ગા, હુંએ વ ઈસાલે સવાબ કરું ગા, જ-બલે ઉહુદ કા દીદાર કરું ગા ॥**45** મસ્ટિછદે કુબા શરીફ મેં હાજિરી દૂંગા ॥**46** મદીનાએ મુનવ્વરહ કે દરો દીવાર, બર્ગો બાર, ગુલો ખાર ઔર પથ્થર વ ગુબાર ઔર વહાં કી હર શૈ કા ખૂબ અ-દબો એહતિરામ કરું ગા.. (હિકાયત : હજરતે સાયિદુના ઈમામે માલિક ને તા'જીમે ખાકે મદીના કી ખાતિર મદીનાએ તાયિબા

ما میں کبھی بھی کجا اے ہاجات نہیں کی بلکہ ہمسہا ہر م سے بآہر تشریف لے جاتے ہے، اعلابتاہا ہالاتے مرحہ میں مجبوری کی وجہ سے ما'جڑ ہے۔) (بستان المحدثین ص ۱۹) (47) مہینے موناپرہ کی کسی بھی شے پر اپنے نہیں لگائیں گا۔

(ہدایت : مہینے موناپرہ میں اپنے اک شامیں ہر وکت رہتا اور معاذی مانگتا رہتا ہے، جب اس کا سائب پوچھا گیا تو بولتا : میں نے اک دن مہینے موناپرہ کی دھی شریف کو بخواہ اور برآب کھا دیا، یہ کھاتے ہی میری نیزbat سلب ہو گا اور میڈ پر ایسا بھی ہو گا (یا نہیں) کہ ”اوہ دیوارے ملبوہ کی دھی کو برآب کھانے والے ! نیزbat ملبوہ سے دے ج ! ملبوہ کی گلی کی ہر ہر شے عمدہ ہے۔“ (ماجھا عزیز بھارے مسنواری، ص 128)

ہدایت : ہجرتے سایہ دنیا ایسا میں مالیک علیہ رحمۃ اللہ العالیہ کے سامنے کسی نے یہ کھا دیا کہ ”مہینے کی بیٹی برآب ہے“ یہ سون کر آپ نے رحمۃ اللہ تعالیٰ علیہ نے فتحا دیا ایسا گوستاخ کو تیس دوسرے لگا اے جائے اور کئی دن میں ڈال دیا جائے۔

(48) آجیاں اور ایسا بھی بآئیوں کو توہندا دنے کے لیے آبے گمجم، مہینے موناپرہ کی بخوبیں اور سادا تسبیح و گمراہ لگائیں گا۔ (بآرگاہ آپ لام اہمیت کی میمت (یا نہیں کی میمت) ہونا مکروہ

है और सोने चांदी की हराम. (कतावा २-जविय्या, जि. 23, स. 597))

﴿49﴾ जब तक मदीनાએ मुनવ्वરह में रहूँगा।
 दुरुदो सलाम की कसरत करूँगा। **﴿50﴾** मदीनાએ मुनव्वरह
 में कियाम के दौरान जब जब सज्ज गुम्बद की
 तरफ गुजर होगा, फैरन उस तरफ रुख कर के खडे खडे हाथ बांध कर
 सलाम अर्ज करूँगा। (हिकायत : मदीनાએ मुनव्वरह
 में سच्चिदुना अबू हाजिम की رَحْمَةُ اللَّهِ تَعَالَى عَلَيْهِ
 कर एक साहिब ने बताया : मुझे ख्वाब में जनाबे रिसालत मआब
 कह दो, “तुम मेरे पास से यूं ही गुजर जाते हो, रुक कर सलाम भी
 नहीं करते !” इस के बाद सच्चिदुना अबू हाजिम
 ने अपना मा’मूल बना लिया के जब भी रौज़ाए अन्वर की तरफ गुजर
 होता, अ-दबो ओहतिराम के साथ खडे हो कर सलाम अर्ज करते, फिर
 आगे बढ़ते।) (المنامات مع موسوعة ابن أبي الدنيا ج ٣ ص ١٥٣ حديث ٣٢٣)

﴿51﴾ अगर जन्नतुल बकीअ में मदर्फ़न नसीब न हुवा, और
 मदीनાએ मुनव्वरह से रुप्सत की जां सोज धड़ी
 आ गई तो बारगाहे रिसालत में अल वदाई हाजिरी हूँगा।
 और गिडगिडा कर बल्के मुम्किन हुवा तो रो रो कर बार बार
 हाजिरी की इलिज़ करूँगा। **﴿52﴾** अगर बस में हुवा तो मां की
 मामता भरी गोद से जुदा होने वाले बच्चे की तरह बिलक
 बिलक कर रोते हुए दरबारे रसूल को बार बार हसरत भरी
 निगाहों से देखते हुए रुप्सत होउंगा।

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى سَيِّدِ النُّبُلِيْنِ أَمَّا بَعْدُ فَأَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ السَّيِّلِيْنِ الرَّجِيْمِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيْمِ

આપ કો અગ્રમે મદીના મુબારક હો

ફરમાને મુસ્તાફા : “ઇલહ કા છાસિલ કરના હર મુસ્તભાન પર ફરજ હૈ.” (ابن ماجہ ج ١ ص ١٤٦ حદિથ ٢٢٤) ઇસ કી શરૂ મેં યેહ ભી હૈ કે હજ વિશ્વરૂપ અદા કરને વાલે પર ફરજ હૈ કે હજ વિશ્વરૂપ કે જરૂરી મસાઈલ જાનતા હો. ઉમૂમન હુજજજ વિશ્વરૂપ મો'તમિરીન તવાફ વિશ્વરૂપ વગૈરા મેં પઢી જાને વાલી અ-રબી દુઓઓ મેં જિયાદા દિલ ચસ્પી લેતે હોએ અગર્યે યેહ ભી બહુત અચ્છા હૈ જબ કે દુરુસ્ત પઢ સકતે હોએ, અગર કોઈ યેહ દુઓઓન ભી પડે તો ગુનહગાર નહીં મગર હજ વિશ્વરૂપ કે જરૂરી મસાઈલ ન જાનના ગુનાહ હૈ. રફીકુલ મો'તમિરીન આપ કો બહુત સારે ગુનાહોં સે બચા લેગી. રફીકુલ મો'તમિરીન બરસોં સે લાખોં કી તા'દાદ મેં હૃપ રહી હૈ. ઇસ મેં જિયાદા તર ફતાવા ૨-જવિયા શરીફ ઔર બહારે શરીઅત જૈસી મુસ્તનદ કિતાબોં મેં મુન્દરજ મસાઈલ આસાન કર કે લિખને કી કોશિશ કી ગઈ હૈ, અબ ઇસ કે અન્દર મજીદ તરમીમ વિશ્વરૂપ હુજજજ કિયા ગયા હૈ ઔર ઇસ પર દા'વતે હુસ્લામી કી મજલિસ “અલ મદીનતુલ હિલ્મયા” ને નજરે સાની કી હૈ ઔર દારુલ હિફતા અહલે સુન્નત ને અવ્યલ તા આખિર એક એક મસ્ખલા દેખ કર રહનુમાઈ ફરમાઈ હૈ. الْحَمْدُ لِلَّهِ عَزَّوَ جَلَّ ખૂબ અચ્છી અચ્છી નિષ્યતેં કર કે રફીકુલ મો'તમિરીન કી તરકીબ

ਕੀ ਗਈ ਹੈ. ਵਲਵਾਹ ! ਰਫ਼ੀਕੁਲ ਮੋ'ਤਮਿਰੀਨ ਕੇ ਝਰੀਏ ਮਈਨੇ ਕੇ ਮੁਸਾਫਿਰਾਂ ਕੀ ਰਹਨੁਮਾਈ ਕਰ ਕੇ ਸਿੱਫ ਵ ਸਿੱਫ ਸਵਾਬੇ ਆਖਿਰਤ ਕਾ ਛੁਦੂਲ ਮਕਸੂਦ ਹੈ, ਜਾਤੀ ਆਮਦਨੀ ਕਾ ਤਸਵੁਰ ਨਹੀਂ। ਸ਼ੈਤਾਨ ਲਾਖ ਸੁਣੀ ਹਿਲਾਏ ਮਹਾਰ ਇਭਮਤ ਹਾਰੇ ਬਿਗੈਰ ਬ ਨਿਧਤੇ ਸਵਾਬ ਰਫ਼ੀਕੁਲ ਮੋ'ਤਮਿਰੀਨ ਅਵਵਲ ਤਾ ਆਖਿਰ ਪੂਰੀ ਪਥ ਲੀਜਿਧੇ.

ਬਧਾਨ ਕਈ ਮਸਾਈਲ ਪਰ ਗੌਰ ਕੀਝਿਧੇ, ਕੋਈ ਬਾਤ ਸਮਝ ਮੌਨ ਆਏ ਤੋ ਉ-ਲਮਾਏ ਅਹਲੇ ਸੁਨਾਤ ਸੇ ਪ੍ਰਤਿਧਿਧੇ۔ الحمد لله عزوجل ! “ਰਫ਼ੀਕੁਲ ਮੋ'ਤਮਿਰੀਨ” ਕੇ ਅਨੰਦਰ ਹਜ਼ ਵ ਉਮ੍ਰੇ ਕੇ ਮਸਾਈਲ ਕੇ ਸਾਥ ਸਾਥ ਕਸੀਰ ਤਾ'ਦਾਦ ਮੌਨ ਅ-ਰਭੀ ਦੁਆਅਂ ਭੀ ਮਅਤਰਯਮਾ ਸ਼ਾਮਿਲ ਹੈਂ। ਅਗਰ ਸਫਰੇ ਮਈਨਾ ਮੌਨ ਰਫ਼ੀਕੁਲ ਮੋ'ਤਮਿਰੀਨ ਆਪ ਕੇ ਸਾਥ ਹੁਈ ਤੋ اِن شَاءَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ ਉਮ੍ਰੇ ਕੀ ਕਿਸੀ ਓਰ ਕਿਤਾਬ ਕੀ ਕਮ ਹੀ ਹਾਜ਼ਤ ਹੋਣੀ। ਹਾਂ, ਜੇ ਇਸ ਸੇ ਭੀ ਜਿਧਾਦਾ ਮਸਾਈਲ ਸੀਖਨਾ ਚਾਹੇ ਔਰ ਸੀਖਨਾ ਭੀ ਚਾਹਿਧੇ ਤੋ ਬਹਾਰੇ ਸ਼ਰੀਅਤ ਇਤਿਹਾਸ 6 ਕਾ ਮੁਤਾ-ਲਅਾ ਕਰੇ।

ਮ-ਦਨੀ ਇਤਿਹਾਸ : ਹੋ ਸਕੇ ਤੋ 12 ਅਦਦ ਰਫ਼ੀਕੁਲ ਮੋ'ਤਮਿਰੀਨ, 12 ਅਦਦ ਜੇਭੀ ਸਾਈਝ ਕੇ ਕੋਈ ਸੇ ਭੀ ਰਸਾਈਲ ਔਰ 12 ਅਦਦ ਸੁਨਤੋਂ ਭਰੇ ਬਧਾਨਾਤ ਕੀ V.C.Ds ਮਕ-ਤ-ਬਤੁਲ ਮਈਨਾ ਸੇ ਛਹਿਅਤਨ ਹਾਸਿਲ ਕਰ ਕੇ ਸਾਥ ਲੇ ਲੀਜਿਧੇ ਔਰ ਛੁਦੂਲੇ ਸਵਾਬ ਕੇ ਲਿਧੇ ਵਹਾਂ ਤਕਸੀਮ ਫਰਮਾ ਦੀਜਿਧੇ ਨੀਜ ਫਰਾਗਤ ਕੇ ਬਾਦ ਬ ਨਿਧਤੇ ਸਵਾਬ ਅਪਨੀ ਰਫ਼ੀਕੁਲ ਮੋ'ਤਮਿਰੀਨ ਭੀ ਹ-ਰਮੈਨੇ ਤਥਿਬੈਨ ਹੀ ਮੌਨ ਕਿਸੀ ਈਖਾਮੀ ਭਾਈ ਕੀ ਪੇਸ਼ ਕਰ ਦੀਜਿਧੇ।

بآرگاہے ریسا لاتا ملائیہ و اللہ و سلّم شے پئے نے کریم نے
بکاری اور ساتھی دننا ہے جسما، شو-ہددا اے ٹھوڑد، اکھ لے
بکاری اور مانع لوا کے بادھنے نیں کی بآرگاہوں میں میرا سلام ارج
کیا جیسے گا۔ دیوار نے سکھر بیل بھوسوس ہے۔ رہنمے نے تاثی بین میں مول
گونا ہنگار کی بے ہی سا ب بحیثیت اور تما م عزمت کی بھیز فرست
کی دھنے کے لیے بھانی ڈلتیا ہے۔ اکھ لاؤں آپ کا
عمر ۷۷ اور سکھرے بھائیا آسان کرے اور کبھی ل فرمائے۔

أَمِينٌ بِجَاهِ الْتَّبِيِّنِ الْأَمِينِ صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

ਤਾਲਿਬੇ ਗਮੇ ਮਈਨਾ ਵ
ਭਕੀਅ ਵ ਮਝਿੰਦਰਤ ਵ
ਅੰ ਹਿਸਾਬ ਜਨਤੁਲ
ਫਿਰਦੌਸ ਮੇਂ ਆਕਾ
ਕਾ ਪਹੋਚ

29 ੨-ਯੁਲ ਮੁਰਗ੍ਗਥ 1433 ਈ.

20-06-2012

અંક ચુપ સો¹⁰⁰ સુખ

ਹਰ ਸੁਖ ਧੇਹ ਨਿਧਤ ਕਰ ਲੀਜਿਧੇ

આજ કા દિન આંખ, કાન, જબાન ઔર હર ઉઝ્વ કો ગુનાહોં ઔર કુઝલિયાત સે બચાતે હુએ, નેકિયોં મેં ગુઝારુંગા। إِنْ شَاءَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ

ਗੋ ਝਲੀਲੇ ਘਵਾਰ ਛੁੰ ਕਰ ਦੋ ਕਰਮ

(يَهٰٓ يَوْمَ 1414 م. ہـ. کی ہائلی میں 29 جولائی 1994
ہر امام کو مسٹریٹ ن-بیوی علی صاحبہا الصَّلَوةُ وَ السَّلَامُ میں میں بے� کر کل م بنا دیا)

ਗੋ ਝਲੀਲੇ ਘਵਾਰ ਛੁੰ ਕਰ ਦੋ ਕਰਮ ਪਰ ਸਗੋ ਦਰਬਾਰ ਛੁੰ ਕਰ ਦੋ ਕਰਮ
 ਧਾ ਰਸੂਲਲਵਾਹ ! ਰਹਮਤ ਕੀ ਨਜ਼ਰ ਹਾਜ਼ਿਰੇ ਦਰਬਾਰ ਛੁੰ ਕਰ ਦੋ ਕਰਮ
 ਰਹਮਤਾਂ ਕੀ ਭਿਕ ਲੇਨੇ ਕੇ ਲਿਧੇ ਹਾਜ਼ਿਰੇ ਦਰਬਾਰ ਛੁੰ ਕਰ ਦੋ ਕਰਮ
 ਫੱਟ ਈਖਾਂ ਕੀ ਦਵਾ ਕੇ ਵਾਸਿਤੇ ਹਾਜ਼ਿਰੇ ਦਰਬਾਰ ਛੁੰ ਕਰ ਦੋ ਕਰਮ
 ਅਪਨਾ ਗਮ ਦੋ ਚਥਮੇ ਨਮ ਦੋ ਫੱਟ ਫਿਲ ਹਾਜ਼ਿਰੇ ਦਰਬਾਰ ਛੁੰ ਕਰ ਦੋ ਕਰਮ
 ਆਹ ! ਪਲੇ ਕੁਛ ਨਹੀਂ ਹੁਸਨੇ ਅਮਲ ! ਮੁਝਲਿਸੋ ਨਾਦਾਰ ਛੁੰ ਕਰ ਦੋ ਕਰਮ
 ਫਲਮ ਹੈ ਨ ਜ਼ੁਭਾਏ ਹੁਸਨੇ ਅਮਲ ! ਨਾਡਿਸੋ ਬੇਕਾਰ ਛੁੰ ਕਰ ਦੋ ਕਰਮ
 ਆਸਿਧੋ ਮੌਕੋਈ ਹਮ-ਪਲਵਾ ਨ ਹੋ ! ਹਾਏ ਵੋਹ ਬਦਕਾਰ ਛੁੰ ਕਰ ਦੋ ਕਰਮ
 ਹੈ ਤਰਕੀ ਪਰ ਗੁਨਾਹਾਂ ਕਾ ਮਰਜ਼ ਆਹ ! ਵੋਹ ਬੀਮਾਰ ਛੁੰ ਕਰ ਦੋ ਕਰਮ
 ਤੁਮ ਗੁਨਹਗਾਰਾਂ ਕੇ ਹੀ ਆਕਾ ਸ਼ਾਫੀਅ ਮੈਂ ਭੀ ਤੋ ਹਕਦਾਰ ਛੁੰ ਕਰ ਦੋ ਕਰਮ
 ਫੌਲਤੇ ਅਖਲਾਕ ਸੇ ਮਹਦੂਮ ਛੁੰ ਹਾਏ ! ਬਦ ਗੁਫਤਾਰ ਛੁੰ ਕਰ ਦੋ ਕਰਮ
 ਆਂਖ ਦੇ ਕਰ ਮੁਦਥਾ ਪੂਰਾ ਕਰੋ ਤਾਲਿਬੇ ਫੀਦਾਰ ਛੁੰ ਕਰ ਦੋ ਕਰਮ
 ਦੋਸਤ, ਹੁਥਮਨ ਹੋ ਗਏ ਧਾ ਮੁਸਤਕਾ ਬੇ-ਕਸੋ ਲਾਚਾਰ ਛੁੰ ਕਰ ਦੋ ਕਰਮ
 ਕਰ ਕੇ ਤੌਬਾ ਫਿਰ ਗੁਨਹ ਕਰਤਾ ਹੈ ਜੋ
 ਮੈਂ ਵੋਹੀ ਅਜਾਰ ਛੁੰ ਕਰ ਦੋ ਕਰਮ

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى سَيِّدِ الْمُرْسَلِينَ
أَمَّا بَعْدُ فَاعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَنِ الرَّجِيمِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ਫੁਰਦੇ ਪਾਕ ਕੀ ਫਸ਼ੀਲਤ

ਸੁਰਕਾਰੇ ਆਲੀ ਵਕਾਰ, ਮਈਨੇ ਕੇ ਤਾਜ਼ਦਾਰ
ਫਰਮਾਨੇ ਮੁਸ਼ਕਬਾਰ ਹੈ : ਜਿਸ ਨੇ ਸੁਝ ਪਰ
ਏਕ ਬਾਰ ਫੁਰਦੇ ਪਾਕ ਪਥਾ ਅਲਲਾਹ ਉੱਤੇ ਜੱਗੇ ਉਸ ਪਰ ਦਸ ਰਹਮਤੋਂ ਨਾਜ਼ਿਲ
ਫਰਮਾਤਾ ਹੈ, ਦਸ ਗੁਨਾਹ ਮਿਟਾਤਾ ਹੈ, ਦਸ ਦ-ਰਾਜਾਤ ਬੁਲਾਂਦ ਫਰਮਾਤਾ ਹੈ.

(نسائی ج ۱ ص ۲۲۲ حدیث ۱۲۹۴)

ਤੀਨ ਫਰਮੀਨੇ ਮੁਸਤਫਾ ﴿1﴾ 2-ਮੁਸਾਨ ਮੌਲੀ ਉੱਤੇ ਸਾਥ ਹਜ਼ ਕੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ। (بخاری ج ۱ ص ۶۱ حدیث ۱۸۶۳)
﴿2﴾ ਜੋ ਉੱਤੇ ਕੇ ਲਿਧੇ ਨਿਕਲਾ ਔਰ ਮਰ ਗਿਆ ਉਸ ਕੇ ਲਿਧੇ ਕਿਧਾਮਤ ਤਕ ਉੱਤੇ ਕਰਨੇ ਵਾਲੇ ਕਾ ਸਵਾਬ ਲਿਖਾ ਜਾਏਗਾ।
﴿3﴾ (ابو یعلیٰ ج ۰ ص ۴۱ حدیث ۶۳۲۷) ਉੱਤੇ ਉੱਤੇ ਤਕ (ਤਨ ਗੁਨਾਹਾਂ) ਕਾ ਕਫ਼ਕਾਰਾ ਹੈ ਜੋ ਦਰਮਿਆਨ ਮੌਲੀ ਹੁਏ ਔਰ ਹਜ਼ ਮਹਿਸੂਰ ਕਾ ਸਵਾਬ ਜਨਾਤ ਹੀ ਹੈ। (بخاری ۱ ص ۵۸۶ حدیث ۱۷۷۳)

ਉੱਤੇ ਕੀ ਤਥਿਆਰੀ ਕੀਜਿਏ

ਅਛਰਾਮ ਬਾਂਧਨੇ ਕਾ ਤਰੀਕਾ : ਹਜ਼ ਹੀ ਧਾ ਉੱਤੇ ਅਛਰਾਮ ਬਾਂਧਨੇ ਕਾ ਤਰੀਕਾ ਫੋਨੋਂ ਕਾ ਏਕ ਹੀ ਹੈ। ਹਾਂ ਨਿਘਤ ਔਰ ਉਸ ਕੇ ਅਲ੍ਫਾਜ਼ ਮੌਲੀ ਥੋਡਾ ਸਾ ਝੱਕ ਹੈ। ਨਿਘਤ ਕਾ ਬਿਧਾਨ ਇਨ شَاءَ اللَّهُ غَرَّ وَجَلَ

આગે આ રહા હૈ. પહુલે એહરામ બાંધને કા તરીકા મુલા-હજા ફરમાઈયે : 《1》 નાખુન તરાશિયે 《2》 બગલ ઔર નાફ કે નીચે કે બાલ દૂર કીજિયે બલ્કે પીછે કે બાલ ભી સાફ કર લીજિયે 《3》 મિસ્વાક કીજિયે 《4》 વુજૂ કીજિયે 《5》 ખૂબ અચ્છી તરહ મલ કે ગુસ્લ કીજિયે 《6》 જિસ્મ ઔર એહરામ કી ચાદરોં પર ખુશ્ભૂ લગાઈયે કે યેહ સુન્તત હૈ, કપડોં પર ઐસી ખુશ્ભૂ (મ-સલન ખુશ્ક અભર વગૈરા) ન લગાઈયે જિસ કા જિર્મ (યા'ની તહ) જમ જાએ 《7》 ઈસ્લામી ભાઈ સિલે હુએ કપડે ઉતાર કર એક નઈ યા ધુલી હુઈ સર્ફેટ ચાદર ઓછેં ઔર ઐસી હી ચાદર કા તહબન્દ બાંધેં. (તહબન્દ કે લિયે લણ્ણ ઔર ઓઢને કે લિયે તોલિયા હો તો સહૂલત રહતી હૈ, તહબન્દ કા કપડા મોટા લીજિયે તાકે બદન કી રંગત ન ચમકે ઔર તોલિયા ભી કદરે બડી સાઈઝ કા હો તો અચ્છા) 《8》 પાસપોર્ટ યા રકમ વગૈરા રખને કે લિયે જેબ વાલા બેલ્ટ ચાહેં તો બાંધ સકતે હોં. રેઝિન કા બેલ્ટ અક્સર ફટ જાતા હૈ, આગે કી તરફ જિપ (zip) વાલા બટવા લગા હુવા નાઈલોન (nylon) યા ચમકે કા બેલ્ટ કાફી મજબૂત હોતા ઔર બરસોં કામ દે સકતા હૈ.

ઇસ્લામી બણોં કા એહરામ : ઇસ્લામી બહનેં હસ્બે મા'મૂલ સિલે હુએ કપડે પહનેં, દસ્તાને ઔર મોઝે ભી પહન સકતી હોં, વોહ સર ભી ઢાંખેં મગર ચેહરે પર ચાદર નહીં ઓઢ સકતીં, ગૈર

ਮਦ्दੋں से ਚੇਹਰਾ ਛੁਪਾਨੇ ਕੇ ਲਿਧੇ ਹਾਥ ਕਾ ਪੰਖਾ ਯਾ ਕੋਈ ਕਿਤਾਬ ਵਗੈਰਾ ਸੇ ਝੜ੍ਹਰਤਨ ਆਡ ਕਰ ਲੇਂ। ਏਹਰਾਮ ਮੌਂ ਔਰਤਾਂ ਕੋ ਕਿਸੀ ਐਸੀ ਚੀਜ਼ ਸੇ ਮੁੜ ਛੁਪਾਨਾ ਜੋ ਚੇਹਰੇ ਸੇ ਚਿਪਟੀ ਹੋ ਹਰਾਮ ਹੈ।

ਏਹਰਾਮ ਕੇ ਨਫਲ : ਅਗਰ ਮਕਦੂਹ ਵਕਤ ਨ ਹੋ ਤੋ ਫੋ² ਰਕਾਤ ਨਮਾਜ਼ ਨਫਲ ਬ ਨਿਧਤੇ ਏਹਰਾਮ (ਮਦਦ ਭੀ ਸਰ ਫਾਂਪ ਕਰ) ਪਛੋਂ, ਬੇਹਤਰ ਯੋਹ ਹੈ ਕੇ ਪਹਲੀ ਰਕਾਤ ਮੌਂ ਅਲ ਹਮਦ ਸ਼ਰੀਫ ਕੇ ਬਾਂਦ ਨੂੰ ਓਰ ਦੂਸਰੀ ਰਕਾਤ ਮੌਂ ਤੁਲੀਆਂ يَأْيَهَا الْكُفَّارُونَ ਹੋ ਵਾਲੀ ਰਕਾਤ ਪਛੋਂ।

ਉਮ੍ਰੇ ਕੀ ਨਿਧਤ : ਅਥ ਈਸਲਾਮੀ ਭਾਈ ਸਰ ਨਂਗਾ ਕਰ ਦੇਂ ਔਰ ਈਸਲਾਮੀ ਬਣਨੋਂ ਸਰ ਪਰ ਬ ਦਸਤੂਰ ਚਾਦਰ ਓਛੇ ਰਹੋਂ ਔਰ ਉਮ੍ਰੇ ਕੀ ਈਸ ਤਰਹ ਨਿਧਤ ਕਰੋਂ :

اللَّهُمَّ إِنِّي أُرِيدُ الْعُمْرَةَ فِي سُرْهَا لِي وَقَبْلَهَا

ਏ ਅਲਵਾਹ ! عَزَّ وَجَلَّ ! ਮੈਂ ਉਮ੍ਰੇ ਕਾ ਈਰਾਦਾ ਕਰਤਾ ਹੁੰਦਾ ਮੇਰੇ ਲਿਧੇ ਈਸੇ ਆਸਾਨ ਔਰ ਈਸੇ ਮੇਰੀ ਤਰ੍ਫ

مِنْيٰ وَأَعِنْيٰ عَلَيْهَا وَبَارِكْ لِي فِيهَا طَنْوِيْتُ

ਸੇ ਕਬੂਲ ਫਰਮਾ ਔਰ ਈਸੇ (ਅਦਾ ਕਰਨੇ ਮੌਂ) ਮੇਰੀ ਮਦਦ ਫਰਮਾ ਔਰ ਈਸੇ ਮੇਰੇ ਲਿਧੇ ਬਾ ਬ-੨-ਕਤ ਫਰਮਾ। ਮੈਂ

الْعُمْرَةَ وَاحْرَمْتُ بِهَا اللَّهُ تَعَالَى

ਨੇ ਉਮ੍ਰੇ ਕੀ ਨਿਧਤ ਕੀ ਔਰ ਅਲਵਾਹ ਕੇ ਲਿਧੇ ਈਸ ਕਾ ਏਹਰਾਮ ਬਾਂਧਾ।

لَبِّيْكَ : نियत کے بآ'د کم اج کم اےک بار لَبِّيْکَ کہنا
لائیمی ہے اور تین^۳ بار کہنا افسوس ہے۔ لَبِّيْکَ یہ ہے :

لَبِّيْكَ اللَّهُمَّ لَبِّيْكَ لَبِّيْكَ لَا شَرِيكَ لَكَ لَبِّيْكَ طَ

مِنْ هَمِيرٍ هُنْ، اے اخلاع! عَزَّ وَجَلَ (اے) مِنْ هَمِيرٍ هُنْ تَرَا كَوْئِيْ شَرِيكَ نَهْيَ مِنْ هَمِيرٍ هُنْ،

إِنَّ الْحَمْدَ وَالنِّعْمَةَ لَكَ وَالْمُلْكَ لَا شَرِيكَ لَكَ طَ

بےشک تمام بُونیاں اور نے مرتے ترے لیتے ہے اور تera ہی مुک्त بھی، تera کوئی شریک نہیں۔

اوے مداری کے محساں! آپ کا اوہ رام شروع ہو گیا، اب
یہ ہے لَبِّيْکَ ہی آپ کا وحیا اور ویرت ہے، ٹھنڈے بیٹھے،
خلاتے فیکرے ہس کا بُوب ویرت کیجیے۔

دो فرمائیں مُسْتَكْفِي ﴿۱﴾ صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ۝ جب لَبِّيْکَ کہنے^۱
والا لَبِّيْکَ کہتا ہے تو اسے بُوش بُبری دی جاتی ہے۔ ارج کی
گاہی : یا ر سُو لَلَّهُا اَعْلَمُ صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ۝ جنات کی بُوش
بُبری دی جاتی ہے ؟ یہ شاند فرمایا : “ہا۔”

(مُعْجمَ أَوْسَطِ حِجَاجٍ ص ۴۰ حَدِيث ۷۷۷۹) ﴿۲﴾ جب مُسَلَّمَانَ “لَبِّيْکَ”
کہتا ہے تو اس کے دامن اور بامنِ جمیں کے آپسی سیرے تک جو بھی
پلٹھر، درجت اور ٹیکا ہے وہ سب لَبِّيْکَ کہتے ہے۔

(تِرمذی ج ۲ ص ۲۲۶ حدیث ۸۲۹)

مَا'نَا پર نماز ر�تے ہुے لجپکے پਟਿਏ : ۱۷۲ ۱۷۲
 دੇਖتے ہुے بے ہیلی سے پਫਨੇ ਕੇ ਬਜਾਏ ਨਿਹਾਯਤ ਖੁਸ਼ੂਓ ਖੁਸ਼ੂਅ
 ਕੇ ਸਾਥ ਮਾ'ਨਾ ਪਰ ਨਮਾਜ ਰਖਤੇ ہੁੋ ਲਜਪਕੇ ਪਫਨਾ ਮੁਨਾਸਿਬ ਹੈ।
 ਏਹਰਾਮ ਬਾਂਧਨੇ ਵਾਲਾ ਲਜਪਕੇ ਕਹਤੇ ਵਕਤ ਅਪਨੇ ਘਾਰੇ ਘਾਰੇ
 ਅਲਲਾਹ ਸੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਮੁਖਾਤਿਬ ਹੋਤਾ ਹੈ ਔਰ ਅੰਝ ਕਰਤਾ ਹੈ :
 “ਲਜਪਕੇ” ਧਾ’ਨੀ ਮੈਂ ਹਾਜ਼ਿਰ ਹੁੰ, ਅਪਨੇ ਮਾਂ ਬਾਪ ਕੋ ਅਗਰ ਕੋਈ
 ਧੇਹੀ ਅਲੜਾਗ ਕਹੇ ਤੋ ਧਕਿਨਨ ਤਵਜ਼ੀਹ ਦੇ ਕਹੇਗਾ, ਇਹ ਅਪਨੇ
 ਪਰਵਰ ਦਗਾਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਅੰਝੀ ਮਾ’ਨੁ ਮੈਂ ਕਿਤਨੀ ਤਵਜ਼ੀਹ ਹੋਣੀ
 ਚਾਹਿਏ ਧੇਹ ਹਰ ਜੀ ਸ਼ੁਭਿਰ ਸਮਝ ਸਕਤਾ ਹੈ। ਇਸੀ ਬਿਨਾ ਪਰ
 ਹਜ਼ਰਤੇ ਸਾਹਿਬੁਨਾ ਅਲਲਾਮਾ ਅਲੀ ਕਾਰੀ عَلَيْهِ رَحْمَةُ اللَّهِ الْبَرِّي ਫਰਮਾਤੇ
 ਹੁੰ : ਏਕ ਫੱਦ ਲਜਪਕੇ ਅਲੜਾਗ ਪਫਾਏ ਔਰ ਫੂਸਰੇ ਉਸ ਕੇ ਪੀਛੇ
 ਪੀਛੇ ਪਫੇਂ ਧੇਹ ਮੁਸਤਾਫਬ ਨਹੀਂ ਬਲਕੇ ਹਰ ਫੱਦ ਖੁਦ ਤਲਿਬਧਾ ਪਢੇ।

(الْمُسْلِكُ الْمُنْقَسِطُ إِلَّا لِلْقَارِئِ ص ۱۰۳)

ਲਜਪਕੇ ਕਣੇ ਕੇ ਬਾਦ ਕੀ ਏਕ ਸੁਨਨਾਤ : ਲਜਪਕੇ ਦੇ
 ਫਾਰਿਗ ਹੋਨੇ ਕੇ ਬਾਦ ਹੁਆ ਮਾਂਗਨਾ ਸੁਨਨਾਤ ਹੈ, ਜੈਸਾ ਕੇ ਹਫ਼ੀਸੇ
 ਮੁਬਾਰਕ ਮੈਂ ਹੈ ਕੇ ਤਾਜ਼ਦਾਰੇ ਮਈਨਾ, ਰਾਹਤੇ ਕਲਬੋ ਸੀਨਾ
 ਅਲਲਾਹ ਸੇ ਫਾਰਿਗ ਹੋਤੇ ਤੋ ਅਲਲਾਹ
 ਸੇ ਉਸ ਕੀ ਖੁਸ਼ਨੂਦੀ ਔਰ ਜਨਨਾਤ ਕਾ ਸੁਵਾਲ ਕਰਤੇ ਔਰ
 ਜਨਨਾਤ ਦੇ ਪਨਾਹ ਮਾਂਗਤੇ। (۱۲۲) مُسَنَّد إِمام شافعی ص ਧਕਿਨਨ ਹਮਾਰੇ
 ਘਾਰੇ ਆਕ ਅਲਲਾਹ ਗੁਰੂ ਖੁਸ਼ ਹੈ, ਬਿਲਾ

શુભા આપું કર્તૃ જન્મની બદ્કે બ અતાએ
ઈલાહી માલિક જન્મ હું મગર યેહ સબ દુઆએં દીગર
ખુલ્લત સારી હિકમતોં કે સાથ સાથ ઉમ્મત કી તા'લીમ કે લિયે ભી
હું કે હમ ભી સુન્નત સમજ કર દુઆ માંગ લિયા કરેં.

“اللّٰهُمَّ لِبِّيْكَ” કે નવ હુરુફ કી નિષ્પત્ત સે લબ્બોક કે 9 મ-દની ફૂલ

﴿1﴾ ઉઠતે બેઠતે, ચલતે ફિરતે, વુજૂબે વુજૂબ હર હાલ મેં
લબ્બોક કહિયે ﴿2﴾ ખુસૂસન ચઢાઈ પર ચઢતે, ફ્લવાન ઉતરતે
(સીછિયોં પર ચઢતે ઉતરતે), દો કાફિલોં કે મિલતે, સુષ્ણ વ શામ,
પિછલી રાત, પાંચોં વકત કી નમાઝોં કે બા'દ, ગરજ કે હર
હાલત કે બદલને પર લબ્બોક કહિયે ﴿3﴾ જબ ભી લબ્બોક શુરુઆ
કરેં કમ અંઝ કમ તીન³ બાર કહું ﴿4﴾ “મો'તમિર” યા'ની ઉમ્રહ
કરને વાલા ઔર “મુ-તમતોએ” ભી ઉમ્રહ કરતે વકત જબ કા'બએ
મુશર્રફા કા તવાફ શુરુઆ કરે ઉસ વકત હ-જરે અસ્વદ કા પહ્લા
ઈસ્તિલામ કરતે હી “લબ્બોક” કહના છોડ દે ﴿5﴾ “મુફરિદ”
ઔર “કારિન” લબ્બોક કહતે હુએ મક્કાએ મુઅજ્જમા
મેં ઠહરેં, કે ઈન કી લબ્બોક ઔર મુ-તમતોએ
જબ હજ કા એહરામ બાંધે ઉસ કી લબ્બોક 10 જુલ હિજ્જતિલ
હરામ શરીફ કો જમ્રતુલ અ-કબા (યા'ની બે શૈતાન) કો પહ્લી

ਕੁਝ ਮਾਰਤੇ ਵਕਤ ਖਤਮ ਹੋਗੀ ॥**6**॥ ਈਸ਼ਲਾਮੀ ਭਾਈ ਬ ਆਵਾਜ਼
 ਬੁਲਨਾਂ ਲਾਖੌਕ ਕਹਾ ਕਰੋ ਮਗਰ ਆਵਾਜ਼ ਇਤਨੀ ਭੀ ਬੁਲਨਾਂ ਨ ਕਰੋ ਕੇ
 ਇਸ ਸੇ ਖੁਦ ਕੋ ਯਾ ਕਿਸੀ ਫੁੱਸਰੇ ਕੋ ਤਕਲੀਫ਼ ਹੋ ॥**7**॥ ਈਸ਼ਲਾਮੀ ਬਹੁਨੇਂ
 ਜਬ ਭੀ ਲਾਖੌਕ ਕਹੋ ਧੀਮੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੇ ਕਹੋ ਔਰ ਧੇਹ ਸਭੀ ਧਾਇ ਰਖੋ
 ਕੇ ਈਲਾਵਾ ਹਜ਼ਰ ਤੇ ਉਮਰਾਂ ਕੇ ਭੀ ਜਬ ਕਭੀ ਜੋ ਕੁਝ ਪਹੋਂ ਤਲਫ਼ਕੂਜ਼ ਕੀ
 ਅਦਾਏਗੀ ਮੈਂ ਇਤਨੀ ਆਵਾਜ਼ ਲਾਜ਼ਿਮੀ ਹੈ ਕੇ ਅਗਰ ਬਹੁਰਾ ਪਨ ਧਾ
 ਸ਼ੋਰੋ ਗੁਲ ਨ ਹੋ ਤੋ ਖੁਦ ਸੁਨ ਸਕੋ ॥**8**॥ ਐਹਰਾਮ ਕੇ ਲਿਧੇ ਨਿਘਤ
 ਸ਼ਰਤ ਹੈ ਅਗਰ ਬਿਗੈਰ ਨਿਘਤ ਲਾਖੌਕ ਕਹਾ ਐਹਰਾਮ ਨ ਹੁਵਾ, ਈਸੀ
 ਤਰਹ ਤਾਹਾ ਨਿਘਤ ਭੀ ਕਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਜਬ ਤਕ ਲਾਖੌਕ ਧਾ ਈਸ ਕੇ
 ਕਾਈਮ ਮਕਾਮ ਕੋਈ ਔਰ ਚੀਜ਼ ਨ ਹੋ) ੨੨੨ ص (فتاوی عالمگیری ج ੧)
 ॥**9**॥ ਐਹਰਾਮ ਕੇ ਲਿਧੇ ਏਕ ਬਾਰ ਜ਼ਬਾਨ ਸੇ ਲਾਖੌਕ ਕਹਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ
 ਹੈ ਔਰ ਅਗਰ ਈਸ ਕੀ ਜਗਾਹ ਧਾ ਸੰਖ੍ਖਣ ਲਈ ਧਾ ਯਾ ਕੋਈ ਔਰ ਜ਼ਿਕੁਲਾਹ ਕਿਯਾ ਔਰ ਐਹਰਾਮ ਕੀ ਨਿਘਤ ਕੀ ਤੋ
 ਐਹਰਾਮ ਹੋ ਗਿਆ ਮਗਰ ਸੁਜਾਤ ਲਾਖੌਕ ਕਹਨਾ ਹੈ। (ابضا)

صَلُوٰعَلَى الْحَبِيبِ ! صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلٰى مُحَمَّدٍ

ਨਿਘਤ ਕੇ ਮੁ-ਤਾਲਿਕ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹਿਦਾਯਤ : ਧਾਇ ਰਖਿਧੇ !
 ਨਿਘਤ ਫਿਲ ਕੇ ਈਰਾਦੇ ਕੋ ਕਹਤੇ ਹੋਣੇ। ਘਵਾਹ ਨਮਾਜ਼, ਰੋਜ਼ਾ, ਐਹਰਾਮ
 ਕੁਝ ਭੀ ਹੋ, ਅਗਰ ਫਿਲ ਮੈਂ ਨਿਘਤ ਮੌਜੂਦ ਨ ਹੋ ਤੋ ਸਿੱਖ ਜ਼ਬਾਨ
 ਸੇ ਨਿਘਤ ਕੇ ਅਲਫ਼ਾਜ਼ ਅਦਾ ਕਰ ਲੇਨੇ ਸੇ ਨਿਘਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਤੀ
 ਔਰ ਨਿਘਤ ਕੇ ਅਲਫ਼ਾਜ਼ ਅ-ਰਖੀ ਜ਼ਬਾਨ ਮੈਂ ਕਹਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ,

अपनी मा-दरी जबान में भी कह सकते हैं बल्कि जबान से कहना लाजिभी नहीं, सिफ्टिल में ईरादा भी काशी है. हां जबान से कह लेना अझगल है और अ-रबी जबान में ज़ियादा बेहतर क्यूंके येह हमारे मक्की म-दनी सुल्तान, रहमते आ-लभिय्यान में जब नियत के अल्फाज कहें तो उस के मा'ना भी झुरुर झेड़न में होने चाहिएं.

ऐहराम के मा'ना : ऐहराम के लक्खी मा'ना हैं : हराम करना क्यूंके ऐहराम बांधने वाले पर बा'ज छलाल बातें भी हराम हो जाती हैं, ऐहराम वाले ईस्लामी भाई को मोहरिम और ईस्लामी बहन को मोहरिमा कहते हैं.

ऐहराम में येह बातें हराम हैं : ① ईस्लामी भाई को सिलाई किया हुवा कपड़ा पहनना ② सर पर टोपी ओढ़ना, ईमामा या रुमाल वगैरा बांधना ③ मर्द का सर पर कपड़े की गाठी (उठाना (ईस्लामी बहनें सर पर चादर ओढ़ें और ईन्हें सर पर कपड़े की गाठी (उठाना मन्य नहीं) ④ मर्द का दस्ताने पहनना. (ईस्लामी बहनों को मन्य नहीं) ⑤ ईस्लामी भाई ऐसे मोजे या जूते नहीं पहन सकते जो वस्ते कदम (या'नी कदम के बीच का उभार) छुपाएं, (हवाई चप्पल मुनासिब हैं) ⑥ जिस्म, लिबास या बालों में खुश्भू लगाना ⑦ खालिस खुश्भू म-सलन ईलायची, लोंग, दारचीनी, झाँझरान, जावतरी खाना या आंचल में

बांधना, येह चीजें अगर किसी खाने या सालन वगैरा में डाल कर पकाई गई हों अब याहे खुश्भू भी हो रही हों तो भी खाने में हरज नहीं ॥8॥ जिमाअ करना या बोसा, मसास (या'नी छूना), गले लगाना, अन्दामे निहानी (औरत की शर्मगाह) पर निगाह डालना जब के येह आभिरी चारों⁴ या'नी जिमाअ के इलावा काम ब शहदवत हों ॥9॥ फोड़श और हर किस्म का गुनाह उमेशा हराम था अब और भी सप्त हराम हो गया ॥10॥ किसी से हुन्यवी लडाई जगाऊ ॥11॥ जंगल का शिकार करना या किसी तरह भी इस पर मुआविन होना, इस का गोशत या अन्डा वगैरा भरीदना, बेचना या खाना ॥12॥ अपना या दूसरे का नाखुन क्तरना, या दूसरे से अपने नाखुन क्तरवाना ॥13॥ सर या दाढ़ी के बाल काटना, बगलें बनाना, मूँझे झेरे नाफ़ लेना, बल्के सर से पाउ तक कहीं से कोई बाल जुदा करना ॥14॥ वस्मा या मेंहटी का भिजाब लगाना ॥15॥ जैतून का या तिल का तेल याहे बे खुश्भू हो, बालों या जिस्म पर लगाना ॥16॥ किसी का सर मूँडना घ्वाह वोह ऐहराम में हो या न हो। (हां ऐहराम से बाहर होने का वक्त आ गया तो अब अपना या दूसरे का सर मूँड सकता है) ॥17॥ जूँ मारना, फ़ैकना, किसी को मारने के लिये ईशारा करना, कपड़ा उस के मारने के लिये धोना या धूप में डालना, बालों में जूँ मारने के लिये किसी किस्म की दवा वगैरा डालना, ग-रेंजे के किसी तरह उस के हलाक पर बाईस होना।

(बहारे शरीअत, जि. 1, स. 1078, 1079)

અહોરામ મેં યેહ બાતોં મકરુહ હૈન : ॥1॥ જિસ કા મૈલ ધૂડાના ॥2॥ બાલ યા જિસ સાબુન વગૈરા સે ધોના ॥3॥ કંધી કરના ॥4॥ ઈસ તરફ ખુજાના કે બાલ ટૂટને યા જું ગિરને કા અન્દેશા હો ॥5॥ કુરતા યા શેરવાની વગૈરા પહનને કી તરફ કંધોં પર ડાલના ॥6॥ જાન બૂજ કર ખુશભૂ સુંઘના ॥7॥ ખુશભૂદાર ફલ યા પતા મ-સલન લીમું, પોદીના, નારંગી વગૈરા સુંઘના (ખાને મેં મુજા-યકા નહીં) ॥8॥ ઈત્ર ફરોશ કી દુકાન પર ઈસ નિયત સે બૈઠના કે ખુશભૂ આએ ॥9॥ મહકતી ખુશભૂ હાથ સે ધૂના જબ કે હાથ પર ન લગ જાએ વરના હરામ હૈ ॥10॥ કોઈ ઐસી ચીજ ખાના યા પીના જિસ મેં ખુશભૂ પડી હો ઔર ન વોહ પકાઈ ગઈ હો ન બુ ઝાઈલ (યા'ની ખતમ) હો ગઈ હો ॥11॥ ગિલાફે કા'બા કે અન્દર ઈસ તરફ દાખિલ હોના કે ગિલાફ શરીર સર યા મુંહ સે લગે ॥12॥ નાક વગૈરા મુંહ કા કોઈ ભી હિસ્સા કપડે સે ધૂપાના ॥13॥ બે સિલા કપડા રફૂ કિયા હુવા યા પૈવન્દ લગા હુવા પહનના ॥14॥ તક્યે પર મુંહ રખ કર ઔંધા લૈટના (અહોરામ કે ઈલાવા ભી ઔંધા સોના મન્દ હૈ કે હદીસે પાક મેં ઈસ તરફ સોને કો જહનભિયોં કા તરીકા કહા ગયા હૈ) ॥15॥ તા'વીજ અગર્યે બે સિલે કપડે મેં લપેટા હુવા તા'વીજ બાજૂ વગૈરા પર બાંધા નહીં બલ્કે ગલે મેં ડાલ લિયા તો હરજ નહીં ॥16॥ સર યા મુંહ પર પછી બાંધના ॥17॥ બિલા ઉઝ્ર બદન પર પછી બાંધના ॥18॥ બનાવ સિંધાર કરના ॥19॥ ચાદર ઓઢ કર ઈસ કે સિરોં મેં ગિરહ દે લેના જબ કે સર ખુલા હો વરના હરામ હૈ ॥20॥ તહબન્દ કે દોનોં² કનારોં મેં ગિરહ દેના ॥21॥ રકમ વગૈરા રખને કી

नियत से जेब वाला बेल्ट बांधने की इजाजत है। अलबता सिर्फ तहबन्द को कसने की नियत से बेल्ट या रस्सी वर्गीरा बांधना मकुर्रह है। (बहारे शरीअत, जि. 1, स. 1079, 1080)

(બહારે શરીઅત, જિ. 1, સ. 1079, 1080)

યેહ બાતેં એહારામ મેં જાઇનું હોય : **(1)** મિસ્વાક કરના
(2) અંગૂઠી પહુંનના¹ **(3)** બે ખુશ્ભૂ સુરમા લગાના. લેકિન
મોહરિમ કે લિયે બિલા ઝરૂરત ઈસ કા ઈસ્તિ'માલ મકરુહે તન્જીહી
હૈ. (ખુશ્ભૂદાર સુરમા એક યા દો બાર લગાયા તો "સ-દકા" હૈ ઔર
તીન યા ઈસ સે ઝાઈદ મેં "દમ") **(4)** બે મૈલ દુડાએ ગુસ્લ કરના
(5) કપડે ધોના. (મગર જું મારને કી ગરઝ સે હરામ હૈ) **(6)** સર

صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَالْهُوَ أَكْبَرُ صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَالْهُوَ أَكْبَرُ
۱: અંગૂઠી કે બારે મેં અર્જુ હૈ કે તાજદારે મદીના, રાહતે કલ્બો સીના, પીતલ કી અંગૂઠી પહેને હુએ થે. મીકે
કી ખિદમતે બા અ-જમત મેં એક સહાયી ઉદ્દેશ્ય પીતલ કી અંગૂઠી પહેને હુએ થે. મીકે
મુસ્તઙ્ફા ને ઈશ્વાઈ ફરમાયા : ક્યા બાત હૈ કે તુમ સે ખુલત કી બૂ આતી હૈ ?
ઉન્હોને વોહ (પીતલ કી) અંગૂઠી ઉતાર કર ફેંક દી ફિર લોહે કી અંગૂઠી પહેન કર હાલીર હુએ.
ફરમાયા : ક્યા બાત હૈ કે તુમ જહનભિયો કા જેવર પહેને હુએ હો ? ઉન્હોને ઉસે ભી ફેંક દિયા
ફિર અર્જુ કી : યા રસૂલલલાહ ચલ્લાલી ઉદ્દેશ્ય પીતલ બનવાઓ ? ફરમાયા : ચાંદી
કી બનાઓ ઔર એક મિસ્કાલ પૂરા ન કરો. (٤٢٢٣٦ ص ١٢٢ حدિયે) (ابુ બાદ્રી)
માશા સે કમ વજ્ઞન કી હો. ઈસ્લામી ભાઈ જબ કલ્બી અંગૂઠી પહેને તો સિર્જિયાંદી કી સાથે ચાર
માશા (યા'ની 4 ગ્રામ 374 મિલી ગ્રામ) સે કમ વજ્ઞન ચાંદી કી એક હી અંગૂઠી પહેને એક સે
જિયાદા ન પહેને ઔર ઉસ એક અંગૂઠી મેં નગીના ભી એક હી હો એક સે જિયાદા નગીને ન હોંને
ઔર બિગેર નગીને કે ભી ન પહેને. નગીને કે વજ્ઞન કી કોઈ કેદ નહીં. ચાંદી યા કિસી ઔર ધાત
કા છલ્લા (ચાહે મદીનએ મુનવ્વરહ હી કા ક્યું ન હો) યા ચાંદી કે બયાન કર્દા વજ્ઞન વગેરા કે
ઈલાવા કિસી ભી ધાત (મ-સલન સોના, તાંબા, લોહા, પીતલ, સ્ટીલ વગેરા) કી અંગૂઠી નહીં
પહેન સકતે. સોને ચાંદી યા કિસી ભી ધાત કી જન્મી ગલે મેં પહનના ગુનાહ હૈ. ઈસ્લામી બાળને
સોને ચાંદી કી અંગૂઠિયાં ઔર જન્મી વગેરા પહેન સકતી હોય, વજ્ઞન ઔર નગીનોં કી કોઈ કેદ
નહીં. (અંગૂઠી કે બારે મેં તફસીલી મા'લૂમાત કે લિયે, ફેઝાને સુન્નત જિલ્ડ 2 કે બાબ “નેકી કી
દા'વત” (હિસ્સાએ અવ્યાલ) સંફળ 408 તા 412 કા મુતા-લઆ ફરમાઈયે)

या बदन ईस तरह आहिस्ता से खुजाना के बाल न टूटें
 ॥7॥ छारी लगाना या किसी चीज के साए में बैठना ॥8॥ चादर
 के आंचलों को तहबन्ध में धुरसना ॥9॥ दाढ उभाडना ॥10॥ टूटे
 हुए नाखुन जुदा करना ॥11॥ कुन्सी तोड देना ॥12॥ आंख में
 जो बाल निकले, उसे जुदा करना ॥13॥ खतना करना ॥14॥ फस्ट
 (बिगैर बाल मूडे) पछने (हजामत) करवाना ॥15॥ चील, कप्पा,
 चूहा, दृपकली, गिरगट, सांप, बिचू, खटमल, मच्छर, पिस्सू,
 मज्जी वगैरा खबीस और मूँझी जानवरों को मारना. (हरम में
 भी ईन को मार सकते हैं) ॥16॥ सर या मुँह के ईलावा किसी और
 जगह झप्पम पर पह्नी बांधना¹ ॥17॥ सर या गाल के नीचे तक्या
 रखना ॥18॥ कान कपडे से धूपाना ॥19॥ सर या नाक पर अपना
 या दूसरे का हाथ रखना (कपड़ा या रुमाल नहीं रख सकते)
 ॥20॥ ठोड़ी से नीचे दाढ़ी पर कपड़ा आना ॥21॥ सर पर सीनी
 (या'नी धात का बना हुवा घ्वान) या गल्ले की ओरी उठाना जाईज
 है भगर सर पर कपडे की गाढ़ी उठाना हराम है. हां “मोहरिमा”
 दोनों उठा सकती है ॥22॥ जिस खाने में ईलायची, दारचीनी,
 लोंग वगैरा पकाई गई हों अर्गर्च उन की खुश्भू भी आ रही हो
 (भ-सलन कोरमा, बिरयानी, झट्ट वगैरा) उस का खाना या बे
 पकाए जिस खाने पीने में कोई खुश्भू डाली हुई हो वोह बू नहीं
 हेती, उस का खाना पीना ॥23॥ धी या चरबी या कडवा तेल या

1 : मज्जबूरी की सूरत में सर या मुँह पर पह्नी बांध सकते हैं भगर ईस पर
 कफ़कारा देना छोगा. (ईस का मस्अला सफ़ला 172 पर मुला-हजा फ़रमाएं)

बादाम या नारियल या कदू, काढ़ू का तेल जिस में खुशबू न डाली हुई हो उस का बालों या जिसम पर लगाना ॥24॥ ऐसा जूता पहनना जाईज है जो कदम के वस्त के जोड़ या'नी कदम के भीय की उभरी हुई हड्डी को न छुपाए। (लिहाजा मोहरिम के लिये इसी में आसानी है के वोह उवाई चप्पल पहने) ॥25॥ ये सिले हुए कपड़े में लपेट कर ता'वीज गले में डालना ॥26॥ पालतू जानवर म-सलन ऊट, बकरी, मुर्गी, गाय वगौरा को झब्ब करना उस का गोश्त पकाना, खाना। उस के अन्ते तोड़ना, भूनना, खाना।

(बहारे शरीअत, जि. 1, स. 1081, 1082)

मर्द व औरत के ऐहराम में फर्क : ऐहराम के मज़कूरए बाला मसाईल में मर्द व औरत दोनों² बराबर हैं ताहम यन्द बातें ईस्लामी बहनों के लिये जाईज हैं। आज कल ऐहराम के नाम पर सिले सिलाए “स्काई” बाजार में बिकते हैं, मा’लूमात की कमी की बिना पर ईस्लामी बहनें उसी को ऐहराम समझती हैं, हालांके ऐसा नहीं, हरबे मा’मूल सिले हुए कपड़े पहनें। हां अगर मज़कूरा स्काई को शरअन झुर्री न समझें और वैसे ही पहनना चाहें तो मन्य नहीं।

॥1॥ सर छुपाना, बल्के ऐहराम के ईलावा भी नमाज में और ना महरम (जिन में खालू, फूफ्फा, बहनोई, मामूंजाए, चचाजाए, फूफ्फीजाए, खालाजाए और खुसूसिय्यत के साथ देवर व जेठ भी शामिल हैं) के सामने फर्ज है। ना महरमों के सामने औरत का ईस तरह आ जाना के सर खुला हुवा हो या ईतना बारीक दुपट्ठा ओढ़ा

ਹੁਵਾ ਹੋ ਕੇ ਬਾਲੋਂ ਕੀ ਸਿਧਾਈ ਯਮਕਤੀ ਹੋ ਈਲਾਵਾ ਏਹਰਾਮ ਕੇ ਭੀ ਹਰਾਮ ਹੈ ਔਰ ਏਹਰਾਮ ਮੌਜੂਦ ਹਰਾਮ ॥⁽²⁾ ਮੋਹਰਿਮਾ ਜਬ ਸਰ ਛੁਪਾ ਸਕਤੀ ਹੈ ਤੋ ਕਪਤੇ ਕੀ ਗਠੀ ਸਰ ਪਰ ਉਠਾਨਾ ਬ ਦ-੨-੪ਅੇ ਔਲਾ ਜਾਈ ਹੁਵਾ ॥⁽³⁾ ਸਿਲਾ ਹੁਵਾ ਤਾ'ਵੀਜ਼ ਗਲੇ ਧਾ ਬਾਜੂ ਮੌਜੂਦ ਬਾਂਧਨਾ ॥⁽⁴⁾ ਗਿਲਾਫੇ ਕਾ'ਬਾ ਮੁਸਾਰਫ਼ਾ ਮੌਜੂਦ ਧਾਬਿਲ ਹੋਨਾ ਕੇ ਸਰ ਪਰ ਰਹੇ ਮੁਹੱਤ ਪਰ ਨ ਆਏ ਕੇ ਈਸੇ ਭੀ ਮੁਹੱਤ ਪਰ ਕਪਤਾ ਤਾਲਨਾ ਹਰਾਮ ਹੈ। (ਆਜ ਕਲ ਗਿਲਾਫੇ ਕਾ'ਬਾ ਪਰ ਲੋਗ ਖੂਬ ਖੁਸ਼ਭੂ ਛਿਡਕਤੇ ਹੋਣਿਆਂ ਏਹਰਾਮ ਮੌਜੂਦ ਅਹਿਤਿਯਾਤ ਕਰੇਂ) ॥⁽⁵⁾ ਦਸਤਾਨੇ, ਮੋਝੇ ਔਰ ਸਿਲੇ ਕਪਤੇ ਪਹਨਨਾ ॥⁽⁶⁾ ਏਹਰਾਮ ਮੌਜੂਦ ਛੁਪਾਨਾ ਔਰਤ ਕੀ ਭੀ ਹਰਾਮ ਹੈ, ਨਾ ਮਹਰਮ ਕੇ ਆਗੇ ਕੋਈ ਪੰਖਾ (ਧਾ ਗਤਾ) ਵਗੈਰਾ ਮੁਹੱਤ ਸੇ ਬਚਾ ਹੁਵਾ ਸਾਮਨੇ ਰਖੇ। (ਭਾਵੇਂ ਸ਼ਰੀਅਤ, ਜਿ. 1, ਸ. 1083) ॥⁽⁷⁾ ਈਸਲਾਮੀ ਬਹਨ ਪੀ ਕੇਪ ਵਾਲਾ ਨਿਕਾਬ ਭੀ ਪਹਨ ਸਕਤੀ ਹੈ ਮਗਰ ਧੇਹ ਅਹਿਤਿਯਾਤ ਝੜ੍ਹੀ ਹੈ ਕੇ ਧੇਹਰੇ ਸੇ ਮਸ (TOUCH) ਨ ਹੋ। ਈਸ ਮੌਜੂਦ ਧੇਹ ਅਨੰਦੇਸ਼ਾ ਰਹੇਗਾ ਕੇ ਤੇਜ਼ ਹਵਾ ਚਲੇ ਔਰ ਨਿਕਾਬ ਧੇਹਰੇ ਸੇ ਚਿਪਕ ਜਾਏ ਧਾ ਬੇ ਤਵਜ਼ੀਹੀ ਮੌਜੂਦ ਪਸੀਨਾ ਵਗੈਰਾ ਉਸੀ ਨਿਕਾਬ ਸੇ ਪਾਂਧਨੇ ਲਗੇ, ਲਿਹਾਜਾ ਸਖ਼ਤ ਅਹਿਤਿਯਾਤ ਰਖਨੀ ਹੋਗੀ।

“ਹੁਜ ਕਾ ਏਹਰਾਮ” ਕੇ ਨਵ ਹੁੜ੍ਹ ਕੀ ਨਿਰਭਤ ਸੇ ਏਹਰਾਮ ਕੀ 9 ਮੁਝੀਦ ਅਹਿਤਿਯਾਤੋਂ

॥⁽¹⁾॥ ਏਹਰਾਮ ਖਰੀਦਤੇ ਵਕਤ ਖੋਲ ਕਰ ਟੇਖ ਲੀਜਿਥੇ ਵਰਨਾ ਰਵਾਨਗੀ ਕੇ ਮੌਕਾਅ ਪਰ ਪਹਨਤੇ ਵਕਤ ਛੋਟਾ ਬਤਾ ਨਿਕਲਾ ਤੋ ਸਖ਼ਤ ਆਜਮਾਈ ਹੋ ਸਕਤੀ ਹੈ ॥⁽²⁾॥ ਰਵਾਨਗੀ ਸੇ ਚਨਦ ਰੋਜ਼ ਕਬਲ ਧਰ ਛੀ ਮੌਜੂਦ ਏਹਰਾਮ ਬਾਂਧਨੇ ਕੀ ਮਥਕ ਕਰ ਲੀਜਿਥੇ ॥⁽³⁾॥ ਉਪਰ ਕੀ ਚਾਦਰ

تولیے کی اور تہبند موتے لکھے کا رجیے، إِنْ شَاءَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ نِمَاءِ مें بھی ساحل لات رکھے گی ॥⁴ ॥ ائمہ رام اور بولٹ وگے را بांध کر ڈھر مें کوچھ چل فیکر لی جیے تاکہ مشرک ہو جائے، ورنہ بांධ کر ایک دم سے چلنے فیکر نے مें تہبند بھوب تاریخ ہونے یا بھول جانے وگے را کی سوچت مें پرے شانی ہو سکتی ہے ॥⁵ ॥ بھوسوں سان لکھے کا ائمہ رام عمدہ اور موتے کپڑے کا لی جیے ورنہ پتلا کپڑا ہو گوا اور پسینا آیا تو تہبند چیپک جانے کی سوچت مें رانوں وگے را کی رنگات ڈالیں ہو سکتی ہے۔ بآ'ج اور کاتا تہبند کا کپڑا ہوتنا باریک ہوتا ہے کہ پسینا ن ہو تب بھی رانوں وگے را کی رنگات چمکتی ہے۔ دا'ватے ہر سلسلہ میں ہر شاہتی ہر دارے مک-ت-بتوں مددیں کی متبوع آ 496 سکھات پر مुشتمیل کیتا ہے، ”نماز کے اہکام“ سکھا 194 پر ہے : اگر اسے باریک کپڑا پہننا جس سے بدن کا ووہ ہیسسا جس کا نماز میں ڈھپانا فرج ہے نہیں آئے یا جیل کا رنگ ڈالیں ہو نماز ن ہو گی ॥⁶ ॥ (فتاوی عالمگیری ج 1 ص 480) آج کل باریک کپڑوں کا رواج بढتا ہے رہا ہے۔ اسے باریک کپڑے کا پاکشما پہنننا جس سے ران یا ستر کا کوئی ہیسسا چمکتا ہے ہر لالا وہ نماز کے بھی پہنننا ہر رام ہے۔ (بحدارے شریعت، ج 1، س 480) ॥⁶ ॥ نیچت سے کبھی ائمہ رام پر بھوشبو لگانा سوچنات ہے، بے شک لگائی ہے مگر لگانے کے بآ'د ہرگز کی شیشی بولٹ کی ڈبل میں مرت ڈالیے۔ ورنہ نیچت کے بآ'د ڈبل میں ہاث ڈالنے کی سوچت میں بھوشبو لگ سکتی ہے۔ اگر ہاث میں ہرگز کی لگ گیا کے دھنے والے کہنے کے ”لیکھا دا ہے“ تو دم واجیب

होगा और कम कहें तो स-दका. अगर ईत्र की तरी वगैरा नहीं लगी हाथ में सिर्फ महक आ गई तो कोई कफ़कारा नहीं. बेग में भी रखना हो तो किसी शोपर वगैरा में लपेट कर खूब ऐहतियात की जगह रखिये ॥7॥ उपर की चादर हुरुस्त करने में ये ह ऐहतियात रखिये के अपने या किसी दूसरे मोहरिम के सर या चेहरे पर न पड़े. सगे मटीना غُنْٹَه ने भीड़भाड़ में ऐहराम हुरुस्त करने वालों की चादरों में दीगर मोहरिमों के मुड़े हुए सर फ़ंसते देखे हैं ॥8॥ कई मोहरिम हज़रात के ऐहराम का तहबन्द नाफ़ के नीचे होता है और उपर की चादर पेट पर से अक्सर सरकती रहती और नाफ़ के नीचे का कुछ हिस्सा सब के सामने आहिर होता रहता है और वो ह ईस की परवाह नहीं करते, ईसी तरह चलते फ़िरते और उठते बैठते वक्त बे ऐहतियाती के बाईस बा'ज़ ऐहराम वालों की रान वगैरा भी दूसरों पर आहिर हो जाती है. बराए मेहरबानी ! ईस मस्थले की याद रखिये के नाफ़ के नीचे से ले कर धूटनों समेत जिस्म का सारा हिस्सा सत्र है और ईस में से थोड़ा सा हिस्सा भी बिला ईज़ाजते शर-ई दूसरों के आगे खोलना हराम है. सत्र के ये ह मसाईल सिर्फ़ ऐहराम के साथ मध्सूस नहीं. ऐहराम के ईलावा भी दूसरों के आगे अपना सत्र खोलना या दूसरों के खुले सत्र की तरफ़ नज़र करना हराम है ॥9॥ बा'ज़ों के ऐहराम का तहबन्द नाफ़ के नीचे होता है और वे ऐहतियाती की वजह से عَزَّوَجَلَ दूसरों की मौजू-दग्धी में पेड़¹ का कुछ

دینے

1 : नाफ़ के नीचे से ले कर उङ्गवे मध्सूस की ४३ तक बदन की गोलाई में जितना हिस्सा आता है उसे “पेड़” कहते हैं.

ਇਸਾ ਖੁਲਾ ਰਹਤਾ ਹੈ. ਬਹਾਰੇ ਸ਼ਾਰੀਅਤ ਮੌਕਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਨਮਾਜ਼ ਮੌਕਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਯੌਥਾਈ (1/4) ਕੀ ਮਿਕਦਾਰ (ਪੇਂਡੂ) ਖੁਲਾ ਰਹਾ ਤੋ ਨਮਾਜ਼ ਨ ਹੋਗੀ ਔਰ ਬਾਅਡ ਬੇਬਾਕ ਐਸੇ ਹੋਣੇ ਕੇ ਲੋਗਾਂ ਕੇ ਸਾਮਨੇ ਘੁਟਨੇ ਬਲਕੇ ਰਾਨੇਂ ਖੋਲੇ ਰਹਤੇ ਹੋਣੇ (ਨਮਾਜ਼ ਵ ਏਹਰਾਮ ਕੇ ਠਿਲਾਵਾ) ਭੀ ਹਰਾਮ ਹੈ ਔਰ ਇਸ ਕੀ ਆਦਤ ਹੈ ਤੋ ਫਾਸਿਕ ਹੈ. (ਬਹਾਰੇ ਸ਼ਾਰੀਅਤ, ਜਿ. 1, ਸ. 481)

ਏਹਰਾਮ ਕੇ ਬਾਰੇ ਮੌਜੂਦੀ ਤਾਮਖੀਣ : ਜੋ ਬਾਤੋਂ ਏਹਰਾਮ ਮੌਜੂਦ ਹੋਣੇ ਵਿੱਚ ਅਗਰ ਵੋਹ ਕਿਸੀ ਮਜ਼ਬੂਰੀ ਕੇ ਸਬਦ ਯਾ ਭੂਲ ਕਰ ਛੋਂਦੇ ਹੋਣੇ ਵਿੱਚ ਗੁਨਾਹ ਨਹੀਂ ਮਹਾਂ ਮਗਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਪਰ ਜੋ ਜੁਮਾਨਾ ਮੁਕਰੰਦ ਹੈ ਵੋਹ ਬਹੁਤ ਹਾਲ ਅਦਾ ਕਰਨਾ ਹੋਗਾ ਅਥਵਾ ਬਾਤੋਂ ਚਾਹੇ ਬਿਗੈਰ ਹਿਰਾਦਾ ਹੋਣਾ, ਭੂਲ ਕਰ ਛੋਂਦੇ ਹੋਣੇ ਵਿੱਚ ਜਥੁਨ ਕੋਈ ਕਰਵਾਅ ਨਹੀਂ. (ਐਗਜਨ, ਸ. 1083)

ਮੈਂ ਏਹਰਾਮ ਬਾਂਧੂਂ ਕੜ੍ਹੇ ਹਜ਼ਾਰੇ ਉਮਰਾਵ

ਮਿਲੇ ਲੁਕਾਂ ਸਥਾਨੇ ਸਫ਼ਾ ਔਰ ਮਰਵਾਵ

صَلَوَاتُ اللّٰهِ عَلٰى مُحَمَّدٍ
صَلَوَاتُ اللّٰهِ عَلٰى الْحَبِيبِ !

ਹਰਮ ਕੀ ਕਾਣਤ : ਆਮ ਬੋਲਚਾਲ ਮੌਜੂਦ ਲੋਗ “ਮਾਈਂਦੇ ਹਰਾਮ” ਕੀ ਹਰਮ ਸ਼ਾਰੀਝ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਮੌਜੂਦ ਕੋਈ ਸ਼ਕ ਨਹੀਂ ਕੇ ਮਾਈਂਦੇ ਹਰਾਮ ਸ਼ਾਰੀਝ ਹ-ਰਮੇ ਮੌਹਤਰਮ ਹੀ ਮੌਜੂਦ ਦਾਬਿਲ ਹੈ ਮਗਰ ਹਰਮ ਸ਼ਾਰੀਝ ਮਕਕਾ ਮੁਕਰੰਮਾ زَادَهَا اللّٰهُ شَرْفًا وَّتَعْظِيمًا ਸਮੇਤ¹ ਉਸ ਕੇ ਇਉਂ ਗਿਰਦ ਮੀਲਿਆਂ ਤਕ ਫੈਲਾ ਹੁਵਾ ਹੈ ਔਰ ਹਰ ਤਰ੍ਫ ਇਸ ਕੀ ਹੋਣੇ ਬਨੀ ਹੁਈ ਹੋਣੇ. ਮ-ਸਲਨ ਜਦਾ ਸ਼ਾਰੀਝ ਸੇ ਆਤੇ ਹੁਏ ਮਕਕਾ ਮੁਅਗ੍ਰਾਮਾ زَادَهَا اللّٰهُ شَرْفًا وَّتَعْظِيمًا ਸੇ ਕਲਿ
لِدِينِه

1 : ਮਕਕਾ ਮੁਕਰੰਮਾ زَادَهَا اللّٰهُ شَرْفًا وَّتَعْظِيمًا ਮੌਜੂਦ ਆਬਾਈ ਬਣਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ ਔਰ ਕਈ ਕਈ ਹਰਮ ਕੇ ਬਾਹਰ ਤਕ ਫੈਲ ਚੁਕੀ ਹੈ ਮ-ਸਲਨ ਤਾਨਾਂਮ, ਕੇ ਧੇਹ ਹਰਮ ਸੇ ਬਾਹਰ ਹੈ ਮਗਰ ਸ਼ਾਯਦ ਸ਼ਾਹਰੇ ਮਕਕਾ ਮੌਜੂਦ ਦਾਬਿਲ. وَاللّٰهُ وَرَسُولُهُ أَعْلَمُ

23 کیلو میٹر پہلے پولیس چوکی آتی ہے، یہاں سڑک کے عین پر بُرد پر جلی ہوڑھ میں فقط (لِلْمُسْلِمِينَ فَقَطْ) یا' نی سیف مُسَلَّمَانोں کے لیے) لیخا ہووا ہے۔ اسی سڑک پر جب مجنید آگے بढتے ہوئے تو بیرون شہیس یا' نی ہوٹبیخا کا مکام ہے، اس سمت پر "ہرم شاریف" کی ہدایت یہاں سے شروع ہو جاتی ہے۔ "اک مُعْرِیب کی جدید پیمائش کے ہمساہ سے ہرم کے رکاب کا دائرہ 127 کیلو میٹر ہے جب کے کل رکب 550 مُرَبَّعَہ کیلو میٹر ہے۔" (تاریخ مککہ مُکرَّمَہ، ص. 15) (جگالوں کی کانت چانٹ، پہاڑوں کی تراش براش اور سُرَنگوں (TUNNELS) کی ترکیبوں وغیرہ کے ذریعے بنائے جانے والے نئے راستوں اور سڑکوں کے سبب یہاں فاسیلے میں کمی بہشتی ہوتی ہے ہرم کی اسلامی ہوٹوں میں جن کا آہادیسے مُبَاہَہ رکا میں بیان ہووا ہے)

ठنڈی ٹنڈی ہوا ہرم کی ہے

بَارِيشَةَ الْمَلَائِكَةِ كَمَرَمَ

(واساہلے بخشش، ص. 124)

صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَى مُحَمَّدٍ ! صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَى الْحَبِيبِ !

مککے مُکرَّمَہ کی حَمْرَی : ہرم جب کریب آئے تو سارے گوکاے، آئے شامِ گوناہ سے نیچی کیے بُوشُو اور بُجُو اس کے ساتھ اس کی ہدایت میں دابیل ہوں، میکو ہوڑھ اور لبھوک کی بُوب کسرات کیجیے اور جو

ਹੀ ਰਘੁਲ ਆ-ਲਮੀਨ ਕੇ ਮੁਕਦਸ ਸ਼ਾਹੂਰ ਮਕਕਾਏ ਮੁਕਰਮਾ
ਪਰ ਨਜ਼ਰ ਪਤੇ ਤੋ ਧੇਹ ਹੁਆ ਪਛਿਧੇ :

اَللَّهُمَّ اجْعِلْنِي قَارِئًا وَ ازْرِقْنِي فِيهَا رُزْقًا حَلَالًا

ਤਰਜਮਾ : ਐ ਅਲਲਾਹ ! ਮੁੜੇ ਈਸ ਮੌਕੇ ਕਰਾਰ ਔਰ ਰਿਜ਼ਕੇ ਹਲਾਲ
ਅਤਾ ਫਰਮਾ।

ਮਕਕਾਏ ਮੁਅਜ਼਼਼਼਼ਮਾ ਪਹੋਂਚ ਕਰ ਜ਼ਰੂਰਤਨ
ਮਕਾਨ ਔਰ ਛਿਫ਼ਾਇਤੇ ਸਾਮਾਨ ਵਗੈਰਾ ਕਾ ਈਨਿਜ਼ਾਮ ਕਰ ਕੇ
“ਲਘੂਕ” ਕਢਤੇ ਹੁੰਏ “ਬਾਬੁਸ਼ਲਾਮ” ਪਰ ਹਾਜ਼ਿਰ ਹੋਂ ਔਰ ਉਸ
ਦਰਵਾਜ਼ਾਏ ਪਾਕ ਕੋ ਚੂਮ ਕਰ ਪਹਲੇ ਸੀਧਾ ਪਾਉ ਮਾਝਿਦੁਲ ਹਰਾਮ ਮੌਕੇ
ਰਖ ਕਰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਕੀ ਤਰਹ ਮਾਝਿਦ ਮੌਕੇ ਵਿਖੇ ਪਾਂਥੀ ਹੁਆ ਪਛਿਧੇ :

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
أَفْتَحْ لِي أَبْوَابَ رَحْمَتِكَ

ਅਲਲਾਹ ! ਨਾਮ ਦੇ ਔਰ ਅਲਲਾਹ ਦੇ ਨਾਮ ਦੇ ਰਸੂਲ
ਮੈਰੇ ਲਿਏ ਪਰ ਸਲਾਮ ਹੋ, ਐ ਅਲਲਾਹ ! ਪਰ ਸਲਾਮ
ਅਪਨੀ ਰਹਮਤ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਖੋਲ ਦੇ।

ਏ'ਤਿਕਾਫ਼ ਕੀ ਨਿਧਤ ਕਰ ਲੀਜਿਧੇ : ਯਥ ਭੀ ਕਿਸੀ ਮਾਝਿਦ
ਮੌਕੇ ਵਿਖੇ ਪਾਂਥੀ ਹੋਣ ਔਰ ਏ'ਤਿਕਾਫ਼ ਕੀ ਨਿਧਤ ਕਰੋਂ ਤੋ ਸਵਾਬ ਮਿਲਤਾ
ਹੈ, ਮਾਝਿਦੁਲ ਹਰਾਮ ਮੌਕੇ ਵਿਖੇ ਪਾਂਥੀ ਨਿਧਤ ਕਰ ਲੀਜਿਧੇ, **الْحَمْدُ لِلَّهِ عَزَّ وَ جَلَّ**, ਲਿਹਾਜਾ ਏਕ ਲਾਖ
ਧਨਾਂ ਏਕ ਨੇਕੀ ਲਾਖ ਨੇਕੀ ਕੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ, ਲਿਹਾਜਾ ਏਕ ਲਾਖ
ਏ'ਤਿਕਾਫ਼ ਕਾ ਸਵਾਬ ਪਾਓਂਗੇ ਯਥ ਤਕ ਮਾਝਿਦ ਦੇ ਅਨੱਦਰ ਰਹੋਂਗੇ।

اوے'تیکاڑ کا سوا بھی دیگر ہے اور جی بنن بھاننا، جنم جنم شاریڑ پینا اور سونا و گئرا بھی جائیدا ہو جائے گا ورنہ مسٹریڈ میں یہ ہے یہیں شرار ان نا جائیدا ہے۔

نَوَيْتُ سُنْتَ الْعَتِّيْكَافٌ ترجمہ : میں نے سونا تے اوے'تیکاڑ کی نیت کی۔

کا'ب اے مُشَارِکا پر پھلی نَجَّر : جو ہی کا'ب اے مُعْذَّل مما پر پھلی نَجَّر پتے تین بار لالہ اللہ وَاللہُ أَكْبَر کہیے اور دوسرد شاریڑ پढ کر دھو آ مانگیے، کے کا'ب تعلیماں شاریڑ پر پھلی نَجَّر جب پڑتی ہے عس وکت مانگی ہوئی دھو آ جو ر کبھل ہوتی ہے۔ آپ یاد ہے تو یہ دھو آ مانگ لیجیے کے “یا اَللَّهُمَّ اَنْتَ هُنْدِيْسِ سُنْتَ الْسَّامِیْ نے کو-کھا اے کیرام کہا رہے اَللَّهُمَّ اَنْتَ هُنْدِيْسِ سُنْتَ الْسَّامِیْ نے کو-کھا اے کیرام کے ہوا لے سے لیجتا ہے : کا'ب تعلیماں پر پھلی نَجَّر پڑتے وکت جنات میں بے ہیسا ب دا بھلے کی دھو آ مانگی جائے اور دوسرد شاریڑ پढنا جائے۔

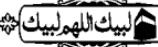
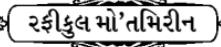
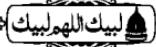
(رُدُّ الْمُحْتَار ج ۳ ص ۵۷۵)

نُوری یاد ر تانی ہے کا'بے پر

بَارِش اَللَّهُمَّ کے کرم کی ہے

(واساہلے بخشش، س. 124)

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ ! صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

عَزُّوجَلْ وَصَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ رَبِّكُلِّ مَوْتَمِرِيَّنَ رَبِّكُلِّ الْهُمَّلِيَّكَ **41**

سَبَبِ سَبَبِ اَفْجَلِ دُعَاءً : اَلْخَلَاءُ وَرَسُولُهُ وَسَلَّمَ کی ریزا کے تلبہ گار مोہتارم آشیکا نے رسول ! اگر تواںک
و ساری وگیرا میں ہر جگہ کیسی اور دُعاء کے بجائے ہر دُع
شاریک ہی پढتے رہتے تو یہ سب سے افجل ہے اور **إِنَّ شَاءَ اللَّهُ عَزُوجَلْ**
ہر دو سلام کی ب-2-کت سے بیگڑ کام سانوار جائے گو، وہ
ایجتیاڑ کرو جو **مُعَذَّبَمُدْرَسَّلُ لَلَّهُ عَزُوجَلْ** کے
سچے واہ سے تمام دُعاء اوس سے بہتر و افجل ہے یا نہیں
پھر اور تمام موابکے میں اپنے لیے دُعاء کے بدلے اپنے
ہبھیب پر ہر دُعاء بجهو، **رَسُولُهُ عَزُوجَلْ** ترے
سب کام بنادے گا اور ترے گوناہ مُعااف فرمادے گا۔

(۲۰۷ حديث من محدثین، ترمذی ج ۴ ص ۲۱۶۵)

تواںک میں دُعاء کے لیے رکنا مनنا ہے : موهاترم
جاہیزو ! یاہنے تو سیہ دو دو سلام پر ہی ایجتیسا کیجیے کے
یہ آسان بھی ہے اور افجل بھی۔ تاہم شاہد کیا دُعاء کے
لیے دُعاء این بھی دابیلے ترکیب کر دی ہے لئکن یاد رہے کے
ہر دو سلام پر یہ دُعاء این سب آہستا آواز میں پڑنا
ہے، چیلوا کر نہیں جس سا کے بآج موتپیش (یا نہیں تواںک کرنے
والے) پڑاتے ہے نیج یہ لاتے یہ لاتے پڑنا ہے، پڑنے کے لیے دو رانے
تواںک کھی بھی رکنا نہیں ہے۔

ؑ ۱۳۷ کا تاریکا

تواہ کا تاریکا : تواہ شुرعت کرنے سے کبھی مدد ہڑھتی بھاہ کر لئے یا' نی یاد ر سیधے ہاتھ کی بگال کے نیچے سے نیکال کر اس کے دوں پلے علٹے کنچے پر ہس تراہ ڈال لئے کے سیधا کنچا بھولا رہے۔ اب پرخانا وار شام کا بھاہ کے گرد تواہ کے لیے تھاں پر ہو جائیے۔

ہڑھتی بھاہ ہاتھ میں کا بھاہ شریہ کی تراہ میں ہو کر کیا ہے ہ-جڑے اسٹوڈ کی بائی (left) تراہ رکنے یہ مانی کی آنیب ہ-جڑے اسٹوڈ کے کریب ہس تراہ پڑے ہو جائیے کے پورا "ہ-جڑے اسٹوڈ" آپ کے سیधے ہاتھ کی تراہ رہے۔ اب بیگنے ہاتھ ڈالاے ہس تراہ تواہ کی نیخت^۱ کیجیا یہ :

اللَّهُمَّ إِنِّي أَرِيدُ طَوَافَ بَيْتِكَ الْحَرَامِ

تراجما : اے اخلیاہ حنفی میں ترے ماؤں ترہ مدار کا تواہ کرنے کا ہر راہ کرتا ہے،

دینے

1 : نماز، روزا، اے تیکاہ، تواہ وغیرہ ہر جگہ یہاں مسکن میں رجیا کے اے ربی ایمان میں نیخت اسی وکت کارआمد ہوتی ہے جب کہ اس کے ما' نا ماؤں ہوں ورنہ نیخت اسی وکت کارآمد ہوتی ہے جب کہ اس کے ما' نا ماؤں ہوں اور ہر سوچت میں ہیلہ میں نیخت ہونا شرط ہے، ایمان سے نبھی کہنے تاہم بھی یہاں ہے اسے ہر سوچت میں ہیلہ میں نیخت ہونا کافی ہے لیکن ایمان سے کہ لئنا افسوس ہے۔

فَيَسِّرْهُ لِي وَتَقْبَلْهُ مِنِّي ط

تُو ہے میرے لیے آسان فرمادے اور میری جانب سے ہے کبھی لفڑا.

نیخت کر لئے کے بآد کا بآ شریک ہی کی ترک موند کیے سیधے ہاتھ کی جانب ہوتا یا لیے کے ہجڑے اسوند آپ کے ائن سامنے ہو جائے۔ (اور یہ مارمیں سا سرکنے سے ہو جائے گا، آپ ہجڑے اسوند کی ائن سیध میں آئے ہے اس کی احوالات یہ ہے کہ دور سوتون میں جو سبھ لارڈ لگی ہے ووہ آپ کی پیٹ کے بیکھر پیدھ ہو جائے گا)

سُبْحَنَ اللَّهِ عَزُّ وَجَلُّ ! یہ ہے جنت کا ووہ بھروسہ نسبت پاک ہے جسے ہمارے پیارے آکا مکنی مدنی مسٹندا میں نے یکینا چوہا ہے۔ اب دوں ہاتھ کا نوں تک ہے ترک ہے اور ہجڑے اسوند کی ترک رہے اور پڑھیے :

بِسْمِ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَاللَّهُ أَكْبَرُ وَالصَّلَاةُ

اللہ علی ہے نام سے اور تمام بھوپیاں اللہ عزوجل کے لیے ہے اور اللہ عزوجل سب سے بڑا ہے

وَالسَّلَامُ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ

اور اللہ علی ہے رسمی کے رسمی سلام ہے۔

اب اگر معمکن ہو تو ہجڑے اسوند شریک پر دوں ہجڑے لیاں اور ان کے بیچ میں موند رخ کر یون بوسا ڈیکھیے کہ آواز پیدا نہ ہو، تین³ بار اسے ہی کیجیے ! سُبْحَنَ اللَّهِ عَزُّ وَجَلُّ !

جنم ڄاڍيے کے آپ کے لب ٿس مुٻارڪ ڄاڍ لگ رہے ہیں ڄاڍ
چکینن مڌينے والے آڪا ڪو صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ اکا لبھا اے
مُٻا-رڪا لگے ہیں۔ مچل ڄاڍيے... تڙپ ٿڍيے... اُور ہو سکے
تو آنسو اُونوں کو بھانے ڏيڍيے۔ ہجرتے سڀڻو ڦاڻ
بین ٽمٽر فرماتے ہیں کے ہمارے مٿيٺ آڪا
ڦ-ڦرے اسڻد پر لبھا اے مُٻا-رڪا رڀ
کر روتے رہے ڦڪر ڦلڪا ڦرمایا (يَا نِيٰ تَوْجِيْهٖ ڦرمائڻ)
تو ک يا ڊٻتے ہیں کے ہجرتے ٽمٽر رضي الله تعالى عنہما بھي رو رہے ہيں۔
ڦشاد ڦرمایا : ائے ٽمٽر (رضي الله تعالى عنہ) ! یہ رونے اُور آنسو
بھانے کا ہي مڪام ہے۔ (ابن ماجہ ج ۳ ص ۴۳۶ حديث ۲۹۴۵)

رونے والي آنڀ مانگو رونا سब کا کام نہیں

لیکے مહببت آم ہے لیکن سوچے مહببت آم نہیں

ઈس بات کا بخاں رڀيے کے لوگوں کو آپ کے ڏڪے ن
لوگوں کے یہ کوپت کے مڳا-ہرے کي نہیں، آجڃڻي اُور بيسڪڻي
کے ڦڻھار کي ڄاڍ ہے۔ ڪڻجنم کے سڀٻ اڳار بوسا مُڀسسر ن
آسا سکے تو ن اُرئوں کو ڦڻا دئے ن بُڻ دٻے کوچلے بُلڪے ٻاڻ يا
لڪڻي سے ڻ-ڦرے اسڻد کو ڇڻ کر (وسي ڙوم ڦيڍيے، یہ بھي ن
بن پڻي تو ٻاڻوں کا ڦشادا کر کے اپنے ٻاڻوں کو ڙوم ڦيڍيے،
يہي ک يا کم ہے کے مڪڪي م-ڏنني سرڪار ڪو صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ کے
مُٻارڪ مُڻد رڀانے کي ڄاڍ پر آپ کي نिगاڻي پڻ رہي ہيں۔

ڻ-ڦرے اسڻد کو بوسا دئے يا لڪڻي يا ٻاڻ سے ڇڻ کر

चूमने या हाथों का ईशारा कर के उन्हें चूम लेने को “ईस्तिलाम” कहते हैं।

इरमाने मुस्तकः ۱۷ : رَبِّنَا كُلُّ مَوْتَمِرٍ لِيَبْكُوكُلْ مَوْتَمِرِيَّنَ هُنَّا هُنَّا مُسْتَكٌ وَاللهُ أَعْلَمُ
उठाया जाएगा, इस की आंखें होंगी जिन से देखेगा, जबान होगी जिस से कलाम करेगा, जिस ने हक के साथ उस का ईस्तिलाम किया उस के लिये गवाही देगा। (ترمذی ج ۲ ص ۲۸۶ حديث ۱۱۳)

اللَّهُمَّ إِيمَانًا بِكَ وَاتِّبَاعًا لِسُنْتَةِ نَبِيِّكَ مُحَمَّدٌ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ تَرَجُّمًا : ईलाही तुझ पर ईमान ला कर और तेरे नभी मुहम्मद की चली ताकि सुन्नत की पैरवी करने को येह तवाफ़ करता हूँ। कहते हुए काबा शरीफ की तरफ़ ही चेहरा किये सीधे हाथ की तरफ़ थोड़ा सा सरकये जब ह-जरे अस्वद आप के चेहरे के सामने न रहे (और येह अदना सी ह-र-कत में हो जाएगा) तो फौरन इस तरह सीधे हो जाइये के खानअे काबा आप के उलटे हाथ की तरफ़ रहे, इस तरह यतिये के किसी को आप का धक्का न लगे। मर्द ईजिंदार्ड तीन फेरों में रमल करते चलें यानी जल्द जल्द छोटे कदम रखते, शाने (यानी कन्धे) छिलाते चलें जैसे कवी व बहादुर लोग चलते हैं। बाँझ लोग झूटते और दौड़ते हुए जाते हैं, येह सुन्नत नहीं है। जहां जहां भी इजियादा हो और रमल में खुद को या दूसरों को तकलीफ़ होती हो उतनी दूर रमल तर्क कर दीजिये भगव रमल की खातिर रुकिये नहीं,

تواہ میں بھگوں رہیے۔ فیکر جوں ہی ماؤکا میلے، اتنی دیر تک کے لیے رہنمائی کے ساتھ تواہ کیجیے۔

تواہ میں جس کدر بنا اے کا'بہ سے کربلا رہنے چہ بہتر ہے مگر یہ تనے جیسا کربلا بھی نہ ہو جائے کے کپڑا یا جسم پوشتمی دیوار^۱ سے لگے اور اگر نجاشیہ میں ہو جوں کے ساتھ رہنمائی نہ ہو سکے تو اب دوسری بہتر ہے۔ یہ سلامی بہنوں کے لیے تواہ میں بنا اے کا'بہ سے دوسری افسوسات ہے۔ پہلے چکر میں چلتے چلتے دوڑ دشمنی پا کر چہ دھاما پاہیے :

پہلے چکر کی دھاما

سُبْحَنَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ

اللہ عزوجل کے لیے ہے اور سب بُونیاں اللہ عزوجل کے لیے ہے اور اللہ عزوجل کے سیوا کوئی یہاں کے لارڈ نہیں اور اللہ عزوجل کے سیوا کوئی نہیں اور اللہ عزوجل کے لارڈ نہیں

أَكْبَرُ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ

سب سے بڑا ہے اور گوناہوں سے بچنے کی تاکت اور نہ کی کرنے کی تؤییک اللہ عزوجل کی ترکی سے ہے جو سب سے بولند

الْعَظِيمُ وَالصَّلُوةُ وَالسَّلَامُ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ

اور ایمان والہ عزوجل کے رسالت اور رحمتے کامیاب اور سلام ناجیل ہو اللہ عزوجل کے رسالت دینہ

1 : بیہقی (یا سیمینٹ) کا دیر جو مکان کی باہری دیوار کی مجبوتوں کے لیے اس کی ۷۳ میں لگاتے ہے اسے ”پوشتمی دیوار“ کہتے ہیں۔

صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ اللَّهُمَّ

! غَرَّ وَجْلٌ ۝ اے ادھلاؤ ۝ پر. صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

إِيمَانًا بِكَ وَتَصْدِيقًا بِكِتَابِكَ وَوَفَاءً

تُuj پر ڈیماں لاتے ہوئے اور تیری کتاب کی ترسنیک کرتے ہوئے اور تُuj سے کیا ہوئے ادھلے

بِعَهْدِكَ وَاتِّبَاعَ الْسَّنَةِ نَبِيِّكَ وَحَبِّيِّكَ

صلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ کی پُورا کرتے ہوئے اور تیرے نبی اور تیرے ہبھیب مुہمّدؐ کی

مُحَمَّدٌ صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ اللَّهُمَّ

سُنّت کی پے رवی کرتے ہوئے (میں تواہ شعرو آ کر چوکا ہوں) اے ادھلاؤ !

إِنِّي أَسْأَلُكَ الْعَفْوَ وَالْعَافِيَةَ وَالْمُعَافَاهَ الدَّائِمَةَ

میں تُuj سے (گوناہوں سے) مُعاافی کا اور (بلاہوں سے) آفیت کا اور داہمی ہیفاہی کا،

فِي الدِّينِ وَالدُّنْيَا وَالآخِرَةِ وَالْفُوزَ

دیاں نو ہونیا اور آبیت میں اور ہوسٹلے جنّت میں کامیابی

بِالْجَنَّةِ وَالنَّجَاهَةِ مِنَ النَّارِ

(ہر دشمن پڑ لیجیے) اور جہنّم سے نجات پانے کا سوواں کرتا ہوں.

رکنے یہ مانی پہنچنے تک یہ ہو آپ سوچیں کہ لیجیے،
ابھ اگر بھیڈ کی وજہ سے اپنی یا دوسرے کی ڈیا کا

અન્દેશા ન હોતો રુક્ને યમાની કો દોનોં હાથોં સે યા સીધે હાથ સે તબર્કુન છૂએં, સિર્જ બાએં (ઉલટે) હાથ સે ન છૂએં. મૌકાઅ મિલે તો રુક્ને યમાની કો બોસા ભી દીજિયે, અગર ચૂમને યા છૂને કા મૌકાઅ ન મિલે તો યહાં હાથોં સે ઈશારા કર કે ચૂમના નહીં. (રુક્ને યમાની પર આજ કલ લોગ કાઝી ખુશભૂ લગા દેતે હું લિહાજા એહરામ વાલે છૂને ઔર ચૂમને મેં એહતિયાત ફરમાએં) અબ આપ કા'બાએ મુશર્રફા કે તીન³ કોનોં કા તવાફ પૂરા કર કે ચૌથે કોને રુક્ને અસ્વદ કી તરફ બઢ રહે હું, રુક્ને યમાની ઔર રુક્ને અસ્વદ કી દરમિયાની દીવાર કો “મુસ્તજાબ” કહતે હું, યહાં દુઆ પર આમીન કહને કે લિયે સતત હજાર ફિરિશે મુકર્રર હું. આપ જો ચાહેં અપની જબાન મેં અપને લિયે ઔર તમામ મુસલ્માનોં કે લિયે દુઆ માંગિયે યા સબ કી નિયત સે ઔર મુજ ગુનહગાર સગે મદીના ગુફ્ફી કી ભી નિયત શામિલ કર કે એક મર્તબા દુર્દશ શરીર પઢ લીજિયે, નીજ યેહ કુરાઓની દુઆ ભી પઢ લીજિયે :

سَبَّبَنَا آتَنَا فِي الدُّبُيْلِ حَسَنَةً وَ فِي الْأُخْرَةِ حَسَنَةً

તર-જ-મએ કન્જુલ ઈમાન : એ રબ હમારે ! હમેં દુન્યા મેં ભલાઈ દે ઔર હમેં આધિરત મેં ભલાઈ દે

وَقَنَاعَزَابَ النَّارِ ④

ઔર હમેં અજાબે દોજખ સે બચા.

એ લીજિયે ! આપ હ-જરે અસ્વદ કે કરીબ આ પહોંચે, યહાં આપ કા એક ચક્કર પૂરા હુવા. લોગ યહાં એક દૂસરે કી

ਦੇਖਾ ਦੇਖੀ ਫੁਰ ਹੀ ਫੁਰ ਸੇ ਹਾਥ ਲਹਰਾਤੇ ਹੁਏ ਗੁੜਰ ਰਹੇ ਹੋਤੇ ਹੋਏ ਅੈਸਾ ਕਰਨਾ ਹਰਗਿਆ ਸੁਨਾਤ ਨਹੀਂ, ਆਪ ਹਰਬੇ ਸਾਬਿਕ ਧਾਨੀ ਪਹਲੇ ਕੀ ਤਰਹ ਤੇ ਬ ਕਿਥਲਾ ਹ-ਜਰੇ ਅਵਵਦ ਕੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੁਣਹ ਕਰ ਲੀਜਿਧੇ. ਅਥਵਾ ਨਿਧਤ ਕਰਨੇ ਕੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਕੇ ਵੋਹ ਤੋ ਇਖਿਦਾਅਨ ਹੋ ਚੁਕੀ, ਅਥਵਾ² ਯਕਕਰ ਸ਼ੁਰੂਅ ਕਰਨੇ ਕੇ ਲਿਧੇ ਪਹਲੇ ਹੀ ਕੀ ਤਰਹ ਫੋਨੋ² ਹਾਥ ਕਾਨੋਂ ਤਕ ਉਠਾ ਕਰ ਯੇਹ ਹੁਆ :

بِسْمِ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَاللَّهُ أَكْبَرُ وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ
 ਪਛ ਕਰ ਇਸ਼ਟਿਲਾਮ ਕੀਂਡਿਆ. ਧਾਨੀ ਮੌਕਾਅ ਹੋ ਤੋ ਹ-ਜਰੇ ਅਵਵਦ ਕੀ ਬੋਸਾ ਦੀਂਡਿਆ ਵਰਨਾ ਉਸੀ ਤਰਹ ਹਾਥ ਸੇ ਇਕਾਰਾ ਕਰ ਕੇ ਉਸੇ ਚੂਮ ਲੀਂਡਿਆ ਪਹਲੇ ਹੀ ਕੀ ਤਰਹ ਕਾ'ਬਾ ਸ਼ਰੀਫ ਕੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੁਣਹ ਕਰ ਕੇ ਥੋਡਾ ਸਾ ਸੀਧੇ ਹਾਥ ਕੀ ਜਾਨਿਬ ਸਰਕਿਆ. ਜਬ ਹ-ਜਰੇ ਅਵਵਦ ਸਾਮਨੇ ਨ ਰਹੇ ਤੋ ਫੈਰਨ ਉਸੀ ਤਰਹ ਕਾ'ਬਾ ਮੁਸ਼ਾਰਫਾ ਕੀ ਬਾਅਂ (left) ਹਾਥ ਕੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਿਧੇ ਤਵਾਫ਼ ਮੈਂ ਮਸ਼ਗੂਲ ਹੋ ਜਾਈਏ ਔਰ ਫੁਰੁਦ ਸ਼ਰੀਫ ਪਛ ਕਰ ਯੇਹ ਹੁਆ ਪਛਿਆ :

ਫੂਸਰੇ ਯਕਕਰ ਕੀ ਦੁਆ

اللَّهُمَّ إِنَّ هَذَا الْبَيْتَ بَيْتُكَ وَالْحَرَامُ حَرَامٌ

ਅੈ ਅਲਲਾਹ ! ਭੇਖ ਯੇਹ ਘਰ ਤੇਰਾ ਘਰ ਹੈ ਅੈ ਅਤੇ ਯੇਹ ਹਰਮ ਤੇਰਾ ਹਰਮ ਹੈ

وَالْأَمْرُ أَمْنُكَ وَالْعَبْدَ عَبْدُكَ وَأَنَا عَبْدُكَ

ਔਰ (ਧਾਨੀ) ਅਮਨ ਤੇਰਾ ਹੀ ਦਿਯਾ ਹੁਵਾ ਹੈ ਔਰ ਬਨਾ ਤੇਰਾ ਹੀ ਬਨਾ ਹੈ ਅੈ ਮੈਂ ਭੀ ਤੇਰਾ ਹੀ ਬਨਾ ਹੁੰਦੂ

وَابْنُ عَبْدِكَ وَهَذَا مَقَامُ الْعَائِدِ بِكَ مِنَ

और तेरे ही बन्दे का बेटा हूँ और ये ह मकाम जहान से तेरी पनाह मांगने वाले का है,

النَّارُ فَحَرَّمٌ لِّحُومَنَا وَبَشَرَتَنَا عَلَى النَّارِ

तो हमारे गोश्त और जिसम को दोज़ख पर हराम फरमा दे,

اللَّهُمَّ حَبِّبْ إِلَيْنَا الْإِيمَانَ وَرَزِّقْنَاهُ فِي

ऐ अल्लाह उर्जुल हमारे दिमान को महबूब बना दे

قُلْوَبِنَا وَكِرَةُ إِلَيْنَا الْكُفْرُ وَالْفُسُوقَ

और हमारे हिलों में इस की चाह पैदा कर दे और हमारे लिये कुँझ और बदकारी

وَالْعِصْيَانَ وَاجْعَلْنَا مِنَ الرَّاشِدِينَ طَالَّهُمَّ

और ना फरमानी को ना पसन्द बना दे और हमें हिदायत पाने वालों में शामिल कर दे, ऐ अल्लाह!

قِنْيٰ عَذَابَكَ يَوْمَ تَبْعَثُ عِبَادَكَ طَالَّهُمَّ

जिस दिन तू अपने बन्दों को दोबारा जिन्दा कर के उठाएं मुझे अपने अजाब से बचा, ऐ अल्लाह!

اَرْزُقْنِي الْجَنَّةَ بِغَيْرِ حِسَابٍ ط

मुझे भे हिसाब जन्नत अता फरमा.

ਰਕਨੇ ਧਮਾਨੀ ਪਰ ਪਛੋਂਚਨੇ ਸੇ ਪਛਲੇ ਪਛਲੇ ਧੇਹ ਹੁਆ ਖਤਮ ਕਰ ਦੀਜਿਥੇ। ਅਥ ਮੌਕਾ ਮਿਲੇ ਤੋਂ ਪਛਲੇ ਕੀ ਤਰਫ ਬੋਸਾ ਲੇ ਕਰ ਯਾ ਫਿਰ ਉਸੀ ਤਰਫ ਛੂ ਕਰ “ਹ-ਜਰੇ ਅਵਵਦ” ਕੀ ਤਰਫ ਬਣਿਥੇ, ਹੁਦੂਦ ਸ਼ਾਰੀਫ ਪਫ ਕਰ ਧੇਹ ਹੁਆਏ ਕੁਰਾਨੀ ਪਫਿਥੇ :

سَبَّبَتَا آتِتَانِي الْدُّبُيْسَةَ وَفِي الْأُخْرَةِ حَسَنَةٌ

تَر-ج-ਮਾਂਝ ਕਨ੍ਜੂਲ ਈਮਾਨ : ਐ ਰਖ ਹਮਾਰੇ ! ਹਮੇਂ ਹੁਨ੍ਹਾ ਮੈਂ ਭਲਾਈ ਦੇ ਔਰ ਹਮੇਂ ਆਖਿਰਤ ਮੈਂ ਭਲਾਈ ਦੇ

وَقَنَاعَذَابَ النَّارِ ﴿۲۱﴾

ਔਰ ਹਮੇਂ ਅਜਾਬੇ ਦੋਜਖ ਸੇ ਬਚਾ।

ਐ ਲੀਜਿਥੇ ! ਆਪ ਫਿਰ ਹ-ਜਰੇ ਅਵਵਦ ਕੇ ਕਰੀਬ ਆ ਪਛੋਂਚੋ। ਅਥ ਆਪ ਕਾ “ਦੂਸਰਾ ਚਕਕਰ” ਭੀ ਪੂਰਾ ਹੋ ਗਿਆ, ਫਿਰ ਹਦੂਪ ਸਾਬਿਕ ਦੋਨੋਂ ਹਾਥ ਕਾਨੋਂ ਤਕ ਤੁਠਾ ਕਰ ਧੇਹ ਹੁਆ :

بِسْمِ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَاللَّهُ أَكْبَرُ وَالصَّلَاوَةُ وَالسَّلَامُ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ
ਪਫ ਕਰ ਹ-ਜਰੇ ਅਵਵਦ ਕਾ ਈਸ਼ਟਿਲਾਮ ਕੀਜਿਥੇ ਔਰ ਪਛਲੇ ਹੀ ਕੀ ਤਰਫ ਤੀਸਰਾ ਚਕਕਰ ਸ਼ੁਰੂਅ ਕੀਜਿਥੇ ਔਰ ਹੁਦੂਦ ਸ਼ਾਰੀਫ ਪਫ ਕਰ ਧੇਹ ਹੁਆ ਪਫਿਥੇ :

ਤੀਸਰੇ ਚਕਕਰ ਕੀ ਦੁਆ

اَللَّهُمَّ اِنِّي اَعُوذُ بِكَ مِنَ الشَّرِّ وَالشَّرِّ

ਐ ਅਲਾਹ ਗੁਰੂ ਜੀ ! ਮੈਂ ਸ਼ਕ ਔਰ ਸ਼ਿਕ

وَالنِّفَاقُ وَالشَّقَاقُ وَسُوءُ الْأَخْلَاقِ وَسُوءُ

और निफाक और हक की मुखा-लक्ष्यत से और बुरे अच्छाक और बुरे
الْمُنْظَرِ وَالْمُنْقَلَبِ فِي الْمَالِ وَالْأَهْمَلِ وَالْوَلَدِ

हाल से और अहलों द्वयाल और माल में बुरे अन्धाम से तेरी पनाह चाहता हूँ.

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ رِضَاكَ وَالْجَنَّةَ وَ

ऐ अल्लाह ! मैं तुझ से तेरी रिखा और जन्नत मांगता हूँ और

أَعُوذُ بِكَ مِنْ سَخَطِكَ وَالنَّارِ اللَّهُمَّ انِّي

तेरे ग़ज़ब और जहन्नम से पनाह चाहता हूँ, ऐ अल्लाह !

أَعُوذُ بِكَ مِنْ فِتْنَةِ الْقَبْرِ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ

मैं कश्र की आजमाईश और जिन्दगी और

فِتْنَةِ الْحَيَا وَالْمَمَاتِ

(दुरुद शरीक पढ़ लीजिये) मौत के द्वितीय से तेरी पनाह मांगता हूँ.

रुक्ने यमानी पर पहांचने से पहले येह दुआ खत्म कर दीजिये और पहले की तरह अमल करते हुए ह-जरे अस्वद की तरफ बढ़ते हुए दुरुद शरीक पढ़ कर येह दुआओं कुरआनी पढ़िये :

رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَّ فِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً

तर-ज-मओं कन्युल ईमान : ऐ रब हमारे ! हमें दृश्या में भलाई दे और हमें आधिरत में भलाई दे

وَقَنَاعَذَابَ النَّارِ

और हमें अजाबे दोजभ से बचा.

ऐ लीजिये ! आप फ़िर ह-ज़रे अस्वद के करीब आ पहोंचे, आप का “तीसरा चक्कर” भी मुकम्मल हो गया, फ़िर पहले की तरह दोनों हाथ कानों तक उठा कर ये हुआ :

بِسْمِ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَاللَّهُ أَكْبَرُ وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ

पढ़ कर ह-ज़रे अस्वद का इस्तिलाम कीजिये और पहले ही की तरह यौथा⁴ चक्कर शुरूअ कीजिये, अब रमल न कीजिये के रमल सिई तीन⁵ इजिंदाई फेरों में करना था. अब आप को हस्बे मामूल दरभियाना चाल के साथ बड़िया फेरे मुकम्मल करने हैं. हुरूद शरीफ पढ़ कर ये हुआ पढ़िये :

योथे चक्कर की हुआ

اللَّهُمَّ اجْعَلْهَا اُمْرَةً مَبْرُورَةً وَسَعِيًّا مَشْكُورًا

ऐ अद्लाह ! मेरे उम्रे को मध्यरुद्र और मेरी कोशिश को काम्याब

وَذَنْبَنَا مَغْفُرَةً وَعَمَلاً صَالِحًا مَقْبُولًا وَ

और गुनाहों की मण्डिरत का जरीआ और मकबूल नेक अमल और

تَجَارَةً لَنْ تَبُوَرْ طَيَا عَالَمَ مَافِ الصُّدُورِ

بے نुکسानِ تیજارت بنا دے۔ اے سینوں کے ہالِ جاننے والے!

أَخْرِجْنِي يَا آللَّهُ مِنَ الظُّلْمَاتِ إِلَى النُّورِ

اے اخلالاحد! مُونے (غُرُونْجُل) گوئیوں سے (اے ملے سالہد) رہشنا کی ترکی نیکال دے۔

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مُؤْجِبَاتِ رَحْمَتِكَ

اے اخلالاحد! میں تуж سے تیری رہنمات (کے ہاسیل ہونے) کے چریاوے

وَعَزَّاءً مَعْفِرَتِكَ وَالسَّلَامَةَ مِنْ كُلِّ

اور تیری بھینگریت کے اس باب کا اور تمایم

إِشْعٰ وَالْفَنِيمَةَ مِنْ كُلِّ بِرٍّ وَالْفَوْرَ

گوئاہوں سے بچتے رہنے اور ہر نہ کی کی تائیکی کا اور

بِالْجُنَاحَةِ وَالْجَاهَةِ مِنَ التَّارِ طَالَّهُمَّ قَنِعْنِي

جنات میں جانے اور جہنم سے نجات پانے کا سوچاں کرتا ہو۔ اور اے اخلالاحد! مونے اپنے دیے

بِمَارَ زَقْتِنِي وَبَارِكْ لِي فِيهِ وَاخْلُفْ عَلَى

ہو اے ریڑھک میں کنایات اتتا فرمایا اور ہس میں میرے لیے ب-2-کت بھی دے اور

(ہر دن شاریف پढ لیجیے)

کل غائبۃٰ می خیر ط

ہر نوکسान کا اپنے کرم سے مुझے نے مل بدل آتا فرمائ۔

رکنے یمانی تک یہ دھوا بختم کر کے فیروز پہلو کی ترہ املا کرتے ہوئے ہ-جڑے اس واد کی ترک بٹھیے اور دھر دن شاریف پढ کر یہ دھوا کو رامانی دھوا پٹھیے :

سَبَّاتَآتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَ فِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً

تار-ج-م اے کن یوں ہی مان : اے رب ہمارے ! ہم میں دھنیا میں بلالی دے اور ہم میں آبیت میں بلالی دے

وَقِنَاعَذَابَ النَّارِ ①

اوہر ہم میں انجام دو جنپ سے بچا۔

اے لیجیے ! آپ فیروز ہ-جڑے اس واد پر آ پہنچے۔ ہر سب سا بیک دوں ہا� کانوں تک ڈکا کر یہ دھوا :

بِسْمِ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَاللَّهُ أَكْبَرُ وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ ط
پढ کر ہستی لام کیجیے اور پانچ وار چککر شعروں کیجیے اور دھر دن شاریف پढ کر یہ دھوا پٹھیے :

پانچ وار چککر کی دھوا

أَللَّهُمَّ أَطْلِنِي تَحْتَ ظِلِّ عَرْشِكَ يَوْمَ لَا

اے اخلاقی ! مुझے اس دن اپنے ارش کے سامنے میں جگا دے جس دن

ظَلَّ الْأَظْلَلُ عَرْشِكَ وَلَا يَأْتِيَكَ إِلَّا وَجْهُكَ

tere arsh ke saare ke siwa koઈ sāyā n hōga aur
teri jāte pāk ke siwa koઈ bākī n rhēga.

وَاسْقِنِنِي مِنْ حَوْضِ نَبِيِّكَ سَيِّدِنَا مُحَمَّدٌ

aur muje apne nabhi muhammad mustafā

صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ شَرِبَةً

صلی اللہ تعالیٰ علیہ وآلہ وسلم (کوئی) ہے صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ سے

هَنِيْئَةً مَرِيْعَةً لَا نَظِمَّا بَعْدَهَا أَبَدًا الْلَّهُمَّ

ऐसा खुश गवार और खुश जाएका धूंट पिला के इस
कुआंद कभी मुजे घास न लगे, औ अल्लाह !

إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ خَيْرِ مَا سَأَلَكَ مِنْهُ نَبِيِّكَ

में तुझ से उन चीजों की भलाई मांगता हूँ जिन्हें तेरे नभी

سَيِّدِنَا مُحَمَّدٌ صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ

سچ्येदुना मुhammad से तबलब किया।

وَسَلَّمَ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا أُسْتَعَاذُكَ

aur un chījōं ki bhulā� se teri pñāh chāhataa हूँ जिन से

مِنْهُ نَبِيُّكَ سَيِّدُنَا تَحَمَّدُ صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَاللَّهُ

تَرَهُ نَبِيٌّ سَيِّدُنَا مُحَمَّدُ صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَاللَّهُ وَسَلَّمَ نَهَى نَبِيٌّ مَانِجِي.

وَسَلَّمَ اللَّهُمَّ انِّي أَسْأَلُكَ الْجَنَّةَ وَنَعِيمَهَا

और अल्लाह ! ! ! तुझ से जन्नत और इस की नमतों का

وَمَا يُقْرِبُنِي إِلَيْهِ مِنْ قَوْلٍ أَوْ فَعْلٍ أَوْ عَمَلٍ ط

और हर उस कौल या फ़ैल या अभल (की तौफ़िक) का सुवाल करता हूँ जो मुझे जन्नत से करीब कर दे

وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ النَّارِ وَمَا يُقْرِبُنِي إِلَيْهِ مِنْ

और मैं दोजब और हर उस कौल या फ़ैल या अभल से तेरी पनाह चाहता हूँ जो मुझे जहन्नम से करीब

قَوْلٍ أَوْ فَعْلٍ أَوْ عَمَلٍ ط

(दुरुद शरीफ पढ़ लीजिये)

क्र ६

रुक्ने यमानी तक येह हुआ अत्म कर के पहले की तरह ४-४रे अस्वद की तरफ बढ़िये और हुरुद शरीफ पढ़ कर येह कुरआनी हुआ पढ़िये :

رَبَّنَا آتَنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَّ فِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً

तर-४-मओ कन्जुल ईमान : ऐ रब हमारे ! हमें हुन्या में भलाई हे और हमें आजिरत में भलाई हे

وَقِنَاعَدَابِ النَّارِ ①

और हमें अजाबे दोजब से बचा.

फ़िर ४-४रे अस्वद पर आ कर दोनों हाथ कानों तक उठा कर येह हुआ :

بِسْمِ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَاللَّهُ أَكْبَرُ وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ

ਪਥ ਕਰ ਈਸ਼ਿਲਾਮ ਕੀਤੇ ਹੋ ਆਪ ਇਟਾ ਚਕਕਰ ਸ਼ੁਦੂਆ ਕੀਤੇ ਹੋ
ਔਰ ਦੁਦੁਏ ਸ਼ਾਰੀਫ ਪਥ ਕਰ ਯੋਹ ਦੁਆ ਪਾਠੀਏ :

ਇਟੇ ਚਕਕਰ ਕੀ ਦੁਆ

اَللَّهُمَّ انْ لَكَ عَلَىٰ حُقُوقًا كَثِيرَةً فِيمَا

ਏ ਅਲਲਾਹ ! غੂਰ ਜਲ ! ਬੇਸ਼ਕ ਮੁਜ ਪਰ ਤੇਰੇ ਬਹੁਤ ਸੇ ਛੁਕੂਕ ਹੋਣੇ ਵਿਚ ਮੁਆ-ਮਲਾਤ ਮੈਂ

بَيْتِيْ وَبَيْنَكَ وَحُقُوقًا كَثِيرَةً فِيمَا بَيْتِيْ

ਜੋ ਮੇਰੇ ਆਪ ਤੇਰੇ ਦਰਮਿਆਨ ਹੋਣੇ ਵਿਚ ਬਹੁਤ ਸੇ ਛੁਕੂਕ ਹੋਣੇ ਵਿਚ ਮੁਆ-ਮਲਾਤ ਮੈਂ ਜੋ ਮੇਰੇ ਆਪ ਤੇਰੇ ਦਰਮਿਆਨ ਹੋਣੇ ਵਿਚ ਬਹੁਤ ਸੇ ਛੁਕੂਕ ਹੋਣੇ ਵਿਚ ਮੁਆ-ਮਲਾਤ ਮੈਂ

وَبَيْنَ خَلْقِكَ اَللَّهُمَّ مَا كَانَ لَكَ مِنْهَا

ਮਖ਼ਲੂਕ ਕੇ ਦਰਮਿਆਨ ਹੋਣੇ . ਏ ਅਲਲਾਹ ! ਇਨ ਮੈਂ ਦੇ ਜਿਨ ਕਾ ਤਅਲਲੂਕ ਤੁਝੇ
ਸੇ ਹੋ ਉਨ ਕੀ (ਕੋਤਾਹੀ ਕੀ)

فَاغْفِرْهُ لِي وَمَا كَانَ لِخَلْقِكَ فَتَحْمِلُهُ عَنِّي

ਮੁਝੇ ਮੁਆਫੀ ਦੇ ਆਪ ਜਿਨ ਕਾ ਤਅਲਲੂਕ ਤੇਰੀ ਮਖ਼ਲੂਕ ਦੇ (ਭੀ) ਹੋ ਉਨ ਕੀ
ਮੁਆਫੀ ਅਪਨੇ ਜਿਭਮਾਂ ਕਰਮ ਪਰ ਲੇ ਲੇ .

وَأَغْنِنِي بِحَلَالِكَ عَنْ حَرَامِكَ وَبِطَاعَتِكَ

ਏ ਅਲਲਾਹ ! ਮੁਝੇ (ਰਿਝਕੇ) ਹਲਾਲ ਅਤਾ ਫਰਮਾ ਕਰ ਹਰਾਮ ਦੇ ਬੇ ਪਰਵਾਹ
ਕਰ ਦੇ ਆਪਨੀ ਇਤਾਅਤ ਕੀ ਤੌਝੀਕ ਅਤਾ ਫਰਮਾ ਕਰ

عَنْ مَعْصِيَتِكَ وَبِفَضْلِكَ عَمَّنْ سَوَاءٌ يَا

ना फरमानी से और अपने फ़ज़ुल से नवाज कर अपने ईलावा दूसरों से मुस्तग्नी (यानी बे परवा) कर दें,

وَاسِعَ الْمَغْفِرَةِ طَالِلَهُمَّ إِنَّ بَيْتَكَ عَظِيمٌ وَجُهْنَمُ

ऐ वसीअ मजिङ्गरत वाले ! ऐ अल्लाह उर्जूजू ! बेशक तेरा धर बड़ी अ-जमत वाला है और तेरी जात

كَرِيمٌ وَأَنْتَ يَا آلَهُ حَلِيمٌ كَرِيمٌ عَظِيمٌ

करीम है और ऐ अल्लाह ! उर्जूजू ! तू छिल्म वाला, करम वाला, अ-जमत वाला है

تَحِبُّ الْعَفْوَ فَاعْفُ عَنِّي ط

(हुरूद शरीफ पढ़ लीजिये) और तू मुआझी को पसन्द करता है सो मेरी खताओं को अप्शा है.

रुक्ने यमानी तक येह हुआ खत्म कर के फ़िर पहले की तरह अमल करते हुए ह-जरे अस्वाद की तरफ बढ़िये और हुरूद शरीफ पढ़ कर येह कुरआनी हुआ पढ़िये :

سَبَبَنَا آتَنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً

तर-ज-मर्यो कन्जुल ईमान : ऐ रब हमारे ! हमें हुन्या में भलाई दे और हमें आधिरत में भलाई दे

وَقِنَاعَدَابَ النَّارِ ②١

और हमें अज्ञाने दोजाख से बचा.

फ़िर पहले की तरह दोनों हाथ कानों तक उठा कर येह हुआ :

پسِ اللہِ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ وَاللّٰہُ أَكْبَرُ وَالصَّلٰوٰۃُ وَالسَّلَامُ عَلٰی رَسُولِ اللہِ ۝
پਥ ਕਰ ਹੁ-ਜੂਰੇ ਅਵਸਥਾਂ ਕਾ ਈਸ਼ਟਿਲਾਮ ਕੀਤਿਆਂ ਆਂ ਅਤੇ ਸਾਤਵਾਂ ਆਂ ਆਖਿਰੀ ਚਕਕਰ ਸ਼ੁਰੂਆਂ ਕੀਤਿਆਂ ਆਂ ਹੁਦੂਦ ਸ਼ਾਰੀਫ ਪਥ ਕਰ ਯੋਹ
ਹੁਆ ਪਾਠਿਆ :

સાતવેં ચક્કર કી દુઆ

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ إِيمَانًا كَامِلًا وَيَقِينًا

۽ અલ્લાહ ! મૈં તુમ સે તેરી રહમત કે વસીલે સે કામિલ ઈમાન ઔર સચ્ચા યકીન

صَادِقًا وَرِزْقًا وَاسِعًا وَقَلْبًا خَاشِعًا

और कुशादा रिझूक और आजिझी करने वाला दिल और

لِسَانًا ذَاكِرًا وَرِزْقًا حَلَالًا طَيِّبًا وَتَوْبَةً

ਲਿਕ ਕਰਨੇ ਵਾਲੀ ਜ਼ਬਾਨ ਔਰ ਹਲਾਲ ਔਰ ਪਾਕ ਰੋਜ਼ੀ ਔਰ ਸਥਾਂ ਤੌਬਾ

نَصْوَحًا وَتُوبَةً قَبْلَ الْمَوْتِ وَرَاحَةً عِنْدَ الْمَوْتِ

और भौत से पहले की तौबा और भौत के वक्त राहत

وَمَغْفِرَةً وَرَحْمَةً بَعْدَ الْمُوْتِ وَالْعَفْوَ عِنْدَ

और मरने के बाद मण्डिरत और रहमत और हिसाब के वक्त मुआई

الْحِسَابُ وَالْفُوْزُ بِالْجَنَّةِ وَالنَّجَاةُ مِنَ النَّارِ

और जन्म का हुसूल और जहन से नज़ात मांगता है,

بِرَحْمَتِكَ يَا عَزِيزُ يَا غَفَّارُ رَبِّ زِدْنِيْ عِلْمًا

ऐ ईश्वर ! ऐ बहुत अप्पने वाले ! ऐ मेरे रब ! मेरे इत्तम में ईजाफ़ा फरमा

وَالْحَقِّيْنِ بِالصَّلِّيْحِيْنَ

(दुरुद शरीफ पढ़ लाजिये)

और मुझे नेकों में शामिल फरमा.

रुक्ने यमानी पर आ कर येह हुआ खत्म कर के पहले की तरह अमल करते हुए हुरुद शरीफ पढ़ कर पढ़िये :

رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَ فِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً

तर-४-माझे कन्जुल ईमान : ऐ रब हमारे ! हमें हुन्या में भलाई दे और हमें आधिक में भलाई दे

وَقَنَاعَدَابَ النَّاسِ

और हमें अजाबे दोजाब से बचा.

उ-४रे अस्वद पर पहोंच कर आप के सात फेरे मुकम्मल हो गए मगर फिर आठवीं बार पहले की तरह होनों हाथ कानों तक उठा कर येह हुआ :

بِسْمِ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَاللَّهُ أَكْبَرُ وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ

ਪਫ ਕਰ ਈਸ਼ਿਲਾਮ ਕੀਤੇ ਹੋ ਆਂ ਅਤੇ ਧੇਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਧਾਦ ਰਖਿਥੇ ਕੇ ਜਬ ਭੀ ਤਵਾਫ ਕਰੋ ਉਸ ਮੌਕੇ ਵਿਚ ਸਾਤ ਹੋਤੇ ਹੋਣ ਅਤੇ ਈਸ਼ਿਲਾਮ ਆਠ.

ਮਕਾਮ ਈਬਾਹੀਮ

ਅਥ ਸੀਧਾ ਕਨ੍ਧਾ ਫਾਂਪ ਲੀਤੇ ਹੋ ਆਂ ਅਤੇ “ਮਕਾਮ ਈਬਾਹੀਮ” ਪਰ ਆ ਕਰ ਪਾਰਹ 1 ਸ੍ਰੂ-ਰਤੁਲ ਬ-ਕਰਹ ਕੀ ਧੇਹ ਆਧਤੇ ਮੁਕਦਸਾ ਪਛਿਥੇ :

وَاتْخُذْ وَأْمَنْ مَقَامَ إِبْرَاهِيمَ مَصْلَى ط

ਤਰ-ਜ-ਮਾਮੇ ਕਨ੍ਝੁਲ ਈਮਾਨ : ਔਤੇ ਈਬਾਹੀਮ ਕੇ ਖੇਡ ਹੋਨੇ ਦੀ ਜਗਾਹ ਕੀ ਨਮਾਜ਼ ਕਾ ਮਕਾਮ ਬਨਾਓ.

ਨਮਾਮੇ ਤਵਾਫ ﷺ : ਅਥ ਮਕਾਮ ਈਬਾਹੀਮ ਕੇ ਕਰੀਬ ਜਗਾਹ ਮਿਲੇ ਤੋ ਬੇਹਤਰ ਵਰਨਾ ਮਾਰਿਏ ਹਰਾਮ ਮੌਜੂਦ ਜਾਹਾਂ ਭੀ ਜਗਾਹ ਮਿਲੇ ਅਗਰ ਵਕਤੇ ਮਕਰੂਹ ਨ ਹੋ ਤੋ ਦੋ ਰਕਾਤ ਨਮਾਜੇ ਤਵਾਫ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਹੋ ਆਂ ਅਤੇ, ਪਹਲੀ ਰਕਾਤ ਮੌਜੂਦ ਸੂਰਾਏ ਫਾਤਿਹਾ ਕੇ ਬਾਅਦ ਕੁਝ ਮੌਜੂਦ ਹੋ ਆਂ ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਮੌਜੂਦ ਸ਼ਰੀਫ ਪਛਿਥੇ, ਧੇਹ ਨਮਾਜ਼ ਵਾਜ਼ਿਬ ਹੈ ਅਤੇ ਕੋਈ ਮਜ਼ਬੂਰੀ ਨ ਹੋ ਤੋ ਤਵਾਫ ਕੇ ਬਾਅਦ ਫੈਰਨ ਪਫਨਾ ਸੁਨਤ ਹੈ. ਅਕਸਰ ਲੋਗ ਕਨ੍ਧਾ ਖੁਲਾ ਰਖ ਕਰ ਨਮਾਜ਼ ਪਥਤੇ ਹੋਣ ਧੇਹ ਮਕਰੂਹ ਹੈ. ਈਤਿਹਾਸ ਯਾਨੀ ਕਨ੍ਧਾ ਖੁਲਾ ਰਖਨਾ ਸਿੱਖ ਉਸ ਤਵਾਫ ਕੇ ਸਾਤੋਂ ਫੇਰਾਂ ਮੌਜੂਦ ਹੈ ਜਿਸ ਕੇ ਬਾਅਦ ਸਥਾਨ ਹੋਣੀ ਹੈ. ਅਗਰ ਵਕਤੇ ਮਕਰੂਹ ਦਾਬਿਲ ਹੋ ਗਿਆ ਹੋ ਤੋ ਬਾਅਦ ਮੌਜੂਦ ਪਾਂਘ ਲੀਤੇ ਹੋ ਆਂ ਅਤੇ ਧਾਦ ਰਖਿਥੇ ਈਸ ਨਮਾਜ਼ ਕਾ ਪਫਨਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ.

ਮਕਾਮੇ ਈਖਾਹੀਮ ਪਰ ਦੋ ਰਕਾਅਤ ਆਂਦਾ ਕਰ ਕੇ ਹੁਆ ਮਾਂਗਿਧੇ, ਹਫ਼ਟੀਸੇ ਪਾਕ ਮੌਂ ਹੈ : ਅਲਲਾਹ ! ਗੁਰੂਜ਼ ਫਰਮਾਤਾ ਹੈ : “ਜੋ ਧੇਹ ਹੁਆ ਕਰੇਗਾ ਮੈਂ ਉਸ ਕੀ ਖਤਾ ਬਖ਼਼ਾ ਢੂਂਗਾ, ਗਮ ਵੂਰ ਕਰੁੰਗਾ, ਮੋਹਤਾਜ਼ ਉਸ ਸੇ ਨਿਕਾਲ ਲੂਂਗਾ, ਹਰ ਤਾਜ਼ਿਰ ਸੇ ਬਢ ਕਰ ਉਸ ਕੀ ਤਿਆਰਤ ਰਖੁੰਗਾ, ਹੁਨਾ ਨਾਚਾਰ ਵ ਮਜ਼ਬੂਰ ਉਸ ਕੇ ਪਾਸ ਆਏਗੀ ਅਗਰ੍ਯ ਵੋਹ ਉਸੇ ਨ ਚਾਹੇ.” (ابن عساکر ج ۷ ص ۳۱)

ਮਕਾਮੇ ਈਖਾਹੀਮ ਕੀ ਹੁਆ

اللَّهُمَّ إِنَّكَ تَعْلَمُ سِرِّيْ وَعَلَّمْنِي

ਏ ਅਲਲਾਹ ! ਤੂ ਮੇਰੀ ਸਥਾਪਿ ਓਰ ਖੁਲੀ ਬਾਤਾਂ ਜਾਨਤਾ ਹੈ

فَاقْبِلْ مَعْذِرَتِيْ وَتَعْلِمْ حَاجَتِيْ فَأَعْطِنِيْ

ਲਿਹਾਜਾ ਮੇਰੀ ਮਾਂਝਿਰਤ ਕਬੂਲ ਫਰਮਾ ਔਰ ਤੂ ਮੇਰੀ ਹਾਜ਼ਤ ਕੀ ਜਾਨਤਾ ਹੈ
ਲਿਹਾਜਾ ਮੇਰੀ ਘਾਹਿਸ਼ ਕੀ.

سُؤْلِيْ وَتَعْلِمْ مَا فِيْ نَفْسِيْ فَاغْفِرْلِيْ دُنُوْبِيْ

ਪੂਰਾ ਕਰ ਔਰ ਤੂ ਮੇਰੇ ਇਲ ਕਾ ਹਾਲ ਜਾਨਤਾ ਹੈ ਲਿਹਾਜਾ ਮੇਰੇ ਗੁਨਾਹਾਂ ਕੀ
ਮੁਆਫ ਫਰਮਾ.

اللَّهُمَّ ائِنِّي أَسْأَلُكَ إِيمَانًا يُبَشِّرُ قَلْبِيْ وَيَقِينًا

ਏ ਅਲਲਾਹ ! ਮੈਂ ਤੁਝ ਸੇ ਮਾਂਗਤਾ ਹੁੰ ਐਸਾ ਈਮਾਨ ਜੋ ਮੇਰੇ ਇਲ ਮੌਂ
ਸਮਾ ਜਾਏ ਔਰ ਐਸਾ ਸਚਾ ਧਕਿਨ

صَادِقًا حَتَّىٰ أَعْلَمَ أَنَّهُ لَا يُصِيبُنِي إِلَّا مَا كَتَبَتَ

के मैं जान लूं के जो कुछ तूने मेरी तकदीर में लिख दिया है वोही मुझे पहांचेगा।

لِي وَرِضًا بِمَا قَسَمْتَ لِي يَا أَرْحَمَ الرَّحْمَنِ

और तेरी तरफ से अपनी क्रिस्मत पर रिजा मन्दी, औ सब से बढ़ कर रहम फरमाने वाले।

“भलील” के चार हुरफ़ की निऱ्बात से मकामे इब्राहीम पर नमाझ के चार म-दणी फूल

﴿1﴾ फरमाने मुस्तकः : صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَالِّهُوَأَكْبَرُ : “जो मकामे इब्राहीम के पीछे दो रक्कतें पढ़े, उस के अगले पिछले गुनाह बर्खा दिये जाएंगे और क्रियामत के दिन अम्न वालों में महशूर होगा।”

(या’नी उठाया जाएगा) (۹۳) ﴿2﴾ अक्सर लोग भीड़भाड़ में गिरते पड़ते भी जबर दस्ती “मकामे इब्राहीम” के पीछे ही नमाझ पढ़ते हैं, बा’ज उम्रात भस्तूरात को नमाझ पढ़ाने के लिये हाथों का हल्का बना कर रास्ता धेर लेते हैं उन्हें इस तरह करने के बजाए भीड़ के मौक्का पर “नमाजे तवाफ़” मकामे इब्राहीम से दूर पढ़नी चाहिये के तवाफ़ करने वालों को भी तकलीफ़ न हो और खुद को भी धक्के न लगें ﴿3﴾ मकामे इब्राहीम के बा’द इस नमाझ के लिये सब से अङ्गजल का’बाे मुअङ्गजमा के अन्दर पढ़ना है फिर हतीम में भीजाबे रहमत के नीचे इस के बा’द हतीम में किसी और जगह फिर का’बाे मुअङ्गजमा से करीब तर जगह में फिर मस्जिदुल हराम में किसी

જગાહ ફિર હ-રમે મકાની કે અન્દર જહાં ભી હો. (૧૦૬)

﴿٤﴾ સુન્તત યેહ હૈ કે વક્તે કરાહત ન હો તો તવાફ કે બા'દ ફૌરન નમાજ પઢે, બીચ મેં ફાસિલા ન હો ઔર અગર ન પઢી તો ઉમ્ર ભર મેં જબ પઢેગા, અદા હી હૈ કર્મ નહીં મગાર બુરા કિયા કે સુન્તત ફૈત હુઈ. (السَّلَكُ الْمُتَقْسِطُص)

અબ મુલ્તાજમ પર આઈયે...! : નમાજે તવાફ વ હુઆ સે ફારિગ હો કર (મુલ્તાજમ કી હાજિરી મુસ્તહબ હૈ) મુલ્તાજમ સે લિપટ જાઈયે. દરવાજાએ કા'બા ઔર હ-જરે અસ્વદ કે દરમિયાની હિસ્સે કો મુલ્તાજમ કહતે હોય, ઈસ મેં દરવાજાએ કા'બા શામિલ નહીં. મુલ્તાજમ સે કભી સીના લગાઈયે તો કભી પેટ, ઈસ પર કભી દાયાં રૂખ્સાર તો કભી બાયાં રૂખ્સાર ઔર દોનોં હાથ સર સે ઊંચે કર કે દીવારે મુકદસ પર ફેલાઈયે યા સીધા હાથ દરવાજાએ કા'બા કી તરફ ઔર ઉલટા હાથ હ-જરે અસ્વદ કી તરફ ફેલાઈયે. ખૂબ આંસૂ બહાઈયે ઔર નિહાયત હી આજિઝી કે સાથ ગિડગિડા કર અપને પાક પરવર દગાર ગુર્જાં સે અપને લિયે ઔર તમામ ઉભ્મત કે લિયે અપની જબાન મેં હુઆ માંગિયે કે મકામે કબૂલ હૈ. યહાં કી એક હુઆ યેહ હૈ :

يَا أَجِدُ يَا مَاجِدُ لَا تُرِلْ عَنِّي نِعْمَةً أَنْعَمْتَهَا عَلَيَّ

એ કુદરત વાલે ! એ બુજુર્ગ ! તૂને મુઝે જો ને'મત દી, ઉસ કો મુઝ સે જાઈલ ન કર.

હદ્દીસ મેં ફરમાયા : “જબ મૈં ચાહતા હું જિબ્રીલ કો દેખતા હું કે મુલ્તાજમ સે લિપટે હુએ યેહ હુઆ કર રહે હોય.” (ابن عَسْكَر ج ૧ ص ૫૧) ઔર હોસકે તો હુરુદ શરીર પઢ કર યેહ હુઆ ભી પઢિયે :

ਮਕਾਮੇ ਮੁਲਤਾਨ ਪਰ ਪਠਨੇ ਕੀ ਹੁਆ।

اللَّهُمَّ يَا رَبَّ الْبَيْتِ الْعَتِيقِ أَعْتِقْ رِقَابَنَا

ਔ ਅਲਖਾਹ ! ਔ ! ਈਸ ਕਈ ਘਰ ਕੇ ਮਾਲਿਕ ! ਹਮਾਰੀ ਗਰਦਨਾਂ ਕੋ ਔਰ ਹਮਾਰੇ

وَرِقَابَ أَبَائِنَا وَأُمَّهَاتِنَا وَإِخْوَانَنَا وَأُولَادِنَا مِنَ

(ਮੁਸਲਿਮ) ਬਾਪ ਦਾਦੋਂ ਔਰ ਮਾਅਂ (ਬਹਨਾਂ) ਔਰ ਭਾਈਯਾਂ ਔਰ ਐਲਾਦ ਕੀ ਗਰਦਨਾਂ ਕੋ

النَّارِ يَا ذَا الْجُودِ وَالْكَرَمِ وَالْفَضْلِ وَالْمَنِّ وَالْعَطَاءِ

ਫ਼ਜ਼ੂਲ ਸੇ ਆਯਾਦ ਕਰ ਦੇ, ਔ ਬਾਖਿਆ ਔਰ ਕਰਮ ਔਰ ਫ਼ਜ਼ੂਲ ਔਰ ਏਹਸਾਨ

وَالْإِحْسَانِ طَالِبُ اللَّهُمَّ أَخْسِنْ عَاقِبَتَنَا فِي الْأُمُورِ

ਔਰ ਅਤਾ ਵਾਲੇ ! ਔ ਅਲਖਾਹ ! ਤਮਾਮ ਮੁਖਾ-ਮਲਾਤ ਮੌਹ ਹਮਾਰਾ ਅਨੰਧ ਮ

كُلِّهَا وَأَجْرُنَا مِنْ خِزِّي الدُّنْيَا وَعَذَابٍ

ਅਖੇਰ ਫਰਮਾ ਔਰ ਹਮੈਂ ਹੁਨਾ ਕੀ ਰੁਖਵਾਈ ਔਰ ਆਖਿਰਤ ਕੇ ਅਯਾਨ ਸੇ ਮਹਫੂਜ ਰਖ.

الْآخِرَةِ طَالِبُ اللَّهُمَّ إِنِّي عَبْدُكَ وَابْنُ عَبْدِكَ وَاقِفٌ

ਔ ਅਲਖਾਹ ! ਮੈਂ ਤੇਰਾ ਬਨਾ ਹੂੰ ਔਰ ਬਨਾ ਜਾਂਦਾ ਹੂੰ, ਤੇਰੇ (ਮੁਕਦਾਸ ਘਰ ਕੇ) ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਕੇ

تَحْتَ بَابِكَ مُلْتَزِمٌ بِاعْتَابِكَ مُتَذَلِّلٌ

نیچے بھاڑا ہੂں، تere دروازے کی چوپانوں سے لیپٹا ہੂں، تere سامنے آجیزی کا ہلکا رکھا ہوں

بَيْنَ يَدَيْكَ أَرْجُو رَحْمَتَكَ وَأَخْشَى عَذَابَكَ

اور تیری رحمت کا تلبخ گار ہੂں اور تere دوچھ کے آجاءب سے ڈر رہا ہوں

مِنَ النَّارِ يَا قَدِيمَ الْإِحْسَانِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ

ای ہمسہ کے مہکسین! (�ب بھی ہے ہسماں فرمائیں اب لالہ اکھر! میں تुکے سے سوچاں کرتا ہوں کے

أَنْ تَرْفَعَ ذَكْرِي وَتَضَعَ وَزْرِي وَتَصْلِحَ

mere ہمک کو بولنڈی اتنا فرمائی اور mere گوناہوں کا بوجھ ہلکا کر اور mere کاموں کو

أَمْرِي وَتُطْهِرْ قَلْبِي وَتُنَورِي فِي قَبْرِي

دھرست فرمائی اور mere دل کو پاک کر اور mere لیے کਬھی میں روشنی فرمائی

وَتَغْفِرْ لِي ذَنْبِي وَأَسْأَلُكَ الدَّرَجَاتِ الْعُلَى

اور mere گوناہ مुआف فرمائی اور میں تुکے جنات کے ڈرجنوں کی بھی مانگتا

مِنَ الْجَنَّةِ طَامِينَ بِجَاهِ النَّبِيِّ الْأَمِينِ

امین بجاہ النبی الامین حَلَّ اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ . نبی

એક આહમ મરાણા : મુલ્તાજમ કે પાસ નમાજે તવાફ કે બા'દ આના ઉસ તવાફ મેં હૈ જિસ કે બા'દ સાચ્યું હૈ ઔર જિસ કે બા'દ સાચ્યું ન હો મ-સલન તવાફે નફલ યા તવાફુઞ્જિઝયારહ (જબ કે છજ કી સાચ્યું સે પહલે ફારિગ હો ચુકે હોં) ઉસ મેં નમાજ સે પહલે મુલ્તાજમ સે લિપટિયે, ફર મકામે ઈધ્રાહીમ કે પાસ જા કર દો રકાત નમાજ અદા કીજિયે.

(الْمَسْلُكُ الْمُنْقَسِطُ ص ١٣٨)

અબ જમાજમ પર આઈયે ! : અબ બાબુલ કા'બા કે સામને વાલી સીધ મેં દૂર રખે હુએ આબે જમાજમ શરીફ કે કૂલરોં પર તશરીફ લાઈયે ઔર (યાદ રહે ! મસ્જિદ મેં આબે જમાજમ પીતે વકત એ'તિકાફ કી નિયત હોના જરૂરી હૈ) કિબ્લા રૂ ખડે ખડે તીન સાંસ મેં ખૂબ પેટ ભર કર પિયે, ફરમાને મુસ્તફા ચીની લીજિયે, બાકી પાની જિસ્મ પર ડાલિયે યા મુંહ, સર ઔર બદન પર ઉસ સે મસ્હ કર લીજિયે મગર યેહ એહતિયાત રખિયે કે કોઈ કતરા જમીન પર ન ગિરે. પીતે વકત હુઆ કીજિયે, કે કબૂલ હૈ. દો ફરામીને મુસ્તફા 『1』 યેહ (આબે જમાજમ) બાબ-ર-કત હૈ ઔર ભૂકે કે લિયે ખાના હૈ ઔર મરીજ કે લિયે શિફા હૈ.

﴿2﴾ اَمْ جَمْ جِسْ مُعْرَادْ سِيْ پِيْ چَارْ جَمْ
 (ابوداؤد طیالسی من ۶۱ حدیث ۴۵۷)
 (ابن ماجہ ج ۳ ص ۴۹۰ حدیث ۳۰۶۲)

થે જમજમ ઉસ લિયે હૈ જિસ લિયે ઈસ કો પિયે કોઈ

ઈસી જમજમ મેં જનત હૈ, ઈસી જમજમ મેં કૌસર હૈ

(ઝૌકે ના'ત)

આબે જમજમ પી કર ચેહ દુઆ પટિયે

اَللَّهُمَّ اِنِّي اَسْأَلُكَ عِلْمًا بِأَفْعَالِ رِزْقَكَ وَاسْعًا

તરજમા : એ અલ્લાહ ! મૈં તુઝ સે ઈલ્મે નાફિઅ ઔર કુશાદા રિજુક

وَشِفَاءً مِنْ كُلِّ دَاءٍ

ઔર હર ભીમારી સે સિદ્ધહત યાબી કા સુવાલ કરતા હું.

આબે જમજમ પીતે વકત દુઆ માંગાને કા તરીકા :

શારેહે મુસ્લિમ શરીફ હજરતે સાચ્છદા ઈમામ ન-વવી શાહેદ
 ફરમાતે હું : પસ ઉસ શખ્સ કે લિયે મુસ્તહબ હૈ
 જો માંફિત યા મરાજ વગેરા સે શિફા કે લિયે આબે જમજમ
 પીના ચાહતા હૈ કે કિબ્લા રૂ હો કર ફિર ۲ ۴ હે
 ફિર કહે : “એ અલ્લાહ મુજે થે હે હદીસ પહોંચી હૈ કે તેરે રસૂલ

فَرَبِّيْكَ اللَّهُمَّ عَلَيْهِ وَاللهِ وَسْلَمْ نَهْ نَهْ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَاللهِ وَسْلَمْ فَرَبِّيْكَ اللَّهُمَّ عَلَيْهِ وَاللهِ وَسْلَمْ

(مسند امام احمدج ۱۳۶ ص ۵ حديث ۱۸۰۵) (دھنیار بیانی)

اے اکلیاں ! میں اسے پیتا ہوں تاکہ تو مुझے بحثا ہے یا اے اکلیاں ! میں اسے پیتا ہوں اس کے جریاے اپنے مراد سے شیخا چاہتے ہوئے، اے اکلیاں ! پس تو مुझے شیخا اتنا فرمائے اور میسلی اس کے (یا' نی ہر آنے ڈرگر اسی ترکھ میڈلینگ فرمائے کرے)

(الایضاح فی مناسك الحج للنبوی ص ۴۰۱)

جیسا دا ڈندا ن پیروں : بھوت ڈندا پانی اسٹی' مال ن فرمائے کہیں آپ کی ایجادت میں روکا و تکے اس باب ن پیدا ہو جائے ! نکس کی بواہی کو دباتے ہوئے اسے کوئی ر سے آپے جمجم نوش فرمائے جس پر لیخا ہو : زَمْرَمْ غَيْرُ مُبَرَّد : (یا' نی گیر ڈندا جمجم).

نماز تے ای ہوتی ہے : آپے جمجم دے بنے سے نماز تے ای ہوتی اور گوناہ دوڑ ہوتے ہیں، تین^۳ چوڑی سر پر ڈالنے سے جیتلتو رو سواہی سے ہیکاٹ ہوتی ہے۔ (۲۰۷۳. ۲۰۶۹ ص ۵) (البحر العیقیق فی المناسک ج ۱)

﴿ حَرَ سَالٌ هَذِهِ بُلَّا يَا إِلَاهِي
وَهَذِهِ آبَةِ الْمَجَامِ بُلَّا يَا إِلَاهِي
صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ ! صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

سङ्खा व मर्वण की सञ्चाय¹ : अगर कोई मजबूरी या थकन वर्गेरा न हो तो अभी वरना आराम कर के सङ्खा व मर्वण की सञ्चाय के लिये तथ्यार हो जाएँये, याद रहे के सञ्चाय में ईश्व्रतिबास या'नी कन्धा खुला रखना नहीं है. अब सञ्चाय के लिये ह-जरे अस्वद का पहले ही की तरह दोनों² हाथ कानों तक उठा कर येह हुआ :

بِسْمِ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَاللَّهُ أَكْبَرُ وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ
पढ़ कर ईस्तिलाम कीजिये. और न हो सके तो उस की तरफ मुंह कर के ईस्तरे और हुड्डे पढ़ते हुए फौरन बाबुस्सङ्खा पर आईये ! “कोहे सङ्खा” यूँके “मस्किण्डे हराम” से बाहर वाकेअ है और हमेशा मस्किण्ड से बाहर निकलते वक्त उलटा पाउ निकालना सुन्नत है, लिहाज यहां भी पहले उलटा पाउ निकालिये और हस्बे मामूल हुड्डे शरीर के पढ़ कर मस्किण्ड से बाहर आने की येह हुआ पढ़िये :

لِدِينِ

1 : तहभाने (BASEMENT) में सञ्चाय कीजिये.

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ فَضْلِكَ وَرَحْمَتِكَ

ऐ अल्लाह ! तुझ से तेरे फ़ज़ूल और तेरी रहमत का सुवाल करता हूं.

अब हुरदो सलाम पढ़ते हुए सझा पर इतना यद्दिये के काब्बा^{मे} मुअ़ज़ामा नज़र आ जाए और येह बात यहां मामूली सा यद्दने पर हासिल हो जाती है, अवामुन्नास की तरह जियादा उपर तक न यद्दिये अब येह हुआ पढ़िये :

أَبْدَعْهُمَا بَدَا اللَّهُ تَعَالَى بِهِ {إِنَّ الصَّفَّا وَ

मैं उस से शुरूआ करता हूं जिस को अल्लाह ग़ज़ल ने पहले जिक्र किया. (तर-ज-मभे कन्युल ईमान : बेशक सझा और

الْبَرْوَةَ مِنْ شَعَّاٰ إِلَهٌ فَمَنْ حَجَّ الْبُيْتَ

मर्वह अल्लाह के निशानों से हैं तो जो इस घर का है

أَوِ اعْتَرَفَ لَا جَنَاحَ عَلَيْهِ أَنْ يَطَوَّفَ بِهِمَا طَ

या उभ्रह करे, इस पर कुछ गुनाह नहीं के इन दोनों के फ़ेरे करे

وَمَنْ تَطَوَّعَ خَيْرًا فَإِنَّ اللَّهَ شَاكِرٌ عَلِيهِمْ ۝ (٥٨)

और जो कोई भली बात अपनी तरफ़ से करे तो अल्लाह ने की का सिला देने वाला खबरदार है. (بِالْقُرْآنِ ۝ ٥٨)

સફા પર અવામ કે મુખ્તલિફ અનદાજ : કાફી લોગ
કા'બા શરીર કી તરફ હથેલિયાં કરતે હોય, બા'જ હાથ લહરા રહે
હોતે હોય તો બા'જ તીન³ બાર કાનોં તક હાથ ઉઠા કર છોડ દેતે
હોય, આપ ઐસા ન કરેં બલ્કે હરબે મા'મૂલ દુઆ કી તરફ હાથ
કન્ધોં તક ઉઠા કર કા'બાએ મુઅજ્જમા કી તરફ મુંહ કિયે ઉતની
દેર તક દુઆ માંગિયે જિતની દેર મેં સૂ-રતુલ બ-કરહ કી 25
આયતોં કી તિલાવત કી જાએ, ખૂબ ગિડગિડા કર ઓર હો સકે
તો રો રો કર દુઆ માંગિયે કે યેહ કબૂલિય્યત કા મકામ હૈ.
અપને લિયે ઓર તમામ જિન્નો ઈન્સ મુસ્લિમીન કી ઐર વ
ભલાઈ કે લિયે ઓર એહસાને અજીમ હોગા કે મુઝ ગુનહગારોં
કે સરદાર સગે મદીના ગુફીએ કી બે હિસાબ મળિયે હોને કે
લિયે ભી દુઆ માંગિયે. નીજ દુરુદ શરીર પઢ કર યેહ દુઆ
પછ્યે : ।

1 : રાયે જમરાત, વુક્કુહે અ-રફ્તાત વગેરા કે લિયે જિસ તરહ નિયત શર્ત નહીં ઈસી તરહ સાખ્ય મેં ભી શર્ત નહીં બિગેર નિયત કે ભી અગર કિસી ને સાખ્ય કી તો હો જાએગી માગર સાખ્ય મેં નિયત કર લેના મુસ્તહબ હૈ. નિયત નહીં હોએ તો સવાબ નહીં મિલેગા.

ਕੋਹੇ ਸਫ਼ਾ ਕੀ ਦੁਆ

اللَّهُ أَكْبَرُ طَالِهُ أَكْبَرُ طَالِهُ أَكْبَرُ طَالِهُ

إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ طَهْ وَلِلَّهِ الْحَمْدُ

કોઈ ઈબાદત કે લાઈક નહીં, ઓર અલ્લાહ ગુરૂજીનું સબ સે બડા હૈ. અલ્લાહ ગુરૂજીનું સબ સે બડા હૈ. ઓર હમું હૈ અલ્લાહ ગુરૂજીનું કે લિયે

الْحَمْدُ لِلّٰهِ عَلٰى مَا هَدَنَا الْحَمْدُ لِلّٰهِ عَلٰى مَا أَوْلَانَا

के उस ने हम को छिदायत की, हम हैं अल्लाह ग़ُर्ज़ूख़ के लिये के उस ने हम को दिया,

الْحَمْدُ لِلّٰهِ عَلٰى مَا أَلْهَمَنَا طُّ
الْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي

ਹਮਨੂੰ ਅਲਿਆਇੰਗ ਕੇ ਲਿਧੇ ਕੇ ਉਸ ਨੇ ਹਮ ਕੋ ਇਲਾਮ ਕਿਯਾ, ਹਮਨੂੰ ਅਲਿਆਇੰਗ ਕੇ ਲਿਧੇ ਜਿਸ ਨੇ

هَذَا أَوْ مَا كُنَّا نَهْتَدِي لَوْلَا أَنْ هَدَنَا

ਹਮ ਕੋ ਇਸ ਕੀ ਲਿਦਾਤ ਕੀ ਔਰ ਅਗਾਰ ਅਲਲਾਹ ਗੁਰੂ ਲਿਦਾਤ ਨ ਕਰਤਾ ਤੋ
ਹਮ ਲਿਦਾਤ ਨ ਪਾਤੇ.

اللَّهُ أَكْبَرُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ طَلَةٌ

અહીં કોઈ મા'બુદ્ધ નહીં, જો અકેલા હૈ ઉસ કા કોઈ શરીર નહીં, ઉસી કે લિયે

الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ يُحِبُّ وَيُمُيِّزُ وَهُوَ حَسِيْبٌ

मुक्त है और उसी के लिये हम हैं, वो ही जिन्दा करता और मारता है और वो ही खुद जिन्दा है

لَا يَمُوْتُ بِيَدِهِ الْخَيْرُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ

मरता नहीं, उसी के हाथ में भैर है और वो ही हर शै पर

قَدِيرٌ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ صَدَقَ وَعْدَهُ

कादिर है. अल्लाह ग़र्ब़وج़ के सिवा कोई भा'बूद नहीं जो अकेला है, उस ने अपना वा'दा सच्चा किया

وَنَصَرَ عَبْدَهُ وَأَعْزَجَنَدَهُ وَهَزَمَ الْأَحْزَابَ

और अपने बन्दे की मदद की और अपने लश्कर को गालिब किया और काफिरों की जमाआतों को तन्हा उस ने शिकस्त दी.

وَحْدَهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَلَا نَعْبُدُ إِلَّا إِيَاهُ

अल्लाह ग़र्ब़وج़ के सिवा कोई भा'बूद नहीं हम उसी की इबादत करते हैं,

مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ وَلُؤْكَرَهُ الْكَافِرُونَ

उसी के लिये दीन को खालिस करते हुए अगर्ये काफिर बुरा मानें.

فَسُبْحَانَ اللَّهِ حَمْدُهُ تُسْوَمَ وَحْيُنَ

(अल्लाह) (ग़र्ब़وج़) की पाकी है शाम ۹

صَبُّوْنَ ⑯ وَلَهُ الْحَمْدُ فِي السَّمَاوَاتِ

سُبْحَانَهُ أَوْرَدَ عَزَّزَتْهُ كَلِمَاتُهُ هُنَّ أَسْمَانُهُ

وَالْأَرْضُ وَعَشِيَّاً وَحِينَ تُظَهِّرُونَ ⑯

أَوْرَدَ ذَمَّةَ إِيمَانِهِ مِنْ أَنَّهُ أَنْتَ تَرْبِيَتْهُ

يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْبَيْتِ وَيُخْرِجُ

وَأَنَّهُ مِنْ ذِيَّنَادِهِ كَمَا يُخْرِجُ مُعْدَنَ كَمَا

الْبَيْتَ مِنَ الْحَيِّ وَيُحْيِي الْأَرْضَ بَعْدَ

ذِيَّنَادِهِ سَبَقَتْهُ الْمَوْتَىٰ مَنْ مَرَّ بِهِ مَوْتَىٰ

مَوْتِهَا وَكَذِّلِكَ تُخْرِجُونَ ⑯ أَللَّهُمَّ

ذِيَّنَادِهِ كَرَتَاهُ أَوْرَدَ ذَمَّةَ إِيمَانِهِ مِنْ أَنَّهُ أَنْتَ

كَمَا هَدَيْتَنِي لِلْإِسْلَامِ أَسْأَلُكَ أَنْ لَا

تُؤْمِنَنِي بِهِ مُؤْمِنٌ بِكَ تُؤْمِنَنِي بِهِ مُؤْمِنٌ بِكَ

تَذْرِعَهُ مِنِّي حَتَّىٰ تَوَفَّنِي وَأَنَا مُسْلِمٌ

أَنَّهُ أَنْتَ تَرْبِيَتْهُ مُؤْمِنٌ بِكَ تَوَفَّنِي مُؤْمِنٌ بِكَ

سُبْحَنَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ

अल्लाह के लिये पाकी है और अल्लाह उर्ज़ोज़ल के लिये हमद है और
अल्लाह उर्ज़ोज़ल के सिवा कोई मान्यता नहीं

وَاللَّهُ أَكْبَرُ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ

और अल्लाह उर्ज़ोज़ल सब से बड़ा है, और गुनाह से फ़िरना और नेकी
की ताकत नहीं भगव अल्लाह की उर्ज़ोज़ल मध्दद से

الْعَلِيُّ الْعَظِيْمُ اللَّهُمَّ احْبِبْنِي عَلَى سُنَّتِكَ

जो भरतर व भुजुर्ग है। ईलाही ! तू मुझ को अपने

تَبِّعِكَ صَحَّمِدٌ صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَاللهُ وَسَلَّمَ

नभी मुहम्मद की सुन्नत पर ज़िन्दा रख

وَتَوَفَّنِي عَلَى مِلَّتِهِ وَأَعِذْنِي مِنْ مُضِلَّاتِ

और इन की भित्ति पर वश्वात है और फ़ितनों की गुमराहियों

الْفِتَنِ اللَّهُمَّ اجْعَلْنَا مِمَّنْ يُحِبُّكَ

से बचा, ईलाही ! तू मुझ को उन लोगों में कर जो तुझ से महब्बत रखते हैं

وَجِئْ بِرَسُولِكَ وَأَنْبِيَاكَ وَمَلَئِكَاتَكَ

और तेरे रसूल व अभिया व मलाएका और नेक बन्हों से

وَعَبَادَكَ الصَّلِّيْحِينَ طَالَّهُمَّ بَسِّرْلِيْ

ਮਹਿਬਤ ਰਖਤੇ ਹੋਏ। ਈਲਾਹੀ ! ਮੇਰੇ ਲਿਧੇ ਆਸਾਨੀ ਮੁਖਸ਼ਸਰ ਕਰ

الْيُسْرَى وَجَنْبَنَى الْعُسْرَى الَّهُمَّ أَحْبِنِي

ਔਰ ਮੁਜੇ ਸਖ਼ਤੀ ਦੇ ਬਚਾ, ਈਲਾਹੀ ! ਅਪਨੇ ਰਸੂਲ ਮੁਹਮਦ

عَلَى سَنَتِ رَسُولِكَ مُحَمَّدٌ صَلَّى اللَّهُ

ਉੱਤੇ ਸੁਜਾਵ ਕੀ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸੁਨਾਤ ਪਰ ਮੁਜ ਕੋ ਜਿਨਾ ਰਖ

تَعَالَى عَلَيْهِ وَالْهُ وَسَلَّمَ وَتَوَفَّنِي مُسْلِمًا وَ

ਔਰ ਮੁਸਲਿਮਾਨ ਮਾਰ ਔਰ

أَلْحِقْنِي بِالصَّلِّيْحِينَ وَاجْعَلْنِي مِنْ

ਜਨਤੁਨਾਈਮ ਨੇਕੋਂ ਕੇ ਸਾਥ ਮਿਲਾ ਔਰ

وَرَثَةً جَنَّةِ النَّعِيمِ وَاغْفِرْلِي خَطِيْئَتِيْ

ਕਾ ਵਾਰਿਸ ਕਰ ਔਰ ਕਿਧਾਮਤ ਕੇ ਦਿਨ ਮੇਰੀ ਘਤਾ

يَوْمَ الدِّينَ طَالَّهُمَّ انَّا نَسْأَلُكَ ایْمَانًا كَامِلًا

ਅਖ਼ਤਾ ਦੇ. ਈਲਾਹੀ ! ਤੁਜ ਦੇ ਈਮਾਨੇ ਕਾਮਿਲ

وَقَلْبًا حَاسِهًّا وَنَسْئَلَكَ عِلْمًا نَافِعًا

और कल्पे खाशें का हम सुवाल करते हैं और हम तुझ से इल्हमे नाफ़िع

وَيَقِيْنًا صَادِقًا قِيمًا وَنَسْئَلَكَ

और यकीने सादिक और दीने मुस्तकीम का सुवाल करते हैं और हर

الْعَفْوُ وَالْعَافِيَةُ مِنْ كُلِّ بَلِيَّةٍ وَنَسْئَلَكَ

बला से अङ्गों आँखियत का सुवाल करते हैं और

تَمَامَ الْعَافِيَةِ وَنَسْئَلَكَ دَوَامَ الْعَافِيَةِ

पूरी आँखियत और आँखियत की हमेशगी

وَنَسْئَلَكَ الشُّكْرَ عَلَى الْعَافِيَةِ وَنَسْئَلَكَ

और आँखियत पर शुक्र का सुवाल करते हैं और आदभियों

الْغِنِيُّ عَنِ النَّاسِ أَللَّهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ

से बे नियाजी का सुवाल करते हैं। इलाही ! तू हुरुदो सलाम

وَبَارِكْ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى إِلَيْهِ

صلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

وَصَحِّبِهِ عَدَدَ خَلْقِكَ وَرِضَانَفِسِكَ

और इन की आल व अस्ताब पर ब कहरे शुमार तेरी मखूक और तेरी रिजा

وَزَنَةَ عَرْشِكَ وَمَدَادِ كَلَائِمَكَ

और वज्ञन तेरे अर्श के और ब कहरे दराजी

ذَكْرَكَ الَّذِي أَكْرَوْنَ وَغَفَلَ عَنْ ذِكْرِكَ

तेरे कलिमात के जब तक लिक करने वाले तेरा लिक करते रहें और जब तक गाफिल तेरे

الْغَافِلُونَ طَ امِينٌ بِجَاهِ النَّبِيِّ الْأَمِينِ

امين بجاه النبي الامين صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

हुआ खत्म होने के बाद हाथ छोड़ दीजिये और हुडूद शरीर पढ़ कर सअूय की नियत अपने दिल में कर लीजिये मगर जबान से भी कह देना बेहतर है। माना जेह्न में रखते हुए इस तरह नियत कीजिये :

सच्चाय की नियत

اللَّهُمَّ إِنِّي أُرِيدُ السَّعْيَ بَيْنَ الصَّفَّا وَالْمَرْوَةِ

तरज्मा : ऐ अल्लाह ! मैं तेरी झुशनूदी की खातिर सज्जा और मर्वह के दरभियान सअूय के

سَبْعَةَ أَشْوَاطٍ لِوَجْهِكَ الْكَرِيمِ فِي سَرِّهِ

ساتھے کرنے کا ہر آدا کر رہا ہو تو اسے میرے لیے آسان فرمائے

لِكَ وَقَبْلَهُ مِنْ قِطْعَهِ

اور اسے میری تردد سے کبُول فرمائے

سکھا / مارپٹ سے عیتارنے کی دعاء

اللَّهُمَّ اسْتَعِمْلُنِي بِسُنَّةِ نَبِيِّكَ صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى

اوے اکلیا ہو ! تو مुझے اپنے پا رے نبھی سُننا تھا کہ اپنے بنا دے

عَلَيْهِ وَاللهِ وَسَلَّمَ وَتَوَفَّنِي عَلَى مِلَّتِهِ وَأَعْذِنِي مِنْ

اور مुझے ان کے دین پر موت نہیں فرمائے اور مुझے پناہ دے

مُضِلَّاتِ الْفِتْنِ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّحِيمِينَ

دھنیوں کی گومراہیوں سے اپنی رہمات کے ساتھ، اے سب سے جیسا دا رہنم کرنے والے۔

سکھا سے اب جیکو دھری دھری میں مشرگوں دارمیانہ چال
چلتے ہوئے جانیوں مارپٹ چلیے (آج کل تو یہاں سانچے مارمار
بیٹھا ہو گا اور اسے کوئی بھی لگے گا۔ اسکے ساتھ یہی جو

سچھی-دتوں نا ہاجیرا رضی اللہ تعالیٰ عنہا نے کیا تھی، جرا آپ نے ٹھنڈن میں ووہ دیل ہیلہ دنے والا مانکر تاکہ کیجیے، جب یہاں بے آباؤ علی نبیتاً وَعَلَیْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ شیدتے پھاس سے بیلک رہے تھے اور ہجرتے سچھی-دتوں نا ہاجیرا پھر تلواشے آب (پانی) میں بہتا بھیل-بھیلاتی پوپ کے اندر ہن سانگ لالا بھ راستوں میں فکر رہی تھی) جو ہی پہلوا سچھ بھیل آئے مہر دیونا شرک کر دے۔ (ਮگر مुھنگل بھ تریکے پر نکلے بے تھاشا) اور سووار سوواری تےڑ کر دے، ہم اگر بھیڈ لیا دا ہو تو ٹوڈا رک جائیے جب کے بھیڈ کم ہونے کی عزمیں ہو۔ دیونے میں یہ یاد رجیے کے بھوپ کو یا کسی دوسرے کو ہیجا ن پہنچے کے یہاں دیونا سوچنا ہے جب کے کسی موسلبھاں کو کسدن ہیجا دننا ہرام۔ ہسلامی بھننے ن دیون۔ اب ہسلامی بھائی دیوتے ہوئے اور ہسلامی بھننے چلتے ہوئے یہ دھوا پاٹے :

سچھ بھیلوں کے درمیانی پٹنے کی دھوا

رَبِّ اغْفِرْ وَارْحَمْ وَجْهًا وَزُعْمَاءَ تَعْلَمُ إِنَّكَ

اوے اکھلاک ! میلے میاں فرمایا اور بھوپ پر رکھ م کر اور میری بھاتا ائے جو کے یکینن ترے ہلکے میں ہے اس سے دار گھوڑے فرمایا، بے شک تھے

تَعْلَمُ مَا لَأَنْتَ عِلْمٌ طَإِنَّكَ أَنْتَ الْأَعْزَلُ الْكَرْمُ

جناتا ہے ہمے اس کا ہلکا نہیں۔ بے شک تھے ہنگل جات و ہکرام والا ہے

وَاهْدِنِي لِلّٰهِي هَيْ أَقْوَمُ اللَّهُمَّ اجْعَلْهَا عُمْرَةً

और मुझे सिराते मुस्तकीम पे काईम रख, औ अल्लाह ! मेरे उम्रे को

مَبْرُورَةً وَسَعِيًّا مَشْكُورًا وَذَنْبًا مَغْفُورًا

मबूर और मेरी सभ्य को मश्कूर (पसन्दीदा) फरमा और मेरे गुनाहों को बघ्शा।

जब दूसरा सञ्ज मील आये तो आहिस्ता हो जाईये और दरभियाना चाल से जानिबे मर्वह बढ़े चलिये। ऐ लीजिये ! मर्वह शरीर आ गया, अवामुन्नास दूर उपर तक चढ़े हुए हैं। आप उन की नकल भत कीजिये यहां पहली सीढ़ी पर चढ़ने बल्कि उस के करीब जमीन पर खड़े होने से भी मर्वह पर चढ़ना हो गया, यहां अगर्ये ईमारात बन जाने के सबब कांबा शरीर नज़र नहीं आता मगर कांबे मुशर्रफ़ा की तरफ़ मुंह कर के सँफ़ा की तरह उतनी ही देर तक हुआ मांगिये। अब नियत करने की ज़रूरत नहीं के वोह तो पहले हो चुकी थेह एक फेरा हुवा।

अब हरबे साबिक हुआ पठते हुए मर्वह से जानिबे सँफ़ा चलिये और हरबे मांमूल भीक्षने अच्छरैन (या'नी सञ्ज मीलों) के दरभियान मर्द दौड़ते हुए और ईस्लामी बहनें चलते हुए वोही हुआ पहें, अब सँफ़ा पर पहोंच कर दो फेरे पूरे हुए। ईसी तरह सँफ़ा और मर्वह के दरभियान चलते, दौड़ते सातवां फेरा मर्वह

पर खत्म होगा, आप की सभ्य मुकम्मल हुई.

दौराने सभ्य एक ग़ज़री ऐहतियात : बसा अवकात लोग मस्था में नमाज पढ़ रहे होते हैं। दौराने तवाफ़ तो नमाजी के आगे से गुज़रना जाईज़ है भगव दौराने सभ्य ना जाईज़। ऐसे भौंकअ पर लुक कर नमाजी के सलाम फेरने का इन्तज़ार कर लीजिये। हां किसी गुज़रने वाले को आउ बना कर गुज़र सकते हैं।

नमाजे सभ्य मुस्तहब है : अब हो सके तो मस्जिदे हराम में दो रक्कात नमाज नफ़ल (अगर मकरूह वक्त न हो तो) अदा कर लीजिये के मुस्तहब है। हमारे घारे आका मस्तिश्क या चूपी ने सभ्य के बाद मताफ़ के कनारे ह-ज़रे अस्वद की सीध में दो नफ़ल अदा करमाए हैं।

(مسند امام احمد ج ١٠ ص ٣٥٤، حديث ٢٧٣١٣، رَدُّ المُحتارِجَ ٣ ص ٥٨٩)

हल्क या तक्सीर : अब मर्द हल्क करें या'नी सर मुंडवा दें या तक्सीर करें या'नी बाल कतरवाएं। भगव हल्क करवाना बेहतर है।

तक्सीर की तारीक : तक्सीर या'नी कम अज़ कम यौथाई ($\frac{1}{4}$) सर के बाल उंगली के पोरे बराबर कटवाना। इस में येह ऐहतियात रजिये के एक पोरे से ज़ियादा कटें ताके सर के बीच में जो छोटे छोटे बाल होते हैं वोह भी एक पोरे के बराबर कट जाएं। बा'ज़ लोग कैंची से दो तीन जगह के चन्द बाल काट लिया करते हैं, ह-नफ़ियों के लिये येह तरीका गलत है और इस

تَرَاهُ اَهْرَامَ كَيْ پَا بَنْتِي يَانْ بَيْنَيْ بَيْنَيْ.

ઇસ્લામી બણનોં કી તકસીર : ઇસ્લામી બહનોં કો સર મુંડાના હરામ હૈ વોહ સિર્જ તકસીર કરવાએં. ઇસ કા આસાન તરીકા યેહ હૈ કે અપની ચુટિયા કે સિરે કો ઉગલી કે ગિર્ડ લપેટ કર ઉતના હિસ્સા કાટ લેં, લેકિન યેહ એહતિયાત લાજિભી હૈ કે કમ અઝ કમ ચૌથાઈ ($1/4$) સર કે બાલ એક પોરે કે બરાબર કટ જાએં.

આપ કો મુખારક હો $\text{أَلَّاَ حَمْدُ لِلَّهِ عَزَّوَجَلَّ}$ આપ ઉમ્રે સે ફારિગ હો ગએ.

શરફ મુઝ કો ઉમ્રે કા મૌલા દિયા હૈ
કરમ મુઝ ગુનહગાર પર યેહ બડા હૈ
صَلُوَاعَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

ચાપલોં કે બારે મેં ગરુડી મસ્ખાલા : મસ્જિદે હરામ વ મસ્જિદુન-બવિચિયશશરીફ કુ ગલી صَاحِبِهَا الصَّلَوةُ وَالسَّلَامُ કુ મુખારક દરવાજોં કે બાહર બે શુમાર લોગ જૂતે ચાપલ ઉતાર દેતે હોય ફિર વાપસી મેં જો ભી જૂતા પસન્દ આયા પહન કર ચલતે બનતે હોય ! ઇસ તરહ કે જૂતે યા ચાપલ બિલા ઇજાજતે શર-ઈ જિતની બાર ઇસ્તિ'માલ કરેંગો ઉતની તા'દાદ મેં ગુનાહ હોતા રહેગા મ-સલન બિલા ઇજાજતે શર-ઈ એક બાર કે ઉઠાએ હુએ જૂતે 100 બાર પહને તો 100 મર્તબા પહનને કા ગુનાહ હુવા. ઇન

जूतों के अहकाम “लुक्ता” (या’नी किसी की गिरी पड़ी चीज) के हैं, के मालिक भिलने की उम्मीद ही खत्म हो जाए तो जिस को येह “लुक्ता” भिला अगर येह फ्रीर है तो खुद रभ सकता है वरना किसी फ्रीर को है।

जिस ने दूसरों के जूते ना जाइ इस्ति’माल कर लिये अब क्या करे ? : भजकूरा अन्दाज पर हुन्या में जिस ने जहां से भी इस तरह की छ-२-कत की वोह गुनहगार है। अपने लिये “लुक्ता” या’नी गिरी पड़ी चीज उठा ले जाने वाले पर फर्ज है के तौबा भी करे और इस तरह जितने भी जूते चप्पल या चीजें ली हैं, अगर इन के अस्ल मालिकों या वोह न रहे हों तो उन के वारिसों तक पहुंचाना मुम्किन न हो तो वोह सारी चीजें या अगर वोह अश्या बाकी नहीं रहीं तो उन की कीमत किसी भिस्कीन को है। या उन की कीमत भस्त्रिण व मद्रसा वगैरा में है। (लुक्ते के तक्सीली भसाईल के लिये बहारे शरीअत जिल्द 2 सँहा 471 ता 484 का भुता-लआ फरमाईये)

आह ! जो बो चुका छू, वक्ते हिरौ¹

होगा हसरत का सामना या रभ !

(जोके ना’त)

صَلُوَّا عَلَى الْحَبِيبِ ! صَلَّى اللّٰهُ تَعَالٰى عَلٰى مُحَمَّدٍ

دینہ

1 : या’नी फसल काटते वक्त

ઈस्लामी बहनों के लिये म-दनी फूल : औरतें नमाज़ फ़िरोद गाह (या'नी कियाम गाह) ही में पढ़ें. नमाज़ों के लिये जो मस्तिष्कैने करीमैन में हाजिर होती हैं जहालत है के मक्सूद सवाब है और खुद घ्यारे सरकार, म-दनी ताज्दार, مَسْتِحْيَةٌ عَلَيْهِ وَاللهُ وَسْلَمْ ने फरमाया : “औरत को मेरी मस्तिष्क (या'नी मस्तिष्के न-बवी में नमाज़ पढ़ने से) जियादा सवाब धर में पढ़ना (عَلَى صَاحِبِهَا الصَّلَوةُ وَالسَّلَامُ) मस्नू इमाम अहम बن حنبل ج १، ص ३१० حديث ५८१२ (२२१०) है.”

तवाई में सात बातें हराम हैं

તવાફ અગર્યે નફલ હો, ઉસ મેં યેહ સાત બાતે હરામ હોય :

﴿1﴾ બે વુગ્ર તવાફ કરના **﴿2﴾** બિગેર મજબૂરી ડોલી મેં યા કિસી
કી ગોદ મેં યા કિસી કે કન્ધોં વગૈરા પર તવાફ કરના **﴿3﴾** બિલા
ઉજ્જર બૈઠ કર સરકના યા ધુટનોં પર ચલના **﴿4﴾** કા'બે કો સીધે
હાથ પર લે કર ઉલટા તવાફ કરના **﴿5﴾** તવાફ મેં “હતીમ” કે
અન્દર હો કર ગુજરના **﴿6﴾** સાત ફેરોં સે કમ કરના **﴿7﴾** જો
ઉજ્જવ સત્ર મેં દાખિલ હૈ ઉસ કા ચૌથાઈ (1/4) હિસ્સા ખુલા હોના,
મ-સલન રાન યા આજાદ ઔરત કા કાન યા કલાઈ. (બહારે
શરીઅત, જી. 1, સ. 1112) ઈસ્લામી બહનેં ખૂબ એહતિયાત કરે,
દૌરાને તવાફ ખુસૂસન હ-જરે અસ્વદ કા ઈસ્તિલામ કરતે વક્તા
કાફી ખવાતીન કી ચૌથાઈ કલાઈ તો ક્યા બા'જ અવકાત પૂરી
કલાઈ ખુલ જતી હૈ ! (તવાફ કે ઈલાવા ભી ગૈર મહરમ કે સામને

سار ਕੇ ਬਾਲ ਧਾ ਕਾਨ ਧਾ ਕਲਾਈ ਖੋਲਨਾ ਹਰਾਮ ਵ ਗੁਨਾਹ ਹੈ। ਪਈ ਕੇ
ਤਫ਼ਸੀਲੀ ਅਛਕਾਮ ਮਾ'ਲੂਮ ਕਰਨੇ ਕੇ ਲਿਧੇ ਦਾ'ਵਤੇ ਈਖਾਮੀ ਕੇ ਈਸ਼ਾਅਤੀ
ਈਦਾਰੇ ਮਕ-ਨ-ਬਤੁਲ ਮਈਨਾ ਕੀ ਮਤਖੂਆ 397 ਸਫ਼਼ਹਾਤ ਪਰ ਮੁਸ਼ਤਮਿਲ
ਕਿਤਾਬ, “ਪਈ ਕੇ ਬਾਰੇ ਮੌਜੂਦਾ ਜਵਾਬ” ਕਾ ਮੁਤਾ-ਲਾਅ ਫਰਮਾਈਥੇ)

ਤਵਾਝ ਕੇ ਗਿਆਰਣ ਮਕਤੁਬਾਤ

《1》 ਹੁਨ੍ਹੂਲ ਬਾਤ ਕਰਨਾ ॥ 2) ਜਿਕੋ ਹੁਆ ਧਾ ਤਿਲਾਵਤ ਧਾ ਨਾ'ਤ
ਵ ਮੁਨਾਆਤ ਧਾ ਕੋਈ ਕਲਾਮ ਬੁਲਨਾ ਆਵਾਜ਼ ਸੇ ਕਰਨਾ ॥ 3) ਛੁੰਡੋ
ਸਲਾਤ ਵ ਮਨਕਭਤ ਕੇ ਸਿਵਾ ਕੋਈ ਸ਼ੇ'ਰ ਪਫ਼ਨਾ ॥ 4) ਨਾਪਾਕ ਕਪਤਾਂ
ਮੌਜੂਦਾ ਤਵਾਝ ਕਰਨਾ (ਮੁਸ਼ਟਾ'ਮਲ ਚਘਲ ਧਾ ਜੂਤੇ ਸਾਥ ਲਿਧੇ ਤਵਾਝ ਨ ਕਰੋ
ਅਹਤਿਯਾਤ ਈਸੀ ਮੌਜੂਦਾ ਹੈ) ॥ 5) ਰਮਲ ਧਾ ॥ 6) ਈਝੂਤਿਬਾਅ ਧਾ
॥ 7) ਬੋਸਾਏ ਸੱਗੇ ਅਵਵਦ ਜਾਂ ਜਾਂ ਈਨ ਕਾ ਹੁਕਮ ਹੈ ਤਕ੍ਰ ਕਰਨਾ
॥ 8) ਤਵਾਝ ਕੇ ਫੇਰੋ ਮੌਜੂਦਾ ਜਾਂ ਸਾਡਾ ਦੇਨਾ। ਹਾਂ ਅਨੁਰਤ ਹੋ ਤੋ
ਈਸਤਿਨਾਲ ਕੇ ਲਿਧੇ ਜਾ ਸਕਤੇ ਹੋਣੇ, ਵੁਝੂ ਕਰ ਕੇ ਬਾਕੀ ਪੂਰਾ ਕਰ ਲੀਜਿਥੇ
॥ 9) ਏਕ ਤਵਾਝ ਕੇ ਬਾਂਦ ਜਬ ਤਕ ਉਸ ਕੀ ਫੌ ਰਕਾਅਤੋਂ ਨ ਪਛ ਲੇ
ਦੂਸਰਾ ਤਵਾਝ ਸ਼ੁਰੂਅ ਕਰ ਦੇਨਾ। ਹਾਂ ਅਗਾਰ ਮਕਤੁਬ ਵਕਤ ਹੋ ਤੋ
ਹਰਿ ਨਹੀਂ। ਮ-ਸਲਨ ਸੁਅਖੇ ਸਾਡਿਕ ਸੇ ਲੇ ਕਰ ਸੂਰਿ ਬੁਲਨਾ ਹੋਨੇ
ਤਕ ਧਾ ਬਾਂਦ ਨਮਾਜ਼ ਅਵਰ ਸੇ ਗੁਰੂਬੇ ਆਇਤਾਬ ਤਕ, ਕੇ ਈਸ ਮੌਜੂਦਾ
ਤਵਾਝ ਬਿਗੈਰ “ਨਮਾਜ਼ ਤਵਾਝ” ਜਾਈਜ਼ ਹੈਂ ਅਲਭਤਾ ਮਕਤੁਬ ਵਕਤ
ਗੁਝਰ ਜਾਨੇ ਕੇ ਬਾਂਦ ਹਰ ਤਵਾਝ ਕੇ ਲਿਧੇ ਫੌ ਫੌ ਰਕਾਅਤ ਅਦਾ ਕਰਨੀ
ਹੋਂਗੀ ॥ 10) ਤਵਾਝ ਮੌਜੂਦ ਖਾਨਾ ॥ 11) ਪੇਸ਼ਾਬ ਧਾ ਰੀਹ ਵਗੈਰਾ

کی شیدت ہوتے ہوئے تواک ف کرننا۔

(بہارے شریعت، ج. 1، س. 1113، ۱۶۰ صفحہ للفاری میں)

تواک و ساخی میں چھ سات کام ہیں :

﴿1﴾ سلام کرننا ﴿2﴾ جواب دینا ﴿3﴾ ہر رات کے وکٹ بات کرننا ﴿4﴾ پانی پینا (ساخی میں بھی سکتے ہیں) ﴿5﴾ ہمدو نا'ت یا منكوبت کے اشआر آہیستا آہیستا پڑنا ﴿6﴾ دوڑانے تواک نماجی کے آگے سے گزرنا چاہیز ہے کہ تواک بھی نماج ہی کی ترک ہے مگر ساخی کے دوڑان گزرنا چاہیز نہیں ﴿7﴾ فتحوا پوچھنا یا فتحوا دینا۔

(اویجن، س. 1114، ۱۶۲ صفحہ میں)

ساخی کے 10 مکرہات : ﴿1﴾ بیگیر ہر رات ہر سے کے ہر ہی میں جیسا دا جاسیلا (وکھا، دوڑی) دینا۔ ہم کجا اے ہاجت یا تجھیتے وعڈ کے لیے جا سکتے ہیں (ساخی میں وعڈ ہر ری نہیں، مुسٹہب ہے) ﴿2﴾ بھریٹ و ﴿3﴾ فروخت ﴿4﴾ کوچھ کلابم ﴿5﴾ “پرےشان نظری” یا’ نی ہدھر ہدھر کوچھ دے بننا ساخی میں بھی مکرہ ہے اور تواک میں اور جیسا دا مکرہ ہے ﴿6﴾ سکھا، یا ﴿7﴾ مارہ پر ن چھنا (ما’ بھولی سا چھلیے گی پر تک نہیں) ﴿8﴾ بیگیر بجبوڑی برد کا “مسخا” میں ن دوڑنا ﴿9﴾ تواک کے بآ’د بہت تاپھیر سے ساخی کرننا ﴿10﴾ سترے اورت ن ہونا۔

(بہارے شریعت، ج. 1، س. 1115)

سાખ્ય કે ચાર મુ-તફર્કિક મ-દની કૂલ : 《1》 સાખ્ય મેં પૈદલ ચલના વાજિબ હૈ જબ કે ઉજૂર ન હો (બિલા ઉજૂર સુવારી પર યા ધિસ્ટ કર કી તો દમ વાજિબ હોગા) (૧૭૧) (لِبَابُ الْمُنَاسِكِ ص)

《2》 સાખ્ય કે લિયે તહારત શર્ત નહીં હૈ એ વ નિઝાસ વાલી ભી કર સકતી હૈ (૧૭૨) (عَلَيْهِ رَحْمَةً)

《3》 જિસ્મ વ લિબાસ પાક હોં ઔર બા વુગ્ઝુ ભી હોં યેહ મુસ્તહબ હૈ. (બહારે શરીઅત, જિ. 1, સ. 1110)

《4》 સાખ્ય શુરૂઆ કરતે વક્ત પહુલે સફા કી દુઆ પદ્ધિયે ફિર સાખ્ય કી નિયત કીજિયે. સાખ્ય કે મુ-તઅદિદ અફાલ હૈનું, જૈસા કે હ-જરે અસ્વદ કા ઈસ્તિલામ, સફા પર ચઢના, દુઆ માંગના વગેરા ઈન સબ પર નિયતે કર લે તો અચ્છા હૈ, કમ અઝ કમ દિલ મેં યેહ નિયત હોના ભી કાફી હૈ હુસૂલે સવાબ કે લિયે અસ્લી સાખ્ય સે પહુલે કે અફાલ કર રહા હું.

ઇસ્લામી બહનોં કે લિયે ખાસ તાકીદ : ઇસ્લામી બહનેં યહાં ભી ઔર હર જગા મર્દીં સે અલગ થલગ રહેં. અક્સર નાદાન ઔરતે “હ-જરે અસ્વદ” ઔર રૂકને યમાની કો ચૂમને કે લિયે યા કા’બતુલ્લાહ શરીફ કે કરીબ જાને કે લિયે બે ધડક મર્દીં મેં જા ધુસતી હૈનું. તૌબા ! તૌબા ! યેહ સખ્ત બેબાકી હૈ. ઇસ્લામી બહનોં કે લિયે ઠીક દોપહર કે વક્ત મ-સલન દિન કે 10 બજે તવાફ કરના મુનાસિબ હૈ કે ઉસ વક્ત ભીડ કમ હોતી હૈ.

صَلُوٰعَلَى الْحَبِيبِ ! صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

ਮਦੀਨੇ ਕੀ ਹਾਜ਼ਰੀ

ਹਸਨ ਹਜ਼ ਕਰ ਲਿਆ ਕਾਬੇ ਦੇ ਆਂਖਾਂ ਨੇ ਜਿਧਾ ਪਾਈ
ਚਲੋ ਫੇਥੇ ਵੋਹ ਬਸਤੀ ਜਿਸ ਕਾ ਰਸਤਾ ਫਿਲ ਕੇ ਅਨਹਾਰ ਹੈ

ਜੌਕ ਬਣਾਨੇ ਕਾ ਤਰੀਕਾ : ਮਦੀਨਾ ਮੁਨਵਰਾਹ ਰਾਹੀਂ
ਜੋ ਕਿ ਰਾਹੀਂ ਸ਼ਾਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਕਿ ਮੁਕਦਦਸ ਸ਼ਾਹੀਂ ਹੈ ਆਪ ਕੋ ਮੁਬਾਰਕ ਹੋ ! ਰਾਸਤੇ
ਭਰ ਹੁੜਦੇ ਸਲਾਮ ਕੀ ਕਸਰਤ ਕੀਝਿਧੇ ਔਰ ਨਾਤਿਧਾ ਅਥਾਰ
ਪਢਤੇ ਰਹਿਧੇ ਧਾ ਹੋ ਸਕੇ ਤੋਂ ਟੇਪ ਰੇਕੋਰਡ ਪਰ ਖੁਸ਼ ਇਲਾਨ ਨਾਤ
ਖਾਨਾਂ ਕੇ ਕੇਂਡਿਟ ਸੁਨਨੇ ਰਹਿਧੇ ਕੇ ਇਸ ਤਰਹ ਤਰਕਿਧੇ
ਜੌਕ ਕੇ ਅਸਥਾਬ ਹੋਂਗੇ। ਮਦੀਨਾ ਪਾਕ ਕੀ ਅ-ਜ-ਮਤੋ ਰਿਫਅਤ
ਕਾ ਤਸਵੂਰ ਬਾਂਧਤੇ ਰਹਿਧੇ, ਇਸ ਕੇ ਫ਼ਾਈਲ ਪਰ ਗੈਰ ਕਰਤੇ ਰਹਿਧੇ।
ਇਸ ਦੇ ਭੀ ਅਤੇ ਆਪ ਕਾ ਰਾਹੀਂ ਮਜ਼ੀਦ ਬਣੇਗਾ।

ਮਦੀਨਾ ਕਿਤਾਨੀ ਦੇਰ ਮੈਂ ਆਏਗਾ ! : ਮਕਕਾ ਮੁਕਰਮਾ
ਜੋ ਕਿ ਮਦੀਨਾ ਮੁਨਵਰਾਹ ਦੇ ਸਾਥ ਮਦੀਨਾ ਮੁਨਵਰਾਹ ਦੇ ਸਾਥ
ਫਾਸਿਲਾ ਤਕਾਰੀਬਨ 425 ਕਿਲੋ ਮੀਟਰ ਹੈ ਜਿਸੇ ਆਮ ਦਿਨਾਂ ਮੈਂ ਬਸ
ਤਕਾਰੀਬਨ 5 ਘੰਨ੍ਹ ਮੈਂ ਤੈ ਕਰ ਲੇਤੀ ਹੈ ਮਹਾਰ ਹਜ਼ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਮੈਂ ਬਾਜ਼

1 : ਦੌਰਾਨੇ ਕਿਧਾ ਮੈਂ ਹ-ਰਮੈਨੇ ਸ਼ਾਰੀਫੈਨ ਫ਼ਾਈਲ ਮਕਕਾ ਵੇ ਮਦੀਨਾ ਪਰ ਮਨੀ
ਕੁਤੁਬ ਕਾ ਮੁਤਾ-ਲਾਅ ਤਰਕਿਧੇ ਜੌਕ ਕਾ ਬੇਹਤਰੀਨ ਜੀਵੀਆ ਹੈ ਨੀਜ ਇਥੇ ਰਸੂਲ
ਦੀਵਾਨ “ਹਦਾਈਕੇ ਬਿਨ੍ਹਿਣਾ” ਔਰ ਉਸਤਾਜੇ ਜਮਨ ਮੌਲਾਨਾ ਹਸਨ ਰਾਜਾ ਖਾਨ
ਕਲਾਮ “ਜੌਕੇ ਨਾਤ” ਕਾ ਖੂਬ ਮੁਤਾ-ਲਾਅ ਫਰਮਾਈ ਹੈ।

મસ્લાહતોં કી બિના પર રફતાર કમ રખી જાતી ઔર પહોંચને મેં બસ તકરીબન 8 તા 10 ઘન્ટે લે લેતી હૈ. “મર્ક્ઝ ઇસ્ટિક્બાલે હુજાજ” પર બસ રૂક્તી હૈ, યહાં પાસપોર્ટ કા ઇન્દ્રિય હોતા હૈ ઔર પાસપોર્ટ રખ કર એક કાર્ડ જારી કિયા જાતા હૈ જિસે હાજ ને સંભાલ કર રખના હોતા હૈ, યહાં કી કારવાઈ મેં બસા અવકાત કઈ ઘન્ટે ભી લગ જાતે હોય, સબ્ર કા ફિલ મીઠા હૈ. અન્કરીબ આપ ઇન શَاءَ اللَّهُ عَزَّوَ جَلَّ મદ્દીને કે ગલી કૂચ્યોં કે જલ્દે લૂટેંગો, જલ્દ હી આપ ગુમ્બાદ ખજરા કે દીદાર સે અપની આંખેં ઠંડી કરેંગો. જું હી દૂર સે માસ્જિદુન-બાવિયિશશરીફ કે મીનારે નૂરબાર પુર વકાર પર નિગાહ પડેગી, સબ્જ સબ્જ ગુમ્બાદ નગર આએગા ઇન شَاءَ اللَّهُ عَزَّوَ جَلَّ આપ કે કલ્બ મેં હલચલ મચ જાએગી ઔર આંખોં સે બે ઇખ્તિયાર આંસૂ છલક પડેંગે.

સાઈમ કમાલે જબ કી કોણીશ તો કી મગર
પલકોં કા હલકા તોડ કર આંસૂ નિકલ ગયે

હવાએ મદ્દીના સે આપ કે મશામે દિમાગ મુઅત્તર હો
રહે હોંગે ઔર આપ અપની રૂહ મેં તા-જગી મહસૂસ કર રહે
હોંગે, હો સકે તો નંગો પાઉ રોતે હુએ મદ્દીનએ મુનવ્વરહ
કી ફજાઓં મેં દાખિલ હોં.

જૂતે ઉતાર લો ચલો બા હોશ બા અદબ
દેખો મદ્દીને કા હસીં ગુલજાર આ ગયા
صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ ! صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

فَأَخْلُعْنَاهُكَمْ جِ إِنَّكَ بِالْوَادِ الْمُقَدَّسِ طُوَيْ ١٦ (بِ ١٢: طَه)

તર-જ-માયે કન્યુલ ઈમાન : તો અપને જૂતે ઉતાર ડાલ, બેશક તૂ પાક
જંગલ તુવા મેં હૈ.

سَبِّحْنَ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ ! ۝ جَبَ تُوْرَے سَيِّنَا کَیْ مُوکَدَّسَ وَادِیْ مِنْ
سَقِّيْدُنَا مُوسَى کَلِّيْمُوْلَلَّاْتَ حَمَّالَةُ الصَّلَوةِ وَالسَّلَامَ اَعْلَمُ نَبِيًّا وَعَلَيْهِ
اَخْلَالَ حَمَّالَةِ تَبَّا-رَ-كَ وَتَأْلَالَا جُوتَتْ عَتَارَ لَئِنَے کَا ہُکْمَ فَرَمَّا اَے
تُوْ مَدِيْنَا تُوْ مَدِيْنَا ہے، یَہُنَّ اَغَارَ نَانِگَ پَائِیْ رَہَا ۝ اَے
تُوْ کَرِيْبُ سَعَادَتِ کَیْ بَاتَ نَ ہَوَگَیْ ! کَرَوَڈَوْ مَالِکِیْتَوْ کَے پَےْشَوَا
اوَّرَ مَشْحُورَ اَشِیْکَ رَسُولَلَّا ہَجَّارَتِ سَقِّيْدُنَا ۝ اَمَّا مَالِکِ
مَدِيْنَى اَے پَائِکَ کَیْ زَادَهَا اللَّهُ شَرْفًا وَتَعْظِيْمًا رَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهُ
نَانِگَ پَےْرَ چَلَا کَرَتَهِ . (الطبقات الْكُبْرَى لِلشَّعْرَانِيِّ الجزءُ الْأَوَّلُ من ۷۶)
مَدِيْنَى اَے مُونَّاَرَہ حَمَّالَةُ رَحْمَةِ اللَّهِ تَعَالَى عَلَيْهِ
پَرَ سُوْواَرَ نَ ہَوَتَهِ، فَرَمَّا تَهِ ۝ مُوْلَیْ عَزَّ وَجَلَّ سَے ہَيَا

आती है के उस मुबारक जमीन को अपने घोड़े के कदमों तले रोंगूं
जिस में उस के प्यारे महबूब صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ मौजूद हैं।
(या'नी आप का चَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ रौज़ा अन्वर है)

(احياء العلوم ج ١ ص ٤٨)

ओ खाके मदीना ! तू ही बता मैं क्षेत्र पाउं रघुं यहां

तू खाके पा सरकार की है आंधों से लगाई आती है

हाजिरी की तथ्यारी : हाजिरिये रौज़ा रसूल
से से चले मकान वगैरा का बन्दो बस्त कर
लीजिये, हाजिर हो तो खा पी लीजिये, अल गरज हर वोह
बात जो खुश्हाओ खुश्हाओ में मानेअ हो उस से फारिग हो लीजिये.
अब ताजा वुझू कीजिये इस में भिस्वाक झुरुर हो बल्के बेहतर
येह है के गुस्ल कर लीजिये, धुले हुए कपड़े बल्के हो सके तो नया
सङ्केट लिबास, नया ईमामा शरीक वगैरा जैबे तन कीजिये,
सुरमा और खुश्हबू लगा लीजिये और मुश्क अफ़ज़ल है, अब
रोते हुए दरबार की तरफ बढ़िये।

(बहारे शरीअत, जि. 1, स. 1223 माखूजन)

ऐ लीजिये ! सज्ज गुम्बद आ गया : ऐ लीजिये ! वोह
सज्ज सज्ज गुम्बद जिसे आप ने तस्वीरों में देखा था, ख्यालों
में चूमा था अब सचमुच आप की आंधों के सामने है।

અશકોં કે મોતી અબ નિધાવર આઈરો કરો વોહ સખા ગુમ્યદ મખાએ અન્વાર આ ગયા
 અબ સર જુકાએ બા અદબ પઢતે હુએ હુરુદ
 રોતે હુએ આગે બઢો દરબાર આ ગયા

(વસાઈલે બજીશાશ, સ. 473)

ਹਾਂ ! ਹਾਂ ! ਧੇਣ ਵਾਹਿ ਸਾਡਾ ਗੁਮਾਵ ਹੈ ਜਿਸ ਕੇ ਫੀਦਾਰ ਕੇ
ਲਿਖੇ ਆਖਿਕਾਨੇ ਰਸੂਲ ਕੇ ਵਿਲ ਬੇ ਕਰਾਰ ਰਹਤੇ ਔਰ ਆਂਖੋਂ ਅਥਕਾਰ
ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਕਰਤੀ ਹੈ, ਪ੍ਰਦਾਨ ਗੱਜ ਕੀ ਕਿਸਮ ! ਰੌਜ਼ਾਂ ਰਸੂਲੁਲਲਾਹ
ਤੋਂ ਕੁਝ ਜਨਤ ਮੌਜੂਦ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਮਹਾਂਭਾਵਾਂ
ਅਤੇ ਅਨੇਕ ਗੁਮਾਵਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਫਿਰ ਦੌਸ ਕੀ ਪੁਲਾਂਦੀ ਭੀ ਧੂ ਸਕੇ ਨ ਈਸ ਕੋ
ਪੁਲਦੇ ਬਰੀਂ ਸੇ ਜਿਥਾ ਮੀਠੇ ਨਵੀਂ ਕਾ ਰੈਗਾ

(વસાઈલે બજીશાશ, સ. 298)

ਦਾ'ਵਤੇ ਈਸ਼ਲਾਮੀ ਕੇ ਈਸ਼ਾਅਤੀ ਈਦਾਰੇ ਮਕ-ਤ-ਬਨੁਲ ਮਹੀਨਾ ਕੀ ਮਤਬੂਆ ਕਿਤਾਬ “ਵਸਾਈਲੇ ਬਾਣਿਆਸ਼” ਕੇ ਸਫ਼ਲਾ 298 ਕੇ ਹਾਥਿਧੇ ਮੌਜੂਦ ਹੈ : ਰੋਜ਼ਾ ਕੇ ਲਫ਼ਜ਼ੀ ਮਾ'ਨਾ ਹੈਂ : ਬਾਗ. ਸ਼ੇ'ਰ ਮੌਜੂਦ ਰੋਜ਼ਾ ਸੇ ਮੁਰਾਦ ਵੋਹ ਛਿੱਸਾਏ ਜਮੀਨ ਹੈ ਜਿਸ ਪਰ ਰਹਮਤੇ ਆਲਮ ਕੀ ਫ਼ਜ਼ੀਲਤ ਬਧਾਨ ਕਰਤੇ ਹੁਏ ਫੁ-ਕਹਾਏ ਕਿਰਾਮ رَحْمَةُ اللَّهِ السَّلَام ਫਰਮਾਤੇ ਹੈਂ : ਮਹਿਬੂਬੇ ਦਾਵਰ صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَإِلَهُ وَسَلَّمَ ਕੇ ਜਿਸਮੇ ਅਨਵਰ ਸੇ ਜਮੀਨ ਕਾ ਜੋ ਛਿੱਸਾ ਲਗਾ ਹੁਵਾ ਹੈ. ਵੋਹ ਕਾ'ਬਾ ਸ਼ਰੀਫ ਸੇ ਬਲਕੇ ਅਈ ਕੁਸ਼ੀ ਸੇ ਭੀ ਅਫ਼ਜ਼ਲ ਹੈ. (دُرْਮُخْتَارِ ۴ ص ۶۲)

ਹੋ ਸਕੇ ਤੋ ਬਾਬੁਲ ਬਕੀਆ ਦੇ ਹਾਜ਼ਿਰ ਹੋਂ : ਅਥ ਸਰਾਪਾ ਅ-ਦਬੋ ਹੋਸ਼ ਬਨੇ, ਆਂਸੂ ਬਹਾਤੇ ਧਾ ਰੋਨਾ ਨ ਆਏ ਤੋ ਕਮ ਅਤ ਕਮ ਰੋਨੇ ਜੈਸੀ ਸੂਰਤ ਬਨਾਏ ਬਾਬੇ ਬਕੀਆ¹ ਪਰ ਹਾਜ਼ਿਰ ਹੋਂ। “الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ” ਅੰਗ ਕਰ ਕੇ ਜ਼ਰਾ ਠਹਰ ਜਾਈਧੇ। ਗੋਧਾ ਸਰਕਾਰੇ ਜੀ ਵਕਾਰ ਕੇ ਚੱਲੀ ਲੋਹੀ ਦਰਬਾਰ ਮੌਕੇ ਵਿਖੇ ਹਾਜ਼ਿਰੀ ਕੀ ਈਝਾਂਤ ਮਾਂਗ ਰਹੇ ਹੋਣੇ। ਅਥ ਬਿਸਮ اللہ الرّحمن الرّحیْم ਕਿਉਂ ਕਰ ਅਪਨਾ ਸੀਧਾ ਕਟਮ ਮਾਈਂਡ ਸ਼ਾਰੀਫ ਮੌਕੇ ਰਹਿਥੇ ਔਰ ਹਮਾਤਨ ਅਦਬ ਹੋ ਕਰ ਦਾਬਿਲੇ ਮਾਈਂਡ ਨ-ਭਵੀ ਅਤੇ ਸਾਡੀ ਦੁਆਰਾ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਕਤ ਜੋ ਤਾ'ਜੀਮ ਵ ਅਦਬ ਫੜ ਹੈ ਵੋ ਹੁਣ ਹਰ ਆਖਿਕੇ ਰਸੂਲ ਕਾ ਦਿਲ ਜਾਨਤਾ ਹੈ। ਹਾਥ, ਪਾਂਖ, ਆਂਖ, ਕਾਨ, ਜ਼ਬਾਨ, ਦਿਲ ਸਥ ਖਾਲੇ ਗੈਰ ਦੇ ਪਾਕ ਕੀਤਿਆਂ ਔਰ ਰੋਤੇ ਹੁਏ ਆਗੇ ਬਹਿਥੇ, ਨ ਈਂਡ ਗਿਆਂ ਨਜ਼ਰੇ ਘੁਮਾਈਥੇ, ਨ ਹੀ ਮਾਈਂਡ ਦੇ ਨਕਸ਼ੇ ਨਿਗਾਰ ਦੇਖਿਥੇ, ਬਸ ਏਕ ਹੀ ਤੜਪ, ਏਕ ਹੀ ਲਗਨ ਔਰ ਏਕ ਹੀ ਖਾਲ ਹੋ ਕੇ ਭਾਗਾ। ਹੁਵਾ ਮੁਜ਼ਦਿਮ ਅਪਨੇ ਆਕਾ ਕੀ ਬਾਰਗਾਹੇ ਬੇਕਸ ਪਨਾਹ ਮੌਕੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਨੇ ਦੇ ਲਿਯੇ ਚਲਾ ਹੈ।

1 : ਧੇਹ ਮਾਈਂਡ ਨ-ਭਵੀ ਕੇ ਚੱਲੀ ਲੋਹੀ ਦੇ ਮਾਈਂਡ ਵਾਕੇਅ ਹੈ। ਉਮੂਮਨ ਦਰਬਾਰ ਬਾਬੇ ਬਕੀਆ ਦੇ ਹਾਜ਼ਿਰੀ ਦੇ ਲਿਏ ਨਹੀਂ ਜਾਨੇ ਦੇਤੇ ਲਿਖਾਂਝਾ ਲੋਗ ਬਾਬੁਸ਼ਲਾਮ ਹੀ ਦੇ ਹਾਜ਼ਿਰ ਹੋਤੇ ਹੋਣੇ ਵਿਖੇ ਇਸ ਤਰਫ ਹਾਜ਼ਿਰੀ ਕੀ ਇਨਜਿਦਾ ਸਾਰੇ ਅਕਦਸ ਦੇ ਹੋਗੀ ਔਰ ਧੇਹ ਬਿਲਾਫ਼ ਅਦਬ ਹੈ ਕੁਝੂਕੇ ਭੁਜੂਗੀਂ ਕੀ ਬਿਦਮਤ ਮੌਕੇ ਕਟਮਾਂ ਕੀ ਤਰਫ ਦੇ ਆਨਾ ਹੀ ਅਦਬ ਹੈ। ਅਗਰ ਬਾਬੇ ਬਕੀਆ ਦੇ ਹਾਜ਼ਿਰੀ ਨ ਹੀ ਸਕੇ ਤੋ ਬਾਬੁਸ਼ਲਾਮ ਦੇ ਭੀ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ। ਅਗਰ ਭੀਤ ਵਗੈਰਾ ਨ ਹੀ ਤੋ ਕੋਇ ਕੀਤਾ ਕੀਤਾ ਕੇ ਬਾਬੇ ਬਕੀਆ ਦੇ ਹਾਜ਼ਿਰੀ ਹੋ ਜਾਏ।

ચલા હું એક મુજરિમ કી તરહ મેં જાનિબે આકા

નજર શરમિન્દા શરમિન્દા, બદન લરજીદા લરજીદા

નમારો શુકાણા : અબ અગર મકરૂહ વકત ન હો ઔર ગ-લ-બાએ શૌક મોહલત દે તો દો દો રકાત તહિયુલ મસ્જિદ વ શુકાનાએ બારગાહે અકદસ અદા કીજિયે, પહલી રકાત મેં અલ હમદ શરીફ કે બા'દ ٰ قُلْ يٰ أَيُّهَا الْكَفُورُونَ ઔર દૂસરી મેં અલ હમદ શરીફ કે બા'દ ٰ قُلْ هُوَ اللٰهُ شરીફ પઠિયે.

સુનહરી જાલિયોં કે રૂ બરુ : અબ અ-દબ્બો શૌક મેં દૂબે, ગરદન ઝુકાએ, આંખેં નીચી કિયે, રોને વાલી સૂરત બનાએ બલ્કે ખુદ કો બજોર રોને પર લાતે, આંસૂ બહાતે, થર-થરાતે, કપ-કપાતે, ગુનાહોં કી નદામત સે પસીના પસીના હોતે, સરકારે નામદાર કુટી કે ફિઝલો કરમ કી ઉમ્મીદ રખતે, આપ ક-દમૈને શરીફેન¹ કી તરફ સે સુનહરી જાલિયોં કે રૂ બરુ મુવા-જહા શરીફ મેં (યા'ની ચેહ્રાએ મુખારક કે સામને) હાજિર હોં, કે સરકારે મદીના, રાહતે કલબો સીના, ચલી લારી અપને મજારે પુર અન્વાર મેં રૂ બ કિબ્લા જલ્વા અફરોઝ હૈં, મુખારક કદમોં કી તરફ સે હાજિર
دینے

1 : બાબુલ બકીઅ સે હાજિરી ભિલી તો પહલે ક-દમૈને શરીફેન આઓંગે ઔર બાબુસલામ સે આએ તો પહલે સરે અકદસ આઓંગા.

ਹੋਂਗੇ ਤੋ ਸਰਕਾਰੇ ਦੋ ਜਾਹਾਂ ਕੀ ਨਿਗਾਹੇ ਬੇਕਾਸ ਪਨਾਹ ਬਰਾਏ ਰਾਸ਼ਟ ਆਪ ਕੀ ਤਰ੍ਫ ਹੋਣੀ ਔਰ ਧੇਹ ਬਾਤ ਆਪ ਕੇ ਲਿਧੇ ਫੌਜਾਂ ਜਾਹਾਂ ਮੈਂ ਕਾਝੀ ਹੈ। (ਬਾਹਰੇ ਸ਼ਰੀਅਤ, ਜਿ. 1, ਸ. 1224)

ਮੁਵਾ-ਜਹਾ ਸ਼ਾਰੀਫ ਪਰ ਹਾਜ਼ਰੀ¹

ਅਥ ਸਰਾਪਾ ਅਦਬ ਬਨੇ ਐਡੇ ਕਿਨਾਂਦਿਲ ਉਨ ਚਾਂਦੀ ਕੀ ਕੀਲਾਂ ਕੇ ਸਾਮਨੇ ਜੋ ਸੁਨਝ੍ਹਰੀ ਜਾਲਿਆਂ ਕੇ ਦਰਵਾਜ਼ਾਏ ਮੁਖਾ-ਰਕਾ ਮੈਂ ਉਪਰ ਕੀ ਤਰ੍ਫ ਜਾਨਿਭੇ ਮਸ਼ਾਰਿਕ ਲਗੀ ਹੁਈ ਹੈਂ, ਕਿਥੇ ਕੋ ਪੀਠ ਕਿਧੇ ਕਮ ਅਤ ਕਮ ਚਾਰ ਛਾਥ (ਧਾ'ਨੀ ਤਕਰੀਬਨ ਦੋ ਗਝ) ਦੂਰ ਨਮਾਜ਼ ਕੀ ਤਰੇਹ ਛਾਥ ਬਾਂਧ ਕਰ ਸਰਕਾਰੇ ਨਾਮਦਾਰ ਕੁ ਚੱਲ੍ਹਦੇ ਹੁਏ ਪੁਰ ਅਨਵਾਰ ਕੀ ਤਰ੍ਫ ਰੁਖ ਕਰ ਕੇ ਖੜ੍ਹੇ ਹਨ, ਕਿ “ਫਿਤਾਵਾ ਆਲਮਗੀਰੀ” ਵਗੈਰਾ ਮੈਂ ਧੇਣੀ ਅਦਬ ਲਿਖਾ ਹੈ ਕੇ ਯਾ'ਨੀ **يَقِفْ كَمَا يَقِفُ فِي الصَّلَاةِ** “ਸਰਕਾਰੇ ਮਈਨਾ ਕੁ ਕੇ ਚੱਲ੍ਹਦੇ ਹਨ ਬਾਬਾਰ ਮੈਂ ਈਸ ਤਰੇਹ ਖਡਾ ਹੋ ਜਿਸ ਤਰੇਹ ਨਮਾਜ਼ ਮੈਂ ਖਡਾ ਹੋਤਾ ਹੈ।” ਧਕਿਨ ਮਾਨਿਧੇ ! ਸਰਕਾਰੇ ਜੀ ਵਕਾਰ ਅਚੰਨੀ ਅਪਨੇ ਮਜ਼ਾਰੇ ਫਾਈਜੂਲ ਅਨਵਾਰ ਮੈਂ ਸਥਾਨੀ ਹਕੀਕੀ ਹੁਨਾਵੀ ਜਿਸਮਾਨੀ ਹਥਾਤ ਸੇ ਉਸੀ ਤਰੇਹ ਜਿਨਦਾ ਹੈਂ ਜਿਸ ਤਰੇਹ ਵਫ਼ਾਤ ਸ਼ਰੀਫ ਸੇ ਪਹਲੇ ਥੇ ਔਰ ਆਪ ਕੋ ਭੀ ਦੇਖ ਰਹੇ ਹੈਂ ਬਲਕਿ ਆਪ ਕੇ ਦਿਲ ਮੈਂ ਜੋ ਖਧਾਲਾਤ ਆ ਰਹੇ ਹੈਂ ਉਨ ਪਰ

¹ : ਲੋਗ ਉਮੂਮਨ ਬਤੇ ਸੂਰਾਬ ਕੋ “ਮੁਵਾ-ਜਹਾ ਸ਼ਾਰੀਫ” ਸਮਝਾਤੇ ਹੈਂ ਬਲਕਿ ਅਕਸਰ ਉਦੂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਮੈਂ ਭੀ ਧੇਣੀ ਲਿਖਾ ਹੈ ਮਗਰ ਰੜੀਕੁਲ ਮੋਤਮਿਰੀਨ ਮੈਂ ਆਲਾ ਹਜ਼ਰਤ ਦੀ ਤਹਕੀਕ ਕੇ ਮੁਤਾਬਿਕ ਮੁਵਾ-ਜਹਾ ਸ਼ਾਰੀਫ ਕੀ ਨਿਸ਼ਾਨ ਦੇਣੀ ਕੀ ਗਈ ਹੈ।

भी मुत्तलअ (या'नी बा खबर) हैं. खबरदार ! जली मुबारक को भोसा देने या हाथ लगाने से बचिये, के येह जिलाइ अदब है, हमारे हाथ ईस काबिल ही नहीं की जली मुबारक को छू सकें, लिहाजा चार⁴ हाथ (या'नी तकरीबन दो गज) दूर रहिये, येह उन की रहमत क्या कम है के आप को अपने मुवा-ज़-हमे अकदस के करीब बुलाया ! सरकारे नामदार सَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَإِلَهُ وَسَلَّمَ की निगाहे करम अगर्ये हर जगह आप की तरफ थी, अब खुसूसिय्यत और ईस द-र-ज़मे कुर्ब के साथ आप की तरफ है.

(बहारे शरीअत, जि. 1, स. 1224, 1225)

दीदार के काबिल तो कहाँ मेरी नज़र हे
येह तेरी इनायत है जो रघु तेरा इधर हे

बारगाहे रिसालत में सलाम अर्ज
कीजिये : अब अदब और शौक के साथ गमगीन और दृढ़ भरी आवाज में मगर आवाज ईतनी बुलन्द और सज्ज न हो के सारे आ'माल ही जाएं छो जाएं, न बिल्कुल ही पस्त (या'नी धीमी) के येह भी सुन्नत के जिलाइ है, मो'तदिल (या'नी दरभियानी) आवाज में इन अद्वाज के साथ सलाम अर्ज कीजिये :

السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا النَّبِيُّ وَرَحْمَةُ اللهِ

तरज्मा : ऐ नबी : صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَإِلَهُ وَسَلَّمَ आप पर सलाम और अल्लाह की रहमतें

وَبَرَكَاتُهُ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ

आप صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَإِلَهُ وَسَلَّمَ रसूल के ग़ُरुज़ूल के स्वामी और अल्लाह के लिए आप खाली तमाम पर सलाम.

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا خَيْرَ خَلْقِ اللَّهِ السَّلَامُ

औ अल्लाह की तमाम मध्लूक से बेहतर आप पर सलाम.

عَلَيْكَ يَا شَفِيعَ الْمُذْنِبِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ

औ गुनहगारों की शक्तियाँ करने वाले आप पर सलाम, आप पर,

وَعَلَى إِلَكَ وَأَصْحَابِكَ وَأَمَّتِكَ أَجْمَعِينَ

आप की आल व अस्त्राभ पर और आप की तमाम उभ्मत पर सलाम.

जहां तक जबान साथ है, दिल जम्ही हो मुख्तलिफ़ अल्काब के साथ सलाम अर्ज करते रहिये, अगर अल्काब याद न हों तो **الصَّلَوةُ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ** की तकरार करते (यानी येही बार बार पढ़ते) रहिये. जिन जिन लोगों ने आप को सलाम के लिये कहा है उन का भी सलाम अर्ज कीजिये, जो जो आशिकाने रसूल येह तहरीर पढ़ें वोह मुझ सगे मदीना का सलाम अर्ज कर दें तो मुझ गुनहगारों के सरदार पर ऐहसाने अर्जीम होगा. यहां खूब हुआओ

मांगिये और बार बार ईस तरह शङ्खाअत की भीक तलब कीजिये :

أَسْأَلُكَ الشَّفَاعَةَ يَا رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
या'नी या रसूलुल्लाह की में ! صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَإِلَهُ وَسَلَّمَ आप से शङ्खाअत का
सुवाल करता हूं.

सिद्धीके अकबर की खिदमत में सलाम :

फिर मशारिक की जानिब (अपने सीधे हाथ की तरफ) आधे गज के
करीब हट कर (करीबी छोटे सूराख की तरफ) हजरते सच्चिदना
सिद्धीके अकबर के चेहरे पर अन्वर के सामने दस्त
बस्ता (या'नी उसी तरह हाथ बांध कर) खड़े हो कर (उन को सलाम
पेश कीजिये, बेहतर येह है कि ईस तरह सलाम अर्ज कीजिये :

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا خَلِيفَةَ رَسُولِ اللَّهِ

ओ खलीफे रसूलुल्लाह ! आप पर सलाम,

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَزِيرَ رَسُولِ اللَّهِ

ओ वजीर रसूलुल्लाह के वजीर आप पर सलाम,

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا صَاحِبَ رَسُولِ

ओ गारे सौर में रसूलुल्लाह के रक्षीक !

اللَّهُ فِي الْفَارِ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ ط

आप पर सलाम और अल्लाह की रहमतें और ब-र-कतें.

फ़ाز़ुके आ'ज़म की खिदमत में सलाम : फ़िर इतना ही मजीद जानिबे मशरिक (अपने सीधे हाथ की तरफ) थोड़ा सा सरक कर (आजिरी सूराख के सामने) हजरते सच्चिदुना फ़ाز़ुके आ'ज़म के दो बड़े अर्ज कीजिये :

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ ط السَّلَامُ

ओ अभीरुल मुअमिनीन ! आप पर सलाम,

عَلَيْكَ يَا مُتَهِّمَ الْأَرْبَعِينَ ط السَّلَامُ عَلَيْكَ

ओ चालीस का अद्द पूरा करने वाले ! आप पर सलाम,

يَا عَزَّ الْإِسْلَامُ وَالْمُسْلِمِينَ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ ط

ओ ईस्लाम व मुस्लिमीन की ईज़ज़त ! आप पर सलाम और अल्लाह की रहमतें और ब-र-कतें.

दोबारा एक साथ शैखों की खिदमतों में

सलाम : फ़िर बालिशत भर जानिबे मगरिब या'नी अपने उलटे हाथ की तरफ सरकये और दोनों छोटे सूराखों के बीच में

ખરે હો કર એક સાથ સચ્ચિદાના સિદ્ધીકે અકબર વ ફાતુરું આ'જમ
કી જિદમતોં મેં ઈસ તરહ સલામ અર્જ કીજિયે :

السَّلَامُ عَلَيْكُمَا يَا خَلِيفَتِي رَسُولَ اللَّهِ السَّلَامُ

એ રસૂલુલ્લાહ પર સલામ, એ રસૂલુલ્લાહ ! આપ દોનોં પર સલામ,

عَلَيْكُمَا يَا وَزِيرِي رَسُولَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكُمَا

એ રસૂલુલ્લાહ પર સલામ, એ રસૂલુલ્લાહ ! આપ દોનોં પર સલામ, એ રસૂલુલ્લાહ

يَا ضَجِيْعِي رَسُولَ اللَّهِ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ

પહ્લુ મેં આરામ ફરમાને વાલે ! (અબૂ બક વ ઉમર
એ રસૂલુલ્લાહ પર સલામ હો)

أَسْأَلُكُ الشَّفَاعَةَ إِنَّدَرَسُولَ اللَّهِ صَلَى

ઓર અલ્લાહ કી રહમતો ઓર બ-ર-કતે. આપ દોનોં સાહિબાન સે
ચુવાલ કરતા હું એ રસૂલુલ્લાહ પર સલામ નાજિલ ફરમાયે.

اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَعَلَيْكُمَا وَبَارَكَ وَسَلَّمَ

કે હુગ્ગૂર મેરી સિજારિશ કીજિયે, અલ્લાહ ઉન પર ઓર આપ દોનોં પર
દુર્દાન વ બ-ર-કત ઓર સલામ નાજિલ ફરમાયે.

ઘેણ દુચાણો માંગિયે : ઘેણ તમામ હાજિરિયાં કબૂલિય્યતે
હુઅા કે મકામાત હેં, યહાં હુન્યા વ આખિરત કી ભલાઈયાં
માંગિયે. અપને વાલિદૈન, પીરો મુર્શિદ, ઉસ્તાદ, ઔલાદ, અહલે

ખાનદાન, દોસ્ત વ અહબાબ ઔર તમામ ઉમ્મત કે લિયે હુઅાએ
મળિંગરત કીજિયે ઔર શહન્શાહે રિસાલત ચીફ્઱ી
કી શફાઅત કી ભીક માંગિયે, ખુસૂસન મુવા-જહા શરીફ મેં
ના'તિયા અશાર અર્જ કીજિયે, અગર નીચે દિયા હુવા મકતા
યહાં સગે મદીના ગુફી નુહેની કી તરફ સે 12 બાર અર્જ કર દેં તો
એહસાને અઝીમ હોગા :

પડોસી ખુલ્દ મેં આતાર કો અપના બના લીજે
જહાં હેં ઈતને એહસાં ઔર એહસાં યા રસૂલલ્હાહ

“મદીનતુલ મુનવ્વરહ” કે બારહ હુરેફ કી નિરબત સે બારગાહે રિસાલત મેં હાજિરી કે 12 મ-દની ફૂલ

﴿1﴾ મિમ્બરે અત્થર કે કરીબ હુઅા માંગિયે ﴿2﴾ જન્તત
કી ક્યારી મેં (યાંની જો જગહ મિમ્બર વ હુજરાએ મુનવ્વરહ કે
દરમિયાન હૈ, ઉસે હદીસ મેં “જન્તત કી ક્યારી” ફરમાયા) આ કર
દો રક્ખત નફલ ગૈરે વક્તે મકરુહ મેં પઢ કર હુઅા કીજિયે
﴿3﴾ જબ તક મદીનાએ તાચિબા રાદહા الل્હ શર્فأَوْ تَعْظِيْمًا કી હાજિરી
નસીબ હો, એક સાંસ બેકાર ન જાને દીજિયે ﴿4﴾ જરૂરિયાત
કે સિવા અક્સર વક્ત મસ્જિદુન-બવિચિશશરીફ
મેં બા તહારત હાજિર રહિયે, નમાજ વ
તિલાવત વ જિકો હુરુદ મેં વક્ત ગુઆરિયે, હુન્યા કી બાત તો
કિસી ભી મસ્જિદ મેં ન ચાહિયે ન કે યહાં ﴿5﴾ મદીનાએ તાચિબા

ما میں مें رोज़ा نسیب हो खुसूसन गरभी में तो क्या
 कहना के ईस पर वादे शक्षात् है ॥6॥ यहां हर नेकी एक की
 पचास हजार लिखी जाती है, लिहाजा ईबादत में जियादा
 कोशिश कीजिये, खाने पीने की कमी झटक कीजिये और जहां तक
 हो सके तसदुक (या'नी ऐरात) कीजिये खुसूसन यहां वालों पर
 ॥7॥ कुरआने मज्दूर का कम से कम एक खत्म यहां और एक
 हत्तीमे का'बाे भूअर्जुमा में कर लीजिये ॥8॥ रौज़ाए अन्वर
 पर नज़र ईबादत है जैसे का'बाे भूअर्जुमा या कुरआने मज्दूर
 का देखना तो अद्बुत के साथ ईस की कसरत कीजिये और दुरुदो
 سलाम अर्ज कीजिये ॥9॥ पन्जगाना या कम अर्ज कम सुष्ठु,
 शाम भुवा-जहा शरीक में अर्ज सलाम के लिये हाजिर हों
 ॥10॥ शहूर में घ्वाष शहूर से बाहर जहां कहीं गुम्बद मुबारक
 पर नज़र पढ़े, फौरन दस्त बस्ता उधर मुंह कर के सलातो सलाम
 अर्ज कीजिये, बे ईस के हरणि न गुजरिये के जिलाफे अद्बुत है
 ॥11॥ हतल वस्त्र कोशिश कीजिये के मस्तिष्ठ अव्वल या'नी
 हुगूरे अकदस के जमाने में जितनी थी उस
 में नमाज पढ़िये और उस की भिकदार 100 हाथ तूल (लभाई)
 और 100 हाथ अर्ज (यौडाई) (या'नी तकरीबन 50x50 गज़)
 है अगर्ये बा'द में कुछ ईजाफा हुवा है, उस (या'नी ईजाफा
 शुद्धाहिस्से) में नमाज पढ़ना भी मस्तिष्ठन-बविधिशशरीक
 है उल्लिखित इससे) में पढ़ना ही में पढ़ना है ॥12॥ रौज़ाए अन्वर का न

تવاف کیجیے، ن سજدا، ن ہتھا گوکنا کے رکوع کے برابر ہو۔ رسوئل اللہ تعالیٰ صلی اللہ تعالیٰ علیہ وآلہ وسلم عن کی ہتھا ات مें ہے۔ (ماہوں بہادر شریعت، جلد اول، س. 1227 تا 1228)

آلات میں وجد میں رکس اور پر پر ہوتا

کاش ! میں گمباد بخرا کا کبوتر ہوتا

jalī mu'bārak के ३ बड़े पटने का विद्य : जो کوئی ہنگूरے اکرم، نورے صلی اللہ تعالیٰ علیہ وآلہ وسلم کی کشیدے معاشروں کے ३ बड़े खड़ा ہو कر یہ آپتے شریف اُنकے बार पढ़े :

﴿إِنَّ اللَّهَ وَمَلِئَتَهُ يُصْلُوْنَ عَلَى النَّبِيِّ طَيْأَ اِيْهَا^{٤٧}
الَّذِينَ امْسَوْا صَلْوَاعَلَيْهِ وَسَلَمُوا تَسْلِيْمًا﴾

صلی اللہ علیک وسلام یار رسول اللہ : فی ر 70 مرتبا یہ اُجھ کرے : فی ریشتا ہس کے جواب میں یہ کہتا ہے : اے کوئی ! تuj پر اخلاع کا سلام ہو۔ فی ر فی ریشتا ہس کے لیے دعا کرتا ہے : یا اخلاع ! ہس کی کوئی ہاجت اُسی ن رہے جس میں یہ ناکام ہو۔ (المواہب اللذینیة ج ۳ ص ۴۱۲)

دुਆ کے لیے جلی موبارک کو پیٹ مات کیجیے : جب جب سوندھری جالیयوں کے ३ بڑے ہائیری کی سआدت میلے ہدھر ہدھر ہرگز ن دیجیے اور بسا کر جلی شریف کے اندر جانکنا تو بہت بडی جوڑا ات ہے۔ کیجیے کی ترک پیٹ کیجیے کم اُجھ کم چار⁴ ہاث (یا نی تکریب نہ ہو گا) جلی موبارک سے

दूर खडे रहिये और मुवा-जहा शरीक की तरफ रुख कर के सलाम अर्ज कीजिये, हुआ भी मुवा-जहा शरीक ही की तरफ रुख किये भाँगिये. बा'बे लोग वहां हुआ मांगने के लिये का'बे की तरफ मुंह करने को कहते हैं, उन की बातों में आ कर हरगिज हरगिज सुनहरी जालियों की तरफ आका صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ को का'नी का'बे के का'बे को पीठ मत कीजिये।

का'बे की अ-ज़-मतों का मुन्त्रिर नहीं हूँ लेकिन
का'बे का भी है का'बा मीठे नवी का रौजा

(वसाईले बज्जिशा, स. 298)

पचास हजार ए'तिकाफ का सवाब : जब जब आप मस्जिदुन-बविधिशशरीक عَلَى صَاحِبِهَا الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ दाखिल हों तो ए'तिकाफ की नियत करना न भूलिये, इस तरह हर बार आप को “पचास हजार नक्ली ए'तिकाफ” का सवाब मिलेगा और दिमान खाना, पीना, ईफ्तार करना वजौरा भी जटज छो जाएगा। ए'तिकाफ की नियत इस तरह कीजिये :

نَوْيُثُ سُنْتَ الْأَعْتِكَافِ
لِدِينِهِ

1 : आखुसलाम और आखुरहमह से मस्जिदे न-बवी में सामने वाले सुतून मुभारक पर गौर से ढेंगे तो सुनहरी हर्फों से “نَوْيُثُ سُنْتَ الْأَعْتِكَافِ” उभरा हुवा नजर आएगा जो के आशिकाने रसूल की याद दिहानी के लिये है।

રોગાના પાંચ હજ કા સવાબ : ખુસૂસન ચાલીસ નમાઝેં બલકે તમામ ફર્જ નમાઝેં મસ્જિદુન્-બવિચિશશરીફ ગુણીયા હી મેં અદા કીજિયે, કે તાજદારે મદીના, રાહતે કલ્બો સીના કા ચલી લીધી ઉન્નતિ પછી માટે મદીના, રાહતે કલ્બો સીના કા ફરમાને આલીશાન હૈ : “જો શાખ વુગ્રૂ કર કે મેરી મસ્જિદ મેં નમાજ પઠને કે ઈરાદે સે નિકલે યેહ ઉસ કે લિયે એક હજ કે બરાબર હૈ.”

(شَعْبُ الْأَيْمَانِ ج ٣ ص ٤٩٩ حديث ٤١٩١)

સલામ જબાની હી અર્જ કીજિયે : વહાં જો ભી સલામ અર્જ કરના હૈ, વોહ જબાની યાદ કર લેના મુનાસિબ હૈ, કિતાબ સે દેખ કર સલામ ઔર હુઆ કે સીગે વહાં પઠના અજીબ સા લગતા હૈ ક્યુંકે સરવરે કાએનાત, શહનશાહે મૌજૂદાત જિસમાની હયાત કે સાથ હુજરાએ મુખા-રકા મેં કિષ્ટે કી તરફ રૂખ કિયે તશરીફ ફરમા હોં ઔર હમારે દિલોં તક કે ખતરાત (યા'ની ખયાલાત) સે આગાહ હોં. ઈસ તસવ્યુર કે કાઈમ હો જાને કે બા'દ કિતાબ સે દેખ કર સલામ વગૈરા અર્જ કરના બ જાહીર ભી ના મુનાસિબ મા'લૂમ હોતા હૈ, મ-સલન આપ કે પીર સાહિબ આપ કે સામને મૌજૂદ હોં તો આપ ઉન કો કિતાબ સે પઠ પઠ કર સલામ અર્જ કરેંગે યા જબાની હી “યા હજરત عَلَيْهِ السَّلَامُ કહેંગે ? ઉમ્મીદ હૈ આપ મેરા મુદ્દાઓ સમજ ગાએ હોંગે. યાદ રખિયે ! બારગાહે રિસાલત صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ મેં બને સજે અદ્દજાજ નહીં બલકે દિલ દેખે જાતે હોં.

بुढिया को दीदार हो गया : मदीनાએ મુનવ્વરહ
 عَفِيَ عَنْهُ زَادَهَا اللَّهُ شَرَفًا وَتَعْظِيْمًا
 1405 સિ.ઇ. કી હાજિરી મેં સગે મદીના કો એક પીર ભાઈ મર્હૂમ હાજ ઈસ્માઈલ ને યેહ વાકિઅસુનાયા
 થા : દો યા તીન સાલ પહલે તકરીબન 85 સાલાં એક હજજન બી
 સુનઝરી જાલિયોં કે રૂ બરૂ સલામ અર્જ કરને હાજિર હુઈ ઔર
 અપને ટૂટે ફૂટે અલ્ફાઝ મંચને સલાતો સલામ અર્જ કરના શુરૂઆ કિયા,
 નાગાહ એક ખાતૂન પર નજીર પડી જો કિતાબ સે દેખ દેખ કર
 નિહાયત ઉમ્મા અલ્કાબ કે સાથ સલાતો સલામ અર્જ કર રહી થી,
 યેહ દેખ કર બેચારી અનપઢ બુઢિયા કા દિલ ઠુબને લગા, અર્જ કી :
 યા રસૂલલલાહ ! صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَإِلَهٌ وَسَلَّمَ
 મેં તો પઢી લિખી હું નહીં જો
 અસ્થે અસ્થે અલ્ફાઝ કે સાથ સલામ અર્જ કર સકું, મુજ અનપઢ કા
 સલામ આપ ! صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَإِلَهٌ وَسَلَّمَ
 કુઈ કિસ્મત અંગડાઈ લે કર જાગ ઉठી ! કયા દેખતી હૈ કે સિરહાને
 ઉમ્મત કે વાલી, સરકારે આલી તશરીફ
 લાએ હોં, લબહાએ મુખા-રકા કો જુભિશ હુઈ, રહમત કે ફૂલ
 જડને લગો, અલ્ફાઝ કુછ યું તરતીબ પાએ : “માયૂસ ક્યું હોતી
 હો ? હમ ને તુમ્હારા સલામ સબ સે પહલે કબૂલ ફરમાયા હૈ.”

તુમ ઉસ કે મદદગાર હો તુમ ઉસ કે તરફ દાર
 વળતે હોં ઉસ કો ભી સીને સે આકા

જો તુમ કો નિકમ્મે સે નિકમ્મા નજર આએ
 જો હોતા નહીં મુંહ લગાને કે કાબિલ

صَلُوَّا عَلَى الْحَبِيبِ ! صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

અલ ઇન્તિજાર.....! અલ ઇન્તિજાર.....! : સબુ સબુ
 ગુમ્બદ ઔર હુજરાએ મકસૂરા (યા'ની વોહ મુખારક કમરા જિસ મેં
 હુગ્યૂરે અન્વર ચલી લી કબ્રે મુનવ્વર હૈ) પર નજર
 જમાના ઈબાદત ઔર કારે સવાબ હૈ. જિયાદા સે જિયાદા વક્તા
મસ્જિદુન-બવિધિશશરીફ મેં ઉલ્લિખેની ચીજીઓ માટે ગુજરાને કી
 કોશિશ કીજિયે. મસ્જિદ શરીફ મેં બેઠે હુએ હુરુદો સલામ પઢતે
 હુએ હુજરાએ મુતહૃહરા પર જિતના હો સકે નિગાહે અકીદત
 જમાયા કીજિયે ઔર ઈસ હસીન તસવ્વુર મેં દૂબ જાયા કીજિયે
 ચલી લી અન્કરીબ હમારે મીઠે મીઠે આકા હુજરાએ મુનવ્વરહ સે બાહર તશરીફ લાને વાલે હોય. હિજરો ફિરાક
 ઔર ઈન્તિજારે આકાએ નામદાર મેં ચલી લી અપને
 આંસૂઓં કો બહને દીજિયે.

ક્યા ખબર આજ હી દીદાર કા અરમાં નિકલે

અપની આંખો કો અકીદત સે બિધાએ રખિયે

એક મેમન હાજુ કો દીદાર હો ગયા : સગે મદીના عَفَّى عَنْهُ اللَّهُ شَرْفًا وَتَعْظِيمًا
 કો 1400 સિ.લિ. કી હાજિરી મેં મદીનાએ પાક કે એક નૌ જવાન હાજુ ને બતાયા કે
 મેં બાબુલ મદીના કરાચી કે એક નૌ જવાન હાજુ ને બતાયા કે
 મસ્જિદુન-બવિધિશશરીફ عَلَى صَاحِبِهَا الصَّلَوةُ وَالسَّلَامُ મેં રહમતે
 આલમ કુ હુજરાએ મકસૂરા કે પીછે પુશ્તે
 અતહર કી જાનિબ સબુ જાલિયોં કે પીછે બેઠા હુવા થા કે ઐન

بے داری کے آال میں، میں نے دبھا کے ایک ساتھ ساتھ گالیوں کی رکاوٹ ہٹ گئی اور تاجدارے مددینا، کراچی کلب سے سینا اور مسجد سے فرمانے لگے : “میں کیا میں گتا ہے ؟ ” میں نور کی تجھیکوں میں اس کدر گوم ہو گیا کہ کوئی ارجح کرنے کی وجہ ساری (یا نہیں) ہی نہ رہی، آہ ! میرے آکا اور مسجد سے فرمانے لگے : “میں کیا میں گتا ہے ؟ ” میں نور کی تجھیکوں میں اس کدر گوم ہو گیا کہ کوئی ارجح کرنے کی وجہ ساری (یا نہیں) ہی نہ رہی، آہ ! میرے آکا

شربتے ڈیک نے اس کا اگ لگایا ہے بھروسے نہیں
اب کھانے کا نکھلا ترے میرے ڈیک سے تھا میں رکھا ہے اسے ڈیک نے گومانے نہیں
گالیوں میں ن یوکیے ! : مککے مددینے کی گالیوں میں یوکا ن کیجیے، ن ہی ناک ساک کیجیے۔ جانتے نہیں اس گالیوں سے ہمارے پھرے آکا گوئے ہے۔

اوپاے نظر ہوش میں آ، کوئے نبھی ہے ایکوں سے بھی یہ نہیں تو یہاں بے ادھری ہے
جنناتुل بکریا : جنناتوں کے بکریا شریف نہیں جنناتوں
میں ایک (مککے مسکن) دوں میں مسکن کشیتھاں کے مکابرے
اور مساجد کو شاہی د کر دیا گیا ہے۔ ہمارا سماں اور
کرامہ اور رضی اللہ تعالیٰ عنہم اور بے شعباً اور احتله بے احتلاز

ਅਹਲੇ ਭਕੀਆ ਕੋ ਸਲਾਮ ਅਰ੍ਜ ਕੀਓ

السَّلَامُ عَلَيْكُمْ دَارَ قَوْمٍ مُّؤْمِنِينَ فَإِنَّا

ਤਰਜਮਾ : ਤੁਮ ਪਰ ਸਲਾਮ ਹੋ ਏ ਮੋਮਿਨੋਂ ਕੀ ਬਸਤੀ ਮੈਂ ਰਹਣੇ ਵਾਲੇ ! ਛਮ ਭੀ

إِنْ شَاءَ اللَّهُ بِكُمْ لَا حَقُونَ طَالِبُوا إِغْفَارًا لَأَهْلِ

عَرْوَجَلْ ! إِنْ شَاءَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ أَنْ تُمْ سَعِيْ بِهِ مِنْ لَدُنْهُ فَلَا يَرَى مَا
يَعْمَلُ وَلَا يَرَى مَا يَكُونُ وَلَا يَرَى مَا يَأْتِي وَلَا يَرَى مَا يَبْلُغُ

الْبَقِيعُ الْغَرَقِدُ اللَّهُمَّ اغْفِرْ لَنَا وَلْهُمْ

મહિને રત ફરમા. એ અલ્લાહુ ! ગુરૂજાં ! હમેં ભી મુઆફ ફરમા ઓર
ઈન્હેં ભી મુઆફ ફરમા.

ਇਲੋਂ ਪਰ ਖਨ੍ਜਰ ਫਿਰ ਜਾਤਾ : ਆਹ ! ਏਕ ਵਕਤ ਵੋਹ ਥਾ ਕੇ
ਜਬ ਛਿਜ਼ਾਂ ਮੁਕਦਸ ਮੈਂ ਅਛਲੇ ਸੁਜਾਤ ਕੀ “ਬਿਦਮਤ” ਕਾ ਫੌਰ ਥਾ
ਔਰ ਉਸ ਵਕਤ ਕੇ ਖਤੀਬੇ ਈਮਾਮ ਭੀ ਆਸ਼ਿਕਾਨੇ ਰਸੂਲ ਹੁਵਾ
ਕਰਤੇ ਥੇ, ਜੁਮੂਆ ਕੇ ਰੋਜ਼ ਫੌਰਾਨੇ ਖੁਤਬਾ ਜਬ ਖਤੀਬ ਸਾਇਬ
ਮਾਈਂਡ ਨ-ਬਵੀ ਸ਼ਾਰੀਫ ਗੁਰੂ ਚਲੋਗਾ ਅਨਵਰ ਕੀ
ਤਰ੍ਹਾਂ ਹਾਥ ਸੇ ਈਸ਼ਾਰਾ ਕਰਤੇ ਹੁੰਏ ਯਾਨੀ (الصلوٰة والسلام على صاحبها الصلوٰة والسلام
ਈਸ ਨਾਭਿਯੇ ਮੋਹਤਰਮ ਪਰ ਹੁਕੂਮੇ ਸਲਾਮ ਹੋ) ਕਹਿਤ ਤੋ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਆਸ਼ਿਕਾਨੇ ਰਸੂਲ ਕੇ ਇਲੋਂ ਪਰ ਖਨ੍ਜਰ ਫਿਰ ਜਾਤਾ
ਔਰ ਵੋਹ ਅਜ਼ਖੁਦ ਰਫ਼ਤਗੀ ਕੇ ਆਲਮ ਮੈਂ ਰੋਨੇ ਲਗ ਜਾਧਾ ਕਰਤੇ.

અલ વદાઈ હાજિરી : જબ મદ્દીનાએ મુનવ્વરહ
 રાદુલ્લાહ શર્ફાવોટેપુંયિમાં સે રૂખ્સત હોને કી જાં સોઝ ખડી આએ રોતે
 હુએ ઔર ન હો સકે તો રોને જૈસા મુંહ બનાએ મુવા-જહા શરીફ
 મેં હાજિર હો કર રો રો કર સલામ અર્જ કીજિયે ઔર ફિર સોઝ વ

ریکرت کے ساتھ یون آرچ کیا جائے :

الْوَدَاعُ يَا رَسُولَ اللَّهِ الْوَدَاعُ يَا رَسُولَ اللَّهِ
 الْوَدَاعُ يَا رَسُولَ اللَّهِ الْفِرَاقُ يَا رَسُولَ اللَّهِ
 الْفِرَاقُ يَا رَسُولَ اللَّهِ الْفِرَاقُ يَا رَسُولَ اللَّهِ
 الْفِرَاقُ يَا حَبِيبَ اللَّهِ الْفِرَاقُ يَا نَبِيَّ اللَّهِ
 الْأَمَانُ يَا حَبِيبَ اللَّهِ لَا جَعَلَهُ اللَّهُ تَعَالَى
 الْخِرَالْعَهْدِ مِنْكَ وَلَا مِنْ زِيَارَتِكَ وَلَا
 مِنَ الْوُقُوفِ بَيْنَ يَدِيْكَ إِلَّا مِنْ خَيْرٍ
 وَعَافِيَةٌ وَصَحَّةٌ وَسَلَامَةٌ إِنْ عَشْتُ
 إِنْ شَاءَ اللَّهُ تَعَالَى جِئْتُكَ وَإِنْ مِتَّ فَأَوْدَعْتُ
 عِنْدَكَ شَهَادَتِيُّ وَأَمَانَتِيُّ وَعَهْدِيُّ وَمِيَثَاقِيُّ
 مِنْ يَوْمٍ نَاهِذًا إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ وَهِيَ شَهَادَةُ

أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَشْهَدُ
 أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ سُبْحَنَ رَبِّيْكَ
 سَبَّابِ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصْفُونَ ۝ وَسَلَّمَ عَلَىِ
 الرُّسُلِيْنَ ۝ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِيْنَ ۝
 امِينَ امِينَ يَارَبِّ الْعَالَمِيْنَ بِحَقِّ طَهَ وَيَسَّ

અલ વદાઅ તાજદારે મદીના

આહ ! અબ વક્તે રૂપ્સત હૈ આયા અલ વદાઅ તાજદારે મદીના
 સદ્રમાએ છિજ કેસે સંધૂગા અલ વદાઅ તાજદારે મદીના
 બે કરારી બઢી જા રહી હૈ છિજ કી અબ ઘડી આ રહી હૈ
 દિલ હુવા જાતા હૈ પારા પારા અલ વદાઅ તાજદારે મદીના
 કિસ તરફ શૌક સે મૈં ચલા થા દિલ કા ગુન્યા ખુશી સે જિલા થા
 આહ ! અબ છૂટતા હૈ મદીના અલ વદાઅ તાજદારે મદીના

કૂંસે જાનાં કી રંગીં ફિઝાઓ ! એ મુખતર મુઅમ્બર હવાઓ !

લો સલામ આખિરી અબ હુમારા અલ વદાઅ તાજદારે મદીના

કાશ ! કિસ્મત મેરા સાથ દેતી મૌત ભી યા-વરી મેરી કરતી

જાન કદમોં પે કુરબાન કરતા અલ વદાઅ તાજદારે મદીના

સોઝે ઉલ્ફત સે જલતા રહ્યું મેં ઈશ્ક મેં તેરે ઘુલતા રહ્યું મેં

મુજ કો દીવાના સમજે જમાના અલ વદાઅ તાજદારે મદીના

મેં જહાં ભી રહ્યું મેરે આકા હો નજર મેં મદીને કા જલ્વા

ઈલ્લિજા મેરી મકબૂલ ફરમા અલ વદાઅ તાજદારે મદીના

કુદ્દ ન હુસ્ને અમલ કર સકા હું નજીર ચન્દ અશ્ક મેં કર રહા હું

બસ યેહી હૈ મેરા કુલ અસાસા અલ વદાઅ તાજદારે મદીના

આંખ સે અબ હુવા ખૂન જારી રૂહ પર ભી હૈ અબ રન્જ તારી

જલ્દ અતાર કો ફિર બુલાના અલ વદાઅ તાજદારે મદીના

અબ પહલે કી તરહ શૈખૈને કરીમૈનَ عَنْهُمَا رَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهُمَا કી પાક

બારગાહોં મેં ભી સલામ અર્જ કીજિયે, ખૂબ રો રો કર દુઆઓં માંગિયે બાર બાર હાજિરી કા સુવાલ કીજિયે ઔર મદીને મેં ઈમાન વ આહિયત કે સાથ મૌત ઔર જન્મતુલ બકીઅ મેં મદફન કી ભીક માંગિયે. બા'દે ફરાગત રોતે હુએ ઉલટે પાઉં ચલિયે ઔર બાર બાર દરબારે રસૂલ ﷺ કો ચલી લીધી ગઈ અને અપની માં કી ગોદ સે જુદા હોને લગે તો બિલક બિલક કર રોતા ઔર ઉસ કી તરફ ઉભ્મીદ ભરી નિગાહોં સે દેખતા હૈ કે માં અબ બુલાએગી, કે અબ બુલાએગી ઔર બુલા કર શફકત સે સીને સે ચિમટા લેગી. એ કાશ ! રૂખ્સત કે વક્ત ઐસા હો જાએ તો કેસી ખુશ બખ્તી હૈ, કે મદીને કે તાજદાર ﷺ બુલા કર અપને સીને સે લગા લેં ઔર બે કરાર દૃહ કદમોં મેં કુરબાન હો જાએ.

હે તમનાએ અત્માર યા રબ ઉન કે કદમોં મેં યું મૌત આએ
જૂમ કર જબ ગિરે મેરા લાશા થામ લેં બઢ કે શાહે મદીના

صَلُّوٰ عَلَى الْحَبِيبِ ! صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

ثُوبُوا إِلَى اللَّهِ ! أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ

صَلُّوٰ عَلَى الْحَبِيبِ ! صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

મકાને મુકર્મા રَزَادَهَا اللَّهُ شَرْفًا وَتَعَظِيمًا કી જિયારતે વિલાદત ગાહે સરવરે આલમ : صَلَى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

હજરતે અલ્લામા કુત્બુદ્ધીન ફરમાતે હૈ : હું હુરે અકરમ મર્વહ કે કિસી ભી કરીબી દરવાજે સે બાહર આ જઈયે. સામને નમાજિયોં કે લિયે બહુત બડા ઈહાતા બના હુવા હૈ, ઈહાતે કે ઉસ પાર યેહ મકાને આલીશાન અપને જલ્વે લુટા રહા હૈ, દૂર હી સે નજર આ જાએગા. ખલીફા હારુન રશીદ ને رَحْمَةُ اللَّهِ تَعَالَى عَلَيْهَا كી વાલિદાને મોહ-ત-રમા કી વાલિદાને મસ્જિદ તા'મીર કરવાઈ થી. આજ કલ ઈસ મકાને અ-ગમત નિશાન કી જગા લાયબ્રેરી કાઈમ હૈ ઔર ઉસ પર યેહ બોડ લગા હુવા હૈ : “مَكْتَبَةُ مَكَّةُ الْمُكَرَّمَةِ”

૪-બાલે અબૂ કુઝેસ : યેહ દુન્યા કા સબ સે પહ્લા પહાડ હૈ, મસ્જિદુલ હરામ કે બાહર સજાવ મર્વહ કે કરીબ વાકેઅ હૈ. ઈસ પહાડ પર દુઅા કબૂલ હોતી હૈ, અહલે મકાન કષ્ટ સાલી કે મૌકાય પર ઈસ પર આ કર દુઅા માંગતે થે. હદીસે પાક મેં હૈ કે હ-જરે અસ્વદ જન્નત સે યહી નાજિલ હુવા થા (اب્રાહિમ ઓચ્ચા ૧૫) ઈસ પહાડ કો “અલ અમીન” ભી કહા ગયા હૈ કે “તૂફાને નૂહ” મેં હ-જરે અસ્વદ ઈસ પહાડ પર બ

ਇਹ ਜਾਤੇ ਤਮਾਮ ਤਸ਼ਰੀਕ ਫਰਮਾ ਰਹਾ, ਕਾ'ਬਾ ਮੁਸ਼ਰ੍ਫਕਾ ਕੀ ਤਾ'ਮੀਰ
ਕੇ ਮੌਕਾ ਪਰ ਈਸ ਪਛਾਡ ਨੇ ਹਜ਼ਰਤੇ ਸਥਿਤੁਨਾ ਈਭਾਹੀਮ
ਖਲੀਲੁਲਲਾਹ ਕੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੁਕਾਰ ਕਰ ਅੰਝ ਕੀ :
“ਹੁ-ਜਰੇ ਅਵਵਦ ਈਧਰ ਹੈ ।” ਮਨੁੱਲ ਹੈ : ਹਮਾਰੇ
ਘਾਰੇ ਆਕਾ ਚੱਲੀ ਤਾਕਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਈਸੀ ਪਛਾਡ ਪਰ ਜਲਵਾ
ਅਫਰੋਜ਼ ਹੋ ਕਰ ਚਾਂਦ ਕੇ ਦੋ ਟੁਕੁਤੇ ਫਰਮਾਏ ਥੇ. ਚੂਂਕੇ ਮਕਾਂ ਮੁਕਰੰਮਾ
ਪਰ ਸੇ ਚਾਂਦ ਦੇ ਖਾ ਜਾਤਾ ਥਾ ਪਛਲੀ ਰਾਤ ਕੇ ਚਾਂਦ ਕੋ ਹਿਲਾਲ ਕਹਤੇ ਹੋਣੇ
ਲਿਹਾਜਾ ਈਸ ਜਗਾਹ ਪਰ ਬਤੌਰੇ ਧਾਰਗਾਰ ਮਸ਼ਿਛਟੇ ਹਿਲਾਲ ਤਾ'ਮੀਰ
ਕੀ ਗਈ. ਬਾਂਝ ਲੋਗ ਈਸੇ ਮਸ਼ਿਛਟੇ ਬਿਲਾਲ ਰੋਹਿਲੂਲਲਾਹ
ਅਤੇ ਰੋਸ਼ਨੀ ਤਾਕਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੁਕਾਰ ਕਰ ਦਿਯਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਔਰ ਅਥ ਉਸ ਮਸ਼ਿਛ
ਸ਼ਰੀਕ ਕੀ ਜਿਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਤੀ. 1409 ਸਿ.ਇ. ਕੇ ਮੌਸਿਮੇ
ਹੁਕਮ ਮੌਜੂਦ ਹੈ ਕਿ ਕੀਵੀਂ ਬਮ ਕੇ ਧਮਾਕੇ ਹੁਏ ਥੇ ਔਰ ਕਈ
ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਕਿਰਾਮ ਨੇ ਜਾਮੇ ਸ਼ਾਹਾਦਤ ਨੋਸ਼ ਕਿਯਾ ਥਾ, ਈਸ ਲਿਧੇ ਅਥ
ਮਹਲ ਕੇ ਗਿਈ ਸਖ਼ਤ ਪਹਿਲਾਂ ਰਹਿਆ ਹੈ. ਮਹਲ ਕੀ ਇਹ ਜਾਤੇ ਕੇ ਪੇਸ਼ੇ
ਨਹੀਂ ਹੈ ਪਛਾਡ ਕੀ ਸੁਰੱਗਾਂ ਮੌਜੂਦ ਵੁਗੂਬਾਨੇ ਜਿਵੇਂ ਅਤੇ
ਕਰ ਦਿਧੇ ਗਏ ਹਨ. ਏਕ ਰਿਵਾਯਤ ਕੇ ਮੁਤਾਬਿਕ ਹਜ਼ਰਤੇ ਸਥਿਤੁਨਾ
ਆਦਮ ਸਾਫਿਅਲਲਾਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜਾਂ-ਬਲੇ ਅਥੁ
ਕੁਬੈਸ ਪਰ ਵਾਕੇਅ “ਗਾਰੂਲ ਕਨ੍ਝ” ਮੌਜੂਦ ਹੈ ਜਿਥੇ ਏਕ ਮੁਸਤਨਾਦ

ریوایت کے مुتاہیک ماسٹریٹ ڈیکن میں دشمن ہے جو کے بینا شریک
میں ہے۔

وَاللَّهُ تَعَالَى أَعْلَمُ وَرَسُولُهُ أَحَدٌ - عَزَّوَ جَلَّ وَصَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ -

ખડી-જતુલ કુબા કા મકાને રહમત નિશાન :

મક્કે મદીને કે સુલ્તાન જબ તક મક્કાએ
મુકર્મા માં રહે ઈસી મકાને આલીશાન મેં
સુકૂનત પરીર રહે. સચ્ચિદુના ઈશ્વરીમ ઈલાવા
તમામ ઓલાદ બ શુમૂલ શહજાદિયે કોનૈન બીબી ફાતિમા જહરા
કી યહીં વિલાદત હુઈ. સચ્ચિદુના જિબ્રિલે અમીન
પરિસાલત ને બારહા ઈસ મકાને આલીશાન કે અન્દર બારગાહે
માં હાજિરી દી, હુઝૂરે અકરમ ચલ્લા માં મુકર્મા
કસરત સે નુજૂલે વહ્ય ઈસી મેં હુવા. માસ્ટરિટ હરામ કે બા'દ
મક્કાએ મુકર્મા માં રાધીલ શર્ફાંતુખીં ઈસ સે બાઢ કર અફઝલ કોઈ
મકામ નહીં. મગર સદ કરોડ બલ્કે અરબોં ખરબોં અફસોસ ! કે
અથ ઈસ કે નિશાન તક મિટા દિયે ગએ હેં ઓર લોગોં કે ચલને
કે લિયે યહીં હમવાર ફર્શ બના દિયા ગયા હૈ. મર્વહ કી પહાડી કે
કરીબ વાકેઅ બાબુલ મર્વહ સે નિકલ કર બાઈ તરફ (LEFT
SIDE) હસરત ભરી નિગાહોં સે સિર્ફ ઈસ મકાને અર્શ નિશાન
કી ફજાઓં કી જિયારત કર લીજિયે.

ગારે જ-બલે સૌર : યેહ ગાર મુબારક મક્કાએ મુકર્મા
કી દાઈ જાનિબ મહલ્લાએ મરફલા કી તરફ કમો

બેશ ચાર⁴ કિલો મીટર પર વાકેએ “જ-બલે સૌર” મેં હૈ. યેહ
વોહ મુકદ્દસ ગાર હૈ જિસ કા જિંક કુરઆને કરીબ મેં હૈ, મક્કે
મદીને કે તાજવર ચલી લુલી ઉલ્લેખ કરી રહેલું હોય અપને યારે ગાર વ યારે
મજાર હજરતે સચ્ચિદાનાના સિદ્ધીકે અકબર રહે છે. જબ દુશ્મન
વક્તે હિજરત યાં તીન રાત ડિયામ પરીર રહે. જબ દુશ્મન
તલાશતે હુએ ગારે સૌર કે મુણું પર આ પહોંચે તો હજરતે સચ્ચિદાના
સિદ્ધીકે અકબર રહે છે. ગમજાદા હો ગયે ઔર અર્જ કી :
યા રસૂલલ્હાહ ! દુશ્મન ઈતને કરીબ આ
ચુકે હોંકે અગર વોહ અપને કદમોં કી તરફ નજર ઢાલોંગે તો હુંમેં
દેખ લેંગો, સરકારે નામદાર ને તસલ્લી દેતે
હુએ ફરમાયા : ﴿لَا تَحْزِنْ إِنَّ اللَّهَ مَعَنَا﴾⁵ તર-જ-માયે કન્જુલ ઈમાન :
ગમ ન ખા બેશક અલ્લાહ હમારે સાથ હૈ. (پ. ٤٠، التوبہ: ٤٠)
જ-બલે સૌર પર કાબીલ ને સચ્ચિદાના હાબીલ કો
શહીદ કિયા.

سے جانیبے مشرکیک تکریبناں تین بھیل پر واقعے اے ”ج-بلاے ہیرا“ پر واقعے اے، ایسے مुبारک پਹਾੜ کو ج-بلاے نور بھی کہتے ہوئے۔ ”گارے ہیرا“ گارے سوئے سے افسوس لہ ہے کیونکے گارے سوئے نے تین³ دین تک سرکارے دو آلام میں صلی اللہ تعالیٰ علیہ وآلہ وسلم چوہم جب کے گارے ہیرا سوچتا نے دو سارے کی دلیل کی سوہبتوں بے ب-2-کت سے ٹیکا دا اسرا میشراز ہو گوا۔

کیسمات سوڑو ہیرا کی ہیسر ہے
چاہتے ہوں ہیل میں گاہ را گار ہم

(ہدایتک بخششش)

دائرے ارجمند : دائرے ارجمند کو ہے سکھا کے کریب واقعے تھا۔ جب کوکھا رے ۷۶۳ کا رے کی ترک سے بھت رات بکھے تو سرورے کا ائمہ نات پھر صلی اللہ تعالیٰ علیہ وآلہ وسلم یہیں میں پوشیدا توار پر تشریف فرمائے گئے۔ یہیں مکانے آلبیشان میں کوئی ساہیب آن میشراز بہ یہ سلام ہو گئے۔ ساخی دھرشو-ہدایت ہجرتے ساخی دھن نا ہمما یہیں رضی اللہ تعالیٰ عنہ اور امیروں میں امینیں ہجرتے ساخی دھن نا ۳-میرے ۳۱۲ کے آجا میں یہیں رضی اللہ تعالیٰ عنہ اسی مکانے ب-2-کت نیشاں میں دابیلے یہ سلام ہو گئے۔ یہیں میں یہ آیتے موبا-رکا یا یہاں حسیک اللہ و مَنْ اتَّبَعَكَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ۝ ۱۱۳ ناجیل ہو گی۔ بخیں ایسا ۳۱۲ کی والی دادے موبا-رکا نے اس جگہ پر مسیح دا بن وارا۔ آجا کے کوئی

ખુ-લફ્ફા અપને અપને દૌર મેં ઈસ કી તજ્રીન મેં હિસ્સા લેતે રહે. અથ યેહ તૌસીએ મેં શામિલ કર લિયા ગયા હૈ ઔર કોઈ અલામત નહીં ભિલતી.

મહલ્લાએ મર્સ્કલા : યેહ મહલ્લા બડા તારીખી હૈ, હજરતે સાધ્યિદુના ઈખાઈમ ખલીલુલ્લાહ રચાયેલી عَلٰى نِسٰئِنَا وَعَلٰيْهِ الصَّلوةُ وَالسَّلَامُ રહા કરતે થે, હજરતે સિદ્દીક વ ફારૂક વ હાજી રચાયેલી رَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهُمَا ભી ઈસી મહલ્લાએ મુબા-રકા મેં કિયામ પણીર થે. યેહ મહલ્લા ખાનએ કા'બા કે હિસ્સાએ દીવાર “મુસ્તજાર” કી જાનિબ વાકેઅ હૈ.

જન્નતુલ માર્ગલા : જન્નતુલ બકીઅ કે બા'દ જન્નતુલ માર્ગલા હુન્યા કા સબ સે અફ્જલ કબ્રિસ્તાન હૈ. યહાં ઉમ્મુલ મુઅમિનીન ખદી-જતુલ કુષ્ટા, હજરતે સાધ્યિદુના અઝુલ્લાહ બિન ઉમર ઔર કઈ સહાબા વ તાબિઈન ઔર ઔર ઔલિયા વ સાલિઈન કે મજારાતે મુકદ્દસા હૈન. અથ ઈન કે કુબ્બે (યા'ની ગુમ્બદ) વગેરા શહીદ કર દિયે ગએ હોય, મજારાત મિસ્માર કર કે ઉન પર રાસ્તે નિકાલે ગએ હોય. લિછાજા બાહર રહ કર દૂર હી સે ઈસ તરહ સલામ અર્જ કીજિયે :

السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا أَهْلَ الدِّيَارِ مِنْ

સલામ હો આપ પર એ કઢ્હોં મેં રહને વાલો !

الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُسْلِمِينَ وَإِنَّا لَنَا شَاءَ اللَّهُ

مُؤْمِنُو اُور مُسْلِمُو ! اُور ہم بھی
إِنْ شَاءَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ

بِكُمْ لَا حِقُولَ نَسْأَلُ اللَّهَ لَنَا وَلَكُمُ الْعَافِيَةَ

آپ سے میلنے والے ہیں۔ ہم اخلاقی کے پاس آپ کی اُور
اپنی آنکھیت کے تالیب ہیں۔

اپنے لیے اپنے والی دین اُور تماام ڈھمات کی بحیرت
کے لیے ہو آ مانگیے اُور بیل بھوسس احمد لے جناتوں مخلوق کے
لیے ہسالے سواب کیجیے۔ ہس کبھیستاں میں ہو آ کبھوں ہوتی ہے۔
مسیحِ مسیح : یہ مسیحِ مسیح جناتوں مخلوق کے کریب
واکے اے ہے۔ سارکارے مددینا صَلَّی اللہُ تَعَالَیٰ عَلَیْہِ وَآلِہٖ وَسَلَّمَ سے نمازِ فرج
میں کورआنے پاک کی تیلہات سمع کر یہاں میں نماز مسلمان
ہوئے ہے۔

مسیحِ دُرْیا : یہ مسیحِ مسیح کے کریب ہی سیधے ہاث
کی ترک ہے۔ ”رایہ“ اے ربی میں جنے کو کہتے ہیں۔ یہ ووہ
تاریخی مکام ہے جہاں فتحِ مکہ کے موقع پر ہمارے پیارے
اکتا نبی صَلَّی اللہُ تَعَالَیٰ عَلَیْہِ وَآلِہٖ وَسَلَّمَ نسب
فرمایا ہا۔

ਮस्तिष्क ऐक : येह मिना शरीक में वाकेअ है. हिज्रतुल वदाअ के मौकअ पर हमारे घ्यारे घ्यारे आका चली लल्ली عَلَيْهِ وَاللهُ وَسَلَّمَ : ने यहां नमाज अदा फरमाई है. २४ बते आलम चली فِي مَسْجِدِ الْخَيْفِ سَبْعُونَ نَبِيًّا : ने फरमाया : चली लल्ली عَلَيْهِ وَاللهُ وَسَلَّمَ ७० अभिया (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) ने नमाज अदा फरमाई. और फरमाया : (معجم اوسط ج ٤ ص ١١٧ حديث ٥٤٠٧) ماس्तिष्क ऐक में ७० अभिया मस्तिष्क ऐक की किण्वन्ति (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) (معجم كبير ج ١٢ ص ٣١٦ حديث ١٣٥٢٥) अब इस मस्तिष्क शरीक की काफी तौसीअ हो चुकी है. जाईरीने किराम को चाहिये के बसंद अकीदतो ऐहतिराम इस मस्तिष्क शरीक की जियारत करें, अभिया ए किराम की عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ ख़िर इसाले सवाब कर के हुआ मांगें.

मस्तिष्क जिहरना : मक्को मुकर्मा से जनिबे ताईक तकरीबन 26 किलो मीटर पर वाकेअ है. आप भी यहां से उम्रे का ऐहराम बांधिये, के फत्हे मक्का के बाद ताईक शरीक फत्ह कर के वापसी पर हमारे घ्यारे आका चली लल्ली عَلَيْهِ وَاللهُ وَسَلَّمَ : ने यहां से उम्रे का ऐहराम जैबे तन फरमाया था. यूसुफ बिन माहक के लिए رَحْمَةُ اللهِ الْخَالِقِ

مکامے جیہرنا سے 300 اجتماعاً اے کیرام ﷺ نے
 صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ کا
 نے جیہرنا پر اپنا اسسا مुبارک گاؤں جس سے پانی کا
 چشمہ ٹبلہ جو نیھاوت ڈندا اور بیٹا थا۔
 (۱۹۰، ۱۹۱، ۱۹۲، ۱۹۳، ۱۹۴، جزء اخبارکہ، مذہبیں)
 ساییدونا ہونے اجھا اس نے تاہف سے وابستی پر یہاں کیا ام
 کر رہا اور یہی مالے گنیمت بھی تکسیم فرمایا۔ آپ
 نے 28 شعبان میکرم کو یہاں سے ۷۴ میہر کا
 ائمہ رضا اورت کی ترکیب ہے جس کا لکب جیہرنا ہا۔ (۱۹۷،
 ایناں) اس مکام کو ”بڑا ۷۴“ بولتا ہے۔ یہ نیھاوت
 ہی پورسوج مکام ہے، ہمارتے ساییدونا شیخ اجھول ہک میہدیس
 دہلی وی ”احبوب رحمة الله القوي“ میں نکل کرتے ہیں
 کے میرے پیرو میشید ہمارتے ساییدونا شیخ اجھول وہلاک میت کی
 نے میزے تاکید فرمائی ہے کہ میکا میل نے پر
 جیہرنا سے ۷۴ کا ائمہ رضا اورت کے یہ اسسا
 میت برک مکام ہے کہ میں نے یہاں اک رات کے میہت سر سے ہیسے کے
 اندر سو سے آئید بار بادی نے کے تاہد اور
 کا خواب میں دیدار کیا ہے۔ الحمد لله علی احسانہ۔ ہمارتے ساییدونا

شے بخ ایجھول و ہلکا بخ مुتکی کا ماء' مول ٹھا کے
عمرے کا اے ہر ام باندھنے کے لیے رہنا رخ کر پیدھل جی ڈھننا
چاہیا کرتے ہے۔

(ملخص از اخبار الا خیار من ۲۷۸)

مزا رے میمونا : رضی اللہ تعالیٰ عنہا مددینا روڈ پر "نوازیخا" کے کریب واقع ہے۔ تا دھے تھریڑ یہاں کی ہائی ری کا اک تریکا یہ ہے کہ آپ بس 2A یا 13 میں سووار ہو جائیے، یہ بس مددینا روڈ پر تانڈھ یا نی مسٹریٹ آئیشا سے گوجراتی ہوئی آگے بढتی ہے، مسٹریٹ ہر ام سے تکریب ن 17 کیلو میٹر پر ہس کا آبیحی سٹوپ "نوازیخا" ہے، یہاں ہر ام جائیے اور پلٹ کر روڈ کے ہر سی کنارے پر مکھ اے مکر رہا شرفاً و تعظیماً کی ترکھ یہ لنا شو رکھ کیجیے، ہس یا پندرہ بھینٹ یہ لنے کے باہم اک پولیس یہک پوسٹ (نوكھت اے تھنھیش) ہے ڈیر ماؤنٹ کھجور جان بنا ہو ہے ہس سے ٹوڈا آگے روڈ کی ہر سی آنی بھی اک یار دیواری نجرا آئے گی، یہاں ہر میل میں بھی نیں ہو جاتے سایی-دتوں میمونا کا مزا رے فائدہ ایک انواع ہے۔ یہ مزا رے می بارک سڑک کے بھی یہ میں ہے۔ لوگوں کا کھننا ہے کہ سڑک کی تاہمیں کے لیے ہس مزا ر شریک کو شاہد کرنے کی کوشش کی گئی تو ٹرکٹر (TRACTOR) ہلٹ جاتا ہے، نا یار یہاں یار دیواری بنا دی گئی۔ ہماری بھاری بھاری امیان سایی-دتوں میمونا

کی رضی اللہ تعالیٰ عنہا ! کرامت مرحوما !

اہلے Ћسلام کی ما-درانے شاہیک
با نیوانے تھارات پے لاخوں سلام

“یا نبی ! یا شمے کرم” کے ۱۴ ہزار ۷۵۰ کی نیزجات سے مسیحیوں ہرام میں نمازوں میسٹافا کے 11 مکامات

﴿1﴾ بیتللہاہ شریف کے اندر ﴿2﴾ مکامے یبراہیم کے
پیشے ﴿3﴾ متاباہ کے کنارے پر ہ-جرے اسواند کی سیخ میں
﴿4﴾ ہتیم اور بابوں کا'بہ کے درمیان رکنے ہر آنکھ کے
کریب ﴿5﴾ مکامے ہونگرہ پر جو بابوں کا'بہ اور ہتیم کے
درمیان دیوارے کا'بہ کی ۴۳ میں ہے۔ یہ مکام کو “مکامے
ہمامتے چبرائیل” بھی کہتے ہیں۔ شہنشاہی دو آلمان
میسٹافا کے نمازوں میں ہمامت کا شرف بخشنا۔ یہی
معباڑک مکام پر سایہ ہونا یبراہیم یلبیلہاہ
نے “تا'بیہ کا'بہ” کے وکت میہدی کا
گارا بنایا تھا ﴿6﴾ بابوں کا'بہ کی ترک ربع کر کے。
(دروازے کا'بہ کی سیخ میں نماز ادا کرنا تمام اتراہ کی
سیخ سے افسوس لے) ﴿7﴾ بیجا بے رحمت کی ترک ربع کر کے۔

^{لینے} ۱ : کہا جاتا ہے : پاک و ہند دروازے کا'بہ ہی کی سماں واکے اے ہے۔
الْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى إِحْسَانِهِ طَوَّلَ اللَّهُ تَعَالَى أَعْلَمُ وَرَسُولُهُ أَعْلَمُ عَزَّ وَجَلَّ وَصَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

(کہا جاتا ہے کہ مجاہرے جیسا بار میں سرکارے آلبی وکار پور اپنے حکمرانی کا صلی اللہ تعالیٰ علیہ وآلہ وسلم کے پور اجرا میں بھروسہ میاں دھرم کے نیچے ہے) (۸) تماں ہتھیں میں بھروسہ میاں دھرم کے نیچے ہے (۹) رکنے اسی دن اور رکنے یہ مانی کے درمیان (۱۰) رکنے شامی کے کریب ہس ترہ، کے ”بآبے عمرہ“ آپ صلی اللہ تعالیٰ علیہ وآلہ وسلم کی پوشش اکدھ کے پیछے ہوتا۔ یہاں آپ ”ہتھیں“ کے اندر ہو کر نماز ادا فرماتے یا باہر (۱۱) ہجرتے سایہ دننا آدم سانحی خلواہ نماز پढنے کے مکام پر جو کہ رکنے یہ مانی کے دامی یا باری ترک ہے اور اہلیت تر یہ ہے کہ مسکلواہے آدم ”مُسْتَأْنَد“ پر ہے۔ (کتابوں ۷۴، ص. 274)

مدائیں اور مونیپرہ کی جیسا رات

سُلَيْمَانِ بْنِ عَبَّادِ : تاجدارے مدائیں کے حکمرانے میں سرکارے مجاہرے کا صلی اللہ تعالیٰ علیہ وآلہ وسلم کے پور اجرا میاں دھرم کا (جس میں سرکارے مجاہرے کا صلی اللہ تعالیٰ علیہ وآلہ وسلم کے پور اجرا میاں دھرم کا) اور بیانیں (جہاں آپ صلی اللہ تعالیٰ علیہ وآلہ وسلم کے پور اجرا میاں دھرم کا) کا درمیانی لیسسا جس کا تعلیم (یا نی لیا) 22 میٹر اور ارجن (یا ڈائی) 15 میٹر ہے

રૌ-ઝતુલ જન્હ યા'ની “જન્ત કી ક્યારી” હૈ. ચુનાન્યે હમારે ખારે આકા કા ફરમાને આલીશાન હૈ : મા બَيْنَ بَيْتَيْ وَمُسْبَرِيْ رُوضَةٌ مِنْ رِياضِ الْجَنَّةِ -

કી દરમિયાની જગહ જન્ત કે બાગોં મેં સે એક બાગ હૈ. (બુખારી જ ٤٠٢ ص ١١٩٥ હિયાન)

“રિયાજુલ જન્હ” કહતે હું મગાર અસ્લ લફ્જ “રૌ-ઝતુલ જન્હ” હૈ.

યેહ ખારી ખારી ક્યારી તરે ખાના બાગ કી
સર્દ ઈસ કી આબો તાબ સે આતશ સકર કી હે

(હદાઈક બન્ધિશા શરીફ)

صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَسَلَامٍ

મસ્જિદે કુબા : મદ્દીનએ તથ્યિબા સે તકરીબન તીન કિલો મીટર જુનૂબ મગરિબ કી તરફ “કુબા” નામી એક કદીમી ગાઉં હૈ જહાં યેહ મુ-તખર્ક મસ્જિદ બની હુઈ હૈ, કુરઆને કરીમ ઔર અહાદીસે સહીહા મેં ઈસ કે ફાઈલ નિહાયત એહતિમામ સે બયાન ફરમાએ ગાએ હું. આશિકાને રસૂલ મસ્જિદુન-બવિધિશશરીફ સે દરમિયાની ચાલ ચલ કર પૈદલ તકરીબન 40 મિનિટ મેં મસ્જિદે કુબા પહોંચ

صلی اللہ تعالیٰ علیہ وآلہ وسلم سکتے ہوں۔ بु�اری شریف میں ہے : ہुجھوڑے انوار و سلم ہر ہفتے کभی پیدل تو کبھی سوواڑی پر مسٹیجھے کुبا تشریف لے جاتے ہے۔ (بخاری ج ۱ ص ۴۰۲ حدیث ۱۱۹۳)

ومرے کا سواب : دو فرما بھینے مُسْتَدِّ : صلی اللہ تعالیٰ علیہ وآلہ وسلم :

﴿1﴾ مسٹیجھے کुبا میں نماز پڑناا ۷۰۰ کے براابر ہے (ترمذی ج ۱ ص ۳۴۸ حدیث ۳۲۴) ﴿2﴾ جس شاپس نے اپنے گھر میں تujھ کیا گھر مسٹیجھے کुبا میں جا کر نماز پढی تو اسے ۷۰۰ کا سواب ملے گا۔ (ابن ماجہ ج ۲ ص ۱۷۵ حدیث ۱۴۱۲)

મગّارے ساخیہ دنناا حمّاجا : آپ رضی اللہ تعالیٰ عنہ ۷۰۰ گجراءے ۷۰۰ میں شاہزاد ہوئے ہے، آپ کا مگّارے کاہل انوار ۷۰۰ شریف کے کریم واقع ہے۔ ساتھ ہی ہزارتے ساخیہ دنناا مسکونی بین ۷۰۰ میں اور رضی اللہ تعالیٰ عنہ اور ہزارتے ساخیہ دنناا اچھوٹلاہ بین ۷۰۰ کے مگّارات بھی ہے۔ نیچے ۷۰۰ گجراءے ۷۰۰ میں ۷۰۰ ساہابے کی روانہ ۷۰۰ میں سے بیشتر شوہداہوے ۷۰۰ بھی ساتھ ہی بھی ہوئے ہیں۔

شُعْر-ہدایتے عَلَيْهِمُ الرَّضْوَان کو سلام کرنے کی فرجیلت : ساتھی دننا شے بخ ابھول ہک مुہنگیس دے ہلکی سے نکل کرتے ہیں : جو شاہس ہن شُعْر-ہدایتے عَلَيْهِ رَحْمَةُ اللَّهِ الْفَوْىِ گوچرے اور ہن کو سلام کرے یہ ہ کیامت تک اس پر سلام بے چتے رہتے ہیں۔ شُعْر-ہدایتے عَلَيْهِمُ الرَّضْوَان اور بیل بھوسوس مجاہرے ساتھی دننا ہدایتے عَلَيْهِ رَحْمَةُ اللَّهِ تَعَالَى عنہ اس سے بارہا جوابے سلام کی آواز سونی گئی ہے۔

(جذب القلوب ص ۱۷۷)

ساتھی دننا ہمما کی بحث میں سلام

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا سَيِّدَنَا حَمْزَةُ السَّلَامُ

ترجمہ : سلام ہو آپ پر اے ساتھی دننا ہمما سلام۔ رَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهُ

عَلَيْكَ يَا عَمَّرَ سُوْلَالِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ

ہو آپ پر اے موتی رم یعنی رسلِ اللہ علیہ وآلہ وسلم کے صلی اللہ تعالیٰ علیہ وآلہ وسلم، سلام ہو

يَا عَمَّرَ نَبِيِّ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا عَمَّرَ

آپ پر اے احمد بخاری و مسلم کے نبی عزوجل نبی کے سلام ہو آپ پر اے یعنی اللہ تعالیٰ علیہ وآلہ وسلم

حَبِّيْبُ اللَّهِ طَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا عَمَّ

آخْلَانِ حَوْلَكَ، سَلَامٌ هُوَ آخَافُونَ وَسَلَمٌ بِعُزَّوْجَلٍ كَمُحَمَّدٌ

الْمُصْطَفَى طَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا سَيِّدَ الشُّهَدَاءِ

مُسْتَدِّنِكَ، سَلَامٌ هُوَ آخَافُونَ وَسَلَمٌ بِعُزَّوْجَلٍ كَسَرَادَارِ شَاهِيَّدَوْنَ

وَيَا أَسَدَ اللَّهِ وَأَسَدَ رَسُولِهِ طَ السَّلَامُ عَلَيْكَ

آخَافُونَ وَشَرِّكَ، آخْلَانِ حَوْلَكَ آخَافُونَ وَشَرِّكَ عَسْلُوكَ
سَلَامٌ هُوَ آخَافُونَ وَسَلَمٌ بِعُزَّوْجَلٍ كَصَلَيْلَهُ وَلَهُ وَسَلَمٌ

يَا سَيِّدَنَا عَبْدَ اللَّهِ بْنَ جَحْشٍ طَ السَّلَامُ عَلَيْكَ

سَلَامٌ هُوَ آخَافُونَ وَسَلَمٌ بِعُزَّوْجَلٍ كَبَنِ جَحْشٍ

يَا مُصْعَبَ بْنَ عُمَيْرٍ طَ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا

آخَافُونَ وَسَلَمٌ بِعُزَّوْجَلٍ كَبَنِ عُمَيْرٍ سَلَامٌ هُوَ آخَافُونَ وَسَلَمٌ

شُهَدَاءَ أَحْدِكَافَةَ عَامَّةَ وَرَحْمَةَ اللَّهِ وَرِكَاتُهُ طَ

شُعْبَدَانِ آخَافُونَ وَسَلَمٌ بِعُزَّوْجَلٍ كَبَنِ عَامَّةَ وَرَحْمَةَ اللَّهِ وَرِكَاتُهُ طَ

شـ-ہـدـاـءـوـے عـلـیـہـم الرـضـوـان کـو مـجـمـعـیـہ سـلـام

السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا شُهَدَاءَ يَا سَعَادَاءَ

تـرـجـمـاـ : سـلـامـ ہـوـ آـپـ پـرـ اـئـےـ شـہـدـوـںـ ! ~ اـئـےـ نـکـ بـخـتـوـںـ !

يَا نَجِيْبَاءِ يَا نَقِيْبَاءِ يَا آهْلَ الصِّدْقِ وَالْوَفَاءِ

اـئـےـ شـہـرـیـوـںـ ! ~ اـئـےـ سـرـدـاـرـوـںـ ! ~ اـئـےـ مـوـذـسـسـمـ سـیـڈـکـوـںـ !

السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا مُجَاهِدِيْنَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ

سـلـامـ ہـوـ آـپـ پـرـ اـئـےـ مـعـاـلـیـہـوـںـ ! ~ اـلـلـاـہـ کـیـ رـاـہـ مـیـںـ جـیـہـاـدـ کـاـ
ھـکـ اـداـ کـرـنـےـ وـاـلـوـںـ !

حَقٌّ جَهَادٌ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ بِمَا صَبَرْتُمْ فَنِعْمَ

(تـرـ-۴-مـاـزـےـ کـنـجـوـلـ ۴ـمـاـنـ : سـلـامـتـیـ ہـوـ تـुـمـ پـرـ تـुـمـخـارـےـ سـبـرـ کـاـ
بـدـلـاـ تـوـ پـیـشـلـاـ وـرـ کـرـاـ ہـیـ)

عَقْبَى الدَّارِ ﴿۲۷﴾ **السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا شُهَدَاءَ**

بـوـبـ مـیـلـاـ) سـلـامـ ہـوـ اـئـےـ شـ-ہـدـاـءـوـےـ

أَحْدِكَافَةً عَامَّةً وَرَحْمَةً اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ

عـلـیـہـمـ آـپـ سـبـھـیـ پـرـ اـورـ اـلـلـاـہـ کـیـ رـاـہـ مـیـںـ اـورـ بـ-۲ـ کـرـتـےـ نـاـجـیـلـ ہـوـ.

ਜિયારતોં પર હાજિરી કે દો તરીકે : મીઠે મીઠે મક્કે મદીને કે જાઈરો ! જિયારતોં ઔર ઈન કે પતોં કો બ ખૌફે તવાલતે રફીકુલ મો'તમિરીન દર્જ નહીં કિયા, શાઈકીન આશિકાને રસૂલ, જિયારાત ઔર ઈમાન અફરોઝ હિકાયાત કી મા'લૂમાત કે લિયે તબ્લીગે કુરઆનો સુન્નત કી આત્મગરીર ગૌર સિયાસી તહરીક, દા'વતે ઈસ્લામી કે ઈશાઅતી ઈદારે મક-ત-બતુલ મદીના કી મત્ભૂઆ કિતાબ, “આશિકાને રસૂલ કી હિકાયતેં મથુર મક્કે મદીને કી જિયારતેં” કા મુતા-લાયા ફરમાએં ઔર અપને ઈમાન કો ગમર્ચાએં. અલબાતા કિતાબ પઢ કર હર શાખસ જિયારાત કે મકામાત પર પહોંચ જાએ યેહ દુશ્વાર હૈ. જિયારત કી દો સૂરતેં હૈન : એક તો યેહ કે મસ્જિદુન્-બવિયિશશરીફ عَلَى صَاحِبِهَا الصَّلَوةُ وَالسَّلَامُ કે બાહર સુખ્ષે ગાડિયોં વાલે : જિયારહ ! જિયારહ ! કી સદાએં લગાતે રહતે હૈન, આપ ઉન કી ગાડિયોં મેં સુવાર હો જાઈયે. યેહ આપ કો મસાજિદે ખમ્સા, મસ્જિદે કુબા ઔર મજારે સયિદુના હમ્મા રંગું લે જાઓંગો. દૂસરી યેહ કે મક્કે મદીને કી મજીદ જિયારતોં કે લિયે આપ કો ઐસે આદમી તલાશ કરને હોંગો જો ઉજરત લે કર જિયારતેં કરવાતે હોં.

صَلُوٰعَلَى الْحَبِيبِ ! صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

જરાઈમ ઓર ઇન કે કફકારે

સુવાલ વ જવાબ કે મુતા-લએ સે કબ્જ ચન્દ જરૂરી ઈસ્તિલાહીત વગૈરા ઝેણ નશીન કર લીજાયે.

દમ વગૈરા કી તા'રીફ :

«1» દમ યા'ની એક બકરા. (ઇસ મેં નર, માદા, દુભા, બેડ, નીજ ગાય યા ઉંટ કા સાતવાં હિસ્સા સબ શામિલ હોય)

«2» બ-દના યા'ની ઉંટ યા ગાય. (ઇસ મેં બૈલ, ભેંસ વગૈરા શામિલ હોય)

ગાય બકરા વગૈરા યેહ તમામ જાનવર ઉન હી શરાઈત કે હોં જો કુરબાની મેં હોય.

«3» સ-દકા યા'ની સ-દ-કએ ફિન્ડ કી મિકદાર. આજ કલ કે હિસાબ સે સ-દ-કએ ફિન્ડ કી મિકદાર 2 કિલો મેં સે 80 ગ્રામ કમ ગન્ધુમ યા ઉસ કા આટા યા ઉસ કી રકમ યા ઉસ કે દુગને જવ યા ખજૂર યા ઉસ કી રકમ હોય.

દમ વગૈરા મેં રિખાયાત : અગર બીમારી, સખ્ત સર્દી, સખ્ત ગરમી, ફોડે ઓર ઝઘ્મ યા જૂઓં કી શાદીએ તકલીફ કી વજહ સે કોઈ જુર્મ હુવા તો ઉસે “જુર્મ ગૈર ઈઞ્જિયારી” કહતે હોય. અગર કોઈ “જુર્મ ગૈર ઈઞ્જિયારી” સાદિર હુવા જિસ પર દમ વાજિબ હોતા હૈ તો ઇસ સૂરત મેં ઈઞ્જિયાર હૈ કે ચાહે તો દમ દે દે ઓર

अगर याहे तो दम के बदले ४ भिस्कीनों को स-दका दे दे. अगर एक ही भिस्कीन को ४ स-दके दे दिये तो एक ही शुभार होगा. लिहाजा येह झड़ी है के अलग अलग ४ भिस्कीनों को दे. दूसरी रिआयत येह है के अगर याहे तो दम के बदले ४ मसाकीन को दोनों वक्त पेट भर कर खाना खिला दे. तीसरी रिआयत येह है के अगर स-दका वजैरा नहीं देना याहता तो तीन रोजे रभ ले “दम” अदा हो गया. अगर कोई ऐसा जुर्म गैर इज्जियारी किया जिस पर स-दका वाजिब होता है तो इज्जियार है के स-दके के बजाए एक रोजा रभ ले.

(मुलभ्यस अज बहारे शरीअत, जि. १, स. ११६२)

दम, स-दके और रोजे के झड़ी मसाइल : अगर कझक्षारे के रोजे रभें तो येह शर्त है के रात से या’नी सुब्हे साढ़िक से पहले पहले येह निय्यत कर लें के येह कुलां कझक्षारे का रोजा है. इन “रोजों” के लिये न अहराम शर्त है न ही इन का पै दर पै होना. स-दके और रोजे की अदाएँगी अपने वतन में भी कर सकते हैं, अलबत्ता स-दका और खाना अगर हरम के मसाकीन को पेश कर दिया जाए तो येह अझग्ल है. दम और ब-दना के जानवर का हरम में जब्त होना शर्त है. शुकाने की कुरबानी का गोश्त आप खुद भी खाईये, मालदार को भी खिलाईये और मसाकीन को भी पेश कीजिये, मगर कझक्षारे या’नी “दम” और

“બ-દને” વગેરા કા ગોશત સિર્ફ મોહતાજોં કા હક હૈ, ન ખુદ ખા સકતે હું ન ગની કો બિલા સકતે હું.

(મુલાખ્સ અઝ બહારે શરીઅત, જિ. 1, સ. 1162, 1163)

અલ્લાહ ગુર્રોજલ સે ડરિયે : બા’જ નાદાન જાન બૂજ કર “જુર્મ” કરતે હું ઔર કફ્ફારા ભી નહીં દેતે. ધહાં દો ગુનાહ હુએ, એક તો જાન બૂજ કર જુર્મ કરને કા ઔર દૂસરા કફ્ફારા ન દેને કા. ઐસોં કો કફ્ફારા ભી દેના હોગા ઔર તૌબા ભી વાજિબ હોયી. હાં મજબૂરન જુર્મ કરના પડા યા બે ખયાલી મેં હો ગયા તો કફ્ફારા કાફી હૈ ગુનાહ નહીં હુવા ઈસ લિયે તૌબા ભી વાજિબ નહીં ઔર યેહ ભી યાદ રખિયે કે જુર્મ ચાહે યાદ સે હો યા ભૂલે સે, ઈસ કા જુર્મ હોના જાનતા હો યા ન જાનતા હો, ખુશી સે હો યા મજબૂરન, સોતે મેં હો યા જાગતે મેં, બેહોશી મેં હો યા હોશ મેં, અપની મરજી સે કિયા હો યા દૂસરે કે ઝરીએ કરવાયા હો હર સૂરત મેં કફ્ફારા લાજિમી હૈ, અગર નહીં દેગા તો ગુનહગાર હોગા. જબ ખર્ચ સર પર આતા હૈ તો બા’જ લોગ યેહ ભી કહ દિયા કરતે હું : “અલ્લાહ ગુર્રોજલ મુઆફ ફરમાએગા !” ઔર ફિર વોહ દમ વગેરા નહીં દેતે. ઐસોં કો સોચના ચાહિયે કે કફ્ફારાત શરીઅત હી ને વાજિબ કિયે હું ઔર જાન બૂજ કર ટાલમ ટોલ કરના શરીઅત હી કી બિલાફ વર્જી હૈ જો કે સખ્ત તરીન જુર્મ હૈ. બા’જ માલ કે મતવાલે નાદાન હુજજાજ, ઉલમાએ કિરામ સે યહાં

تک پूछतے سुنا� دتے ہے کہ سیف گوناہ ہے نا ! دم تو واجیب نہیں ؟
 (معاذ اللہ) سد کروڈ افسوس ! چند سیکے بخانے ہی کی شک ہے,
 گوناہ کے سباب ہونے والے سبھ انجام کے ہستیڈکاک کی کوئی
 پرواہ نہیں، گوناہ کو ہلکا جاننا بہت سبھ بات بدلکے
 بآج سوچتے ہے کوئی نہیں۔ عزوجل م-دنی فیک نسیب فرمائے۔

أَمِينٌ بِجَاهِ النَّبِيِّ الْأَمِينِ صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

تواہ کے بارے مें مُع-تکریک سुवाल و جवाब

سुवाल : بھیڈ کے سباب یا بے بخالی مें کسی تواہ کے دौरान
 ٹوٹی ہر کے لیے اگر سینا یا پیٹ کا بے کی ترک
 ہو جائے تو ک्या کरें ؟

جواب : تواہ مें سینا یا پیٹ کیے جितना فاسیلा तै किया
 ہو ہر کے لیے کا ہر آدما (या'नी दोबारा कرنा)
 واجیب ہے اور افسوس یہ ہے کہ ہر ہر ہی نے
 سیرے سے کر لی�ا جائے۔

ہستیلابमे ہجر مें ہاث کहां تک ٹھाअे ؟

سुवाल : تواہ مें ہجرے اسવد کے سامنے ہاث کन्धों تک ٹھाना
 سुन्नत ہے یا نभائی کی ترک کानों تک ؟

جواب : ہر سے ہجرے اسے اکواں کے مुख्तلیک اکواں ہے۔ “فِتَّاَوَا ہجَرَ
 وَ ۝ ۝ ۝ ” مें جو ہجرے اکواں نکل کرتے ہوئے لی�ا
 ہے : کانों تک ہاث ٹھाना مدد کے لیے ہے کیونکے ہر

نماز کے لیے بھی کانوں تک ہاتھ ٹھاتا ہے اور اورت کنڈوں تک ہاتھ ٹھاتا ہے۔ اس لیے کے ووہ نماز کے لیے یہیں تک ہاتھ ٹھاتی ہے۔

(فتویٰ ۴۷ و ۱۷۲، ہدیۃ النّبیل، ص. ۱۲۷)

سوال: نماز کی ترہ ہاتھ بां� کر تواڑ کرنा کیسا؟

جواب: مुسٹاہب نہیں ہے، بعثنا مुناسیب ہے۔

تواڑ مें فریون کی گینतی یاد ن رہی تو؟

سوال: اگر دौरانے تواڑ فریون کی گینتی بُل گئے یا تاًدَاءٌ کے باڑے مें شک وَکَّاے ہوں اس پرےشانی کا کیا ہل ہے؟

جواب: اگر یہ تواڑ فرج (م-سالن عزم کا تواڑ یا تواڑ گیایارت) یا واجیب (م-سالن تواڑ وَدَائِع) ہے تو نہیں سیرے سے شوذرخ کیجیے، اگر کسی اُک آدیل شَّیخ نے بتا دیا کہ ہتھے فریون ہوئے تو اس کے کول پر امداد کر لےنا بہتر ہے اور دو آدیل نے بتایا تو ان کے کھے پر جزر امداد کرے۔ اور اگر یہ تواڑ فرج یا واجیب نہیں م-سالن تواڑ کوہم (کہ یہ کارین و مُعْذَّرَۃ کے لیے سُنّتے مُعَکَّد ہے) یا کوئی نکلی تواڑ ہے تو اسے مُؤکَّد پر گومانے گا لیکن پر امداد کیجیے۔

(رَدُّ الْحَتَّاجِ ۲ ص ۰۸۲)

દોરાને તવાફ વુજૂ ટૂટ જાએ તો કયા કરે ?

સુવાલ : અગર તીસરે ફેરે મેં વુજૂ ટૂટ ગયા ઔર નથા વુજૂ કરને ચલે ગયે તો અબ વાપસ આ કર કિસ તરફ તવાફ શુરૂ કરેં ?

જવાબ : ચાહેં તો સાતોં ફેરે નથે સિરે સે શુરૂ કરેં ઔર યેહ ભી ઈજિયાર હૈ કે જહાં સે છોડા વહીં સે શુરૂ કરેં. ચાર સે કમ કા ચેહી હુકમ હૈ. હાં ચાર યા જિયાદા ફેરે કર લિયે થે તો અબ નથે સિરે સે નહીં કર સકતે જહાં સે છોડા થા વહીં સે કરના હોગા. “હ-જરે અસ્વદ” સે ભી શુરૂ કરને કી જરૂરત નહીં. (નَمُخْتَارُو رَدُّ الْحَتَّارِجَ ص ٢٠٨)

કટરે કે મરીજ કે તવાફ કા અહમ મસ્થાલા

સુવાલ : અગર કોઈ કટરે વગેરા કી બીમારી કી વજહ સે “મા’જૂરે શર-ઈ” હો, તવાફ કે લિયે ઉસ કા વુજૂ કબ તક કારામદ રહતા હૈ ?

જવાબ : જબ તક ઉસ નમાઝ કા વક્ત બાકી રહતા હૈ. સદરુશશરીઅહ રَحْمَةُ اللَّهِ تَعَالَى إِلَيْهِ فَરમાતે હૈન : મા’જૂર તવાફ કર રહા હૈ ચાર ફેરોં કે બા’દ વક્તે નમાઝ જાતા રહા તો અબ ઈસે હુકમ હૈ કે વુજૂ કર કે તવાફ કરે ક્યૂંકે વક્તે નમાઝ ખારિજ હોને સે મા’જૂર કા વુજૂ જાતા રહતા હૈ ઔર બિગેર વુજૂ તવાફ હરામ અબ વુજૂ કરને કે બા’દ જો બાકી હૈ પૂરા કરે ઔર ચાર ફેરોં સે પહલે વક્ત ખત્મ

ਹੋ ਗਿਆ ਜਬ ਭੀ ਵੁਝੂ ਕਰ ਕੇ ਬਾਕੀ ਕੋ ਪੂਰਾ ਕਰੇ ਔਰ ਈਸ ਸੂਰਤ ਮੌਂ ਅਫਜ਼ਲ ਧੇਹ ਹੈ ਕੇ ਸਿਰੇ ਦੇ ਕਰੇ. (ਭਾਵਾਰੇ ਸ਼ਰੀਅਤ, ਜਿ. 1, ਸ. 1101, ۱۶۷) **سیੱਫ** ਕਤਰੇ ਆ ਜਾਨੇ ਦੇ ਕੋਈ ਮਾ'ਜੂਰੇ ਸ਼ਰ-ਈ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਤਾ, ਈਸ ਮੌਂ ਕਾਫ਼ੀ ਤਫ਼ਸੀਲ ਹੈ ਈਸ ਦੀ ਮਾ'ਲੂਮਾਤ ਦੇ ਲਿਖੇ ਦਾ'ਵਤੇ ਈਸਲਾਮੀ ਕੇ ਈਸਾਅਤੀ ਈਦਾਰੇ ਮਕ-ਤ-ਭਤੁਲ ਮਈਨਾ ਕੀ ਮਤਬੂਆ 499 ਸਫ਼ਹਾਤ ਪਰ ਮੁਖਤਮਿਲ ਕਿਤਾਬ, “ਨਮਾਯ ਕੇ ਅਛਕਾਮ” ਸਫ਼ਹਾ 43 ਤਾਂ 46 ਦਾ ਮੁਤਾ-ਲਾਯਾ ਕੀਤਿਆ.

ਔਰਤ ਨੇ ਬਾਰੀ ਕੇ ਦਿਨਾਂ ਮੌਂ ਨਫ਼ਲੀ ਤਵਾਫ਼ ਕਰ ਲਿਯਾ ਤੋ ?

ਸੁਵਾਲ : ਔਰਤ ਨੇ ਬਾਰੀ ਕੇ ਦਿਨਾਂ ਮੌਂ ਨਫ਼ਲੀ ਤਵਾਫ਼ ਕਰ ਲਿਯਾ, ਕਿਥਾ ਹੁਕਮ ਹੈ ?

ਜਵਾਬ : ਗੁਨਹਗਾਰ ਭੀ ਹੁਈ ਔਰ ਦਮ ਭੀ ਵਾਜ਼ਿਬ ਹੁਵਾ. ਚੁਨਾਨ੍ਯੇ ਅਲਲਾਮਾ ਸ਼ਾਮੀ رَبِّ الْمُحْتَاج ਫਰਮਾਤੇ ਹੋਏ : ਨਫ਼ਲੀ ਤਵਾਫ਼ ਅਗਰ ਜਨਾਬਤ ਕੀ (ਧਾਰੀ ਨੀ ਬੇ ਗੁਲਬੀ) ਹਾਲਤ ਮੌਂ (ਧਾਰੀ ਔਰਤ ਨੇ ਬਾਰੀ ਕੇ ਦਿਨਾਂ ਮੌਂ) ਕਿਯਾ ਤੋ ਦਮ ਵਾਜ਼ਿਬ ਹੈ ਔਰ ਬੇ ਵੁਝੂ ਕਿਯਾ ਤੋ ਸ-ਦਕਾ. (۶۶۱) ਅਗਰ ਬੇ ਗੁਲਬੀ ਨੇ ਪਾਕੀ ਹਾਸਿਲ ਕਰਨੇ ਕੇ ਔਰ ਬੇ ਵੁਝੂ ਨੇ ਵੁਝੂ ਕਰਨੇ ਕੇ ਬਾਅਦ ਤਵਾਫ਼ ਕਾ ਈਆਦਾ ਕਰ ਲਿਯਾ ਤੋ ਕਫ਼ਿਲਾਰਾ ਸਾਕਿਤ ਹੋ ਜਾਏਗਾ. ਮਹਾਰ ਕਲਣ ਐਸਾ ਕਿਯਾ ਹੋ ਤੋ ਤੌਬਾ ਕਰਨੀ ਹੋਣੀ ਕ੍ਰਿਤੁਕੇ ਬਾਰੀ ਕੇ ਦਿਨਾਂ ਮੌਂ ਨੀਝ ਬੇ ਵੁਝੂ ਤਵਾਫ਼ ਕਰਨਾ ਗੁਨਾਹ ਹੈ.

सुवाल: तवाई में आठवें फेरे को सातवां गुमान किया अब याद आ गया के येह तो आठवां फेरा है अब क्या करे ?

જવાબ: ઈસી પર તવાફ ખત્મ કર દીજિયે. અગર જાન બૂજ કરું
આઈવાં ફેરા શુરૂઆ કિયા તો યેહ એક જદીદ (યા'ની
નયા) તવાફ શુરૂઆ હો ગયા અબ ઈસ કે ભી સાત ફરે
પૂરે કીજિયે. (અણાસ, ૫૮)

(الإضافة ٥٨١)

सुवाल: उम्रे के तवाफ़ का एक फेरा छूट गया तो क्या कफ़कारा है?

જવાબ: ઉમ્રે કા તવાફ ફર્જ હૈ. ઈસ કા અગર એક ફેરા ભી છૂટ ગયા તો દમ વાજિબ હૈ, અગર બિલ્કુલ તવાફ ન કિયા યા અક્સર (યા'ની ચાર ફેરે) તર્ક કિયે તો કફકારા નહીં બલ્કે ઈન કા આદા કરના લાજિમ હૈ. (بُلَابُ الْمُنَاسِكِ مِنْ ٣٥٣)

सुवाल: कारिन या मुझरिद ने तवाके कुदूम तर्क किया तो क्या सजा है?

જવાબ : ઉસ પર કોઈ કફિયારા નહીં લેકિન સુન્તતે મુખ્યકદા કા તારિક હુંવા ઓર ભૂરા કિયા ?

(لِيَابُ الْمَنَاسِكُ وَالْمَسَالِكُ الْمُتَقَسِّطُ ص ٣٥٢)

**ਮਾਈਟੂਲ ਹਰਾਮ ਕੀ ਪਹਲੀ ਯਾ ਦੂਜੀ
ਮਨਿੱਤ ਸੇ ਤਵਾਫ਼ ਕਾ ਮਸਥਲਾ।**

सुवाल : मर्खिदूल हराम की छतों से तवाफ़ कर सकते हैं या नहीं?

જવાબ: અગર મસ્કિટો હરામ કી છત સે કા'બાએ મુકદ્દસા કા તવાફ હો તો ફર્જ તવાફ અદા હો જાયેગા જેબ કે દરમિયાન મેં દીવાર વગેરા હાજિબ (આડ, પદ્દી) ન

हो. लेकिन अगर नीचे मताफ़ में गुन्जाईश है तो इत से तवाफ़ भक्तुह है इस लिये के इस सूरत में बिला झटरत भस्त्रिय दी इत पर चढ़ना और चलना पाया जाता है जो भक्तुह है. साथ ही इस छालत में तवाफ़, काबे से करीब तर होने के बजाए बहुत दूर हो रहा है और बिला वजह अपने को सभ्त मशक्कत और तकान में डालना भी होता है, जब के करीब तर भकाम से तवाफ़ करना अझूल है और बिला वजह अपने को मशक्कत में डालना मन्न्य. हां अगर नीचे गुन्जाईश न हो या गुन्जाईश होने तक इन्तिजार से कोई मानेअ (या'नी रुकावट) हो तो इत से तवाफ़ बिला कराहत जाईज है. وَاللَّهُ تَعَالَى أَعْلَم. (माहनामा अशरफिया, जून 2005 ई. ज्यारहवां फ़िकर्ही सेमीनार, स. 14)

दौराने तवाफ़ बुलन्द आवाज से मुनाजात पठना कैसा ?

सुवाल: दौराने तवाफ़ बुलन्द आवाज से हुआ, मुनाजात या नात शरीक वगैरा पठना कैसा ?

जवाब: इतनी ऊंची आवाज से पठना जिस से दीगर तवाफ़ करने वालों या नमाजियों को तश्वीश या'नी परेशानी हो भक्तुहे तहरीभी, ना जाईज व गुनाह है. अलबता किसी को ईजा न हो इस तरह गुन-गुनाने या'नी धीभी आवाज से पठने में हरभ नहीं. यहां वोह साहिबान गौर फरमाएं जिन के मोबाईल फोन्ज से

दौराने तवाफ़ ट्यून्ज बजती रहतीं और ईबादत गुजारों को परेशान करती रहती हैं इन सब को चाहिये के तौबा करें. याद रखिये ! ये ह अहकाम सिफ़ “मस्तिष्कुल हराम” के लिये ही नहीं तमाम मसाञ्जिद बल्के तमाम मकामात के लिये हैं और भूजीकल ट्यून मस्तिष्क द के ईलावा भी ना जाईज़ है.

ઇજْتِیَابَةَ اُوْرَ رَمَلَ كَے بَارَے مِنْ سُوْفَالَ وَ جَوابَ

سُوْفَالَ: अगर सअ्‌य से कब्ल किये जाने वाले तवाफ़ के पहले फेरे में रमल करना भूल गए तो क्या करना चाहिये ?

جَوابَ: रमल सिफ़ ईजिटाई तीन फेरों में सुन्नत है, सातों में करना मकरुह, लिहाज़ा अगर पहले में न किया तो दूसरे और तीसरे में कर लीजिये और अगर ईजिटाई दो फेरों में रह गया तो सिफ़ तीसरे में कर लीजिये और अगर शुरुआ के तीनों फेरों में न किया तो अब बड़िया चार फेरों में नहीं कर सकते. (۰۸۳ ص ۳)

سُوْفَالَ: जिस तवाफ़ में ईज्ज़तिबाआ और रमल करना था उस में न किया तो क्या कफ़ारा है ?

جَوابَ: कोई कफ़ारा नहीं. अलबत्ता अजीम सुन्नत से महरुमी झट्टर है.

سُوْفَالَ: अगर कोई सातों फेरों में रमल कर ले तो ?

جَوابَ: मकरुह तन्जीही है. (۰۸۴ ص ۳) मगर कोई जुमाना वगैरा नहीं.

બોસો કનાર કે બારે મેં સુવાલ વ જવાબ

સુવાલ : એહરામ કી હાલત મેં બીવી કો હાથ લગાના કેસા ?

જવાબ : બીવી કો બિલા શહુવત હાથ લગાના જાઈજ હૈ મગર શહુવત કે સાથ હાથ મેં હાથ ઢાલના યા બદન કો છૂના હરામ હૈ. અગર શહુવત કી હાલત મેં બોસો કનાર કિયા યા જિસ્મ કો છુવા તો દમ વાજિબ હો જાયેગા. યેહ અફઆલ ઔરત કે સાથ હોં યા અમૃદ કે સાથ દોનોં કા એક હી હુકમ હૈ. (રِبْعٌ مُختَارٌ وَرَدُّ الْمُحْتَارِج ۳ ص ۱۱۷) અગર મોહરિમા કો ભી મર્દ કે ઈન અફઆલ સે લગ્નુંત આએ તો ઉસે ભી દમ દેના પડેગા. (બહારે શરીઅત, જિ. 1, સ. 1173)

સુવાલ : અગર તસવ્યુર જમ જાએ યા શર્મિંગાહ પર નજર પડ જાએ ઔર ઈન્ઝાલ હો (યા'ની મની નિકલ) જાએ તો ક્યા કફ્ફારા હૈ ?

જવાબ : ઈસ સૂરત મેં કોઈ કફ્ફારા નહીં. (૧૪:૩૪) રહા હરામ કર્દા ઔરત યા અમૃદ સે બદ નિગાહી કરના યા કસ્ઠન ઉન કા “ગન્દા” તસવ્યુર બાંધના યેહ એહરામ કે ઈલાવા ભી હરામ ઔર જહન્નમ મેં લે જાને વાલા કામ હૈ. નીજ ઈસ તરહ કે ગન્દે વસ્વસે ભી આએં તો હુત્સ અન્દોળ હોને કે બજાએ ફૌરન તવજજોહ હટાએ. ઈસી તરહ ઔરતોં કે લિયે ભી યેહી અહકામ હૈન.

સુવાલ : અગર એહતિલામ હો જાએ તો ?

જવાબ : કોઈ કફ્ફારા નહીં.

(૧૪:૩૪)

સુવાલ: અગર ખુદા ન ખ્વાસ્તા કોઈ મોહરિમ મુશ્ત જની (હેડ પ્રેક્ટિસ) કા મુર-તકિબ હુવા તો ક્યા કફફારા હૈ ?

જવાબ: અગર ઈન્જાલ હો ગયા (યા'ની મની નિકલ ગઈ) તો દમ વાજિબ હૈ વરના મકરૂહ. (અણા) યેહ ફે'લ, ખ્વાહ એહરામ હો યા ન હો બહર હાલ ના જાઈજ વ હરામ ઔર જહન્નમ મેં લે જાને વાલા કામ હૈ. આ'લા હજરત ઈમામ અહમદ રજા ખાન عَلَيْهِ رَحْمَةُ الرَّحْمَنِ ફરમાતે હૈને : જો મુશ્ત જની (યા'ની હેડ પ્રેક્ટિસ Hand practic) કરતે હૈને અગર વોહ બિગેર તૌબા કિયે મર ગાએ તો બરોજે કિયામત ઈસ હાલ મેં ઉઠેંગે કે ઉન કી હથેલિયાં ગાભન (યા'ની હામિલા) હંગી જિસ સે લોગોંને કે મજમાએ કસીર મેં ઉન કી રૂસ્વાઈ હોંગી.

(મુલાખ્સ અઝ ફતાવા ૨-જવિયા, જિ. 22, સ. 244)

એહરામ મેં અમ્રદ સે મુસા-ફહા કિયા ઓર...?

સુવાલ: અગર અમ્રદ (યા'ની ખૂબ સૂરત લડકે) સે મુસા-ફહા કિયા ઔર શાહ્વત આ ગઈ તો ક્યા સર્જા હૈ ?

જવાબ: દમ વાજિબ હો ગયા. ઈસ મેં અમ્રદ¹ ઔર ગૈરે અમ્રદ કી કોઈ કેદ નહીં, અગર દોનોં કો શાહ્વત હુઈ ઔર દૂસરા ભી મોહરિમ હૈ તો વોહ ભી દમ હૈ.

1 : વોહ લડકા યા મર્દ જિસ કો ટેખને યા છૂને સે શાહ્વત આતી હો એહરામ હો યા ન હો ઉસ સે દૂર રહના લાજિમી હૈ. અગર મુસા-ફહા કરને યા ઉસે છૂને યા ઉસ કે સાથ ગુફત-ગૂ કરને સે શાહ્વત ભડકતી હો તો અબ ઉસ કે સાથ યેહ અફઆલ કરને જાઈજ નહીં. ઈસ કી તફસીલી મા'લૂમાત કે લિયે દા'વતે ઈસ્લામી કે ઈશાઅતી ઈદારે મક-ત-બતુલ મદીના કા મતબૂઆ રિસાલા, “કૌમે લૂત કી તખાહ કારિયાં” (45 સફાત) પઢિયે.

भियां बीवी का हाथ में हाथ पकड़ कर चलना

सुवाल: ऐहराम में भियां बीवी के एक दूसरे का हाथ पकड़ कर तवाफ़ या सअूय करने में अगर शहूवत आ गई तो ?

जवाब: जिस को शहूवत आई उस पर दम वाञ्छिष्ठ है अगर दोनों को आ गई तो दोनों पर है. अगर ऐहराम वाले मर्दी ने एक दूसरे का हाथ पकड़ा हो जब भी येही हुक्म है.

नाखुन तराशने के बारे में सुवाल व जवाब

सुवाल: भस्त्रला मा'लूम नहीं था और दोनों हाथों और दोनों पाउं के नाखुन काट लिये अब क्या होगा ? अगर कफ़कारा हो तो वोह भी बता दीजिये.

जवाब: जानना या न जानना यहां उझर नहीं होता, घ्वाष भूल कर जुर्म करें या जान बूज कर, अपनी भरजी से करें या कोई जबर दस्ती करवाए कफ़कारा हर सूरत में देना होगा. सदरुशशरीअहू رَحْمَةُ اللّٰهِ تَعَالٰى عَلَيْهِ فَرَبِّ الْجَمَ�لِيْنَ फरमाते हैं : एक हाथ एक पाउं के पांचों नाखुन कतरे या बीसों एक साथ तो एक दम है और अगर किसी हाथ या पाउं के पूरे पांच न कतरे तो हर नाखुन पर एक स-दका, यहां तक के अगर चारों हाथ पाउं के चार चार कतरे तो सोला स-दके दे भगव येह के स-दकों की कीमत एक दम के बराबर हो जाए तो कुछ कम कर ले या दम दे और अगर एक हाथ या पाउं के पांचों एक जल्से में और

दूसरे के पांचों दूसरे जल्से में कतरे तो दो दम लाजिम हैं और चारों हाथ पाउं के चार जल्सों में तो चार दम.

(بَحَارَ شَرِيفٍ، جِ 1، س. 1172، ۳۶۴ ص)

सुवाल: नाखुन अगर दांत से कतर डाले तो क्या सज्जा है ?

जवाब: ख्वाह ज्लेड से काटें या चाकू से, नाखुन तराश (या'नी नेल कटर) से तराशें या दांतों से कतरें सब का एक ही हुक्म है. (بَحَارَ شَرِيفٍ، جِ 1، س. 1172)

सुवाल: मोहरिम किसी दूसरे के नाखुन काट सकता है या नहीं ?

जवाब: नहीं काट सकता, इस के बोही अहकाम हैं जो दूसरों के बाल दूर करने के हैं. (الْمُسْلِكُ التَّقِيِّ لِلْقَارِي ص ۳۲۲)

बाल दूर करने के बारे में सुवाल व जवाब

सुवाल: अगर ! معاذ اللہ किसी मोहरिम ने अपनी दाढ़ी मुंडवा दी तो क्या सज्जा है ?

जवाब: दाढ़ी मुंडवाना या खश्खशी करवा देना वैसे भी हराम और जहन्नम में ले जाने वाला काम है और ऐहराम की हालत में सभ्त हराम. अलबत्ता ऐहराम की हालत में सर के बाल भी नहीं काट सकते. बहर हाल दौराने ऐहराम के हुक्म के मु-तअल्लिक सदरुशशीअह फरमाते हैं : सर या दाढ़ी के चहारुम बाल या जियादा किसी तरह दूर किये तो दम है और चहारुम से कम में स-दका और अगर चंदला है या

दाढ़ी में कम बाल हैं, तो अगर यौथाइ (1/4) की भिकडार हैं तो कुल में दम वरना स-दका. यन्त्र जगह से थोड़े थोड़े बाल लिये तो सब का मज़मूआ अगर चहारुम को पहुँचता है तो दम है वरना स-दका.

(بھਾਰੇ ਸ਼ਰੀਅਤ, ਜਿ. 1, ਸ. 1170, ੬੦੯ ਚ ੩) (رَدُّ الْمُحتَار ج ٣ ص ٦٠٩)

सुवाल: औरत अपने बाल ले सकती है या नहीं ?

જવાબ: નહીં. ઔરત અગર પૂરે સર યા ચૌથાઈ (1/4) સર કે બાલ એક પોરે કે બરાબર કટર લે તો દમ હે ઔર કમ મેં સ-દકા. (لِيَابُ الْمُنَاسِكِ مِن ٣٢٧)

સુવાલ: મોહરિમ ને ગરદન યા બગલ યા મૂએ જેરે નાફ લે
લિયે તો ક્યા હુકમ હૈ ?

જવાબ : પૂરી ગરદન યા પૂરી એક બગલ મેં દમ હૈ ઓર કમ મેં સ-દકા અગર્યે નિસ્ફ યા જિયાદા હો. યેહી હુકમ જેરે નાફ કા હૈ. દોનોં બગલેં પૂરી મુંડાએ જબ ભી એક હી દમ હૈ.

(દર્રમુત્તારો રડામુત્તાર્જ ચ ૬૦૯, જિ. ૧ સ. ૧૧૭૦, શરીએત, અહાર)

સુવાલ: સર, દાઢી, બગલેં વગૈરા સબ એક હી મજલિસ મેં મુંડવા દિયે તો કિતને કફકારે હોંગે ?

જવાબ: ખ્વાહ સર સે લે કર પાઉં તક સારે બદન કે બાલ એક હી મજલિસ મેં મુંડવાએં તો એક હી કફ્ફારા હૈ. અગાર અલગ અલગ આ'ઝા કે અલગ અલગ મજલિસ મેં મુંડવાએંગે તો ઉતને હી કફ્ફારે હોંગે.

(دُرْمُختار وَ رَدُّ الْمُحتارِج ٣ ص ٦٥٩ - ٦٦١)

سُوْفَال: اگر وعزو کرنے میں بाल جاتے ہوں تو کیا اس پر بھی کفشا رہے؟

جواب: کیون نہیں! وعزو کرنے میں، بھوکھانے میں یا کنڈا کرنے میں اگر دو یا تین بाल گیرے تو ہر بाल کے بدلے میں ایک ایک مٹھی انناج یا ایک ایک ٹوکڑا روٹی یا ایک چھوپا رہے رہا کرے اور تین سے لیکھا گیرے تو س-دکا دننا ہو گا۔ (بھادرے شریعت، ج 1، ص 1171)

سُوْفَال: اگر آنا پکانے میں چوکھے کی گرمی سے کوئی بाल جل گئے تو؟

جواب: س-دکا دننا ہو گا۔ (اعجز)

سُوْفَال: موند ساکھ کروا دی، کیا کفشا رہے؟

جواب: موند اگرچہ پوری موندوارا ایک کتاروا ایک س-دکا رہے۔

(اعجز)

سُوْفَال: اگر سینے کے بाल موندوارا دیتے تو کیا کرے؟

جواب: سر، دادی، گردان، بگل اور موندے ناک کے ہلکا بآکی آنکھ کے بाल موندوارا نے میں سیکھ س-دکا رہے۔ (اعجز)

سُوْفَال: بाल جاتے کی بیماری ہو اور بخود بخود بाल جاتے ہوں تو اس پر کوئی ریاضت؟

جواب: اگر بیماری کا باعث لگا اے بाल گیر جائے یا بیماری سے تماام بآل بھی جاتے تو کوئی کفشا رہے نہیں۔ (اعجز)

سُوْفَال: مولہ ریم نے دوسرے مولہ ریم کا سر موندا تو کیا سمجھا رہے؟

જવાબ: અગર એહરામ ખોલને કા વકત આ ગયા હૈ. તો અબ દોનોં એક દૂસરે કે બાલ મૂંડ સકતે હું. ઔર અગર વકત નહીં આયા તો ઈસ પર કફ્ફારે કી સૂરત મુપ્તલિફ્ હૈ. અગર મોહરિમ ને મોહરિમ કા સર મૂંડા તો જિસ કા સર મૂંડા ગયા ઉસ પર તો કફ્ફારા હૈ હી, મૂંડને વાલે પર ભી સ-દકા હૈ ઔર અગર મોહરિમ ને ગૈરે મોહરિમ કા સર મૂંડા યા મૂંછેં લીં યા નાખુન તરાશે તો મસાકીન કો કુછ ઘૈરાત કર દે. (બહારે શરીઅત, જિ. 1, સ. 1142, 1171)

સુવાલ: ગૈરે મોહરિમ, મોહરિમ કા સર મૂંડ સકતા હૈ યા નહીં?

જવાબ: વકત સે પહલે નહીં મૂંડ સકતા, અગર મૂંડેગા તો મોહરિમ પર તો કફ્ફારા હૈ હી, ગૈરે મોહરિમ કો ભી સ-દકા દેના હોગા. (અઝન, 1171)

સુવાલ: અગર બાલ સફા પાઉડર યા CREAM સે બાલ સાફ કિયે તો ક્યા મસઅલા હૈ?

જવાબ: બહારે શરીઅત મેં હૈ : મૂંડના, કતરના, મોચને સે લેના યા કિસી ચીજ સે બાલ ઉડાના, સબ કા એક હુક્મ હૈ. (અઝન)

ખુશબૂ કે બારે મેં સુવાલ વ જવાબ

સુવાલ: એહરામ કી હાલત મેં ઈત્ર કી શીશી હાથ મેં લી ઔર હાથ મેં ખુશબૂ લગ ગઈ તો ક્યા કફ્ફારા હૈ?

જવાબ: અગર લોગ દેખ કર કહેં કે યેહ બહુત સી ખુશબૂ લગ

گاہی ہے اگرچہ عزوجوں کے ٹھوڑے سے ہیسے میں لگی ہو تو دم
واجیب ہے ورنہ ماؤ مولیٰ سی بخشبو بھی لگا گاہی تو
س-دکا ہے۔ (ماہر علیؒ اور بحیرہ شریعت، ج. 1، ص. 1163)

سُوَال: سر میں بخشبو دار تسلیم لی�ا تو کیا کرے؟

جواب: اگر کوئی بدا عزوجوں م-سلن ران، مونڈ، پینڈلی یا
سر سارے کا سارا بخشبو سے آلوٹا ہو جائے جو اس
بخشبو دار تسلیم کے جریئے ہو یا اپنے سے، دم واجیب ہو
جائے گا۔ (اعجزن)

سُوَال: بیٹھو نے یا ائمہ رام کے کپڑے پر بخشبو لگا گاہی یا
کسی نے لگا دی تو؟

جواب: بخشبو کی بیکار دے بھی جائے گی، جیسا دا ہے تو دم
اوہر کم ہے تو س-دکا۔

سُوَال: جو کمرہ (ROOM) ریہائیش کے لیے بیٹھا ہے میں
کارپیٹ، بیٹھو نا، تکپا، چادر وغیرا بخشبو دار ہوں
تو کیا کرے؟

جواب: موسیٰ حیرم ہن چیزوں کے ہستی' مال سے بچے۔ اگر
اے ہتھیا ت ن کی اوہر ہن سے بخشبو ڈھٹ کر بھان یا
اے ہتھیا پر لگا گاہی تو جیسا دا ہونے کی سوچت میں
دم اوہر کم میں س-دکا واجیب ہو گا۔ اوہر اگر ن
لگے تو کوئی کف کفرا نہیں بھگر ہنس سوچت میں بچن
بچت رہے۔ موسیٰ حیرم کو چاہیے مکان والے سے
مع-تبادل ہن تیجام کا کہے، یہہ بھی ہو سکتا ہے کے

ફર્જ ઔર બિધોને વગૈરા પર કોઈ બે ખુશભૂ ચાદર બિધા લે, તક્કે કા ગિલાફ (cover) તબીલ કર લે યા ઉસે કિસી બે ખુશભૂ ચાદર મેં લપેટ લે.

સુવાલ: જો ખુશભૂ નિયતે એહરામ સે પહલે બદન પર લગાઈ થી ક્યા નિયતે એહરામ કે બા'દ ઉસ ખુશભૂ કો ઝાઈલ (દૂર) કરના જરૂરી હૈ ?

જવાબ: નહીં, સાદરુશશરીઅહ રહ્મતુલ્લહ ત્યારી ઉપરાની નિયતે એહરામ સે પહલે બદન પર ખુશભૂ લગાઈ થી, એહરામ કે બા'દ ફેલ કર ઔર આ'જા કો લગી તો કફફારા નહીં. (બહારે શરીઅત, જિ. 1, સ. 1163)

સુવાલ: એહરામ કી નિયત સે પહલે ગલે મેં જો બેગ થા ઉસ મેં યા બેલ્ટ કી જેબ મેં ઈત્ર કી શીશી થી, નિયત કે બા'દ યાદ આને પર ઉસે નિકાલના જરૂરી હૈ યા રહને હોય ? અગર ઈસી શીશી કી ખુશભૂ હાથ મેં લગ ગઈ તબ ભી કફફારા હોગા ?

જવાબ: એહરામ કી નિયત કે બા'દ વોહ ઈત્ર કી શીશી બેગ યા બેલ્ટ સે નિકાલના જરૂરી નહીં ઔર બા'દ મેં ઉસ શીશી કી ખુશભૂ હાથ વગૈરા પર લગ ગઈ તો કફફારા લાજિમ આએગા, ક્યુંકે યેહ વોહ ખુશભૂ નહીં જો એહરામ કી નિયત સે પહલે કપડે યા બદન પર લગાઈ ગઈ હો.

સુવાલ: ગલે મેં નિયત સે પહલે જો બેગ પહના વોહ ખુશભૂદાર થા, નીજ ઉસ કે અન્દર ખુશભૂદાર રૂમાલ યા ખુશભૂ

वाली तवाफ़ की तरस्बीह वगैरा भी मौजूद, इन का मोहरिम ईस्ति'माल कर सकता है या नहीं?

जवाबः इन चीजों की खुशबू कस्टन (या'नी ज्ञान बूझ कर) सूंधना मकरुह है और इस ऐहतियात के साथ ईस्ति'माल की ईज़ाजत है के अगर उस की तरी बाकी है तो उतर कर ऐहराम और बदन को न लगे लेकिन जाहिर है के तरस्बीह में ऐसी ऐहतियात करना निष्ठायत मुश्किल है बल्कि रुमाल में भी बचना मुश्किल है. लिहाजा इन के ईस्ति'माल से बचने में ही आकिय्त है.

सुवालः अगर दो तीन झाईद खुशबूदार चादरें निय्यत से कब्ल गोद में रख ले या ओढ़ ले अब ऐहराम की निय्यत करे. निय्यत के बा'द झाईद चादरें हटा है, उसी ऐहराम की हालत में अब उन चादरों का ईस्ति'माल करना क्यैसा?

जवाबः अगर तरी बाकी है तो उन के ईस्ति'माल की ईज़ाजत नहीं और अगर तरी खत्म हो चुकी है तिसँ खुशबू बाकी है तो ईस्ति'माल की ईज़ाजत है भगव भकरुहे (तन्जीही) है. سदरुश्शरीअह رَحْمَةُ اللَّهِ تَعَالَى عَلَيْهِ فَرِمَاتُهُ : अगर ऐहराम से पहले बसाया (या'नी खुशबूदार किया) था और ऐहराम में पहना तो भकरुह है भगव क़फ़्फ़ारा नहीं. (ऐज़न, स. 1165)

सुवालः ऐहतिलाम हो गया या किसी वजह से ऐहराम की एक या दोनों चादरें नापाक हो गईं अब दूसरी चादरें मौजूद तो हैं भगव उन में पहले की खुशबू लगी हुई है,

उन्हें पहन सकते हैं या नहीं ?

जवाब : अगर खुशबू की तरी या जिर्म (या'नी ऐन, जिस्म) अभी तक बाकी है तो उन चादरों को पहनने से कफ़ारा लाजिम आएगा। और अगर जिर्म खत्म हो चुका है सिर्फ़ खुशबू बाकी है तो फ़िर मोहरिम वोह चादरें इस्ति'माल कर सकता है। हां बिला उम्रूर ऐसी चादरें इस्ति'माल करना मकरुह तन्जीही है। **فُحْكَةٌ إِذَا مَرَأَهُ الْمُسْلِمُونَ** इरमाते हैं : जिस कपड़े पर खुशबू का जिर्म (या'नी ऐन, जिस्म) बाकी हो उसे एहराम में पहना, ना जाईज़ है। (۱۱۶) अहमीदी (ع) बहारे शरीअत में है : “अगर एहराम से पहले बसाया था और एहराम में पहना तो मकरुह है मगर कफ़ारा नहीं.” (बहारे शरीअत, जि. 1, स. 1165)

सुवाल : एहराम की हालत में ह-जरे अस्वद का बोसा लेने या रुक्ने यमानी को छूने या मुल्तज़म से लिपटने में अगर खुशबू लग गई तो क्या करें ?

जवाब : अगर बहुत सी लग गई तो दम और थोड़ी सी लगी तो स-दका। (ऐज़न, स. 1164) (जहां जहां खुशबू लग जाने का मस्अला है वहां कम है या जियादा ईस का ईसला दूसरों से करवाना है। यूँके जियादा खुशबू लग जाने पर दम है लिहाज़ा हो सकता है अपना नक्स जियादा खुशबू को भी थोड़ी ही कहे)

सुवाल : मोहरिम जान बूझ कर खुशबूदार फूल सुंध सकता है या नहीं ?

જવાબ: નહીં. મોહરિમ કા બિલ કસ્ટ (યા'ની જાન ખૂઝ કર) ખુશભૂ
યા ખુશભૂદાર ચીજ સુંધના મકરુહે તન્જીહી હૈ, મગર
કફ્ફારા નહીં. (ઐજન, 1163)

સુવાલ: બે પકાઈ ઈલાયચી યા ચાંદી કે વરક વાલે ઈલાયચી કે
દાને ખાના કેસા ?

જવાબ: હરામ હૈ. અગર ખાલિસ ખુશભૂ, જેસે મુશ્ક, ઝા'ફરાન,
લોંગ, ઈલાયચી, દારચીની, ઈતની ખાઈ કે મુંહ કે
અક્સર હિસ્સે મેં લગ ગઈ તો દમ વાજિબ હો ગયા
ઓર કમ મેં સ-દકા. (ઐજન, 1164)

સુવાલ: ખુશભૂદાર ઝર્દા, બિરયાની ઓર કોરમા, ખુશભૂ વાલી
સૌંફ, છાલિયા, કીમ વાલે બિસ્કિટ, ટોફિયાં વગૈરા
ખા સકતે હૈં યા નહીં ?

જવાબ: જો ખુશભૂ ખાને મેં પકા લી ગઈ હો, ચાહે અબ ભી ઉસ
સે ખુશભૂ આ રહી હો, ઉસે ખાને મેં મુજા-યકા નહીં.
ઈસી તરફ ખુશભૂ પકાતે વકત તો નહીં ડાલી થી ઉપર
ડાલ દી થી મગર અબ ઉસ કી મહક ઉડ ગઈ ઉસ કા
ખાના ભી જાઈ હૈ, અગર બિગૈર પકાઈ હુઈ ખુશભૂ
ખાને યા મા'જૂન વગૈરા દવા મેં મિલા દી ગઈ તો અબ
ઉસ કે અજાં ગિંગા યા દવા વગૈરા બે ખુશભૂ અશ્યા કે
અજાં સે જિયાદા હૈં તો વોહ ખાલિસ ખુશભૂ કે હુકમ
મેં હૈ ઓર કફ્ફારા હૈ, કે મુંહ કે અક્સર હિસ્સે મેં ખુશભૂ
લગ ગઈ તો દમ ઓર કમ મેં લગી તો સ-દકા ઓર

अगर अनाज वगैरा की भिक्षार जियादा है और खालिस खुशबू कम तो कोई कश्फारा नहीं, हां खालिस खुशबू की महक आती हो तो मकरुहे तन्जीही हैं।

सुवालः खुशबूदार शरबत, झूट ज्यूस, ठन्डी बोतलें वगैरा पीना कैसा है ?

जवाबः अगर खालिस खुशबू जैसे सन्दल वगैरा का शरबत है तो वोह शरबत तो पका कर ही बनाया जाता है, लिहाजा मुत्लकन पीने की ईजाजत है और अगर उस के अन्दर खुशबू पैदा करने के लिये कोई एसेन्स (Essense) डाला जाता है तो भेरी मालूमात के मुताबिक उस के डालने का तरीका येह है कि पकाए जाने वाले शरबत में उस के ठन्डा होने के बाद डाला जाता है और यकीनन येह कलील भिक्षार में होता है तो इस का हुक्म येह है कि अगर उसे तीन बार या जियादा पिया तो दम है वरना स-दका। बहारे शरीअत में है : “पीने की चीज़ में अगर खुशबू भिलाई अगर खुशबू गालिब है (तो दम है) या खुशबू कम है मगर उसे तीन बार या जियादा पिया तो दम है वरना स-दका。” (बहारे शरीअत, जि. 1, स. 1165)

सुवालः मोहरिम नारियल का तेल सर वगैरा में लगा सकता है या नहीं ?

जवाबः कोई हरण नहीं, अलबत्ता तिल और जैतून का तेल खुशबू के हुक्म में है। अगर्ये इन में खुशबू न हो येह

जिसम पर नहीं लगा सकते. हां, इन के खाने, नाक में यढाने, जब्द पर लगाने और कान में टपकाने में कफ़्फ़ारा वाजिब नहीं।
(ऐतन, 1166)

सुवाल: ऐहराम की हालत में आंखों में खुशबूदार सुरभा लगाना क्येसा है ?

जवाब: हराम है. सदरुशशीअह, बदरुत्तारीकह हजरते अल्लामा भौलाना मुझती मुहम्मद अमजूद अली आ'जमी फरमाते हैं : खुशबूदार सुरभा एक या दो बार लगाया तो स-दक्षा है, इस से जियादा में दम और जिस सुरभे में खुशबून हो उस के इस्ति'माल में हरज नहीं, जब के ब ज़रूरत हो और बिला ज़रूरत भक्तुह (व बिलाङ्ग औला).
(ऐतन, 1164)

सुवाल: खुशबू लगा ली और कफ़्फ़ारा भी है दिया तो अब लगी रहने हें या क्या करें ?

जवाब: खुशबू लगाना जब जुर्म करार पाया तो बदन या कपड़े से दूर करना वाजिब है और कफ़्फ़ारा देने के बाद अगर झाठल (या'नी दूर) न किया तो फिर दम वजैरा वाजिब होगा.
(ऐतन, 1166)

ऐहराम में खुशबूदार साबुन का इस्ति'माल

सुवाल: हिजाजे मुकद्दस के होटलों में खुशबूदार साबुन, मुअत्तर शेम्पू और खुशबू वाले पाउडर हाथ धोने के लिये रखे जाते हैं और ऐहराम वाले बिला तकल्बुक इन को

ઈस्ट'माल करते हैं, तथ्यारे में और एरपोर्ट पर भी ऐहराम वालों को येही भिलता है, कपड़े और बरतन धोने का पाउडर भी हिजाजे मुकद्दस में खुशबूदार ही होता है. इन चीजों के बारे में हुक्मे शर-ई क्या है?

જવાબ: એહરામ વાલે ઈન ચીજોં કો ઈસ્તિ'માલ કરેં તો કોઈ કફકારા લાગિમ નહીં આએગા. (અલબત્તા ખુશ્ભૂ કી નિયત સે ઈન ચીજોં કા ઈસ્તિ'માલ મકરૂહ હૈ.)

(માખૂજ અંજ : એહરામ ઔર ખુશ્ભૂદાર સાબુન) ¹

મોહરિમ ઓર ગુલાબ કે ફૂલોં કે ગજરે

સુવાલ: એહરામ કી નિયત કર લેને કે બા'દ એરપોર્ટ વગેરા પર ગુલાબ કે ફૂલોં કા ગજરા પહણા જા સકતા હૈ યા નહીં?

જવાબ: એહરામ કી નિયત કે બા'દ ગુલાબ કા હાર ન પહોંચાયે, ક્યૂંકે ગુલાબ કા ફૂલ ખુદ ઐન (ખાલિસ) ખુશભૂ હૈ ઓર ઈસ કી મહક બદન ઓર લિબાસ મેં બસ ભી જતી હૈ. ચુનાન્યે અગાર ઈસ કી મહક લિબાસ મેં બસ ગઈ ઓર કસીર (યા'ની જિયાદા) હૈ ઓર ચાર પહુર યા'ની

1 : दा'वते ईस्लामी की मजलिस “तहकीकते शरृइया” ने उम्मत की रहनुमाई के लिये ईतिफ़ाके राय से येह फ़तवा मुरतब फ़रमाया, मजीद तीन मुक्तदर (उ-लमाएं अहले सुन्नत) (1) मुक्तिये आ'जम पाकिस्तान अल्लामा अब्दुल कर्यूम हज़ारवी (2) श-रफ़े भिल्लत हज़रते अल्लामा मुहम्मद अब्दुल हकीम शरफ़ कादिरी और (3) फ़ैज़ भिल्लत हज़रते अल्लामा फ़ैज़ अहमद (उवेसी) (رحمهُم اللہ تعالیٰ) की तस्टीक हासिल की और मक-त-बतुल मदीना ने बनाम “ऐहराम और खुश्भूदार साबुन” येह रिसाला शाअेअ किया। तक्सीलात के शाईकीन ईसे हासिल करें या दा'वते ईस्लामी की वेबसाईट : www.dawateislami.net पर भुला-हज़ा फ़रमाएं।

ਬਾਰਛ ਧਨ੍ਟੇ ਤਕ ਉਸ ਕਪਤੇ ਕੋ ਪਹਨੇ ਰਹਾ ਤੋ ਦਮ ਹੈ ਵਰਨਾ ਸ-ਦਕਾ ਔਰ ਅਗਰ ਖੁਸ਼ਬੂ ਥੋਡੀ ਹੈ ਔਰ ਕਪਤੇ ਮੌਂ ਏਕ ਬਾਲਿਸ਼ਤ ਯਾ ਈਸ ਸੇ ਕਮ (ਹਿੱਸੇ) ਮੌਂ ਲਗੀ ਹੈ ਔਰ ਚਾਰ ਪਹਿਰ ਤਕ ਈਸੇ ਪਹਨੇ ਰਹਾ ਤੋ “ਸ-ਦਕਾ” ਔਰ ਈਸ ਸੇ ਕਮ ਪਹਨਾ ਤੋ ਏਕ ਮੁਝੀ ਗਨਹੁਮ ਫੇਨਾ ਵਾਞਿਭ ਹੈ. ਔਰ ਅਗਰ ਖੁਸ਼ਬੂ ਕਲੀਲ (ਯਾਨੀ ਥੋਡੀ) ਹੈ, ਲੇਕਿਨ ਬਾਲਿਸ਼ਤ ਸੇ ਜਿਧਾਦਾ ਹਿੱਸੇ ਮੌਂ ਹੈ, ਤੋ ਕਸੀਰ (ਯਾਨੀ ਜਿਧਾਦਾ) ਕਾ ਹੀ ਹੁਕਮ ਹੈ ਯਾਨੀ ਚਾਰ ਪਹਿਰ ਮੌਂ “ਦਮ” ਔਰ ਕਮ ਮੌਂ “ਸ-ਦਕਾ” ਔਰ ਅਗਰ ਧੇਣ ਹਾਰ ਪਹਨਨੇ ਕੇ ਬਾ ਵੁਜੂਦ ਕੋਈ ਮਹਕ ਕਪਤੋਂ ਮੌਂ ਨ ਬਸੀ ਤੋ ਕੋਈ ਕਫ਼ਿਆਰਾ ਨਹੀਂ. (ਅਹਰਾਮ ਔਰ ਖੁਸ਼ਬੂਦਾਰ ਸਾਖੁਨ, ਸ. 35 ਤਾ 36)

ਸੁਵਾਲ: ਕਿਸੀ ਸੇ ਮੁਸਾ-ਫ਼ਹਾ ਕਿਧਾ ਔਰ ਉਸ ਕੇ ਹਾਥ ਸੇ ਮੋਹਰਿਮ ਕੇ ਹਾਥ ਮੌਂ ਖੁਸ਼ਬੂ ਲਗ ਗਈ ਤੋ ?

ਜਵਾਬ: ਅਗਰ ਖੁਸ਼ਬੂ ਕਾ ਐਨ ਲਗਾ ਤੋ “ਕਫ਼ਿਆਰਾ” ਹੋਗਾ ਔਰ ਅਗਰ ਐਨ ਨ ਲਗਾ ਬਲਕੇ ਹਾਥ ਮੌਂ ਸਿਰਫ਼ ਮਹਕ ਆਈ, ਤੋ ਕੋਈ ਕਫ਼ਿਆਰਾ ਨਹੀਂ, ਕੇ ਈਸ ਮੋਹਰਿਮ ਨੇ ਖੁਸ਼ਬੂ ਕੇ ਐਨ ਸੇ ਨਫ਼ਅ ਨ ਉਠਾਯਾ, ਹਾਂ ਈਸ ਕੋ ਚਾਹਿਧੇ ਕੇ ਹਾਥ ਕੋ ਧੋ ਕਰ ਉਸ ਮਹਕ ਕੋ ਝਾਈਲ ਕਰ ਦੇ. (ਐਤਨ, ਸ. 35)

ਸੁਵਾਲ: ਖੁਸ਼ਬੂਦਾਰ ਸ਼ੇਮ੍ਪੂ ਸੇ ਸਰ ਧਾ ਧਾਢੀ ਧੋ ਸਕਤੇ ਹੈਂ ਯਾ ਨਹੀਂ ?

ਜਵਾਬ: ਰਿਸਾਲਾ “ਅਹਰਾਮ ਔਰ ਖੁਸ਼ਬੂਦਾਰ ਸਾਖੁਨ” ਸਫ਼਼ਾ 25 ਤਾ 28 ਸੇ ਬਾਅਦ ਈਕਿਤਿਬਾਸਾਤ ਮੁਲਾ-ਛੁਆ ਹਨੋਂ : ਸ਼ੇਮ੍ਪੂ ਅਗਰ ਸਰ ਧਾ ਧਾਢੀ ਮੌਂ ਈਸ਼ਟਿ’ਮਾਲ ਕਿਧਾ ਜਾਏ, ਤੋ ਖੁਸ਼ਬੂ ਕੀ ਮੁਮਾ-ਨ-ਅਤ ਕੀ ਈਲਲਤ (ਯਾਨੀ ਵਜ਼ਲ) ਪਰ

गौर के नतीजे में ईस की मुमा-न-अत का हुक्म ही समझ में आता है, बल्कि कङ्कारा भी होना चाहिये, जैसा के खित्ती (भुश्भूदार बूटी) से सर और दाढ़ी धोने का हुक्म है के येह बालों को नर्म करता है और जूँचें मारता है और मोहरिम के लिये येह ना जाईज है. “दुर्रे मुज्तार” में है : सर और दाढ़ी को खित्ती से धोना (हराम है) क्यूंके येह भुश्भू है या जूँचों को मारता है. (۱۷. ص۳۴) साहिबैन (या’नी ईमाम अबू यूसुफ और ईमाम मुहम्मद खां “जिनायते कासिरा” (ना मुकम्मल जुम्म) का सुबूत होगा और ईस का मूजब “स-दका” है. शेम्पू से सर धोने की सूरत में भी व जाहिर “जिनायते कासिरा” (या’नी ना मुकम्मल जुम्म) का उजूद ही समझ में आता है, के ईस में भी आग का अमल होता है. लिहाजा भुश्भू का हुक्म तो साक्षि हो गया लेकिन बालों को नर्म करने और जूँचें मारने की ईल्लत (या’नी सबब) मौजूद है, लिहाजा “स-दका” वाजिब होना चाहिये. येह अप्रभी काबिले तवज्ज्ञोह है के अगर किसी के सर पर बाल और येहरे पर दाढ़ी न हो, तो क्या अब भी हुक्म साबिक ही लगाया जाएगा.....? व जाहिर ईस सूरत में कङ्कारे का हुक्म नहीं होना चाहिये, क्यूंके हुक्म मुमा-न-अत की ईल्लत (सबब) बालों का नर्म और

जूओं का हलाक होना था, और मर्जुरा सूरत में ये हैं इल्लत मझूद (या'नी सबब गैर मौजूद) हैं और इन्तिकामे इल्लत (या'नी सबब का न होना) इन्तिफ़ामे मालूल को मुस्तल्जम (लाजिम करने वाली) हैं लेकिन इस से अगर मैल छूटे तो ये हैं मकरुह हैं के भोहरिम को मैल छुड़ाना मकरुह है. और हाथ धोने में इस की हैसियत साखुन की सी है क्यूंके ये हैं माएअ (या'नी लिक्विड, liquid) हालत में साखुन ही हैं और इस में भी आग का अमल किया जाता है.

सुवाल: मस्जिद करीमैन के फर्श की धुलाई में जो खुशबूदार मध्लूल (SOLUTION) ईस्ति'माल किया जाता है, उस में लाखों मुहरिमीन के पाउ सनते (या'नी आलूदा) होते रहते हैं क्या हुक्म है ?

जवाब: कोई कफ्फारा नहीं, के ये हैं खुशबू नहीं. और बिलक्कर ये हैं मध्लूल खालिस खुशबू भी होता, तो भी कफ्फारा वाजिब न होता, क्यूंके जाहिर ये हैं के ये हैं मध्लूल पहले पानी में भिलाया जाता है और पानी इस मध्लूल से झाईद और ये हैं मध्लूल मर्गलूब (कम) होता है और अगर माएअ (या'नी लिक्विड, liquid) खुशबू को किसी माएअ में भिलाया जाए और माएअ गालिब हो, तो कोई जजा नहीं होती. कुतुबे फ़िक्कह में जो मशुबात का हुक्म उभूमन तहरीर है इस से मुराद ठोस खुशबू का माएअ में भिलाया जाना है. अल्लामा حُسَيْن بْنُ مُحَمَّد أَبْدُو لَهُ الْفَوْزُ بिन مुहम्मद अब्दुल होसain

“ઈશાર્ડુસારી” સફળા 316 મેં ફરમાતે હૈને : ઔર ઈસી સે મા’લૂમ હોતા હૈ કે ગીતી શકર (યા’ની મીઠા શરબત) ઔર ઈસ કી મિસ્લ, ગુલાબ કે પાની કે સાથ મિલાયા જાએ, તો અગર અ-રકે ગુલાબ મળું હો, જૈસા કે આદતન ઐસા હી આમ તૌર પર હોતા હૈ, તો ઈસ મેં કોઈ કફ્ફારા નહીં ઔર હજરતે અલ્લામા અલી કારી કિયા ઔર ઈસે બર કરાર રખા ઔર ઈસ કી તાઈદ કી ઔર ઈસ કી અસ્લ “મુહીત” મેં હૈ. (અઝન, સ. 28 તા 29)

સુવાલ : મોહરિમ ને અગર ટૂથ પેસ્ટ ઈસ્ટિ’માલ કર લી તો ક્યા કફ્ફારા હૈ ?

જવાબ : ટૂથ પેસ્ટ મેં અગર આગ કા અમલ હોતા હૈ, જૈસા કે યેહી મુ-તબાહિર (યા’ની જાહિર) હૈ, જબ તો હુકમે કફ્ફારા નહીં, જૈસા કે મા કળ તફસીલ સે ગુજર ચુકા. (અઝન, સ. 33) અલબત્તા અગર મુંહ કી બદબૂ દૂર કરને ઔર ખુશબૂ હાસિલ કરને કી નિયત હો તો મકરૂહ હૈ. મેરે આકા આ’લા હજરત, ઈમામે અહલે સુન્નત, મુજહિદે દીનો ભિલ્લત, મૌલાના શાહ ઈમામ અહમદ રજા ખાન ઉલ્લઙ્ગણ ફરમાતે હૈને : “તમાકૂ કે કિવામ મેં ખુશબૂ ડાલ કર પકાઈ ગઈ હો, જબ તો ઈસ કા ખાના મુત્લકન જાઈજ હૈ અગર્યે ખુશબૂ દેતી હો, હાં ખુશબૂ હી કે કસ્ટ સે ઈસે ઈજિયાર કરના કરાહત સે ખાલી નહીં.” (ફતાવા ર-જવિયા, જિ. 10, સ. 716)

سیلے ہुئے کپڑے وگੈਰا کے مੁ-تਆਲਿਕ سੁਵਾਲ ਵ ਜਵਾਬ

ਸੁਵਾਲ : ਮੋਹਰਿਮ ਨੇ ਅਗਰ ਭੂਲ ਕਰ ਸਿਲਾ ਹੁਵਾ ਲਿਭਾਸ ਪਹਨ ਲਿਆ ਔਰ ਦਸ ਮਿਨਟ ਕੇ ਬਾਏ ਧਾਇ ਆਤੇ ਹੀ ਉਤਾਰ ਦਿਯਾ ਤੋ ਕੋਈ ਕਝਕਾਰਾ ਵਗੈਰਾ ਹੈ ਯਾ ਨਹੀਂ ?

ਜਵਾਬ : ਹੈ, ਅਗਰੋਂ ਏਕ ਲਮ੍ਹੇ ਕੇ ਲਿਧੇ ਪਹਨਾ ਹੋ. ਜਾਨ ਬੂਜ ਕਰ ਪਹਨਾ ਹੋ ਯਾ ਭੂਲੇ ਸੇ, “ਸ-ਫਕਾ” ਵਾਜ਼ਿਬ ਹੋ ਗਯਾ ਔਰ ਅਗਰ ਚਾਰ ਪਛਰ¹ ਯਾ ਈਸ ਸੇ ਝਿਧਾਇਆ ਚਾਹੇ ਲਗਾਤਾਰ ਕਈ ਦਿਨ ਤਕ ਪਹਨੇ ਰਹਾ “ਫਮ” ਵਾਜ਼ਿਬ ਹੋਗਾ.

(ਫਿਤਾਵਾ 2-ਅਖਿਯਾ ਮੁਖਰਜਾ, ਜਿ. 10, ਸ. 757)

ਸੁਵਾਲ : ਅਗਰ ਟੋਪੀ ਯਾ ਈਮਾਮਾ ਪਹਨਾ ਯਾ ਏਹਰਾਮ ਹੀ ਕੀ ਚਾਹਰ ਮੋਹਰਿਮ ਨੇ ਸਰ ਯਾ ਮੁੱਛ ਪਰ ਓਠ ਲੀ ਯਾ ਏਹਰਾਮ ਕੀ ਨਿਘਤ ਕਰਤੇ ਵਕਤ ਮਈ ਸਿਲੇ ہੁਏ ਕਪੜੇ ਯਾ ਟੋਪੀ ਉਤਾਰਨਾ ਭੂਲ ਗਯਾ ਯਾ ਭੀਡ ਮੌਂਡ ਵਿਖੇ ਕੀ ਚਾਹਰ ਸੇ ਮੋਹਰਿਮ ਕਾ ਸਰ ਯਾ ਮੁੱਛ ਫਕ ਗਯਾ ਤੋ ਕਿਆ ਸੜਾ ਹੈ ?

ਜਵਾਬ : ਜਾਨ ਬੂਜ ਕਰ ਹੋ ਯਾ ਭੂਲ ਕਰ ਯਾ ਕਿਸੀ ਫੂਸਰੇ ਕੀ ਕੋਤਾਈ ਕੀ ਬਿਨਾ ਪਰ ਹੁਵਾ ਹੋ ਕਝਕਾਰੇ ਫੇਨੇ ਹੋਂਗੇ ਹਾਂ ਜਾਨ ਬੂਜ ਕਰ ਜੁੰਮ ਕਰਨੇ ਮੌਂਡ ਗੁਨਾਹ ਭੀ ਹੈ ਲਿਹਾਜਾ ਤੌਬਾ ਭੀ ਵਾਜ਼ਿਬ ਹੋਗੀ. ਅਥ ਕਝਕਾਰਾ ਸਮਝ ਲੀਜਿਥੇ : ਮਈ ਸਾਰਾ ਸਰ ਯਾ ਸਰ ਕਾ ਯੌਥਾਈ ($\frac{1}{4}$) ਹਿਲਾ ਯਾ ਮਈ ਖਾਲ ਔਰਤ ਮੁੱਛ ਕੀ

لینے

1 : ਚਾਰ ਪਛਰ ਯਾਂਨੀ ਏਕ ਦਿਨ ਯਾ ਏਕ ਰਾਤ ਕੀ ਮਿਕਾਵ ਮ-ਸਲਨ ਤੁਲੂਅ ਆਫ਼ਤਾਬ ਸੇ ਗੁਰੂਬੇ ਆਫ਼ਤਾਬ ਯਾ ਗੁਰੂਬੇ ਆਫ਼ਤਾਬ ਸੇ ਤੁਲੂਅ ਆਫ਼ਤਾਬ ਯਾ ਫਲੋ ਪਹਹਰ ਸੇ ਆਧੀ ਰਾਤ ਯਾ ਆਧੀ ਰਾਤ ਸੇ ਫਲੋ ਪਹਹਰ ਤਕ.

(ਹਾਂਥਿਆ ਅਨਵਾਰੂਦ ਬਿਸ਼ਾਰਦ ਮਥ ਫਿਤਾਵਾ 2-ਅਖਿਯਾ ਮੁਖਰਜਾ, ਜਿ. 10, ਸ. 757)

टिक्ली सारी या'नी पूरा चेहरा या चौथाई हिस्सा चार
पहर या ज़ियादा लगातार छुपाएं “दम” है और चौथाई
से कम चार पहर तक या चार पहर से कम अगर्य सारा
मुंह या सर तो “स-दका” है और चहारम (या'नी
चौथाई) से कम को चार पहर से कम तक छुपाएं तो
कफ़ारा नहीं मगर गुनाह है. (ऐज़न, स. 758)

सुवाल: नज़्ले में कपड़े से नाक पोंछ सकते हैं या नहीं ?

जवाब: कपड़े से नहीं पोंछ सकते, कपड़ा या तो लिया दूर रख कर
उस में नाक सिनक (या'नी जाड़) लीजिये. सदरुश्शरीअह,
बदरुत्तरीकह हज़रते अल्लामा मौलाना मुझ्ती मुहम्मद
अमजूद अली आ'जभी ﷺ इर्हمَةُ اللَّهِ الْقَوْىِ فरमाते हैं :
कान और गुदी के छुपाने में हरज नहीं. धूर्ही नाक पर
आली हाथ रखने में और अगर हाथ में कपड़ा है और
कपड़े समेत नाक पर हाथ रखा तो कफ़ारा नहीं मगर
मकरुह व गुनाह है. (बहारे शरीअत, जि. 1, स. 1169)

अेहराम में टिशू पेपर का इस्ति'माल

सुवाल: टिशू पेपर से मुंह का पसीना या वुजू का पानी या
नज़्ले में नाक पोंछ सकते हैं या नहीं ?

जवाब: नहीं पोंछ सकते.

सुवाल: तो मुंह पर कपड़े या टिशू पेपर का मास्क लगाना कैसा ?

जवाब: ना जाईज व गुनाह है. शराईत पाए जाने की सूरत में
कफ़ारा भी लाजिम होगा.

سُوْفَال: مُوَاحِدِیم نے بُوشَبُودَار تِشُو پےپر ہُستِ'مَاال کر لی�ا تو؟

جَواب: بُوشَبُودَار تِشُو پےپر مِنْ اگار بُوشَبُود کا ائِن مُؤْجُود ہے یا'نی ووہ پےپر بُوشَبُود سے بھیگا ہُوا ہے، تو اُس تاری کے بَدَن پر لگانے کی سُورت مِنْ جو ہُکْم بُوشَبُود کا ہوتا ہے، ووہی ہُس کا بھی ہوگا۔ یا'نی اگار کلیل (یا'نی کم) ہے اُور عَزْوَے کامیل (یا'نی پُورے عَزْوَے) کو ن لگو، تو س-دکا، ورنَا اگار کسیِر (یا'نی جیسا دادا) ہو یا کامیل (پُورے) عَزْوَے کو لگ جاؤ، تو دم ہے۔ اُور اگار ائِن مُؤْجُود ن ہو بَلَکے سِیِّد مَلِک آتا ہی تو اگار ہُس سے چہرہ وَجْہِ را پُوچھا اُور چہرے یا ہاتھ مِنْ بُوشَبُود کا اس سر آتا گیا، تو کوئی "کفشا را" نہیں، کے یہاں بُوشَبُود کا ائِن ن پایا گیا اُور تِشُو پےپر کا مکسوٹ اس طبقے بُوشَبُود سے نہ اٹھا لینا نہیں۔ (اے ہر ام اُور بُوشَبُودَار سابُون، ص 31) اگار کوئی اسے کم رے مِنْ دامیل ہُوا جیس کو ڈونی دی گئی اُور اُس کے کپڑے مِنْ مَلِک بس گئی، تو کوئی کفشا را نہیں، کچوٹے اُس نے بُوشَبُود کے ائِن سے نہ اٹھا نہیں۔ (۲۶۱ ص ۷۰)

سُوْفَال: سوتے وکٹ سیلی ہُدی چاہر اُوڈ سکتے ہے یا نہیں؟

جَواب: چہرہ بچا کر اک بَلَکے ہُس سے جیسا دادا چاہرے بھی اُوڈ سکتے ہے، بچا پاٹ پُورے ڈک جاؤ۔

سُوْفَال: تَعْلَمَ یا بس وَجْہِ را کی اگالی نیشاست کے پیشے یا تکے پر مُنْہ رکھ کر مُوَاحِدِیم سو گیا ہُکْم ہے؟

જવાબ : તકયે મેં મુંહ રખ કર સોને પર કોઈ કફફારા નહીં લેકિન યેહ મકરૂહે તહરીમી હૈ. જબ કે બસ વગૈરા કી અગલી સીટ કે પીછે મુંહ રખ કર સોના જાઈઝ હૈ ક્યુંકે ઉમ્મી તૌર પર સીટ તખ્તી, દરવાજે કી તરફ સખ્ત હોતી હૈ ન કે તકયે કી તરફ નર્મ.

સુવાલ : ધુટનોં મેં મુંહ રખ કર સોના કેસા ? તકયે પર મુંહ રખ કર સોને મેં કફફારા નહીં મગર મકરૂહ હૈ, ક્યું ?

જવાબ : અગર તો સિર્ફ ધુટનોં પર મુંહ હો યા'ની ધુટને કી સખ્તી પર તો જાઈઝ હૈ, ક્યુંકે કપડે કે અન્દર અગર સખ્ત ચીજ હો તો ઉસ સખ્ત ચીજ કા હુક્કમ લગતા હૈ ન કે કપડે કા, જેસા કે ઉલમા ને બોરી ઔર ગઠડી (કપડે કે દૂલાવા) કા હુક્કમ લિખા હૈ. લેકિન ધુટને પર મુંહ રખ કર સોને મેં યેહ કેફિયત બહુત મુશ્કિલ હૈ બલ્કે નીંદ કે દૌરાન ધુટને કી સખ્તી પર ઔર સિર્ફ કપડે પર ચેહરા આતા રહેગા લિહાજા ઈસ સે એહૃતિરાજ કિયા (યા'ની બચા) જાએ વરના કફફારે કી સૂરતેં પૈદા હો સકતી હોં ઔર જહાં તક તકયે કા તાચલુક હૈ તો વોહ નરમી મેં કપડે કે મુશાબેહ હૈ (ઈસ લિયે મન્ન કિયા ગયા) મગર હુંજો (યા'ની હર તરફ સે) કપડા નહીં (ઈસ લિયે કફફારા નહીં).

સુવાલ : મોહરિમ સર્દા સે બચને કે લિયે જિપ (zip) વાલે બિસ્તરે મેં ચેહરા ઔર સર છોડ કર બાકી બદન બન્દ કર કે સો સકતા હૈ યા નહીં ?

જવાબ: સો સકતા હૈ. કયુંકે આદતન ઈસે લિબાસ પહેનના નહીં કહ્યે.

સુવાલ: મોહરિમ કો કતરે આતે હોં તો ક્યા કરે ?

જવાબ: બે સિલા લંગોટ બાંધ લે, કે એહરામ મેં લંગોટ બાંધના મુત્લકન જાઈજ હૈ જબ કે સિલાઈ વાલા ન હો.

(મુલાખ્સ અઝ ફતાવા ૨-જવિયા, જિ. 10, સ. 664)

સુવાલ: ક્યા બીમારી વગેરા કી મજબૂરી સે સિલા હુવા લિબાસ પહેનને મેં ભી કફ્ફારે હોં ?

જવાબ: જી હાં. બીમારી વગેરા કે સબબ અગર સર સે પાઉં તક સબ કપડે પહેનને કી ઝરૂરત પેશ આઈ તો એક હી જુર્મે ગૈર ઈઞ્ચિત્યારી¹ હૈ. અગર ચાર પહર પહેને યા જિયાદા તો દમ ઓર કમ મેં “સ-દકા” ઓર અગર ઉસ બીમારી મેં ઉસ જગા ઝરૂરત એક કપડે કી થી ઓર દો² પહેન લિયે મ-સલન ઝરૂરત કુરતે કી થી ઓર સિલાઈ વાલા બનિયાન ભી પહેન લિયા તો ઈસ સૂરત મેં કફ્ફારા તો એક હી હોગા મગાર ગુનહગાર હોગા ઓર અગર દૂસરા કપડા દૂસરી જગા પહેન લિયા મ-સલન ઝરૂરત પાજામે કી થી ઓર કુરતા ભી પહેન લિયા તો એક જુર્મે ગૈર ઈઞ્ચિત્યારી હુવા ઓર એક જુર્મે ઈઞ્ચિત્યારી.

(મુલાખ્સ અઝ બહારે શરીઅત, જિ. 1, સ. 1168, ૧૯૪૮ હિન્દી)

સુવાલ: અગર બિગેર ઝરૂરત સારે કપડે પહેન લિયે તો કિતને કફ્ફારે હેના હોંગે ?

લિને

1 : જુર્મે ગૈર ઈઞ્ચિત્યારી કા મસઅલા સફા 136 પર મુલા-હજા ફરમાઈયે.

જવાબ: અગર બિગેર જરૂરત સબ કપડે એક સાથ પહન લિયે તો એક હી જુર્મ હૈ. દો જુર્મ ઉસ વક્ત હોય કે એક જરૂરત સે હો ઔર દૂસરા બિલા જરૂરત. (બહારે શરીઅત, જિ. 1, સ. 1168)

સુવાલ: અગર મુંહ દોનોં હાથોં સે છુપા લિયા યા સર યા ચેહરે પર ડિસી ને હાથ રખ દિયા ?

જવાબ: સર યા નાક પર અપના યા દૂસરે કા હાથ રખના જાઈજ હૈ ચુનાન્યે હજરતે અલ્લામા અલી કારી ગુરૂ^{عَلَيْهِ رَحْمَةُ اللَّهِ الْأَكْرَبِ} ફરમાતે હોય : અપના યા દૂસરે કા હાથ અપને સર યા નાક પર રખના બિલ ઈતિફાક મુખાહ (યા'ની જાઈજ) હૈ ક્યૂંકે ઐસા કરને વાલે કો ઢકને યા છુપાને વાલા નહીં કહા જાતા. (لُبَابُ المَنَاسِكِ وَالْمَسَلَكُ الْمُتَقْبَطُ ص ١٢٣)

સુવાલ: તો ક્યા મોહરિમ દુઆ માંગને કે બા'દ અપને હાથ મુંહ પર નહીં ફેર સકતા ?

જવાબ: ફેર સકતા હૈ, મુંહ પર હાથ રખને કી મુત્લકન ઈજાજત હૈ, દાઢી વાલા ઈસ્લામી ભાઈ મુંહ પર બા'દ દુઆ બલ્કે વુગૂ મેં ભી ઈસ અન્દાજ સે હાથ મળને સે બચે જિસ સે બાલ ગિરને કા અન્દેશા હો.

સુવાલ: અગર કન્ધે પર સિલે હુએ કપડે ડાલ લિયે તો ક્યા કફ્ફારા હૈ ?

જવાબ: કોઈ કફ્ફારા નહીં. સાદરુશશરીઅહ ફરમાતે હોય : પહનને કા મતલબ યેહ હૈ કે વોહ કપડા ઈસ તરફ પહને જેસે આદતન પહના જાતા હૈ, વરના

अगर कुरते का तहबन्द बांध लिया या पाज़मे को तहबन्द की तरह लपेटा पाउं पाईंचे में न डाले तो कुछ नहीं. यूंही अंग-रभा फैला कर ढोनों शानों पर रख लिया, आस्तीनों में हाथ न डाले तो कफ़कारा नहीं भगर मकरूह है और मोंठों (या'नी कन्धों) पर सिले कपडे डाल लिये तो कुछ नहीं. (बहारे शरीअत, जि. 1, स. 1169)

हल्क व तक्सीर के मु-तअल्लिक सुवाल व जवाब

सुवाल: अगर उम्रे का हल्क हरम से बाहर करवाना चाहे तो करवा सकता है या नहीं?

जवाब: नहीं करवा सकता, करवाएगा तो दम वाजिब होगा, हां ईस के लिये वक्त की कोई केंद्र नहीं.

(ذِرْمُخْتارو زِدُالْمُحْتَاجِ ص ۱۱۱)

सुवाल: क्या जदा शरीङ वगैरा में काम करने वालों को भी हर बार उम्रे में हल्क या तक्सीर करना वाजिब है?

जवाब: शु हां. वरना ऐहराम की पाबन्दियां खत्म न होंगी.

सुवाल: जिस औरत के बाल छोटे हों (जैसा के आज कल फैशन है) उम्रों का भी जज्बा है भगर बार बार कसर करने में सर के बाल ही खत्म हो जाएंगे, क्या करे? अगर सर के सारे बाल खत्म हो गए या'नी एक पोरे से कम रह गए तो अब उम्रे करेंगी तो कसर मुम्किन न रहा, मुआझी भिलेंगी या क्या?

जवाब: जब तक सर पर बाल भौजूद हों औरत के लिये हर बार

کسر واجیب ہے۔ رسوئی علیہ وآلہ وسلم ہر شدید فرمادیا：“اویروں پر ہنک نہیں بلکہ ہن پر سیف تکسیر (واجیب) ہے۔” (ابوداؤد ج ۲ ص ۲۹۵ حدیث ۱۹۸۴)

ایسی اورت جس کے بाल ایک پوڑے سے کم رہ گئے ہوں، اس کے لیے اب کسر کی معاافی ہے کیونکہ کسر معمکن ن رہا اور ہنک کرانا ہس کے لیے مनع ہے۔ ایسی سورت میں اگر ہج کا معا-ملہ ہے تو افسوس یہ ہے کہ ایسا نہدر کے آبیز میں (یا نی 12 جولی ہیجراطیہ حرام کے گزرے آفتاب کے باعث) اس حرام سے بآہر آئے، اگر ایسا نہدر کے آبیز تک ہنچا ر ن بھی کیا تو کوئی چیز لاملاج ن ہوگی۔

مُ-تَكْرِिक سُوَال وَ جَواب

سوال: سر یا مونہ جسمی ہو جانے کی سورت میں پہنچی باندھنا گوناہ تھا نہیں؟

جواب: مجبوری کی سورت میں گوناہ نہیں ہوگا، اعلیٰ باتا “زمیں گیر ہنچتا ری” کا کفشا رہنا آئے گا۔ لیکن اسی اگر دن یا رات یا ہس سے ہنچا دیر تک ہنچنی چوڑی پہنچی کے چوٹا (1/4) یا ہس سے ہنچا سر یا مونہ چھپ گیا تو دم اور کم میں س-دکا واجیب ہوگا (زمیں گیر ہنچتا ری کی تکشیل سکھا 136 پر مولا-ہنچا فرمائیے) ہس کے ہنچا واجیب میں کے دوسرے آجا پر نیچ اورت کے سر پر بھی مجبور ن

પર્દી બાંધને મેં કોઈ મુજા-યકા નહીં.

સુવાલ: હજ યા ઉમ્રે કી સાચ્ચય કે કબ્લ હલ્ક કરવા લિયા કઈ રોજ ગુજર ગાએ ક્યા કરે ?

જવાબ: હજ મેં હલ્ક કા મસ્નૂન વકત સાચ્ચય સે કબ્લ હી હોતા હૈ યા'ની હલ્ક સે પહલે સાચ્ચય કરના જિલાડે સુન્નત હૈ. લિહાજા અગર કિસી ને સાચ્ચય સે કબ્લ હલ્ક કરવાયા તો કોઈ હરજ નહીં. ઔર કઈ દિન ગુજરને સે ભી મજીદ કુછ લાજિમ નહીં આએગા કયૂંકે સાચ્ચય કે લિયે કોઈ વક્તે ઈન્ટિહા (END TIME) મુકર્રર નહીં હૈ. હાં અગર વોહ સાચ્ચય કે બિગેર “વતન” ચલા ગયા તો અબ તર્ક વાજિબ કી વજહ સે દમ લાજિમ આએગા, ફિર અગર વોહ લૌટ કર સાચ્ચય કર લે તો દમ સાકિત હો જાએગા અલખતા બેહતર યેહ હૈ કે અબ વોહ દમ હી હૈ, કે ઈસ મેં નફાને હુ-કરા હૈ. યેહ હુકમ ઉસી વકત હૈ કે જબ હલ્ક અપને વકત યા'ની અચ્ચામે નહૂર મેં દસવીં કી રમ્ય કે બા'દ કરવાયા હો, અગર રમ્ય સે કબ્લ યા અચ્ચામે નહૂર કે બા'દ હલ્ક કરવાયા તો દમ વાજિબ હોગા. ઉમ્રે મેં અગર કિસી ને સાચ્ચય સે કબ્લ હલ્ક કરવાયા તો ઉસ પર દમ લાજિમ આએગા. ફિર અગર પૂરા યા તવાફ કા અક્સર હિસ્સા યા'ની ચાર ફેરે કર ચુકા થા તો એહરામ સે નિકલ જાએગા વરના નહીં. કઈ દિન ગુજર જાને કી વજહ સે ભી સાચ્ચય સાકિત

نہیں ہوگی کیونکے یہ واقعیت ہے لیکن اسے سمجھ کر نہیں ہوگی۔

سُوْفَال: ک्या 13 جुलائی ہجریتیلہ رام سے ۱۴ مئی شروع کر دیے جائے؟

جواب: نہیں۔ ایسا میں تشریک یا نہیں 9, 10, 11, 12, اور 13 جولائی ہجریتیلہ رام این پانچ دینوں میں ۱۴ مئی کا ائمہ رام بآئندنا مکرہ تھریبی (نا چارڈ جو گوناہ) ہے۔ اگر بآئندنا تو ۱۴ مئی لائیم آئے گا۔ (۰۴۷ ص ۲ مختصر)

13 کو گزرے آفتاب کے بارے ائمہ رام بآئندنا سکتے ہیں

سُوْفَال: ک्या مکاٹبی ہجرات ۱۳ نہیں کیا وہ بھی این دینوں یا نہیں نہیں تا ترہیوں پانچ دین ۱۴ مئی نہیں کر سکتے؟

جواب: این کے لیے بھی این دینوں ۱۴ مئی کا ائمہ رام بآئندنا کر ۱۴ مئی کرنا مکرہ تھریبی ہے۔ آفتابی، ہلکی اور میکاتی سبھی کے لیے اسلام موماں-ن-ات این دینوں میں ۱۴ مئی کا ائمہ رام بآئندنا کرنے کی ہے۔ ۱۴ مئی کا وکھ پورا سال ہے، اگر پانچ دین ۱۴ مئی کا ائمہ رام بآئندنا مکرہ تھریبی ہے، اور اگر نہیں سے کبھی بآئندنا ہوئے ائمہ رام کے ساتھ این (پانچ) دینوں میں ۱۴ مئی کیا تो کوئی ہرگز نہیں اور اس سوچت میں بھی مسکھ بھی یہ ہے کہ این دینوں کو گزار کر ۱۴ مئی کرے۔ (۴۶۶ ص ۱۱۱ باب النناسیک)

سُوْفَال: اشکور ہر ۱۴ میں اگر کوئی ہلکی ۱۴ مئی کرے اور ہر ۱۴ بھی کرے تو اس کے باارے میں کیا ہوگی؟

જવાબ: એસા કરને વાલે પર દમ વાજિબ હો જાએગા કયુંકે ઈસ કો સિર્ફ હજું ઈફરાદ કી ઈજાહત હૈ જિસ મેં ઉમ્રહ શામિલ નહીં. અલબત્તા વોહ સિર્ફ ઉમ્રહ કર સકતા હૈ.

સુવાલ: એહરામ મેં ખાને સે કબ્લ ઔર બા'દ હાથ ધોના કેસા ? ન ધોને સે મૈલ કુચૈલ પેટ મેં જાએગા ઔર બા'દ મેં નહીં ધોએંગે તો હાથ ચિકને ઔર બદબૂદાર રહેંગે, ક્યા કરેં ?

જવાબ: દોનોં બાર બિગેર સાબુન વગેરા કે હાથ ધો લીજિયે અગર કોઈ ખારિજ કાલક યા ચિકનાહટ હાથોં મેં લગ્યો હો તો જરૂરતન કપડે સે પોંછ લીજિયે. મગાર બાલ ન ટૂટે ઈસ કી એહતિયાત કીજિયે.

સુવાલ: વુગૂ કે બા'દ મોહરિમ કા રૂમાલ સે હાથ મુંહ પોંછના કેસા હૈ ?

જવાબ: મુંહ પર (ઔર મર્દ સર પર ભી) કપડા નહીં લગા સકતે, જિસમ કા બાકી હિસ્સા મ-સલન હાથ વગેરા ઈતની એહતિયાત કે સાથ પોંછ સકતે હું કે મૈલ ભી ન છૂટે ઔર બાલ ભી ન ટૂટે.

સુવાલ: મોહરિમા ચેહરા બચા કર પી કેપ વાલા યા કમાની દાર નિકાબ ડાલ સકતી હૈ યા નહીં ?

જવાબ: ડાલ સકતી હૈ મગાર હવા ચલી યા ગ-લતી હી સે અપના હાથ નિકાબ પર રખ લિયા જિસ કે સબબ ચાહે થોડી સી દેર કે લિયે ભી ચેહરે પર નિકાબ લગ ગયા તો કફકારે કી સૂરત બન સકતી હૈ.

સુવાલ: હલ્ક કરવાતે વક્ત મોહરિમ સર પર સાબુન લગાએ યા નહીં ?

જવાબ: સાબુન ન લગાએ ક્યૂંકે મૈલ છૂટેગા ઔર મૈલ છુડાના એહરામ મેં મકરુહે (તન્જીહી) હૈ.

સુવાલ: માહવારી કી હાલત મેં ઔરત એહરામ કી નિયત કર સકતી હૈ યા નહીં ?

જવાબ: કર સકતી હૈ મગર એહરામ કે નફલ અદા નહીં કર સકતી, નીજ તવાફ પાક હોને કે બા'દ કરે.

સુવાલ: સિલાઈ વાલે ચઘ્પલ પહનના કેસા હૈ ?

જવાબ: વસ્તે કદમ યા'ની કદમ કા ઉભરા હુવા હિસ્સા અગર ન છુપાએં તો હરજ નહીં.

સુવાલ : એહરામ મેં ગિરહ યા બક્સુવા (સેફટી પિન) યા બટન લગાના કેસા ?

જવાબ: ખિલાફ સુન્નત હૈ. લગાને વાલે ને બુરા કિયા, અલબત્તા દમ વગૈરા નહીં.

સુવાલ: મોહરિમ નાક યા કાન કા મૈલ નિકાલ સકતા હૈ યા નહીં ?

જવાબ: વુગૂ મેં નાક કે નર્મ બાંસે તક રૂએં રૂએં પર પાની બહાના સુન્નતે મુઅક્કદા હૈ ઔર ગુસ્લ મેં ફર્જ. લિહાજા અગર નાક મેં રેંઠ સૂખ ગઈ તો છુડાના હોગા, ઔર પલકો વગૈરા મેં અગર આંખ કી ચીપડ સૂખ ગઈ હૈ તો ઉસે ભી વુગૂ ઔર ગુસ્લ કે લિયે છુડાના ફર્જ હૈ મગર યેહ

એહતિયાત ઝરૂરી હૈ કે બાલ ન ટૂટે. રહા કાન કા મૈલ નિકાલના તો ઈસે છુડાને કી ઈજાત કી સરાહત કિસી ને નહીં કી લિહાજા ઈસ કા હુકમ વોહી હોગા જો બદન કે મૈલ કા હૈ યા'ની ઈસ કા છુડાના મકરૂહે તન્જીહી હૈ. મગાર યેહ એહતિયાત ઝરૂરી હૈ કે બાલ ન ટૂટે.

સુવાલ: ક્યા જિન્દા વાલિદૈન કે નામ પર ઉમ્રહ કર સકતે હોય?

જવાબ: કર સકતે હોય. ફર્જ નમાઝ, રોજા, હજ, ઝકાત નીજ હર કિસ્મ કે નેક કામ કા સવાબ જિન્દા, મુર્દ્દ સબ કો ઈસાલ કર સકતે હોય.

સુવાલ: એહરામ કી હાલત મેં જૂં મારને કે કફ્ફારે બતા દીજિયે.

જવાબ: અપની જૂં અપને બદન યા કપડે મેં મારી યા ફેંક દી તો એક જૂં હો તો રોટી કા એક ટુકડા ઔર દો યા તીન હોં તો એક મુઢી અનાજ ઔર ઈસ (યા'ની તીન) સે જિયાદા મેં સ-દકા. જૂંએ મારને કે લિયે સર યા કપડા ધોયા યા ધૂપ મેં ડાલા જબ ભી વોહી કફ્ફારે હોય જો મારને મેં હોય. દૂસરે ને ઈસ કે કહુને પર ઈસ કી જૂં મારી જબ ભી ઈસ (યા'ની મોહરિમ) પર કફ્ફારા હૈ અગર્યે મારને વાલા એહરામ મેં ન હો. જમીન વગૈરા પર ગિરી હુઈ જૂં યા દૂસરે કે બદન યા કપડોં કી જૂંએ મારને મેં મારને વાલે પર કુછ નહીં અગર્યે વોહ દૂસરા ભી મોહરિમ હો.

અરબ શરીફ મેં કામ કરને વાલોં કે લિયે

સુવાલ: અગર મક્કાએ મુકર્મા رَبَّهُ اللَّهُ شَرِفًا وَتَعَظِيمًا મેં કામ કરને

વાલે મ-સલન દ્રાઈવર યા વહાં કે બાશિન્દે વગૈરા રોજાના બાર બાર “તાઈફ શરીફ” જાએં તો ક્યા હર બાર વાપસી મેં ઉન્હેં રોજાના ઉમ્રે વગૈરા કા એહરામ બાંધના જરૂરી હૈ ?

જવાબ : યેહ કાઈદા જેણું નશીન કર લીજિયે કે અહલે મક્કા અગર કિસી કામ સે “હુદ્દૂદે હરમ” સે બાહર મગાર મીકાત કે અન્દર (મ-સલન જદ્દા શરીફ) જાએં તો ઉન્હેં વાપસી કે લિયે એહરામ કી હાજત નહીં ઔર અગર “મીકાત” સે બાહર (મ-સલન મદીનાએ પાક, તાઈફ શરીફ, રિયાજ વગૈરા) જાએં તો અબ બિગેર એહરામ કે “હુદ્દૂદે હરમ” મેં વાપસ આના જાઈઝ નહીં. દ્રાઈવર ચાહે દિન મેં કઈ બાર આના જાના કરે હર બાર ઉસ પર હજ યા ઉમ્રહ વાજિબ હોતા રહેગા. બિગેર એહરામ કે મક્કાએ મુકર્રમા زَادَهَا اللَّهُ سَرَفَأَوْنَظِيمًا આએગા તો દમ વાજિબ હોગા અગર ઈસી સાલ મીકાત સે બાહર જા કર એહરામ બાંધ લે તો દમ સાકિત હો જાએગા.

એહરામ ન બાંધના હો તો હીલા

સુવાલ : અગર કોઈ શાખસ જદ્દા શરીફ મેં કામ કરતા હો તો અપને વતન મ-સલન પાકિસ્તાન સે કામ કે લિયે જદ્દા શરીફ આયા તો ક્યા એહરામ લાકિમી હૈ ?

જવાબ : અગર નિય્યત હી જદ્દા શરીફ જને કી હૈ તો અબ એહરામ કી હાજત નહીં બલ્કે અબ જદ્દા શરીફ સે મક્કાએ

મુઅઝ્જમા રَبَّهَا اللَّهُ شَرِّفَأَوْتَعْظِيمًا ભી જાના હો જાએ તો એહરામ કે બિગેર જા સકતા હૈ. લિહાજા જો શાખ્સ મક્કાએ મુકર્મા રَبَّهَا اللَّهُ شَرِّفَأَوْتَعْظِيمًا મેં બિગેર એહરામ જાના ચાહતા હો વોહ હીલા કર સકતા હૈ બશર્તે કે વાકેઈ ઉસ કા ઈરાદા પહલે મ-સલન જદ્વા શરીફ જાને કા હો ઓર મક્કાએ મુઅઝ્જમા રَبَّهَا اللَّهُ شَرِّفَأَوْتَعْظِيمًا હજ વ ઉમ્રે કે ઈરાદે સે ન જાતા હો. મ-સલન તિજારત કે લિયે જદ્વા શરીફ જાતા હૈ ઓર વહાં સે ફારિગ હો કર મક્કાએ મુકર્મા રَبَّهَا اللَّهُ شَرِّفَأَوْتَعْظِيمًا કા ઈરાદા કિયા. અગર પહલે હી સે મક્કાએ પાક કા ઈરાદા હૈ તો બિગેર એહરામ નહીં જા સકતા. જો શાખ્સ દૂસરે કી તરફ સે હજજે બદલ કો જાતા હૈ ઉસે યેહ હીલા જાઈજ નહીં.

ઉમ્રહ યા હજ કે લિયે સુવાલ કરના કેસા ?

સુવાલ: બા'જ ગરીબ ઉશાક ઉમ્રહ યા સર્જરે હજ કે લિયે લોગોં સે માલી ઈમદાદ કા સુવાલ કરતે હોં, ક્યા ઐસા કરના જાઈજ હૈ ?

જવાબ: હરામ હૈ. સદરૂલ અફાਜિલ મૌલાના નઈમુદ્દીન મુરાદઆબાદી عَلَيْهِ رَحْمَةُ اللَّهِ الْهَادِي નકલ કરતે હોં : “બા'જ ધ-મની હજ કે લિયે બે સરો સામાની કે સાથ રવાના હોતે થે ઓર અપને આપ કો મુ-તવક્કિલ (યા'ની અલ્લાહ ગુર્જ પર ભરોસા રખને વાલા) કહુતે થે ઓર મક્કાએ મુકર્મા પહોંચ કર સુવાલ શુરુઅ કર દેતે ઓર કભી ગસ્બ

व जियानत के भी मुर-तकिब होते, उन के बारे में येह
आयते मुकद्दसा नाजिल हुईं और हुक्म हुवा के तोशा (या'नी
सङ्कर के अधराज्ञत) ले कर चलो औरों पर बार न ढालो,
सुवाल न करो, के बेहतर तोशा (या'नी जाए राह) परहेझ
गारी है।” (अजाईनुल ईरफ़ान, स. 67, मक-त-बतुल मटीना)

चुनान्ये पारह 2 सू-रतुल ख-करह आयत नम्बर 197 में ईशाई
रज्जुल ईबाद होता है :

**وَتَرَوَدُ وَافِانَّ خَيْرَ الرَّادِ
الشَّقَوَىٰ**
(ب، ٢، البقرة ١٩٧)

तर-ज-मओ कन्जुल ईमान : और
तोशा साथ लो, के सब से बेहतर
तोशा परहेझ गारी है।

صلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ
का फरमाने बा करीना है : “जो शाखे लोगों से सुवाल करे हालां
के न उसे फ़ाका पहोंचा न ईतने बाल बच्ये हैं जिन की ताकत नहीं
रखता तो कियामत के दिन ईस तरह आएगा के उस के मुंह पर
गोश्त न होगा।”

(شَعْبُ الْأَئِمَّةِ ج ٣ ص ٢٧٤ حديث ٣٥٢٦)

मटीने के दीवानो ! बस सभ कीजिये, सुवाल की मुमा-न-अत
में ईस कदर ऐहतिमाम है के कु-कहाए किराम फरमाते
हैं : गुरुल के बा'द ऐहराम बांधने से पहले अपने बदन पर खुश्भू
लगाईये बशर्ते के अपने पास भौजूद हो, अगर अपने पास न हो
तो किसी से तलब न कीजिये के येह भी सुवाल है। (رَدُّ الْحُتَّارِ ج ٣ ص ٥٥٩)

जब बुलाया आका ने खुद ही इन्तिमाम हो गये

صلوٰعَلَى الْحَبِيبِ ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلٰى مُحَمَّدٍ

ઉમ્મે કે વીંએ પર હજ કે લિયે રૂકના કેસા ?

ਸੁਵਾਲ: ਬਾ'ਜ ਲੋਗ ਅਪਨੇ ਵਤਨ ਦੇ 2-ਮਾਨੁਲ ਮੁਖਾਰਕ ਮੈਂ ਉਦੇ
ਕਾ ਵੀਝਾ ਲੇ ਕਰ ਹੱਡੇ ਮੈਨੇ ਤਥਿਬੈਨ زادهُنَا اللہُ شَرِفًا وَتَعْظِيْمًا ਜਾਤੇ
ਹਨ, ਵੀਝਾ ਕੀ ਮੁਦਤ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਨੇ ਕੇ ਬਾਵੁਜੂਦ ਵਹੀਂ ਰਹਿੰਦੇ
ਹਨ ਯਾਂ ਹੱਡੇ ਕੇ ਵਤਨ ਵਾਪਸ ਜਾਤੇ ਹਨ ਉਨ ਕਾ ਧੇਹ ਫੇਲ
ਸ਼ਰਅਨ ਫੁਰਸਤ ਹੈ ਯਾਂ ਨਹੀਂ ?

જવાબ: દુન્યા કે હર મુલ્ક કા યેહ કાનૂન હૈ કે બિગેર વીજા કે કિસી ગૈર મુલ્કી કો રૂકને નહીં દિયા જાતા. હ-રમેને તથિબેન سُبْرَهُ اللّٰهُ فَأُوتَتِ الظِّيَّا મેં ભી યેહી કાઈદા હૈ. મુદ્દતે વીજા ખત્મ હોને કે બા'દ રૂકને વાલા અગર પોલીસ કે હાથ લગ જાએ, તો અબ ચાહે વોહ એહરામ કી હાલત મેં હી ક્યું ન હો ઉસે કેદ કર લેતે હોય, ન ઉસે ઉભર કરને દેતે હોય ન હી હજ, સાંજ દેને કે બા'દ “ખુરૂજ” લગા કર ઉસે ઉસ કે વતન રવાના કર દેતે હોય. યાદ રહે ! જિસ કાનૂન કી બિલાફ વર્જી કરને પર જિલ્લત, રિશવત ઔર ઝૂટ વગૈરા આફાત મેં પડને કા અન્દેશા હો ઉસ કાનૂન કી બિલાફ વર્જી જાઈજ નહીં. ચુનાન્યે મેરે આકા આ'લા હજરત, ઈમામે અહલે સુન્નત, મૌલાના શાહ ઈમામ અહમદ રગા ખાન ફલીયે رَحْمَةُ الرَّحْمٰن ફરમાતે હોય : “મુખાદ (યા'ની જાઈજ) સૂરતોં મેં સે બા'જ (સૂરતેં) કાનૂની તૌર પર જુર્મ હોતી હોય ઉન મેં મુલવ્વસ હોના (યા'ની ઐસે કાનૂન કી બિલાફ વર્જી કરના) અપની જાત કો અજિયત

व जिल्लत के लिये पेश करना है और वोह ना जाईज है.” (इतावा २-अविष्या, जि. 17, स. 370) लिएजां बिगैर visa के हुन्या के किसी मुल्क में रहना या “हज” के लिये रुकना जाईज नहीं। गैर कानूनी झराएओ से “हज” के लिये रुकने में काम्याबी हासिल करने को عَزَّوجَلْ وَصَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ اَلْحَلَّا حَلْ وَرَسُولُ اللَّهِ عَزَّوجَلْ का करम कहना सभ्त बेबाकी है।

गैर कानूनी रुकने वाले की नमाज का अहम मस्तका

सुवाल: हज के लिये बिगैर visa रुकने वाला नमाज पूरी पढ़े या कस्र करे?

जवाब: उम्रे के वीजे पर जा कर गैर कानूनी तौर पर हज के लिये रुकने या हुन्या के किसी भी मुल्क में visa की मुद्दत पूरी होने के बाद गैर कानूनी रहने की जिन की निय्यत हो वोह वीजा की मुद्दत खत्म होते वक्त जिस शहर या गाउं में मुकीम हों वहां जब तक रहेंगे उन के लिये मुकीम ही के अहकाम होंगे अगर्ये बरसों पढ़े रहें। अलबत्ता एक बार भी अगर 92 किलो भीटर या ईस से जियादा फासिले के सफर के ईरादे से उस शहर या गाउं से चले तो अपनी आबादी से बाहर निकलते ही मुसाफिर हो गए और अब उन की ईकामत की निय्यत बेकार है। म-सलन कोई शाखा पाकिस्तान से उम्रे के VISA पर मक्का और मुकर्मा زادها اللہ شرفاً تعظيمًا गया,

VISA की मुद्रत खत्म होते वक्त भी मक्का शरीफ ही में मुकीम है तो उस पर मुकीम के अहकाम हैं। अब अगर म-सलन वहां से मदीना से मुनव्वर है رَأَدَهَا اللَّهُ شَرْفًا وَتَعْظِيْمًا आ गया तो याहे बरसों जैर कानूनी पड़ा रहे, मुसाफिर ही है, यहां तक के अगर दोबारा मक्का से मुकर्रमा رَأَدَهَا اللَّهُ شَرْفًا وَتَعْظِيْمًا आ जा आ फिर भी मुसाफिर रहेगा, इस को “नमाझ कस्र” ही अदा करनी होगी। हां दोबारा VISA भिल जाने की सूरत में ईकामत की नियत की जा सकती है।

हरम में कबूतरों, टिक्कियों को उडाना, सताना

सुवाल: हरम के कबूतरों और टिक्कियों को ज्वाह म ज्वाह उडाना कैसा?

जवाब: آ'लا ہجرت رَحْمَةُ اللَّهِ تَعَالَى علیہ فرماते हैं हरम के कबूतर رَحْمَةُ اللَّهِ تَعَالَى उडाना मन्य है। (मद्दूजाते आ'ला ہجرत, स. 208)

सुवाल: हरम के कबूतरों और टिक्कियों (तिरिझी) को सताना कैसा?

जवाब: हराम है। سदरुशशीअह رَحْمَةُ اللَّهِ تَعَالَى फरमाते हैं: हरम के जानवर को शिकार करना या उसे किसी तरह ईजा देना सब को हराम है। मोहरिम और जैर मोहरिम दोनों इस हुक्म में यक्सां हैं। (بहारे शरीअत, جि. 1, س. 1186)

सुवाल: मोहरिम कबूतर जब्ज कर के खा सकते हैं?

जवाब: بہارے شریअत جیل अव्वल سझहा 1180 पर है: मोहरिम ने जंगल के जानवर को जब्ज किया तो ہلाल न हुवा बल्के मुद्रिर है, जब्ज करने के बाद उसे खा भी

લિયા તો અગર કફકારા દેને કે બા'દ ખાયા તો અબ ફિર ખાને કા કફકારા દે ઓર અગર નહીં હિયા થા તો એક હી કફકારા કાઝી હૈ.

સુવાલ: હરમ કી ટિઝી પકડ કર ખા સકતે હોય નહીં?

જવાબ: હરામ હૈ. (વેસે ટિકી હલાલ હૈ, મછલી કી તરફ મરી હુંઈ ભી ખા સકતે હોય ઈસ કો જબ્જ કરને કી જરૂરત નહીં હોતી)

સુવાલ: મર્ઝિદુલ હરામ કે બાહર લોગોં કે કદમોં સે કુચલ કર જખી ઔર ભરી હુઈ બે શુમાર ટિકિયાં પડી હોતી હોય અગર યેહ ટિકિયાં ખા લી તો ?

જવાબ : અગર કિસી ને ટિક્કિયાં ખા લીં તો ઉસ પર કોઈ કફકારા નહીં ક્યુંકે હરમ મેં શિકાર હોને વાલે ઉસ જાનવર કા ખાના હરામ હૈ જો શર-ઈ તરીકે સે જબ્જ કરને સે હલાલ હોતા હો જૈસે હિરન વગૈરા. ઔર ઐસે શિકાર કે હરામ હોને કી વજહ યેહ હૈ કે હરમ મેં શિકાર કરને સે વોદ જાનવર મુદ્દાર કરાર પાતા હૈ ઔર મુદ્દાર કા ખાના હરામ હૈ. ટિક્કી કા ખાના ઈસ લિયે હલાલ હૈ ઈસ મેં શર-ઈ તરીકે સે જબ્જ કરને કી શર્ત નહીં, યેહ જિસ તરણ ભી જબ્જ હો જાએ હલાલ હૈ, જૈસે પાઉં તલે રોંદને સે યા ગલા દબાને સે મારી જાએ તબ ભી હલાલ હી રહતી હૈ. અલબત્તા યેહ યાદ રહે કે બિલકસ્ટ (ઈરાદતન) ટિક્કિયાં શિકાર કરને કી બહર હાલ હુદ્દુદે હરમ મેં ઈજાઝત નહીં.

سُوَال: ہر بھائی کے جنگلی جانوار کو جبکہ کرنے کا کفشا را بھی بتا دیجیے۔

جواب: اس کا کفشا را اس کی کیمیت س-دکا کرنانا ہے۔¹

سُوَال: ہر بھائی میں جبکہ کرنانا، بھاننا کہسا؟

جواب: ہلال ہے۔ ہرے لہو جانوار م-سلان میں، بکری گاہ، بنس، ٹانگ وغیرا جبکہ کرنے، اور اس کا گوشہ بھانے میں کوئی ہرجنہی معمان-ات بھائی کے وہشی یا' نی جنگلی جانوار کے شکار کی ہے۔

سُوَال: مسیحیوں ہر آدم کے باہر بہت ساری تینیاں ہوتی ہیں اگر کوئی تینی پاٹی یا گاڑی میں کوچل کر جسمی ہو گاہی یا مار گاہی تو؟

جواب: کفشا را دننا ہوگا، بھاڑے شریعت میں اپنے سفر 1184 پر ہے تینی بھی بھائی کے جانوار ہے، اسے مارے تو کفشا را دے اور اسکے بچوں کا جانی ہے۔ سفر 1181 پر ہے : کفشا را لامیم آنے کے لیے کلدان (یا' نی جان بلوں کر) کتل کرننا شرط نہیں بھول چوک سے کتل ہو گا جب بھی کفشا را ہے۔

سُوَال: مسیحیوں ہر آدم میں ب کسرت تینیاں ہوتی ہیں، بھائی سفر کرتے ہوئے وائپر وغیرا سے بے دار کے ساتھ

¹ : کفشا رے کے تفسیلی احمد بن مکتوب محدثینا کی متبوعاً بھاڑے شریعت میں 1 سفر 1179 پر مولانا ڈاکٹر مسعود عزیز اور شاہ عبداللہ عزیز علیہما السلام اس کے متعلق مذکور ہے۔

धसीटते हैं जिस से ज़म्मी होतीं, मरती हैं. अगर न करें तो सफाई की सूरत क्या होगी? इसी तरह सुना है कभूतरों की तादाद में कमी के लिये इन को पकड़ कर कहीं दूर छोड़ आते या खा जाते हैं.

जवाब: टिकियां अगर इतनी कसीर हैं के इन की वजह से हरज वाकेअ होता है तो इन के मारने में कोई हरज नहीं, इस के इलावा मारने पर तावान लाजिम होगा, चाहे जान बूझ कर मारें या ग-लती से मारी जाएं. हरम का कभूतर पकड़ कर झब्ब कर दिया तो तावान लाजिम है यूंही हरम से बाहर भी छोड़ आने पर तावान लाजिम होगा, जब तक के इन के अन्न के साथ हरम में वापस आ जाने का इलम न हो जाए. दोनों सूरतों में तावान उस कभूतर की कीमत है और इस से मुराद वोह कीमत जो वहां पर इस तरह के मुआ-मलात की मारिश्वत व बसारत (या'नी जान पहचान व मालूमात) रखने वाले दो शर्ष्ण बयान करें और अगर दो शर्ष्ण न भिलते हों तो एक की भी बात का ऐतिबार किया जाएगा.

सुवाल: हरम की मछली खाना कैसा?

जवाब: मछली खुशकी का जानवर नहीं, इसे खा सकते हैं और झुरेतन शिकार भी कर सकते हैं.

सुवाल: हरम के चूहे को मार दिया तो क्या कफ्फारा है?

जवाब: कोई कफ्फारा नहीं इस को मारना जाईज है. बहारे

شريانات جيل عباد سنه 1183 پر ہے کتب، چیل،
بڑیا، بیکھڑا، سانپ، چوڑا، ڈونس، چھوٹے،
کٹھننا
کھٹا (یا' نی کاٹ جانے والा کھٹا)، پیسسو، بھٹکے،
کیلی، کھدا، کےکدا، پتंگا، کاٹنے والی چونٹی،
بھجی، چھپکلی، بور اور تماام ہشراتوں ارج (یا' نی
کیڑے بکھڑے)، بیکھڑا، لومडی، گیڈ جب کے یہ دارینے
ہملا کرنے یا جو دارینے اسے ہوں جن کی آدات اکسر
ہبھیانہملا کرنے کی ہوتی ہے جسے شر، چیتا،
تندوا (چیتے کی ترہ کا ایک جانوار) ہن سب کے مارنے
میں کھج نہیں۔ یونہی پانی کے تماام جانواروں کے کتل میں
کھکھرا نہیں۔

صَلَوَاتُ اللّٰهِ عَلٰى الْحَبِيبِ ! صَلَوَاتُ اللّٰهِ عَالٰى عَلٰى مُحَمَّدٍ

ہرم کے پڑ وگیرا کاٹنا

سुواں: ہرم کے پڑ وگیرا کاٹنے کے میں تسلیک بھی کھج
ہیدا یات دیجیے۔

જواب: دا'ватے ہر سلسلہ میں کہ ہر شااستری ہر دارے مکتوبات-ہر تسلیک بھائیا
کی متبوع آ 1250 سنه ہر دارے پر میں تسلیک کیتا اے،
”ہر دارے شریانات جيل عباد“ سنه 1189 تا
1190 سے یعنی مسائیل میں ہر دارے کے دارے
چار کیسے ہے : ۱) کسی نے اسے بولیا ہے اور وہ
اسے دارے ہے کیسے بولیا کرتے ہے ۲) بولیا ہے
مگر ہر کیسے کا نہیں کیسے بولیا کرتے ہے

﴿3﴾ किसी ने उसे बोया नहीं मगर इस किस्म से है जिसे लोग बोया करते हैं **﴿4﴾** बोया नहीं, न उस किस्म से है जिसे लोग बोते हैं. पहली तीन किस्मों के काटने वगैरा में कुछ नहीं या'नी इस पर जुर्माना नहीं. रहा येह के बोह अगर किसी की भिल्कु है तो मालिक तावान लेगा. यौथी किस्म में जुर्माना देना पड़ेगा और किसी की भिल्कु है तो मालिक तावान भी लेगा और जुर्माना उसी वक्त है के तर हो और टूटा या उभड़ा हुवा न हो. जुर्माना येह है के उस की कीमत का गल्ला ले कर भसाकीन पर तसदुक करे, हर भिस्कीन को एक स-दका और अगर कीमत का गल्ला पूरे स-दके से कम है तो एक ही भिस्कीन को दे और इस के लिये हरम के भसाकीन होना ज़रूर नहीं और येह भी हो सकता है के कीमत ही तसदुक कर दे और येह भी हो सकता है के उस कीमत का जानवर खरीद कर हरम में जब्द कर दे रोजा रभना काफ़ी नहीं. **मस्थला 3 :** जो दरभत सूख गया उसे उभाड सकता है और उस से नफ़अ भी उठा सकता है **मस्थला 5 :** दरभत के पते तोड़े अगर उस से दरभत को नुकसान न पहोंचा तो कुछ नहीं. यूंही जो दरभत फ़लता है उसे भी काटने में तावान नहीं जब के मालिक से इशाजत ले ली हो उसे कीमत दे दे **मस्थला 6 :** चन्द शाखों ने भिल कर दरभत काटा तो एक ही तावान है

જો સબ પર તકસીમ હો જાએગા, ખ્વાહ સબ મોહરિમ
હોં યા ગૈર મોહરિમ યા બા'જ મોહરિમ બા'જ ગૈર
મોહરિમ. મસ્ખલા 7 : હરમ કે પીલુ યા કિસી દરખ્ત
કી મિસ્વાક બનાના જાઈજ નહીં. મસ્ખલા 9 : અપને
યા જાનવર કે ચલને મેં યા ખૈમા નસબ કરને મેં કુછ
દરખ્ત જાતે રહે તો કુછ નહીં. મસ્ખલા 10 : ઝરૂરત કી
વજહ સે ફતવા ઈસ પર હૈ કે વહાં કી ધાસ જાનવરોં કો
ચરાના જાઈજ હૈ. બાકી કાટના, ઉખાડના, ઈસ કા
વોહી હુકમ હૈ જો દરખ્ત કા હૈ. સિવા ઈજુખર ઔર
સૂખી ધાસ કે, કે ઈન સે હર તરણ ઈન્નિઝાઅ જાઈજ હૈ.
ખુમ્બી કે તોડને, ઉખાડને મેં કુછ મુજા-યકા નહીં.

મીકાત સે બિગેર એહરામ ગુજરને કે બારે મેં સુવાલ વ જવાબ
સુવાલ : અગર કિસી આફાકી ને મીકાત સે એહરામ નહીં બાંધા,
મસ્જિદ આઈશા સે એહરામ બાંધ કર ઉમ્રહ કર લિયા
તો ક્યા હુકમ હૈ ?

જવાબ : અગર મક્કાએ મુકર્મા رَبَّهُ اللَّهُ شَرِفٌ وَّتَعَظِيمٌ કે ઈરાદે સે
કોઈ આફાકી ચલા ઔર મીકાત મેં બિગેર એહરામ
દાખિલ હો ગયા તો ઉસ પર દમ વાજિબ હો ગયા.
અથ મસ્જિદ આઈશા સે એહરામ બાંધના કાફી નહીં
યા તો દમ દે યા ફિર મીકાત સે બાહર જાએ ઔર વહાં
સે ઉમ્રે વગેરા કા એહરામ બાંધ કર આએ તબ દમ
સાકિત હોગા.

مأخذ و مراجع

كتبة الاداية مكتبة المكرمة	الايضاح في مناسك الحج	مكتبة المدينة بباب المدينة كراچی	قرآن پاک
مؤسسة الريان بيروت	ابحث عن في مناسك	مكتبة المدينة بباب المدينة كراچی	تفسير خازن العرقان
باب المدينة كراچی	سلك منتظم	دار الكتب العلمية بيروت	بخاري
باب المدينة كراچی	باب المناسك	دار إحياء التراث العربي بيروت	ابوداؤد
رضا فاونڈیشن مرکز الاولیاء لاہور	فتاویٰ رضویہ	دار الفکر بيروت	ترمذی
مكتبة المدينة بباب المدينة كراچی	بہار شریعت	دار الكتب العلمية بيروت	نسائی
تحیث اشاعت المسنون بباب المدينة كراچی	فتاویٰ حج و عمرہ	دار المعرفة بيروت	ابن ماجہ
مكتبة المدينة بباب المدينة كراچی	اجرام اور خوشیدار صفات	دار الكتب العلمية بيروت	ابو عطیلی
دار صادر بيروت	احیاء العلوم	دار إحياء التراث العربي بيروت	جمجم کبر
نوائے وقت پر علم مرکز الاولیاء لاہور	کشف الحجب	دار الكتب العلمية بيروت	جمجم اوسٹ
مرکزاں الشیر بركات رضا ہند	الشفاء	دار المعرفة بيروت	ابوداؤد طیاری
دار الكتب العلمية بيروت	المواهب اللدنیۃ	دار الكتب العلمية بيروت	شعب الایمان
باب المدينة كراچی	بستان الحجشین	دار الكتب العلمية بيروت	المئات
انیل عہلان دا جران سب مرکز الاولیاء لاہور	مشوی	دار الكتب العلمية بيروت	مندر امام شافعی
فاروقی اکیڈمی گھبٹ پاکستان	اخبار الاخیار	دار الفکر بيروت	ابن عساکر
الغوری الرضویہ بہائیتی مرکز الاولیاء لاہور	جذب القلوب	دار الكتب العلمية بيروت	جامع العلوم والحكم
مکتبہ نعمانیہ خیاکوٹ	كتاب الحج	دار المعرفة بيروت	دروختار
مكتبة المدينة بباب المدينة كراچی	لغویات علی حضرت	دار المعرفة بيروت	رواحخوار
مكتبة المدينة بباب المدينة كراچی	وسائل بخشش	دار الفکر بيروت	فتاویٰ عالمگیری

ਹਵਾਈ ਜਲਾਜ਼ ਕੇ ਗਿਰਨੇ ਅੰਤ ਜਲਨੇ ਸੇ ਅਮਨ ਮੌਹ ਰਣੇ ਕੀ ਹੁਆ

ਹਵਾਈ ਜਲਾਜ਼ ਮੌਹ ਸੁਵਾਰ ਹੋ ਕਰ ਅਧਿਕ ਹੁਦੂਦ ਸ਼ਾਰੀਫ ਕੇ
ਸਾਥ ਧੇਹ ਹੁਆਂ ਮੁਸਲਿਮ : ۱۷

اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَعُوْذُ بِكَ مِنَ الْهَدْمٍ وَأَعُوْذُ بِكَ
مِنَ التَّرَدْيٍ وَأَعُوْذُ بِكَ مِنَ الغَرَقِ وَالْحَرَقِ
وَالْهَرَمٍ وَأَعُوْذُ بِكَ أَنْ يَتَخَبَّطَنِي الشَّيْطَانُ
عِنْدَ الْمَوْتِ وَأَعُوْذُ بِكَ أَنْ أَمُوتَ فِي سَيِّئَاتِ
مُدْبِرًا وَأَعُوْذُ بِكَ أَنْ أَمُوتَ لَدِيْغًا

ਮ-ਦਨੀ ਕੂਲ

ਬੁਲਨਦ ਮਕਾਮ ਦੇ ਗਿਰਨੇ ਕੀ ਤਰਫ਼ੀ ਅੰਤ ਜਲਨੇ
ਕੀ ਛਡਕ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਛੁਗੂਰੇ ਪਾਕ ਸਾਲਿਬੇ ਲੀਲਾਕ, ਸਾਡਾਹੇ
ਅਫਲਾਕ, ਧੇਹ ਹੁਆ ਮਾਂਗਾ ਕਰਤੇ ਹੋ।¹ ਧੇਹ ਹੁਆ ਤਥਾਰੇ
ਕੇ ਕਿਥੇ ਮਖੂਸ ਨਹੀਂ, ਚੂਕੇ ਈਸ ਹੁਆ ਮੌਹ "ਬੁਲਨੀ ਦੇ ਗਿਰਨੇ" ਅੰਤ
"ਜਲਨੇ" ਦੇ ਭੀ ਪਨਾਡ ਮਾਂਗੀ ਗਈ ਹੈ ਅੰਤ ਹਵਾਈ ਸਫਰ ਮੌਹ
ਦੀਨੋਂ ਖਤਰਾਤ ਮੌਜੂਦ ਹੋਤੇ ਹੋ ਲਿਖਾਂਗਾ ਉਮੀਦ ਹੈ ਕੇ ਈਸ ਪਢਨੇ ਕੀ
ਅ-2-ਕਤ ਦੇ ਹਵਾਈ ਜਲਾਜ਼ ਲਾਹਿਸੇ ਦੇ ਮਹਕੂਮ ਰਹੇ।